

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ind L 4184.5

**Harvard College
Library**

THE BEQUEST OF

Charles R. Lanman

PROFESSOR OF SANSKRIT

1880-1926

THE
VIDAGDHAMUKHAMANDANA

an ancient Sanskrit Poetical composition

BY

SRI DHARMADASA
of Kányakubja, India.

With a translation into Sinhalese

by

The Very Rev. C. A. Seelakkandha Thera.
Sailabimbarama, Vihara,
DODANDUWA

Published by

P. E. KALUPAHANA

Clerk, Police Court, Colombo.

Printed at

THE VIDYASAGARA PRESS,
Wellampitiya, Colombo.

1902.

IndL 4184.5

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

විදගබ්බ මණ්ඩනය

හෙවත්

ප්‍රශ්නශාස්ත්‍රානුකූල

ප්‍රාචීන ප්‍රකෘත සංස්කෘත කාව්‍යය.

පරික්ෂිත ශිෂ්‍යවරයෙකුගේ

ශ්‍රී මත් බම්බු සත වි ප්‍රසාද විසින්
පි ර චි ත යි.

දෙවන ප්‍රකාශන

ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයේ නිවැසි

ගෞරවාතී ආචාර්ය සීලකංචි සභිකාවන් විසින්

ලි ප න ල ද

සිංහලාචාර්ය ව්‍යාකෘතියෙන් ප්‍රකාශය.

කොළඹ

පොලිස් උපාධියේ ලිපිකාර මුරගන් දරණ

දෙවන ප්‍රකාශන

පී. ජී. කල්පනා විසින්

විද්‍යා සාගර සන්නාලකයෙකු

මුද්‍රණය කරවන ලදී.

ශ්‍රී මු: ම: 2445.

1902.

IndL4184.5

PRE FACE.

THE Vidagdhamukhamandana is an ancient Sanskrit poem by Sri Dharmadasa of Kanyakubja, India. The book is arranged in the form of questions and answers, giving much useful information. Some of the questions and their answers are given in Prakrit, Apabhraṃsa, Magadhi, Paisaci and Loukika languages. In this respect, the book serves a useful purpose in giving one an idea of the nature of these respective languages, a knowledge of which was considered essential in a scholar in India as well as in Ceylon.

The author commences his book with the following stanza :—

“Siddhaushadhani bhava duhkha maha gadanan
Punyatmanan parama karna rasayanani
Prakshala naika salilani mano malanan
Saudhdodaneh pravacanani ciram jayanti.”

From the above, it is clear that the author was a Buddhist. The number of classical works in Sanskrit written by Buddhist authors which have survived the vandalism of the troublous times that accompanied and followed the decline of Buddhism in India is large enough to show the extent of learning that existed in the Buddhist period. My co-religionists will feel gratified to see in this book an instance of that learning.

I am unable to fix, with any approach to certainty, the exact period as to when this book was written. In the 27th sloka of this book, the author has paid a compliment to the melody of the writings of a “Vana.” This reference is assumed to be to the well-known poet Vana Bhatta, author of Harshacarita Kadambari, &c., who flourished in the reign of Harsha Vardhana, king of Kanyakubja. Indian scholars consider that Vana Bhatta lived in the seventh century of the Christian era. As there are grounds for believing that Sri Dharmadasa the author of this book was a contemporary of Vana Bhatta, I may put down the seventh century as the period when this work was composed.

Durgadasa, the author of *Abhidhana Sangraha*, makes mention of a *Kosha* composed by Sri Dharmadasa; but I regret I have not been able to see a copy of this *Kosha* yet.

A number of friends, who became aware of the existence of this book, having expressed to me their desire to have it published with a translation into Sinhalese, I have, in deference to their wishes prepared this translation. Through Indian friends. I obtained several copies of the book and found that there were many discrepancies in the text. I also received from my friend, Professor Jivananda Vidyasagara Bhattacharya, B.A., President of the Free Sanskrit College, Calcutta, a presentation copy of an edition of this work brought out by him with a *Tika*, which was of great assistance to me in my present translation.

I trust that my translation will prove to be of use to my country-men, especially to those who are beginners in their studies.

C. A. SEELAKKHANDHA.

Sailabimbarama,
Dodanduwa, Ceylon,
May 3rd 1901.

විඥාපනය.

පරම විචිත්‍ර පරිශුඛ පාණ්ණි කාන්තායන චාන්ද්‍රාදි චාඛමය පාර දර්ශි නිබ්බ විබුධජන සමාචාරික නිකායාලකාර ඡායාග්‍රහි සමාචාරික නාටකාදි ශාස්ත්‍රානතරයන්ගෙන් සමලක්ෂ්‍යය වූ මධුරාතර කණිෂ්ඨ රසායන හිමිවරයාණි පරිනාමයෙකුයක් අග්‍රි සංස්කෘතභාෂාවෙන් හා ප්‍රාකෘත-අප්‍රාකෘත-මාගධි-පෙළශාවි-ලෝකිකයන භාෂාවන්ගෙන්ද සරසනලද ව්‍යාකරණයන්ගෙන්ද තුන්තැන්තැවක් පමණ සුසංවතර දුරවබෝධ නානාවිධ විචිත්‍රශාස්ත්‍රමයෙන් සමුපලක්ෂ්‍යවූ පද්‍යනවක ශ්‍රව්‍යකාව්‍යානනික මේ විද්‍යාමුඛමණ්ඩන නම්වූ ප්‍රශස්තශ්‍රව්‍ය විචන් කුලාවතංසප්පජ්ජපාද ශ්‍රීමධුර්වද්‍ය කවිවරයන් විසින් සමස්තශාස්ත්‍රි ජනසමූහයාගේ මුඛාලංකාරණයට අත්‍යවශ්‍යතාපකාරිවනලෙසත් විද්‍යා හිලාෂි බාලජන්තාව සුසංවතරනිපුණ නානාශාස්ත්‍රයන් මණ්ඩනය කරණු පිණිසත් ලාලිතය මධුර කොමල පදවලියෙන් මොනවට හොඳ වා රචනාකරණලද්දේය.

මේ ශ්‍රව්‍යවනාහි විද්‍යාජනකයන්ගේ ප්‍රඥවේදපුලක නිරුයාස යෙන් වනපරිද්දෙන් තදපායවූ නුතාශාස්ත්‍රික සුකති සංකීර්තය මුල්කොට සුතිපුණ අනෙක ප්‍රශ්නයන්ගෙන් හා තනමුලකකොට අග්‍රි විවිධවිසිෂ්ටතාවෙන්ද සරසා කුරුණලද හෙයින් ප්‍රශ්නශාස්ත්‍රය පිළිබඳ විශිෂ්ට ශ්‍රව්‍යයක්වේ, ප්‍රශ්නශාස්ත්‍රයවූ කලි බුඛිමද්විද්‍යාමින්ගේ පුඤ්ජාධුර්වද්‍ය සුහුසුලුව කරවීමට හා ශ්‍රව්‍යයාගේ අතිශයසමුද්දීප්තියටද පරමොපකාරීවූ සදුපායෙක්මැයි, විද්‍යාමුඛමණ්ඩනයන්ගේ ශ්‍රව්‍යයට වහා නොවැටහෙනයමක් ප්‍රශ්නානුසාරයෙන් විවාරිම් වශයෙන් සුහුසුලුව අවබෝධකරවීමට සමත් ප්‍රොක්ෂාහි වන්නේනම් මුහුගේ ඒසමුද්‍යා ගය විද්‍යාහිලාෂි බාලපරමපුරුට අතිශයින් නිතපිණිතද සැපපිණිසද වන්නේමැයි, ප්‍රොක්ෂාහි ජනයන්ටද එයින් මෙලෙවිහිදීම විපුලප්‍රයෝජනයක් ලැබියහැකිවන්නේය.

එහෙයින් කිහි.

“අඤ්ඤාං මෙව්ව යො ඤාං දද්ධාධිමොපදෙශනා,
කායසනං ච පාචිමිං දද්ධානෙනන භුලං න තතථලම්”යි.

එසේහෙයින් මේ ශ්‍රීධම්මදසකච්චරයන්විසිනුදු අනන්ත විශිෂ්ට ශාස්ත්‍රානතරඇති විද්‍යාචිත්තේ ප්‍රඥාචාර්යය විපුලකරවනු පිණිස මහෝපකාශයකින් මේ ග්‍රන්ථය සමපාදනයකර තිබෙන බවද හැගේ, ප්‍රඥාචාර්යයපිණිස භාවිතාකටයුතු වූ ග්‍රන්ථයන් අතුරින් මේග්‍රන්ථයත් අවශ්‍යයෙන්ම භාවිතාකටයුතු එකකි, ප්‍රඥාපුත්‍රය සඳහා නානාශාස්ත්‍රාග්‍රන්ථයද ආවශ්‍යකමැයි.

එහෙයින් කිහිපුරුහනසේ.

“යෙසං න සඤ්චිතා පඤ්ඤා නෙකසංඛ්‍යානරොචිතා,
සමමාගමිතානතා චෙනෙ නාවබුද්ධිනාති කිඤ්චිපි”

සාමිධ්‍යප්‍රචචන භාෂ්‍යෙතිද.

“ශ්‍රෝතව්‍යා ශ්‍රැතිවානෝගොසා මනතව්‍යයොපපතතිති:,
මනා ච සතතං ධ්‍යාය එතෙ දඤ්ඤතව්‍යා”යි.

තවද නානාචිධි විශිෂ්ට ශාස්ත්‍රකූමයන්ගේ හා සංයකාන-ප්‍රාකාන අපහ්‍රාශ-මාගධි-ප්‍රපශාචි-ලොකික-යනභාෂාවන්ගේද විශේෂව භාග දනුකැමති විද්‍යාචිත්තේ එකම ග්‍රන්ථයකින් ඒශාස්ත්‍රභාෂා සමක කි තමය ඉතා පහසුවෙන් ඉගණීමට හැකිවනලෙස සංක්ෂිප්තකොට හකුලා මේ ග්‍රන්ථය කරතිබෙන රහ ඉතාමත් පැහසියයුතුවේ, මෙයින් ලැබියහැකි විපුලප්‍රසොජනය හැඟවත් මෙහි ඇත්තාවූ විශිෂ්ටතාව හැඟවත් වැඩිදුර වණිනා නොකළාව මේ පොත බලන සුචිත්තේද මනාව වැටහේමැයි.

මෙහි කතී:වූ ශ්‍රීධම්මදසකච්චරතෙම කචරකලෙක්ති කචරරටක් විජාලහණයකල කචර ලද්ධි ඇත්තෙක්ද යනු මිලගට පෙවියයුතුව තිබේ, මේ පොතෙහි පළමුවෙනි සතරවෙනි පරිචේදයන්හි 1 වෙනි 27 වෙනි 67 වෙනි ශ්‍රෝකවල ප්‍රකාශව තිබෙන පරිදි අනුව සෙවීමෙන්ම මේ ග්‍රන්ථකතීචරයා ජීවත්ව සිටි කාලය හා දෙශලබ්ධිද දූත ශත්ව ඕනෑබව පෙනේ.

ආරම්භශ්‍රෝකය.

“සිඛෙග්ගධානි හවදු:බමහාගදුනාං.

පුණ්‍යාත්මනාං පරකණ්ණරසායනාති,

පුණ්‍යාලපොක සලිලාති මනනාමලානාං

ශෛශධාදනො ප්‍රචචනාති චිරං ජයනති”යි.

මෙහි ඉභ්‍යවදෙවනානුසාරණ සංදර්ශිත ප්‍රාරම්භ ශ්‍රෝකයෙන් අපභාෂ්‍යාවන් ගොතමසම්මයෙන්වගන්සේගේ ප්‍රචචනසම්බන්ධානු සම්මුතට සතුතිපුරුසරව ආසීච්චාද මුඛයෙන්ම ග්‍රන්ථරචකය කලහෙයින්

මේ ග්‍රන්ථකර්තෘ බෞද්ධයෙක් බව තෙමීම හඟවයි, එසේ නො
සිත් මේ ග්‍රන්ථයෙහි කතෘවූ ශ්‍රී ධර්මදාස කවිවරයා බෞද්ධබුද්ධත්
තෙකුබව නිශ්චයකොට කියගැනීම, ඒකාලයෙහි කාශ්මීර, ගනුර,
මහබ, මාලව, උප්පකීර්, සිංහ, ලාංක, ගොඩ, නෙපාල කාන්තාදී ආදි
දුමදිවට අයත් බොහෝ රටවල බුද්ධාගම හොඳින් බැබළුනේය, ඒ රටව
ලද බුද්ධාගම පිළිගත්තාට අමර, පුරුෂොත්තමදෙව, මහෙස්වර, මානුකු
බ්‍රහ්ම, භූපාල, ජලේන්ද්‍ර, ප්‍රහව, යශෝවතව, යශෝහර, සම්මත, භද්‍රබාහු,
සුළුලහර, මහාගිරි, සුභසාරී, සුසාරි, සුප්‍රතිබුධ, කොටික, වජ්‍රසූරි, ප්‍රදා
මනසුරි, ගුණසෙනසුරි, දෙවවස්ත්‍ර, ගෙවවස්ත්‍ර, සොමප්‍රහ, ජනප්‍රහ,
ශෝභනප්‍රහ, සෞම්‍යදා ප්‍රසිද්ධ කවිවරයන් බොහොදෙනෙකු විසු
බවද ඒකවිවරයන්විසින් ශාස්ත්‍රාගම සලකා නොයෙක් ප්‍රශස්ත ග්‍රන්ථ
නිමාණය කළබවද දැනට ඉතිහාසවල ප්‍රකාශව තිබේ, මෙයින් සිත
හර පණ්ඩිතවරයන් කෙරෙහි බැරදා ප්‍රේමයෙන් සිතීමට
කරුණු පෙණෙතත් ඇතැම් අය ගතපත් බෞද්ධයන් බවට සිතන්නට හැ
කිය, ඒකාලයෙහි මහබරටට අයත් පාලිපුත්‍රාදි නගරද බොහෝ
සෙයින් බෞද්ධ භික්ෂූන්ගෙන් විජයගණය වී තුළුනුබව මෙම පොතේ
හතරවෙනි පරිච්ඡේදයේ හැටහත්වෙනි ශ්‍රේණියෙන්ද පැහැදිලිවෙයි.

67 වෙනි ශ්‍රේණිය.

“භික්ෂුවෝ රුචිරා සථේව සුරසාගව ජනප්‍රියා,
ක්ෂමායා මහිසමපනතා දායානෙන මහබෙ පරමි-”යි.

තවද මේ පොතේ හතරවෙනි පරිච්ඡේදයේ විසිහත්වෙනි ශ්‍රේණියෙන් කාන්තාදී නගරයෙහිවිසු මහාකවි වාණභට්ට කවිවරයන්ගේ වාක්‍යාර්ථනාටල තිබෙන මධුරමනෝහරතාට හා සඤ්ඡාදුරුද බෙහෙවින් වාණිජනාකොට තිබේ.

27 වෙනි ශ්‍රේණිය.

“රුචිරසරවණිණපද-රසභාවවතී ජගතමනෝ හරතී,
තත් කිං තරුණී තති නති-වාණී වාණසා මධුරශීලසා.”

මේ ශ්‍රේණියේ “වාණසා” යන්නෙන් වාණභට්ට කවිවරයාට කියන ලද හෙයින් මේ ග්‍රන්ථකර්තෘ ශ්‍රී ධර්මදාස කවිවරයාගේ කාලය නිශ්චය කරගැනීමට මේක ඉතා ප්‍රයෝජනවේ, ශ්‍රේණියෙහි පතල කියත් ඇති මහතුන්ගේ චරිතප්‍රවණයෙන් පණ්ඩිතයන්ගේ හමා සිත් ඉතා සතුටුමෙහි සතු මිද්වක්කමප්‍රදයෙකි.

එහෙයින් කිහි වාණභට්ටකවරයෝ.

“සාමුතා මුපකර්තුං-ලක්ෂමිං ධර්තුං විභායසා ගතතුම්,
න කුතුහලි කසාමන-ඤ්ජිතං හි මහානමනාං ශ්‍රොතුම්.

මෙසේ හෙයින් විදුෂීන්ගේ උද්ග්‍රහණයපිණිසත් මේ ග්‍රන්ථමාණයකළකාලය නිශ්චයකිරීම පිණිසත් මෙහිදී වාණභට්ටකවරයාගේ පරමපරාව වදක් විකාරව දැක්විය යුතු වේ.

මේ ග්‍රන්ථයෙහි කතීභූත ශ්‍රීධම්මදස කවිවරයා වාණභට්ටකවරයාට සමකාලීනව හෝ ආසන්නකාලීනව විසූවෙක් වියහැකියි, * මහාකවිපුබ්බාසුච්ඡිත්ත විරචිතවාසවදනනාම මාහැඟි ගද්‍යකාව්‍යය අවිලංඛිතයකොට වාණභට්ටකවිහුච්ඡිත්ත රචනාකළ හම්බරිතනාම ගද්‍යකාව්‍යයෙහි වාක්‍යසංග්‍රහයෙහි උපන්තාවු කුවේරහට්ටනමිතමමිත්‍ර තතනුවන් වණිණනායකිරීම මුල්කොටගෙන තමන්ගේ පරමපරාව බෙහෙවින් විකාරව දක්වා තිබේ, “හට්ට” යන නාමය වෙදයදත් පණ්ණිතවරයන්ට ව්‍යවහාරකරණ ගෞරවනාමයකි, මේනාමය සමහරු “හට්ටවාණ” නොහොත් “වාණභට්ට” කියා අභිධානයට පූජිතවද පරවද ව්‍යවහාර කෙරෙහි, ඒ කාලයේ දඹදිව විසූ ප්‍රසිද්ධ වැදගත් පණ්ණිතවරු වැඩිදෙනෙකුත් මේ හට්ටනාමය ව්‍යවහාරකොට තිබෙන බවද පෙනේ, දැන්කාලේද එසේ ව්‍යවහාරකෙරෙහි.

මේ වාණභට්ට කවිවරතෙම භාරතවර්ෂයනමින් ප්‍රසිද්ධ දඹදිව ශෝණනමි නදියෙහි පශ්චිමතීරයෙහිවූ ප්‍රිතිකුටනගරයෙහි උපන් තේය, මොහුගේ පියතෙම වාක්‍යසංග්‍රහයෙහි උපන් චිත්‍රභානු නමින් ප්‍රසිද්ධසිරි කෙනෙකි, මව්නොමෝ රජදෙවිනමින් ප්‍රසිද්ධ තැනැත්තියෙකි, ඒ කාලයෙහි ඉතා ප්‍රසිද්ධ විසූ ව්‍යවනනාම සෘෂිකුසේ ආශ්‍රමයත් මේ ප්‍රිතිකුටනගරයට නුදුරුවම පිහිටා තුබුණේය, කුවේරහට්ට නමින් ප්‍රසිද්ධ සිරි වාණභට්ට කවිවරයාගේ මිමුත්තනුවන්ට † අව්‍යුත-ර්ෂභාන-හර-පගුපති-යන නම්වලින් යුත් පුත්‍රයෝ සතරදෙනෙක් වූහ, පගුපතිගට අභිපතිනමින් එකම පුත්‍රයෙක් විය, අභිපතිගට භාගු-හංස-ශුචි-කවි-මහිදනන-ධම්ම-ශතවෙද-චිත්‍රභානු-අක්ක-අභිදනන-විකරුප-යන නම්වලින් පුත්‍රයෝ එකොළොස්දෙනෙක් ඇතිවූහ,

* මහාකවිපුබ්බාසු ජීවත්වසිටියේ ක්‍රියාකළ 600 පමණේදී බව උගත් වැඩිදෙනා පිළිගෙන තිබේ.

† මෙහි සඳහන්වූ මේනමි අමුණක් ඇතැම් පොත්වල මීට විකල්ප වෙනස්ව දක්නට තිබේ,

වාණභට්ඨකච්චරයාගේ පිතෘවු චිත්‍රභානුනම අභිපතීහුගේ අටවෙනි පුත්‍රයාය, වාණභට්ඨකච්චරයාගේ බාලායවසාවෙහිදීම මව් කාලක්‍රියා කළාය, පියානන්විසින් ඉතා උනසාගයෙන් නැලවීම් පොෂාකිරීම් ආදියෙන් ලදරුකාලයෙහි වාණභට්ඨ කච්චරතෙම වසිනසට පමුණු වනලද්දේය, වාණභට්ඨ කච්චරයාට තුදස්තැවිරිදි වයසෙහිදී ප්‍රියවු චිත්‍රභානුද කාලක්‍රියාකෙළේය, මෙසේ මව්පියන්ගේ විශෝගයෙන් දැඩිදුකට පත් වාණභට්ඨකච්චරතෙම සසරට කලකිරී සවකීය ශාභය පවා අත්හැර දෙශාටනයට පටන්ගත්තේය, බොහෝ කලක් දෙශාටනය කිරීමෙන් ලොකශික්ෂාව හා උගතමනා නොයෙක් ශාස්ත්‍රද ඉගණනමන්කෙරෙහි පැවති විද්‍යාවාතුයතීයෙන් හා සුනබලයෙන්ද පතලාවූ කීර්තීආත්තෙක් විය, බොහෝකලක්ම දෙශසමාරණයෙහි නිසුකතව සිට පසුව සවකීය ශාභයට සම්ප්‍රාප්තවිය, විද්‍යාවාතුයතීයෙන් හා බුද්ධිප්‍රභාවෙන්ද පාශ්ඤිත්‍යයෙන්ද කායාපිටුතියෙන්දයන සතරකාරණයෙන් වාණභට්ඨ කච්චරයා අභිප්‍රසිද්ධිට පැමිණීමැවිදත් කාන්තාකුඹජ නගරාධිපති හම්මවසීනනම් නරපතීන්ගේ පුත්‍රවූ කාෂ්ණදෙව කුමාරයා විසින් වාණභට්ඨකච්චරයා කාන්තාකුඹජ නගරයෙහි රාජසභාවට කැඳවාගැනීමට පිණිස පියරජු මෙහෙයන ලද්දේය, මේ මෙහෙයීමෙන් සතුටු වූ රජ වාණභට්ඨ කච්චරයා කැඳවාගෙන ඒම පිණිස රාජදූතයන් යැවීය, රජුගේ නියෝගයෙන් යවනලද දූතයන් සමග වාණභට්ඨකච්චරතෙම පසුව කාන්තාකුඹජ නගරයට පැමිණියේය.

හම්මවසීන රජතෙම වාණභට්ඨ කච්චරයාගේ පාශ්ඤිත්‍යයද කායාපිටුතියද දැක අතිශයින් විසමයට පැමිණියේයයි ඉතිහාසවල කියා තිබේ, ඒකාලයෙහි හම්මවසීනරජුගේ සභාවෙහි මයුරහට්ට - * මානතුඛගයන ප්‍රසිද්ධ කච්චරයෝ දෙදෙනාද විජාමතමාණවූහ, මෙසේ කාලාතික්‍රමණය කොට නැවත වාණභට්ඨ කච්චරතෙම මයුරහට්ට නම් කවි ළයාගේ දුතීතාව විවාහකොට පාවාගත්තේය, හම්මවසීනනම් මේ නර ශ්‍රෙණිතෙම “ශ්‍රීහස්” “වික්‍රමාදිත්‍ය” යන අන්‍ය නාමවයකින්ද ප්‍රකටවී යයි රාජතරඬනිකියෙහි තුන්වෙනි තරඬනයෙහි එක්සියවිසිපස්වෙනි ශෙලාකයෙහි හා හම්මවර්තයෙහිද ප්‍රකාශට තිබේ.

රාජතරඬනිකියෙහි 125 වෙනි ශෙලාකය.

“තත්‍රානෙගසුඡ්ඡයිත්‍යාං ශ්‍රීමාන්හම්මපරාභිධා,
එකවජ්ජ්‍ර ශබ්‍රවතීති වික්‍රමාදිත්‍ය ඉත්‍යභුත්.”

* “මානතුඛ” - සමහර.

හම්මරිතයෙහි.

“ජයති ජාතිලත්ප්‍රකාස-ජාතිලත ප්‍රාකාරකාත ජගද්‍රක්ෂා,
සකලප්‍රණයි මනොරථ-සිඛි: * ශ්‍රීපථිතො හම්ම:.”

මේ හම්මරිතනම් රජතුමාට (606 x 657) හසසියහයවත් හසසියපණස්හතවත් අතර කාලයකදී කාන්තාකුඹුජනගරයෙහි රජය යකලබව කියා තිබේ, උගත් වැඩිදෙනාගේ මතවල හැටියට හම්මරිත රජ ක්‍රියාකාරී 700 මුලගරියේදී රජයකල බව සිතියහැකිවේ, වහිත මානකාලයෙහි දඹදිව සිටින පණ්ඩිත කතෙහසාලාල බ්‍රාහ්මණ මහතුන් ආදී උගතුන්ගේ මතවල හැටියට මේරජතුමා මුල්කොටගෙනම වික්‍රමාදිත්‍යශක්තිවර්මය ව්‍යවහාරකිරීමට පටන්ගත් බවද පෙනේ, සර්ව ලියම් හන්ටර් ආදී සමහර යුරෝපීය උගතුන් හොඳ රජතුමාටත් වික්‍රමාදිත්‍යය නාමය ව්‍යවහාරවූ නිසා ඒකාලයේ පටන් වික්‍රමාදිත්‍ය ශක්තිවර්මය ව්‍යවහාරවියද කියාතිබේ, හියුන්සාන් (Hisun Thang) නම් චීන බොධි භික්ෂුන්වහන්සේ දඹදිව පුරාණ පූජනීය බෞද්ධ ස්ථාන දෑක වැදගත්වීම් පැමිණි කාලයේ මේ හම්මරිත රජතුමා වාණභට්ට කවිවරයාත් ජාත්වසිරි බවද ඔවුන් සමකාලීන දහමනා වෙනත් තොරතුරුද විකාරවශයෙන් හියුන්සාන්ගේ පොතේ ප්‍රකාශව තිබේ, හම්මරිත-ශිලාදිත්‍ය-හියුන්සාන්-යනමේ උතුරු සමකාලීනවූහෙයින්ද ප්‍රචර සෙනරජ ක්‍රියාකාරී 500x600 වත් අතර කාලයක විසුයේයයි කීම යුක්තතරවේ යනු ප්‍රොප්සර් විබර් මහතුන්ගේ මතබව පෙනේ, ලක්දිව කුමාරදාසරජුදවස දඹදිව දක්ෂිණවෙලාවෙහි ශ්‍රීහම්මරිත රජෙක් විසුයේය, මේරජ ජීලපට්ටරයන් විසින් කල සධ්මප්‍රතිරූපක නිල පටදශිතය ආදී අව්‍යවහාර ග්‍රන්ථ දෑ මේවනාහි ධර්මයක් නොවෙයි ශාසනානුකූලයෙකැයි සිතා මාවැනි ආඥාවක්‍රමවත්වූ මිට උද්භිතවූයෙන් බුදුසස්ත නස්තේය, බොහෝ සත්ත්‍ව මේගණ අපායභාක්වෙහියි නිලපට්ටරයන් සහිත ඔවුන්ගේ පොත්පත් අන්ති පූජනකාට ශාසනානුකූලබව විනිශ්චිතවූයින් ස්ථිරපාදයන්ගේ ශාසනාවහාරයෙහි කියා තිබේ, ඒ කාලය මිට හවුරුදු 1385 කට නොහොත් 1201 කට අතීතවේ, මේශ්‍රීතම යනු හොඳ රජතුමාගේ කියනලදද නැතහොත් හම්මරිතරජුගැණදැයි සෙවියයුතුයි, හම්මරිත රජ බෞද්ධයෙක්වී අශෝකරජයෙන් ශාසනවහිතය කලබව දඹදිව ඉතිහාසවල පෙනෙනහෙයින් විනිශ්චිතවූයින් ස්ථිරපාදයන්ගේ මේ කීමත් හම්මරිතරජු ගැණයයි සිතීම වඩා යුතුව තිබේ.

* “ශ්‍රීපථිතොහම්ම:”-හම්මරිත.

එක්කලෙක මේ හම්බවැනි රජතෙම සෙනාසෙනිව යම්කිසිකාරී
 යුත්තක් සඳහා විකිසාවනසට පැමිණියේය, එකල විකිසාවනසෙහි
 දිවාකරමිත්තම බොධි සිසුවක් විසුයේය, රජතෙමේ දිවාකර මිත්ත
 නම් බොධි සිසුවන්ට ආශ්‍රමයට පැමිණ මිත්ත දැක පිළිසඳරකතා කිරී
 මෙන් භිත්තවට පැමිණ පසුව ඒ සිසුවන්ටගත්තේ කෙරෙන් බොධි
 ධර්මය අසා ඉගෙන පැහැදි බොධියෙක්ද වූයේය, ඉක්බිති රජතෙමේ
 සවකීය රාජධානිය වූ කාන්තාකුඹ්ජනගරයට පැමිණ එකල රජුට අයත්
 ගකුර, සිකු, ගුජර, ලාට, මාලවයන සියලු නගරවල බුඩාගම යහ
 පත්තේ බැබලවූයේය, පාටලිපුත්‍රනගරයෙහි රජකල අපොකරජමෙන්
 මේ හම්බවැනි රජු ආශ්‍රමයට වැඩි වූ සියලු තෙජොබල රාත්‍රිමාදියෙන්
 සවනිතයෙක් විය, මේ රජුන් දෙදෙනා පමණ තෙජොබල රාත්‍රිමා
 යුත අන්තර්ජා එකල උතතරභාරතයෙහි නොසිටිමට ඇතැම් උග
 තුන් විසින් සවිව කියාතිබේ.

මේ හම්බවැනි රජු ප්‍රසිද්ධ කවිවරයෙකි, සංඝකාන්තාමාවෙන් පද
 රචනාකිරීමටද ඉතා දක්ෂයෙකි, අවශ්‍ය ප්‍රසිද්ධ පණ්ඩිතවරයන්ටද
 ගරුසත්කාරයක් නිතර සමානකළ පුරුදු ඇත්තෙකි, මේ රජු
 විසින්ම රචනාකළ වූ “කාමුශාසන” යනනමින් යුත් කාව්‍යයක් හා
 සංඝකාන්තාමාවෙන් රචනාකළ බොහෝ ශ්‍රේෂ්ඨයෙකිද මේතාක් දඹදිව
 නිරූපණය වී තිබෙන බැව් කියාතිබේ, රත්නාවලිය හා නාගානන්ද
 යද ප්‍රියදර්ශනානාමයද මේ රජුගේ කෘතියි.

“දීපාදන්‍යසමාදපි-මධ්‍යාදපි ජලනිධි දීශොපසන්නාත්,
 ආතිය කුටිති කටයති-විසිරතිමත චිහ්නිභූතා”-සී.

මේ ශ්‍රේෂ්ඨයෙකි හම්බවැනි රජු විසින් හම්බවැනි තෙජො රජුට ගෙන
 රත්නාවලි නම් නාමයෙහි යොදන ලද සි බොක්කර් තිල්, බොක්කර්
 මුලර්, මුලබාපුරයෙහි පණ්ඩිතකාශිනාම යන උගත් මහතුන් විසින්
 කියන ලදී, මේ රජුගේ සභාවෙහි මයුරහට්ට, මානතුහිත, වාණහට්ට,
 හවතුති, ආදි ප්‍රසිද්ධ විවරයන් තුන්සියයක් පමණ සිටිමටද රාජතර
 බිහිණියෙහි කියාතිබේ, † ඒ කවිවරයන් විසින් කළ වූ නානාවිධ විශි
 ණ ග්‍රන්ථ මෙකල බොහොමයක් දකින්නට තිබේ, මයුරහට්ට කවිවරයා
 විසින් සුරැකි ගත නම් මාගුහි ප්‍රශංසා පද්‍යකාවය හා පදවන්තා

† හක්කාමරයොහු විකාවෙහි මාලවදෙශාග්‍රහණීත උප්පති නගරයෙහි
 රජකල වාමනොපරජුගේ කාලයෙහි ම නතුමා-මයුරහට්ට-වාණහට්ට යන කවි
 වරයන් සිටිමට කියා තිබේ, මෙයින් හම්බවැනි රජුට වාමනොපයෙහි වෘත්තර
 යක් එකල තුමුනාදු සෙව්නප්‍රතුයි.

කොමසද රචනාකරණ ලද්දේය, සුය්භතකය රචනාකිරීමෙන් මසු රහටටකව්වරයාගේ ඉතා දරුණු කුණාචරණයක් සුවවූබවද ඇතැම් අය කියති, මානතුඛන කව්වරයාවිසින් භක්තාමරසෙනාත්‍රය කරණ ලද්දේය, භවතුති කව්වරයා විසින් උත්තරරාමවරිත-මහාවිරචිත යන නාටකදෙකද මාලති මාධවයද කරණලද්දේය, වාණභට්ට කව් වරයා විසින් වාසවදනනාට අවලමනනයකොට කාදම්බරිපුට්වාසීය හා හම්බරිතයන ප්‍රයෝග ගද්‍යකාවයදෙක හා ශබ්දවන්දිකාකොමසද රච නාකරණ ලද්දේය, මීට පසුව වාණභට්ට කව්වරතෙම මාකීණේය පුරාණයෙහි අන්තර්ගත දෙවිමාහානමය අවලමනනයකොට වණ්ඛිකා යනකයද රචනාකළේය, මේ පොත මුලපටත් අවසානය දක්වා ශාර්දූලවික්‍රිති වාත්තයෙන් බදනාලද පද්‍යකාවයයෙකි, මහාභවිශ්‍රිකා ලිද්‍යවිසින් කරණලද කුමාරසංභවය අවලමනනයකොට පාළුනිපරි ණයනම් නාටකයක්ද රචනාකොට තිබේ, වාණභට්ටකව්වරයා මේ පාළුනිපරිණය රචනාකොට හම්බරිත රජුගේ නමින් ප්‍රසිද්ධකළ බවත් ඊට සතුටු වූ රජහුවිසින් සෙණ්ණ රජතාදි බොහෝ සමපතින් වාණභට්ට කව්වරයා පුදකළබවත් කියාතිබේ, මේ පාළුනිපරිණය වාණභට්ට කව්වරයාගේ කෘතියකැයි බාබු රාමද්‍ය මහතුන්ආදි භාර තදෙයිය නව්න ඇතැම් පණ්ඨිතයෝ පිළිනොහඟිති, ඊට වැඩියක්ම සැකසකරති, ලොකබ්බකාදම්බරියන් මුකුටතාභිතනාටකයන් මේ වාණභට්ට කව්වරයාගේම කෘතියි ඇතැම් අයගේ මතයි, පද්‍යකාවය රචනාවෙහි වාල්මික කාලිද්‍ය යන කව්වරයෝ දෙදෙනා යම්සේ ප්‍රසි ධ්ව සිටියාහුද එසේම ගද්‍යකාවය රචනාවෙහි ශ්‍රීදණ්ඩී වාණභට්ට යන කව්වරයෝ දෙදෙනාත් ප්‍රසිධ්ව සිටියෝය, වාණභට්ට කව්වරයා විසින් රචනාකළ ග්‍රන්ථ අතුරෙන් කාදම්බරිය සියල්ලට වඩා උත්කෘ ණ බව කියනුයුතුයි, එසේ නමුත් මේ කව්වරයා ප්‍රථම පරිකතියේ පණ් ඩිතයකු හැටියට නොතිණිය හැකියි, පාළුනි පරිණයෙහි මේ කව්ව රයා ගැණද මෙසේ වණිනිනාකර තිබේ.

“අයුති කවි සාළුමහාමො-වාත්තසානියජලයිමහමො වාණා,
නාත්තයි යද්‍යනායාං-වෙබො මුබලා සිකාවාය්.” යි

තවද මහාකවි ශ්‍රිකාලිද්‍ය කව්වරයා ජීවත්ව සිටිකාලයට අවු රුද්‍ර (100) සියයකට පසුව හෙවත් ක්‍රිස්තු ව්‍ර්ෂ (700) ගත්සියේ මුලභා ගයේදි මේ වාණභට්ට කව්වරයා උපන්බව කියාතිබේ, භාරතදෙය යෙහි කාලිද්‍යනමින් ප්‍රසිධ්ව පණ්ඨිතවරයන් තුන්දෙනෙකුට සිටිබව

වාචස්පතියාදි පොත්වල පේණබැවින් මේ කවර කාලිදයයක්නු සඳහා දැයි සෙවීම යුතුව තිබේ, කලිකතානගරයෙහි ආණ්ඩුවේ සංස්කෘත මහාශාලාශාලාවේ ප්‍රධානාචාර්ය වූ රය බොහෝකලක් දැරූද අපට ඉහණින් පිළිබඳව නොයෙක් ආධාරකළාවූද පණ්ඩිත කුලපති ශ්‍රීතාරු නාථතක්කවාචස්පතිහට්ඨාචාර්ය බ්‍රාහ්මණ පඬිතුමන් ආදී වෙනත් භාරතදේශීය පණ්ඩිතවරයන් විසින්ද ප්‍රොප්සර් පිටර්සන් මහතා ආදී යුරෝපීය පණ්ඩිතයන් විසින්ද කාලිදයාදි ප්‍රාචීන කවිවරයන් ගේ කාලනියමය හරිහැටි දැනගැනීම පිණිස බොහෝ වෙහෙසමාන්සි දැර තිබෙන බව ඔවුන් විසින් පළකරවා තිබෙන පොත්පත්වලින් පෙනේ, එසේනමුත් ඔවුන්ගේ ඒ කිම් එකිනෙක සමනොවන පරිද්දෙන් සමහරතැනක කියා තිබේ, චල්ලාලනම් පණ්ඩිතයා විසින් කර ණලද භාෂප්‍රබන්ධයෙහි නොයෙක් කාලයෙහි විසූ පණ්ඩිතවරයන් සමකාලීනව සිටි බව හැඟෙනලෙස ලියා තිබීම මේ අවුල්වැඩිවීමට හේතුවූ නමුත් ඒ පොතේ එකල ප්‍රසිද්ධ විසූ පණ්ඩිතයන් සමබන්ධ දැනගතයුතු වූ විසිතුරු කතා බෙහෙවින් දක්වා තිබීම එයින් ලැබිය හැකි එක්ප්‍රයෝජනයක් බවද පෙනේ, කාවිසිත්වුවත් මේ ප්‍රාචීන කවිවරයන් සමබන්ධ කාලනියමය මේ කාලයේදී සමුප්‍රණීණයෙන් හරි හැටි කීම ලිම ඉතා දුෂ්කර වැඩකි, එසේවිනමුත් වැඩිදෙනා පිළිගෙන තිබෙන පරිද්දෙන් රක්‍ෂවංශාදි ප්‍රශ්න කාව්‍යකළාවූ මහාකවි ශ්‍රීකාලි දය කවිඥායා මීට හවුරුදු (1934) එක්දහස්නවසිය පූර්වකට පෙර දඹ දිව අවනති ජනපදයෙහි මාලවදෙශයෙහි උප්ප්සිති පුරයෙහි සිටි බව පිළිගතයුතුයි, රක්‍ෂවංශයට මල්ලිනාථසූරිවිසින් කළ සඤ්ජීවනී විකා වෙහි මහාකවි ශ්‍රීකාලිදය කවිවරයන්ගේ පාණ්ඩිතය හැණ මෙසේ වණිණනාකොට තිබේ.

“කාලිදයො ගිරං සාරං කාලිදයා සරසවතීම්,

වතුම්බො යථා සාක්ෂාද්විද නිනොස තු මාදයා”-සී

බ්‍රිඩවර්තයනම් ප්‍රශ්න සංස්කෘත මහාකාව්‍යය රචනාකළ අශ්ව සොෂ කවිවරයා ක්‍රිස්තු වර්ෂයෙහි පළමුවන ශතවර්ෂයෙහිදී ගෙවත් 1901 කට පෙර ජීවත්ව සිටි බව අපමිත්‍රවූ අප්‍රායාසක්‍රීඩ්‍යවාචස්පති පඬිතුමා කියා තිබෙන හෙයින් මහාකවිකාලිදය කවිඥායා සිටි කා ලය මීටත් පළමුවන ජ්‍යෙෂ්ඨදහරණයේ පේණ වර්ෂයෙහිත් හැගේ, ජ්‍යෙෂ්ඨදහරණය කළ කාලය සමබන්ධ වූ දැක්වීම සඳහා ඒ පො තේ මෙසේ කියා තිබේ.

“වමෙමී: සිකුරුදැනාමරගුණේ සීංහ කලො සමමිනෙ,
මාස මාධ්වසංඥනකු විනිතො ග්‍රන්ථියොපක්‍රමා”-සි.

මේ ශෙලාකෘතියෙහි සිකුරු 8, දැන 6, අමර ගුණ හෙවත් 0 ගුණ 3, යන දෙවඳුන්ගේ මේ පාරිභාෂික සබ්බසාවන් වාමාවා තතව ගෙණ යෙදුනල 3068 ක් වෙති, කලියුගවර්ෂයෙහි 3068 ක් වූ වෙසක් මාසේදී ජ්‍යෙෂ්ඨදිග්‍රහණය කළබව මෙයින් පෙනේ, මෙකල කලියුගවර්ෂය 5002 ක් වේ, ඉහතසී 3068 වර්ෂ සබ්බසාව 5002 කෙන් හළවිට සෙසව නිබන්තේ 1934 කී, ජ්‍යෙෂ්ඨදිග්‍රහණයේ පේණ මේ වර්ෂයෙහිත් මහාකවි ශ්‍රීකාලිය කවිවරයා මිට හවුරුදු 1934 කට පෙර සිටියබව නිශ්චයකටයුතු වේ, මේ වර්ෂයෙහි සබ්බසාව මෙසේ විය හැකියයි පිළිගනින්නේ ජ්‍යෙෂ්ඨදිග්‍රහණය මහාකවි ශ්‍රීකාලියකවිත්‍ර ගේ කෘතියකැයි කියමින් පිළිගනුයුතු නොවේ, ඒ සඳහා කියයුතු කරුණු බොහෝ ඇතත් ඒවා මෙහිදී කියයුතු නොවෙත්, කාලිය මහාකවිත්‍ර විසින්ම මාලවිකාග්නි මිත්‍රනාටක ප්‍රකාශනාවතෙහි නමන්ට පූජ්‍යයෙහි සිටි ඇතැම් පණ්ඩිතයන්ගෙන් නම් දැක්වීමේදී ගුරුභාග්‍ය-භාග්‍ය-රාමල-සොමලයන පණ්ඩිතයන් පස්දෙනකුන්ගෙන් නම් කිය නලද්දහ, මේ පණ්ඩිතවරු ඉතා පෙර සිටියබව වෙනත් වැදගත් කීමටලත් ඔප්පුවන නිසා මහාකවි ශ්‍රීකාලිය කවිප්‍රකාශන කාලය යටදක්වූලෙස පිළිගැනීම යුක්තතරයයි හඟිමු, මේ මහාකවි ශ්‍රීකාලිය පව්‍යාවාගේ කාලයට හවුරුදු සියයකට පසුව වාණභට්ටකවිට රයා ජීවත්ව සිටියේය යන පළමු කීම එසේමයයි පිළිගැනීමට කරුණු නොපෙනේ, ජ්‍යෙෂ්ඨදිග්‍රහණය ශාලිවාහන ශකවර්ෂ 1200 යේදී කළ බවට සමහරුතරයේ කියති, ඒ කීමේ හැටියට මිට වර්ෂ 623 කට පෙර වියයුතුයි, ක්‍රිස්තු වර්ෂයෙන් 700 පමණ කාලයේදී කාලියනමින් ප්‍රසිද්ධ පණ්ඩිතයෙක් විසුබවද ක්‍රිස්තු වර්ෂ 634 දී ශ්‍රීරවකීර්ති නම් පණ්ඩිතයකු විසින් කළ පුලාකෙසි නම් ප්‍රබන්ධයෙහි කාලියනම පණ්ඩිත යකු ගැණ කරුණලද ප්‍රකාශනක් දකින්නිබෙන හෙයින්ද ජ්‍යෙෂ්ඨදිග්‍රහණයෙහි කතී: මේ කාලියයයි පිළිගනුයුතුවේ, භාජරාජ සභාවේ සිටි කාලිය කවිවරයාත් මොහුමනම් මොහුට හවුරුදු සිය යකට පසුව වාණභට්ටකවිටරයා ඇතිවියයි සිතීම යොග්‍යබව පෙනේ.

වෙනි දැක්වූ මේ වර්ෂකාල පිළිබඳව වැඩිදුර කල්පනාකර බලන විට විදග්‍රහණයෙහි කතී: ශ්‍රීරවකීර්ති කවිවරයාත් මිට හවුරුදු (1204) එක්දහස් දෙසිය එකකින් මත්තෙහි හෝ ඊට ආසන්නවූ කාල යක කාන්තකුඹ්ජනගරයෙහි සිටිබවට සැද්දකිනිමෙන් කියගැනියි

කුමක් හෙයින්ද යත්? මේ ශ්‍රීධර්මදාස කවිවරයාත් හමිවරයාත් රජය ගේ සභාවේ සිටි පණ්ඩිතයෙක් හැටියට සිතීමට බෙහෙවින් කරුණු ඇති හෙයින්, මෙකල දඹදිව සිටින ඇතැම් පණ්ඩිතයන්ගේ මතත් එසේම බැව් දැනගත්තට තිබේ, මේ ශ්‍රීධර්මදාස කවිවරයන් විසින් අතින් ප්‍රශස්ත සංස්කෘත කොසෙක් කළබවද අභිමානසංග්‍රහකාර දුර්ගදාස දීන් විසින් කියා තිබේ, අපට ඒ පොත මේතාක් දකින්නට නොලැබුණේය, මේ ග්‍රන්ථයකල කාලය නියමවශයෙන් දැක්වීමට මීට වඩා පහසු අන්ත්‍රමයක් මේතාක් අපට අසන්නට හෝ දකින්නට නොලැබුණේය, මෙසේනම් මේපොත කාලවශයෙන්ද ඉතා සැලකිය යුතු පැරණිපොතක් වේ, මෙයින්මේ පොතේ ප්‍රොසාදිකයාගේ ගුරුකුමයද කාටත් මනාව වැටහෙයි, මේ පොතේ පරිච්ඡේදසතරක්වෙයි, ඒ ඒ පරිච්ඡේද වල අන්තර්ගත කරුණු වෙන් වෙන් වශයෙන් මෙහි පවුනේ යොදා ඇති.

මේතාක්ම මේ මාහැඟි ප්‍රශස්ත ග්‍රන්ථයට ව්‍යාකෘතයක් නොමැතිව තිබීම විද්‍යාමාන්වලට උද්ග්‍රහණ ධාරණයට මගත් බාධාවක් හෙයින් මීට සිංහලභාෂාවෙන් ව්‍යාකෘතයක් කොට විද්‍යාමාන්ගේ ඉගැන්වීමට ආධාරයක් කරලීමට ඉතා මැනවයි සැලකිය යුතු වැදගත් කීප දෙනෙකුත් විසින් උදෙසා මිනිසුන් ආරාධනා කළහෙයින්ද ලක්දිව ශාස්ත්‍රවේදීන්ට පැමිණිතිබෙන මේ කාලයෙහි මේ පොතට ව්‍යාකෘතයක් කිරීම යහපත් බව කීප විදියකින් අපටත් වැටහුණු හෙයින්ද සිංහලභාෂාවෙන් ව්‍යාකෘතයක් කිරීමට සිතට ගත්තෙමු, මේ ව්‍යාකෘතය කිරීම පිණිස පළමුවෙන් පොත සකස්කරගැනීම සඳහා දඹදිවට අයත් රට කීපයකින් අප මිත්‍රවහනුන්ගේ ආධාරයෙන් පැරණි පිටපත් කීපයක් සපයාගෙන එකිනෙක සමකොට බැලූකල්හි බොහෝමයක් සමනොවන කීපතැනක්ම ඒ පොත්වලින් දකින්නට ලැබී සිත මනෙකුත්සාහයට පැමිණ සිටිනවිට කල්කතා නගරයෙහි ආණ්ඩු වේ සංස්කෘත ශාස්ත්‍රශාලාවේ ආචාර්යවරයෙක්වූ අපමිත්‍රවූ පණ්ඩිත ශිෂ්‍යවරයෙකු වූ ජීවනානන්දවිද්‍යාගර හට්ටාවාය් චාන්ද්‍රාණි පබ්බතාවා විසින් සංශෝධනය කොට සංස්කෘතභාෂාවෙන් කරණලද ව්‍යාකෘතයක් සමග මුද්‍රණයකළ පොතක් තුළට ප්‍රාග්ධනවශයෙන් අපට ලැබී ඒ පොත බලා පළමු පොත් හැමට වඩා හොඳ බව හැඟී ඒ පොත ආධාර කරගෙන මේ ව්‍යාකෘතය කෙළෙමු, මේ ව්‍යාකෘතය කිරීමට ජීවනානන්දවිද්‍යාගර හට්ටාවාය් පබ්බතාවා විසින් කළ විකාවත් අවශ්‍යයෙන්ම ඉටුකළ බව කෙළෙහිතුණ සැලකීම් වශයෙන් මෙහි සඳහන් කරමු.

මෙකල වනාහි යමෙක් පණ්ඩිත සභාවල නිතියට සිටීමටද වා කනට කතාකිරීමටද කැමතිවන්නේනම් නුවනැති ඔහු විසින් මේ විදගබ්බමමණ්ඩනස් සමාදරයෙන් පරිශීලනය කටයුතුබව භුක්කතී වරයා විසින්ම භුක්කරණයෙහිදී දක්වා තිබේ, ඒ මෙසේයි.

“යද්දහි සභාමධ්‍ය-සථාං වක්ඛං මනස්සද සුඛියං,
තාච්චුලම්ච ගාභිකා විදභිච්චමණ්ඩනං විගතං.

භුක්කතීවරයාගේ මේ නියමයලෙස යමෙක් මේ පොත කලක් ආදරයෙන් භාවිතාකරන්නේනම් පුහුනුකරන්නේනම් ඔහු මෙහි දක්වූ පරිද්දෙන් විසිතුරු නොයෙක් ශාස්ත්‍රක්‍රමික සංසකානාදි නානා භාෂාවන්ගේ විශේෂ විභාගද ඉගැන්වීමෙන් නොබෝකලකින්ම ප්‍රඥ පටුතියට පැමිණ පණ්ඩිතයන්ගෙන්ද ලෝවැස්සන්ගෙන්ද ගරුමුහු මන් ලැබියයුතු ප්‍රශස්ත බුඬිමතෙක්ද වන්නේය, එහෙයින් සියලු විද්‍යාභින්න විසින් සමාදරයෙන් මේ පොත භාවිතාකරණු ලැබේනම් මේ ව්‍යාධ්‍යානය කිරීමට අපගත් සියලු ප්‍රශස්ත එයින්ම සඵලවියහැ කීමැයි මේ පොතේ ප්‍රශ්නාන්තර පහසුවෙන් තේරුම්ගැනීමට පිණිස ශෙලාකවල ප්‍රශ්නයන්ට අනතුරුව 1,2, යනාදී වශයෙන් පිළිවෙළින් අභික යොදනලද්දේය, සන්නයේ යොදනලද ඒ ඒ අභිකයන් හා පිළි වෙළින් එක්කොට ගත්කල්හි ප්‍රශ්නවලට ලැබියයුතු උත්තර මනාව වැටහෙනවා ඇති, එක්වරක් බලා තේරුම්ගතනොහැකි යම් ප්‍රශ්න යක් දෙනුන්විටත් පරික්ෂාවෙන් බැලුවාම හොඳින් වැටහෙනවා ඇති, මෙහි අපේ ප්‍රමාදයකින් හෝ වනිත්‍රමයකින් හෝ හටගත් යම්කිසි දෙසක් සුඛිත්විසින් දක්නාලැබේනම් ඒද ඉවසා මෙයින්ලෝකයා ගට විපුලාභිසිභියක්ම කරවනලෙස සලකනුලැබේවා යනු අපේ ප්‍රාර්ථනාවයි.

“පශ්‍යති පරෙෂු දෙශා-නසතො‘පි ජනා සතොපි නොව ගුණාන්,
විපරිත මිදං සංසමිත්-මහිමා මොහාඤ්ජනසොස භා”.

“නිමිත්තරු සුකාභිනා බලු යෙ විච්ච්චා
කණ්ණික ගුණස්ස කණ්ණික පරවනංසයනති;
යෙභං මනො න රමතෙ පරදෙශවාදෙ
තෙ කෙවිදෙව විරලා භූවි සඤ්චරනති.”

ශිවමසතු.

C. A. Seelakkhandha.

ක්‍රිස්තුබද්ධ 2445 වන්නෙහි වෙසක්
මස පුරපසලොස්වකලත් කිවිදින
දෙසින්පුට ගෙලෙඬිමොග්ගමේදීය.

ව්‍යාධ්‍යාකෘතිගුර්තිබ්‍රහ්මය.

ශ්‍රී:

1. බ්‍රහ්ම: සත්‍යානුචිත සුභාලයන් විශේෂයෙන්
ප්‍රේමානුචිත. සකල්වාච්ඡිද්‍යානුචිතයොධි,
විද්‍යානුචිත සපදි බුද්ධිමලයානුචිත යසමාත්
තනොනා ක ඉච්ඡති ජන සාරසා විවේච්ඡති.
2. බ්‍රහ්ම! ස්වර්තභාෂිත ප්‍රවණමානසාරධනං
මහි සපුරණ සංගත ප්‍රගුණසාරනී සමපදම්,
සුවාසාරසමගුණිතං චිත්තිප්‍රාණමාලාශ්‍රිතං
විද්‍යානුචිතයොධිතං විශ්වා බ්‍රහ්මයොධිතං.
3. ප්‍රසාදනං තුහිතරශ්මිමණෙසු තාවද්
සාවත් සවිතො ජලනිධො පුලිතොපකණ්ණි,
යො 'චිත්තිශ්‍රියත විබුද්ධො සීද්ධි තොන තාවද්
වෘත්තො: පරං සමානිමතං ය හි සංවිභාව්‍යං.
4. වසු සීථා තිමිරදේශනං හතාහං
තෙජෝමයං භිමකරදි පුරො න පශ්‍යන්,
වෙණිදිවෙකානවතං ප්‍රතිභා'පි තත්පු
නමිතොරං චිත්තමිතා විශද්‍යවතං හි.
5. තෙනතාවත්කාලනො යසමා ජ්‍යෙෂ්ඨසත්‍යං මහාත්,
හෙමනතශ්මිතරාවප්‍ය වර්ධාංගො රිච් මණ්ඩලම්.
6. තසමා තතද්විසිධෙව්‍ය මෙ ජගතිලප්‍රති ප්‍රාශයං,
යතනාදෙ 'ම ප්‍රකාශො 'පි කාත: කානිෂ්ඨ ගොරවත්.
7. භාරතී ධර්මදසසර දුකොධා විමලාශ්‍රිතා,
එමා'පි චත්කාතා ව්‍යාධ්‍යා තාමපොදොධිසිමහි.
8. යද්‍ය සති කිංචිත්තසබලිත නතවිතෙහව
ජාතමප්‍රමාද ද්‍රව්‍යමනො 'පි මෙ යත්,
බ්‍රහ්මා කුශාග්‍රියමතො: සුධිති
සායවජාධිතං කාපයා ජගත්සු.
9. ලභ්‍යාවිපෙ 'තිවිශදෙ ගෞලබ්‍රහ්මයො මහාත්,
විහාර: සුප්‍රතිතො' යති භික්ෂුසංඝනිශ්චේතී.
10. වසංසායමිත් යතිනාද්‍යව ජාත්‍රාණං ශාස්ත්‍රකාමිනාමි,
සවිශෙෂ ධර්මයොගෙහු ගණ්‍යාවායී ධුරකර:
11. ශීලසාකෘති ශවකාර මධුරං ව්‍යාධ්‍යාමිතං සෙසංගලීං
ශ්‍රිමත්පණ්ඩිතවෘත්තද්වර්ණයො: බ්‍යාතො ගුණෙකාග්‍රහී,
ශාතෙ වාණධරගප්‍රජ්‍යවිචිතෙ යාතෙ වෘත්තාසකරෙ
භාගෙ තුය්‍යවිතෙ මනිසුතදිතෙ සංජාමනං සා විරම්.

ශ්‍රීමමසතු සඵලගතාමි.

අනුක්‍රම නිකා.

	පිටි.		පිටි.
1 ව්‍යංකාසමයානන්ති ...	7	31 සෞත්‍රුන්ති ...	49
2 ව්‍යංකාන්ති ...	7	32 ශාඛිදීයන්ති ...	50
3 සමයානන්ති ...	8	33 ශාසත්‍රජන්ති ..	51
4 විවෘතියාන්ති ...	9	34 වෛර්ණානතරන්ති ...	52
5 විසමයානන්ති ...	10	35 වාදකානතරන්ති ...	53
6 විවෘතියාසමයානන්ති ...	13	36 ලොකනතරන්ති ..	56
7 විසමයානව්‍යංකානන්ති ...	14	37 බණ්ණානතරන්ති ..	58
8 එකාලාපන්ති ...	16	38 පාදනතරන්ති ...	59
9 ශබ්දපිලිඛප්‍රතිනනකන්ති17		39 චක්‍රන්ති ...	61
10 ශබ්දපිතිනනකන්ති ...	18	40 පදමොනතරන්ති ...	63
11 ශබ්දපිවචනතිනනකන්ති 19		41 කාකපදන්ති ...	65
12 ශබ්දපිලිඛවචනවිහකති		42 ගොමුත්‍රිකාන්ති ...	66
තිනනකන්ති ...	20	43 සම්මතොභද්‍රන්ති ...	68
13 ශබ්දපිලිඛවචනතිනනක		44 ගතප්‍රත්‍යාගතන්ති ...	71
න්ති ...	21	45 වජ්‍රමානාශ්‍යරන්ති ...	74
14 ශබ්දපිවිහකතිවචනතිනනක		46 භීශමානාශ්‍යරන්ති ...	75
න්ති ...	22	47 ශාඛිබලාන්ති ...	78
15 ශබ්දපිලිඛවචනතිනනක		48 එකානතරිතශාඛිබලාන්ති 79	
න්ති ...	23	49 නාගපාශන්ති ..	80
16 හෙද්‍රහෙද්‍රකන්ති ...	25	50 සංස්කෘතප්‍රාකෘතන්ති	81
17 ඔජ්‍යජිකති ...	26	51 සංස්කෘතාප්‍රාශන්ති	83
18 රූපකසාලකාරන්ති	28	52 සංස්කෘතමාගධිකජාති	84
19 සකෞතුකන්ති ...	29	53 සංස්කෘතපෛශාචිකජාති	85
20 ප්‍රශංසානතරන්ති ...	30	54 සංස්කෘතලෝකිකචිත්‍රන්ති86	
21 පෘෂ්ටප්‍රශංසාන්ති ...	31	55 ශුචිප්‍රාකෘතජාති ...	87
22 හගෙනානතරන්ති ...	32	56 ශුචිප්‍රාශන්ති ...	88
23 ආදේශනතරන්ති ...	33	57 ශුචිමාගධිකජාති ...	89
24 මධ්‍යොනතරන්ති ...	34	58 ශුචිපෛශාචිකජාති	90
25 අනෙත්‍යානතරන්ති ...	35	59 ශුචිලෝකිකජාති ...	90
26 කවිතාපහසුතින්ති	36	60 ආජිජාති ...	92
27 විෂමන්ති ...	37	61 ශාඛිදීජාති ...	94
28 වෘත්තනාමන්ති: ...	38	62 ප්‍රගෙලිකාජාති ...	95
29 නාමාබ්‍යාතන්ති ...	47	63 කාලසාරජාති ...	96
30 නාකීයන්ති ...	48	64 කාලසාරදිහාද්‍රජාති	96

	පිටි.		පිටි.
65 අප්පාද්දාසයානි ...	97	79 අධිකරණයානි	107
66 පදගුසයානි	98	80 සමබ්බසයානි ...	108
67 පාදගුසයානි	„	81 ආමනත්තයානි	„
68 අප්පාද්දාසයානි	99	82 සමාසගුසයානි ...	109
69 සක්කප්පයානි	101	83 ලිඛිතගුසයානි ...	110
70 ව්‍යාප්තියානි	„	84 සුබ්බවනගුසයානි	„
71 අප්පාද්දාසයානි	102	85 ලිඛිතවනගුසයානි	„
72 බිඤ්ඤායානි	103	86 මාත්‍රාව්‍යයානි	111
73 ක්‍රියාගුසයානි	104	87 බිඤ්ඤාව්‍යයානි	112
74 කප්පායානි	„	88 විසමාව්‍යයානි	113
75 කම්මයානි	105	89 අක්කරව්‍යයානි	„
76 කරණගුසයානි	„	90 ස්වාභාව්‍යයානි	114
77 සමප්පදාගුසයානි	106	91 ව්‍යාප්තව්‍යයානි	115
78 අප්පාද්දාසයානි	„	92 ව්‍යයද්‍යායානි	116

THE VIDAGDHAMUKHA MANDANA.

සන්න සහිත

විදගධමුඛ මණ්ඩනය.

නමස්සමෙ
භගවතෙ'භීතෙ සමසක්සමුද්ධාය.

1. සිඬොෂධානි භවදුඛ මහාගදනාං
පුණ්ණාත්මනාං පරමකණීරසායනානි,
පුෂ්කලනෙකසලිලානි මනෝමලානාං
ශෞඛොදනො ප්‍රචචනානි චිරං ජයනති.

සුසුක්ෂම මනිගමිතීරං ප්‍රශංසං යෝ වගමත් සවතා,
තවගං ශීරසා වජ්‍රෙ ත්‍රේලෝකාපුණ්ණං ජනම්.
ධර්මදසෙන විදුෂා ප්‍රාශංසං ශාස්ත්‍රං චිතිෂ්මතම්,
සුප්‍රබකං සුසංක්ෂිප්තං නිපුණං ඥානවතීතම්.
නද්විඤ්ඤා මහකාශා සුක්ෂ්මාලා යෝ කෘතමුඛයා,
තෙෂාං හිතාය ව්‍යාවඤ්ඤී යථාවද්භාෂයා සවයා.

1. ශෞඛොදනො, සමීච්ඤත්වගත්සේයේ; ප්‍රචචනානි, සප්තාපතික නවලෝකොත්තර සමිෂ්මයෝ; චිරම්, බොහෝකලක්; ජයනති, ජයග්‍රහණය කෙරෙත්වා; කෙටිදුටු සමිෂ්මයෝද? භවදුඛ, සංසාරදුක්ඛාමැති; මහාගදනාම්, මහාගේගයත්ව; සිඬොෂධානි, ප්‍රසිද්ධගෙත්ව; පුණ්ණාත්මනාම්, පවිත්‍රස්වභාව ඇත්තවුන්ව; හෙවත් පිරසිදුසිත් ඇත්තවුන්ව; පරමකණීරසායනානි, උතතම කණීමානවු; හෙවත් කණුව සැපළුවත්තාවු; මනෝමලානාම්, මානසික කලිථයන්සේ; හෙවත් සිතෙහි උපදනා පාපයන්සේ; පුෂ්කලන, සේදීමෙහි; එකසලිලානි, මුඛප්ලයක්වු; හෙවත් අසභාය දියක්වු; ශෞඛොදනො, (සුදෙවුන් මහරජතුමන් සුතුහෙයින් ශෞඛොදනීනම්වු) සමීච්ඤත්වගත්සේයේ; ප්‍රචචනානි, ප්‍රකාශවචනාන්යෝ; හෙවත් සප්තාපතික නවලෝකොත්තර සමිෂ්මයෝ; චිරම්, බොහෝකලක්; ජයනති, ජයග්‍රහණය කෙරෙත්වා; හෙවත් සමීච්ඤත්වගත්සේයේ; (ප්‍රේක්ෂාවනෝචායනිවනති යන අනුශාසනාවගේ වශයෙන් මෙහි අනතුරු සමානායෙහි අනති ආදෙයයි.)

2. ජයනති සන්නා සුකානෙනකභාජනං
පරා? මපාදන සද්වුතසීතා,
කරසානිරොපම විශ්ව දඤ්ඤා
ජයනති චෛදඤ්ඤා භවිතීරු.

3. ආක්‍රානෙනව මහොපලෙන මුනිනා ශයොව දුච්ඡාසා
සාතනාං වන මුද්දිනෙව ජතුනා නිනෙව මුච්ඡාං විශේෂො,
බබ්බවා නනුරජ්ජුති: පරගුණාන් වකුං න ශක්තා සති
ජිහවා ලොහශලාකයා බලමුබ්බෙ විබ්බව සංලක්ෂ්‍යෙන.

4. ඉතා නෙකෙ සත්‍යං සත්‍ය මුපකාරණසුපකානිං
කාතඤ්ඤා කුච්ඡිනෙතා ජගති නිවසනෙත්තව සුඛියො,
කියනන යො සන්නා සුකාතපරිපාක පුණ්ණිනො
විනා සාමාං යෙමාං භවති පරකාතත්‍යසතිනා.

2. පරාමිසම්පාදන, අත්තව වැඩකිරිමි නැමැති, සද්වුතසීතා, මනාමුන
ගෙහි සිටියා; කරසානිරොපමවිශ්වදඤ්ඤා-කරසා, අතතුඩු; නිරොපම,
ජලයක්මෙන්; විශ්වදඤ්ඤා, සියල්ලදක්නාසුලු; සන්නා, සාධුජනයෝ;
සුකාත, ගතපත් ක්‍රියාවන්ව; එකභාජනම්, අසභාශබ්දෙන්ව; ජයනති,
සමෝවානකම්මෙන් පවතින්වා; (ඵයේම) චෛදඤ්ඤා, පණ්ණිනබව
ඇතිවන්වා; නො විසිතුරුබව ඇතිකරන්වා; කථෙයිරු, ශ්‍රීරූප
දස කම්මෙන් වචනයෝ; ජගති, සමෝවානකම්මෙන් පවතින්වා.

3. බලමුබ්බ, දුජිතයන්ගේ මුඛයෙහි; ජිහවා, රසනානොමෝ; හෙවත්
දිව; මහොපලෙන, මහගලකින්; ආක්‍රානනාඉව, යවකරණ ලද්දක්
මෙන්ද; * දුච්ඡාසා මුනිනා, අත්තිකුඩු දුච්ඡාසයනම් සාමිත්‍රවිසින්; ශපතා
ඉව, සාපකරණ ලද්දක්මෙන්ද; ජතුනා, ලහකහින්; සාතනාමි, නිනනා
ර; වන, අඤ්ඤා; (කියා) මුද්දිනාඉව, මුද්දිනකරණ ලද්දක්මෙන්ද,
විශේෂො, විශේෂයන්, මුච්ඡාමි, මුලාවට; නිනාඉව, පමුණුවනලද්දක්මෙන්
ද; අතනුරජ්ජුති: අතනු, මහත්වූහෝ සනවු; රජ්ජුති, රැකැණින්; බබ්බ
ඉව, බඳනාලද්දක්මෙන්ද; ලොහසලාකයා, යකඩකුරකින්; විබ්බඉව,
විදිනාලද්දක්මෙන්ද; පරගුණාන්, අන්‍යයන්ගේගුණ; වකුමි, කියන්ව;
නශකතාසති, නොහැකිවූවා; හෙවත් අපොහොසත්වූවා; සංලක්ෂ්‍යෙන,
සලකණුලැබේ; හෙවත් දකිනුලැබේ.

4. ඉතජගති, මේලොකයෙහි; අනෙකෙ, නොගෙක්; කාතඤ්ඤා, නො
ලෙහිගුණ දන්වා; සුඛියො, පණ්ණිනගෝ; සතනම්, නිනර; උපකාරණී,
උපකාර ඇත්තවුන් කෙරෙහි; සත්‍යමි, සැබෑවූ හෝ අවිනිශ්චරවූ; උප

* “දු:ඛෙවිභවිග්ගමනා: සුඛෙවු විගතසපාසා,
විතරගතසත්‍යොධ: සිරිමිත්තිරුවානෙ”-යනු මුනින්ගේ ලක්ෂණයි.

5. බඩාඤ්ඤා ලිංගසංසර්ගසංසර්ගනො තො
වජ්ඣ නිත්‍යානතකුටිලප්‍රගුණස්වභාවො,
එකං භියා' භිනවසංභිතවෙරිභාවං
ප්‍රිත්‍යා' පරං පරමනිවෘත්තිපාත්‍රභූතමි.

6. කිං මෙ' එවාහනබලප්‍රණතාවපි ස්‍යාත්
සසම්මතරොති සුප්පනො යදි මාං ගුණඥො,
වජ්ඣණ වාරුවරිතෙන විකාසිතං සත්
සමෙකාවිතං භවති කිං කුමුදං තමොභි.

කෘතීම්, උපකාරයක්; කුච්ඡනා, කරමින්; නිවසනතිඑව, වාසයකරන්මැයි; (වැලිඳු) සමාපිනා, නමාගේ කාශ්‍යීයක්භාර; යෙජාම්, යම්කෙනෙකුත්; පරකාන්‍ය, අන්තරායනෙහි; ව්‍යසනිතා, ආසනිතයක්; හෙවත් උත්සාහයක්; භවති, වේද; සුකාන, යහපත් ක්‍රියාවන්ගේ; පරිපාක, ශුභ එල; ප්‍රණයිතා, කැමැත්තාවූ; තෙ සන්තා, ඒ සත්පුරුෂයෝ; කියනා, කීපදෙනෙක්; (සනති වෙති.)

5. අභිනව, අප්‍රතෙත්මෙන්; සංභිත, ගලපනලද හෝ කරණලද; වෙරිභාවම්, සතුරුවමැති; එකම්, එකතු; භියා, භයකරණකොටගෙන; පරම, උත්කෘෂ්ටවූ; නිවෘත්ති, සැපයම හෝ ප්‍රීතියට; පාත්‍රභූතම්, භාජනවූ; පරම්, අනිකතු; ප්‍රිත්‍ය, ප්‍රීතිය කරණකොටගෙනෙදැයි; නිත්‍යානතකුටිලප්‍රගුණස්වභාවො-නිත්‍යානතකුටිල, අතිශයින් වඩකැත්තාවූද; ප්‍රගුණස්වභාවො, සත්පුරුෂ ප්‍රකෘති ඇත්තාවූද; තො අසල්නසල් නො; ඒ දුජ්න සත්පුරුෂයන් දෙදෙනා; බද්ධාඤ්ඤා, බද්ධිලිඞ්ඞාතිව; (අහම්, මම;) සමම්, එකම; වජ්ඣ, වදිමි.

6. අච්චා, නොහොත්; යදි, ඉදින්; ගුණඥො, කෙළෙහි ගුණදන්තාවූ; ස්‍යා සුප්පනො, ඒ සත්පුරුෂයෙකු; මාම්, මා; සමිකරොති, (ආශ්‍රයද්‍රවය යෙක්) නමාමෙන් කෙරෙනම්; තදා, එකල්හි; හනබලප්‍රණතො අපි, හත, නසනලද; බල, දුජ්නයන්ගේ; ප්‍රණතො අපි, නැමිම ඇතිකල්හිද; මෙ, මට; කිංසාත්, කුමක්වන්නේද; නොවන්නේමැයි; කුමුදම්, කුමුදු, හෙවත් හෙලුපුල්; (බිලුද) වාරුවරිතෙන, මනොඥවූ හැසිරිමැති; වජ්ඣණ, සද්‍රු කරණකොටගෙන; විකාසිතංසත්, විකාසිතවූයේ; තමොභි, අකිකාරය කරණකොටගෙන; කිම්, කිම; සමෙකාවිතංභවති, හැකි ලෙසලද්දේවේද? නොවේමැයි; (සත්පුරුෂ ආශ්‍රයක් ඇතිකල්හි දුජ්න යෝ කිසිවකුසිත් ආශ්‍රයනොකරණ ලැබෙති, දුජ්නයෝ ඕනම කිසි නපු රක් කරන්ටත් අසම්මතවන්නාහු යනු භාවයි.)

7. ප්‍රීතෝස සතාං තදනුභාවගතාවසාදා:
සන්නාස්‍ය ගුහිරවනාං ප්‍රතිභානුරූපම්,
ක්ෂිප්‍රාවබෝධකරණ් කෂම මික්ෂිතාපී.
වක්ෂ්‍ය විදග්‍රිව්‍රවමණකින මප්‍රපඤ්චම්.
8. යද්‍යු'ස්‍ය සභාමධෝ-සථානුං වකතුං මනස්‍යද සුධිශ්‍ය,
තාමුලම්ච ගෘහිතා-විදග්‍රිව්‍රවමණකිනං විශත.
9. ප්‍රානු ඒසයාං සමයාං ච විඒසයාං වි: සමයාකම්,
තථා වසයා සමයාං ච විඒසයාං වි: සමයාකම්.
10. සවි: සමයාකවසයා මෙකාලාපං ප්‍රතිනන්‍යකම්,
හෙද්‍යහෙදක මොජ්ඣි සා ලඛිකාරං සකොතුකම්.

7. සනාමි, සාධුත්තේ; ප්‍රීතෝස, ප්‍රීතිපිණිස; තදනුභාව, ඒ සාධුත්තේ ආනුභාවයෙන්; ගතාවසාදා, පහකරණලද දුච්ඡිකිත්ඇති; (අහම්, මම;) ගුහිරවනාමි, ගුහාමුරවනාව; සන්නාස්‍ය, හැරපියා; ප්‍රතිභානුරූපම්, වැට හිමට සුදුසු; හෙවත් ප්‍රභූවට අනුරූපවූ; ක්ෂිප්‍රාවබෝධකරණ් කෂමම්, වහා අවබෝධකිරීමට යොග්‍යවූ; ර්ක්ෂිතාපීම්, දක්නාලද අපීඇති; අප්‍රපඤ්චම්, විසාරනුටු; හෙවත් සංඝෙපවූ; විදග්‍රිව්‍රවමණකිනම්, (පණ්ඩිතයන්ගේ මුඛඅලඛිකාරකරණ් හෙයින්) එනම්වූ ග්‍රහිතයක්; වක්ෂ්‍ය, කියන්නෙමි.

8. සුධිශ්‍ය, එම්බාපණ්ඩිතවරුන්; යදි, ඉදින්; සභාමධෝ, (පණ්ඩිතයන්ගේ) සභාමධ්‍යයෙහි; සථානුම්, සිටිත්ටද; වකතුම්, කියත්ටද; මතා, සිතක්; අසන්, ඇත්නම්; තද, එකල්හි; තාමුලම්ච, බුලත්මෙන්; ගෘහිතා; ග්‍රහණයකොට; විදග්‍රිව්‍රවමණකිනම්, මෙනම්වූපොත; විශත, පරිශීලනයකරමි; හෙවත් නැවත නැවත අභ්‍යාසකරමි.

9. (තදනනනරව මෙහි උදෙසා දක්වන්නෝ ප්‍රානු: යනාදී ශෙලාක දසක් දක්වත්, එහි පිළිවෙළ මෙසේයි) වසයාමි, වසයායද; සමයාංච, සමයායද; විඒසයාමි, විඒසයායද; වි:සමයාකම්, වි:සමයාකයද; තථා, එසේම; වසයාසමයාංච, වසයාසමයායද; විඒසයාමි, විඒසයායද; වි:සමයාකම්, වි:සමයාකයද.

10. සවි:සමයාකවසයාමි, වි:සමයාකවසයායද; එකාලාපම්, එකාලාපයද; ප්‍රතිනන්‍යකම්, ප්‍රතිනන්‍යකයද; හෙද්‍යහෙදකම්, හෙද්‍යහෙදකයද; මජ්ඣි, මජ්ඣයද; සාලඛිකාරම්, සාලඛිකාරයද; සකොතුකම්, සකොතුකයද.

11. ප්‍රඥානාත්තරසමං පෘථව ප්‍රඥාං භග්‍යනාත්තරං තථා,
ආදිමධෙසාත්තරධෙස චෙ අනන්‍යාත්තර මතඃ පරමි.
12. කපිතා පහනුතිසේඤ්ච විෂමං වෘත්තනාමකම්,
නාමාධ්‍යානංච තාක්‍ෂිංච සොත්‍රං ශාඛදීයශාසත්‍රජෙ.
13. වණී වාකේසාත්තරෙ තචත් ලොකොත්තරමතඃ පරමි,
බණ්ඩපාදොත්තරෙ චක්‍රං පදමං කාකපදං තථා.
14. ගොමුත්‍රිං සජීවනො හද්‍රං ගතප්‍රත්‍යා ගතං ඛහු,
වච්චානාසාරං තච භීයමානාසාරං තථා.
15. ශාඛිඛලාං නාගපාශංච චිත්‍රං සංගුඛ මෙව ච,
ප්‍රභෙලිකාං තද්‍ය භෘද්‍යං කාලසාරදි වණිණීතමි.

11. ප්‍රඥානාත්තරසමම්, ප්‍රඥානාත්තරසමයද; පෘථවප්‍රඥාම්, පෘථවප්‍රඥායද; තථා, එපරිද්දෙන්ම; භග්‍යනාත්තරම්, භග්‍යනාත්තරයද; ආදිමධෙසාත්තරධෙස, ආදේශාත්තරය මධෙසාත්තරයෙන නම්වූ; චෙ, දෙකද; අනන්‍යපරම්, ඉන්මඬබෙහි; අනන්‍යාත්තරම්, අනන්‍යාත්තරයද.

12. කපිතාපහනුතිසේඤ්ච, කපිතාපහනුතිසද; විෂමම්, විෂමයද; වෘත්තනාමකම්, වෘත්තනාමකයද; නාමාධ්‍යානංච, නාමාධ්‍යානයද; තාක්‍ෂිංච; තාක්‍ෂිංයද; සොත්‍රම්, සොත්‍රයද; ශාඛදීයශාසත්‍රජෙ, ශාඛදීයශාසත්‍රජය යනදෙකද.

13. තචත්, එසේම; වණීවාකේසාත්තරෙ, වණිවාකේසාත්තරය වාකේසාත්තරය යන දෙකද; අනන්‍යපරම්, මෙයින්මතු; ලොකොත්තරම්, ලොකොත්තරයද; බණ්ඩපාදොත්තරෙ, බණ්ඩාත්තරයපාදොත්තරය යන දෙකද; චක්‍රම්, චක්‍රයද; පදමම්, පදමයද; තථා, එසේම; කාකපදම්, කාකපදයද.

14. ගොමුත්‍රිම්, ගොමුත්‍රිකයද; සජීවනොහද්‍රම්, සජීවනොහද්‍රයද; ගතප්‍රත්‍යාගතම්, ගතප්‍රත්‍යාගතයද; තචත්, එසේම; වච්චානාසාරම්, වච්චානාසාරයද; තථා, එසේම; භීයමානාසාරම්, භීයමානාසාරයද.

15. ශාඛිඛලාම්, ශාඛිඛලයද; නාගපාශංච, නාගපාශයද; චිත්‍රම්, චිත්‍රයද; සංගුඛමෙවච, සංගුඛයද; තථා, එසේම; ප්‍රභෙලිකාම්, ප්‍රභෙලිකාවද; භෘද්‍යම්, භෘද්‍යයද; කාලසාරදි වණිණීතමි, කාලසාරදි වණිණීතයද.

16. අපමාදිකං ගුහං පදපාදීගුහකම්,
සතුතිනිඤ්ඤං තථා ව්‍යපිං සභාපහනුති ඛිඤ්ඤමත්.
17. ක්‍රියාකාරක සම්බන්ධ ගුප්තානාං මනත්‍රිතසං ව,
ගුප්තං තථා සමාසසං ලිඛිතසං වචනසං ව.
18. මාත්‍රාඛිඤ්ඤවිසමානං චක්‍රතකානාං ඤාණසං ව,
සමානව්‍යාප්තසංයෝගො පි චක්‍රතදත්තාඤ්ඤං තථා.

ඉන්ද්‍රියදෙයකම්.

19. පෘෂ්ඨං පදවිභාගෙන කෙවලෙනෙව යද්ධවෙන්,
විදුර්භින්නං සමසන්නං යතස්මද්දෙයෙන පාවර්ති.

16. අපමාදිකම්, අපමාදිකයද; ගුහම්, ගුහයද; පදපාදීගුහකම්, පදගුහ-පාදගුහ-අභිගුහයද; සතුතිනිඤ්ඤම්, සතුතිනිඤ්ඤවද; තථා, එසේම; ව්‍යපිම්, ව්‍යපියද; සභාපහනුති, සභාපහනුතිනද; ඛිඤ්ඤමත්, ඛිඤ්ඤමත්ද.

17. ක්‍රියාකාරක සම්බන්ධ ගුප්තානි, ක්‍රියාගුප්ත-කාරකගුප්ත-සම්බන්ධ ගුප්තයන්ද; අමනත්‍රිතසං ව ගුප්තම්, අමනත්‍රිත ගුප්තයද; තථා, එපරිද්දෙන්; සමාසසං ව, සම.සගුප්තයද; ලිඛිතසං, ලිඛිතගුප්තයද; වචනසං ව, වචනගුප්තයද.

18. මාත්‍රාඛිඤ්ඤවිසමානං චක්‍රතකානි, මාත්‍රාචක්‍රතක-ඛිඤ්ඤවක්‍රතක-විසමාන චක්‍රතකයන්ද; ඤාණසං ව, ඤාණචක්‍රතකයද; සමානව්‍යාප්තසංයෝගොපි, සමානචක්‍රතක-ව්‍යාප්තචක්‍රතකයෙකද; තථා, එසේම; චක්‍රතදත්තාඤ්ඤම්, චක්‍රතාඤ්ඤ-දත්තාඤ්ඤයන; (එනත්සමිම්, මේ සියලු; අනු, මෙහිදී) බහු, බොහෝසේ; ප්‍රානා, කියති.

මෙනෙකිත් උදෙසෙය නිමි.

19. යත්, යම්පදයක්; කෙවලෙනඑව, නතිනතිමවු; පදවිභාගෙන, පද යත්සේ විභාගයෙන්; පෘෂ්ඨම්, විවාරණලද්දේ; හවෙන්, වත්තෙන්; (තත්, ඒපදය;) ව්‍යාප්තම්, ව්‍යාප්තපදයයි; හෙවත් අසමාසව සිටිපදයයි; යත්, යම් පදයක්; සමුද්දෙයෙන, පදසමුද්දෙයෙන්ම; පාවර්ති, විවාරද; (නත්, ඒපදය;) සමසන්නම්, සමාසපදයයි; විදුර්, දැනිති.

20. පුත්‍රයා කිං (1) පදං ප්‍රොක්තමයනනං කො (2) විහතීරුරු,
ක (3) ආයුධතයා බ්‍යානා ප්‍රලම්බාසුරවිවිෂ්.

සුනාසිරු.

ඉති ව්‍යාසසමසන්නති.

21. කො (1) දුර්භස්‍ය මොහාය කා (2) ප්‍රියාමුරවිවිෂ්,
පදං ප්‍රහනවිතකේ කිං (3) කො (4) දන්තවජ්‍යදහුෂණම්.

ශ්‍රමානුශ්‍රය.

ඉති ව්‍යාසනති.

20, කිංපදම්, කවර පදයක්; පුත්‍රයාම්, පිදීමෙහි; ප්‍රොක්තම්, කියන ලද්දේද? කා, කවරෙක්; අභ්‍යන්තර, නන්‍යාත්තාප්‍ර; උරු, ලය; විහතීරු, උසුලාද;? කා, කවරෙක්; ප්‍රලම්බාසුරවිවිෂ්, බලහස්‍රයාගේ; ආයුධතයා, ආයු බබැවින්; බ්‍යානා, ප්‍රතිබව්ද?

“සුනාසිරු” යනු මෙහි ප්‍රහනවලට පිළිවෙළින් උත්තරයි, ඒවනාහි නතිනති පදවශයෙන් ගත්කල “සු” “නා” “සිරු” යි පදතුණක්ද සමුදායවශයෙන් ගත්කල “සුනාසිරු” යි එකපදයක්ද පෙනේ, පුත්‍රයෙහි කියනලද්දේ “සු” ප්‍රයන අව්‍යයපදයයනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, නන්‍යාතිලයක් උසුලන්නේ “නා” පුරුෂයායනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, බලහස්‍රයාගේ ආයුධයෙහි ප්‍රතිබව්ද “සිරු” නතුලයයනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, මේ ව්‍යාසනාදුහරණයි, සුසුදුනාසිරු යසා සුනාසිරු, සුසුදු, යහ පත්ව; නාසිරු, ඉදිරියෙහි ගනසෙනාව; යසා, ගමකුගේද; සා, හෙ නොම; සුනාසිරු, සුනාසිරුනම්වෙයි’ යනුයි; මේසමසන්නාදුහරණයි.

මේ ව්‍යාසසමසන්නතියි.

21. කා, කවරවස්තුවක්; දුර්භස්‍ය, දුර්වල බන්ධනයාගේ; මොහාය, මුලාවපිණිස; (පවත්නේවේද;?) කා, කවරතැනැත්තියක්; මුරවිවිෂ්, විෂණුග්‍රහයේ; ප්‍රියා, භාග්‍යාවත්තීද; කිංපදම්, කවර පදයක්; ප්‍රහනවිතකේ, ප්‍රහනගෙහි හා විතකීයෙහි; (ගෙදියසුතුද?) කා, කවරක්; දන්තවජ්‍ය, තොලා; හුෂණම්, සැරසීමවේද?

“ශ්‍රමානුශ්‍රය” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට පිළිවෙළින් උත්තරයි, කවරවස්තුවක් නපුරු බන්ධනකාගේ මුලාවපිණිස වේද? “ශ්‍ර” බන්ධනයනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, විෂණුග්‍රහයේ අඹු කවරතැනැත්තියක්ද? “මා” ලක්ෂණයනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, කවර පදයක් ප්‍රහනවිතකීයෙක්කම ගෙදියසුතුද? “නු” යන අව්‍යයයනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, කවරක් තොලට අලබ්‍යාරද? “ශ්‍රය” රත්පැහැයනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

මේ ව්‍යාසනතියි.

22. අපිසෙවිතා විජ්ඣෙතා-කදපි කෙ (1) නයානති විකාරම්,
විවජ්ඣමානනනවය-සභගුණේ රභිකං විරජනෙන.

මලසතරවය.

23. අනිභෘත කොකිල නිඤ්ඤාන-මුඛරත සහ කාරකානනා පුංසාමි,
කො (1) භවති හාදයභාරී-මධුරකුඛිකාරි කභෙකලි.

මධුසමය.

ඉති සමසනුතී.

24. ව්‍යඝ්නං සමසනුතං සමාසපද භවිතා,
විපාභංගං යතනදෙව ස්‍යාද් විච්ඡින්නං විසමසනුතම්.

22. විජ්ඣෙතා, සම්පත්තිසිත්තෝ දුර්ව්‍යන්තිසිත්තෝ; සෙවිතා අපි, සෙවිතා ලද්දවුද; කෙ, කවුරු; කදපි, කිසිකලෙකත්; විකාරම්, අන්‍ය ස්වරූපයකට; නයානති, නොපැමිණෙද්ද? කෙ, කවුරු; විවජ්ඣමාන නනවය, කපනලද සිරුරු ඇත්නාහු හෝ විපතට පැමිණියාහු; සභගුණේ, නම්‍යායන් ගුණයෙන් හෝ සමානීය මෙයයාදි ගුණයෙන්; අභිකම්, වැඩියක්; විරජනෙන, බවලද්ද? “මලසතරවය” යනු මෙහි ප්‍රධාන වලට උත්තරයි, (මලසාශ්වත නරවය වා මලසෙ ජාතා නරවය) මලසතර වය, සදුන් වාසයයි යනු (1) ප්‍රධානව උත්තරය, මේ මලසතරවය යන උත්තරයම ව්‍යඝ්නාභවතීවශයෙන් ගත්විට වරතමලයා යනුවේ, වරතමලය ඇත්තෝ “සුජනා” සත්පුරුෂයෝ යනු නානපයවිශයෙන් ව්‍යඝ්නාභවතී යෙදියයුතු උත්තරයයි.

23. අනිභෘත, නිරන්තරයෙන්; කොකිල, කොවුලන්ගේ; නිඤ්ඤාන, රුවයෙන්; මුඛරත, මුඛරවු; භවති නාදපවත්වනලද; සහකාරකානනා, මිඤ්ඤානාභි; මධුර, මිහිරිවු; කුඛිකාරි, භවිතයන් විසින් කොයන අනුකරණ පවත්වන; කභෙකලි, භොපලයන් ඇති; කා, කවරෙක්; පුංසාමි, මධුමාසත්‍යත්; හාදයභාරී, සිත්පැහැරගැනීම ඇත්තේ; භවති, වේද?

“මධුසමය” (මධුනාං සමය) මල්පසුන් වසනකාලය යනු මේ ප්‍රධානව උත්තරය.

ඉති සමසනුතී.

24. යත්, යම්; ව්‍යඝ්නම්, අසමාසව සිටියාවූ පදයක්ද; අභිවං, නොහොත්; සමසනුතම්, සමාසව සිටියාවූ පදයක්; සමාසපද භවිතා, සමාසපද වෙන්කිරීම වශයෙන්ද; විපාභංගම්, දෙවරක් විචාරණලද්දේ; සත්‍යත්, වත්තේනම්; තත් එව, එමපදය; විච්ඡින්නම්, විච්ඡින්නයද; විසමසනුතම්, විසමසනුතයද; (භවති, වෙයි යොදනු.)

25. වමීසු කා (1) හවති නිමිට්‍ත කීදුග (2) බරං,
ශෙෂං ඛිහජිති වසුධා සතිනං ක (3) එකා.
ආමනාත්‍රයස්ස (4) ධරණීධර නාථපුත්‍රීං,
කො (5) වාසති හස්මති විනාශිතජනාශ්‍රයා සාත්.

කාලිකාපාලිකමධ්‍යං.

26. කීදුගං (1) වද මරුසථලං මනං
වාරිකුත්‍ර (2) සති භූෂණං හවෙත්,
බ්‍රැහ්ම කාන්ත! සුභවා සකාමිකා:
කීදුශො (3) හවති කුත්‍ර විවිෂාමි.
ආවාගිතොරණං.
ඉති විවිෂාසකජනි:

25. වමීසු, වමීකාලශෙති; කා, කවරක්; හවති, වේද? නිමිට්‍ත, පැති නැත්තාවූ; අබරමි, පිසුම; කීදුක් අයති, කෙබඳුවේද? කා:එකා, කවර නම් එකෙක්; වසුධාසතිනම්, පොළොව සතිනවූ; ශෙෂම්, අනන්තනම් නාරජ; ඛිහජිති, උසුලාද; ධරණීධරනාථපුත්‍රීම්, පථිවනරජදුර්ග්‍යාවට; ආම නත්‍රයස්ස, අඩනසව; කා:වා, කවරක් හෝ; හස්මතිවිනාශිතජන, අලුතාන ශරීරඇති ජනයන්ට; ආශ්‍රයාසාත්, ආශ්‍රයවත්තේද?.

“කාලිකාපාලිකමධ්‍යං” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි- “කාලිකා” (කානාම් ආලිකා) දිගස්මූර්තයනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අපාලි” (අපගනාඅලයා: යස්මාත් තත්) බමරුන්ගෙන් තොරයනු 2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “කමධ්‍යං” ඉදුබ්බවයනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “කාලි” එනම් නැනැත්තියකු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “කාපාලික මධ්‍යං” (කාපාලිකසාමධ්‍යං) කාපාලිකයාගේ හෙවත් ඊශ්වරයාගේ දෙව්‍යාලය යනු (5) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

26. මරුසථලම්, වැලිතලාව; කීදුගම්, කෙබඳුදැයි; මනම්, අදහස; වද කියව; වාරි, දොරකඩ; කුත්‍රසති, කුමක්ඇතිකල්හි; භූෂණම්, සැරසිල්ලක්; හවෙත්, වත්තේද? කාන්ත!, එම්බාප්‍රියාව!; කුත්‍ර, කොතැන්හිදී; සකාමිකා, දුනුසහිතවූ; සුභවා, යහපත් වීරයෙක්; විවිෂාමි, සතුරන්ට; කීදුගාහවති, කෙබඳුවේදැයි? බ්‍රැහ්ම, කියව.

“ආවාගිතොරණං” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට පිළිවෙළින් උත්තරයි- “අවාගි” (නායනිවාරියස්මිත් තත්) දිගැතිකු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය; තොරණං, තොරණක් ඇතිකල්හිකු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය; අවාරතාරණං, රණබිම්බිදී නොවළක්වනලද්දේකු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

මේ විවිෂාසකජනි,

27. පක්ඛිග්‍රෙහස්සබ්බි ඛණ්‍දා සුරවාච්ඡා: කථං (1) වද,
 ථෙජ්‍යභෙස්ස මාසි ගතා: ශොභං කීදුශොභා (2) ලප්පලාභුට්ඨා.

විවර්ණකුලිණය.

28. විඤ්ඤාන පුලබ්බකන චුතිමානුසංයනා,
 කථං (1) වාචනා: භවනෙත්තා දිනාදො විකසනති කා: (2)

කුචලසමනරාජය.

ඉති විසමකායකය.

27. පක්ඛිග්‍රෙහස්සබ්බිඛණ්දා:පක්ඛි, සිසොත්ත; ග්‍රෙහස්ස, උත්තමය; සබ්බි, ගෙහෙලිය; ඛණ්දා, මුහුර්තය; සුරවාච්ඡා, සුරා, රාජ්‍යය; කථං, කෙසේ; කවර කවර ගබ්භාකිත්; වාචනා, කියවන්නාහුද; වද, කියව; ථෙජ්‍යභෙස්සමාසි, පොසොන්මාසේද; ශොභමි, විශිෂ්ට; ගතා, පැමිණි යාම; දිනාදො, මද්දිගආති; භව, භූමි; කීදුශොභා, කෙබඳුවේද?

“විවර්ණකුලිණය” යනු වෙති ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි—
 “වි:” යනු (1) වෙති ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, පක්ඛිග්‍රෙහස්සබ්බි, “වර:” යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, ග්‍රෙහස්සබ්බි, “ආලි” යනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, ගෙහෙලියාදි, “නකුලි” යනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, මුහුර්තය යන අදි, “ඉරා” යනු (5) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, සුරා යන අදි, “විවර්ණකුලිණය” (විඤ්ඤානව ආලිව නකුලිව ඉරා, වා විවර්ණ ආලිනා: කුලිණ: යා සාමි)සිදුරුවල සැඟවුනු කතුවෝ ඇත්තාහු (6) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

28. විඤ්ඤාන පුලබ්බකන චුතිමානුසංයනා—විඤ්ඤාන, පාචිච්චි; පුලබ්බකන, බලදෙවය; චුති, චිත්ත; මානුස, මනුෂ්‍යය; සංයනා, යුග්ම යන; ඵනා: මොහු; කථං, කෙසේ; (කවර කවර ගබ්භාකිත්) වාචනා, කියවන්නාහු; භවනති, වෙද්ද? දිනාදො, උදයකාලයෙහි; කා: කවරක්; විකසනති, ප්‍රබෝධවෙද්ද?

“කුචලසමනරාජය” යනු වෙති ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි—“කු:” යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, පොලවයන අදි, “බල:” යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, බලදෙවයා යන අදි, “ගව:” යනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, වි යන අදි, “නර:” යනු (4) වෙති ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, මනුෂ්‍ය යන අදි, “ආජය:” යනු (5) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, සමරබ්බිග්‍රෙහස්සබ්බි, “කුචලසමනරාජය” (කුචල බලයා යවන නරයා ආලි, වා කුචලයානාං වනාති නෙහොරාජ) මහනිල්වනපෙලයනු (6) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

මේ විසමකායකය.

29. පෘෂටං පදවිභාගෙන සමුදයෙන යද්භවෙත්,
විදු ඒසයා සමසංත දුභයාචී ප්‍රදශීනාත්.

30. කා (1) ප්‍රියෙණ රහිතා වරභිතා
බාමති කෙන තනායෙන නාදිතා, (2)
කීදයෙන (3) පුරුෂෙණ පක්ෂිණං
බිකිනං සමභිලක්ෂ්‍යතෙ සද.

සකුන්තලාභරතෙන.

29. යත්, යමක්; පදවිභාගෙන, පදයන්ගේ විභාගයෙන්ද; සමුදයෙන, පදසමූහයෙන්ද; පෘෂටම්, විවාරණලද්දේ; භවෙත්, වන්නේනම්; තත්, ඒ; උභයාචීප්‍රදශීනාත්, (අසමාස සමාසයන) අච්ඡද්දෙනෙක්හුගේ දත් විමෙන්; ව්‍යසනසමසාම්, ව්‍යසනසමයෝගී; විදු, දනිති.

30. කා, කවර; වරභිතා, උත්තමයක්‍රියෙක්; ප්‍රියෙණ, චල්ලභයා ගෙන්; රහිතා, විරහිණීද?; බාමති, ගාහගෙති; කෙන, කවරවූ; තනායෙන, පුත්‍රයකු කරණකොටගෙන; නාදිතා, සතුටුවූද?; කීදයෙන, කෙබඳුවූ; පුරුෂෙණ, පුරුෂයකුවිසින්; සද, හැමකල්හි; පක්ෂිණං, සියොතුන්ගේ; බිකිනම්, බැඳීම; සමභිලක්ෂ්‍යතෙ, මොනවට කැමතිවනුලැබේද?.

“සකුන්තලාභරතෙන” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට පිළිවෙළින් උත්තරයි—“සකුන්තලා” එනම්වූ රජබිසවියකු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (මැලමාවගේ මව්වූ “මෙනකා” නම් සව්වේශ්‍යාවගේ කුස “විශ්වාමිත්‍ර” සෑහිත්විසින් ජනිතකොට උපන් ඇඟිල්ලෙහි මව්විසින් හැරදමා “සොඹ කුකකුට” නම් පක්ෂිවර්ගයකුවිසින් ගෙනයනලද හෙයින් සකුන්තලානම් ඇතිවී පසුව “කණ්ඩ” නම් සෑහිත්විසින් පාලණ්‍යකරණලද්දී “දුෂමනන” නම් රජහු හා ගාකිච්චිවාහවිසියෙන් විවාහවූවායයි පුරාතනකථාප්‍රබන්ධ වල පෙනේ) “භරතෙන” (දුෂමනන රජුටද ව මෙම සකුන්තලාව කුස උපන්) භරතකුමාරයා කරණකොටගෙන යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය; “සකුන්තලාභරතෙන” (සකුන්තානාං ලාභා නස්මිත් රතා හෙන) පක්ෂිත්ගේ ලැබීමෙහි ඇලුනාහුවිසින්; හෙවත් පක්ෂිවැද්දකුවිසින් යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

31. කීදුශං (1) හෘදයභාරි කුර්තං
කෘ (2) සමා යශසි භූතෙන මිත්‍ර,
කෘ (3) නවාසන්ති විජිතෙන භයාකූලා
කීදුශං (4) නභ්‍යවනතිශාකරා.

කලබ්බවිරහිනා.

ඉති ව්‍යසනසමසන්තති.

32. විජිතානු මෙව යත් පෘඨං සමුදයෙන යද්ධවෙන්,
ත්‍රිධානිනානං තදෙවොසනං විජිතානු සමසනකම්.

33. නෙහ (1) ශබ්දකරසා වලයාච පයොධරා කෘ (2)
කීදුක් (3) පරසා නියතං වශමති භූතා,
සමෙබ්බසයාරගපතිං (4) විජිතං ච කීදුක් (5)
දුගෙඛාබනො නති භවෙද් වද කීදුශං.

අභිනාසනනායක.

31. හෘදයභාරි, සිත්පැහැරගන්නාවූ; හේ සිත්කලු; කුර්තම්, රචනා;
කීදුශම්, කෙබඳුද?; භූතෙන, රජකුගේ; යශසි, යශස්ස; කෘ, කවරෙක්;
සමා, සමානව; මිත්‍ර, දන්තාලද්දේද?; විජිතෙන, වනශයකි; කෘ, කව
රෙක්; නවා, නොපිළිබඳ, භයාකූලා, භයින්ආකූලවූයේ; අභි, ඇද්ද?;
නිශාකරා, සදු; කීදුශං, කෙබඳුද?; නභ්‍යවෙන්, නොවන්නේද?.

“කලබ්බවිරහිනා” යනු මේ ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරය—
“කලම්” මිහිරිසිත්තම යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “කෘ” කාව්‍ය
නිකාරයෙන් යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය; “අභිනා” සතුරුගනු (3)
ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “කලබ්බවිරහිනා” (කලබ්බක නිරහිත) කලබ්බ
නොවූයේ නොවෙයි යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

මේ ව්‍යසනසමසන්තති.

32. යත්, යම්; විජිතානුමිච්ච, ව්‍යසනවසිච්ච පදදෙකක්ම; කීදු, තුන්
පරිද්දෙකින්; භිනානම්, පිළිගත්; යත්, යම්විටක; සමුදයෙන, පදසමුග
යෙන්; පෘඨම්, විචාරණලද්දේ; භවෙන්, වන්නේනම්; තත්ච්ච, එම;
විජිතානු සමසනකම්, විජිතානු සමසනකයයි; උත්තම්, කිහිපදේ.

33. ශබ්දකරසා, මහදෙවියාගේ; වලයො, වලලුදෙක; කො, කවරකු
දෙදෙනෙක්ද? අපයොධරා, තනනාත්තේ; කෘ, කවරෙක්ද?; කීදුක්,
එකකිසි; භූතා, රජෙක්; පරසා, සතුරුගේ; වශම්, වසගතව; නිගනම්,
කොටගත්තේ; ඵති, පැමිණේද?; උගපතිම්, නාගරජයාව; සමෙබ්බස,
ආමන්ත්‍රණාකරව; විජිතං, දිනනසුලුනා; නත්තේ; කීදුක්, කෙබඳුද?
දුගෙඛාබනා, දුගෙඛාබනනම්; කීදුශං, කෙබඳුද?; නති භවෙන්,
නොවන්නේද; වද, කීදු.

34. කො (1) මොහාය දුර්ඤ්චරසස විනිතස සමෙබ්බතියො (2) ගුරු:
කො(3)ධාත්‍යාං විරලා කලොනවසනාකිං(4)වනනාකීදග්(5)විජ:
කිං (6) ලෙබ්බවනං හඵවදනියග්ඤ්ඤායා කීදග් (7) බලා
කො (8) විසනාධිපති ඡිනොහවසමො මුතීයා හවන් කීදග් (9)

ග්ඤ්ඤානිභවදනා:

ඉති විජ්ජාසකසමසාරථකි:

“අභිනාසනානිසං” යනු මෙකීප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි—
“අභි” සථිතයන්දෙදෙනෙකි යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “නා” පුරු
ෂයා (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “සනානිසං” නසනලද නීතිග ඇත්තෙක්
යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය; “අභින” නාරජයනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්ත
රය; අසනනාය, නොනසනලද නීතිග ඇත්තෙක්යනු (5) ප්‍රශ්නයට උත්
තරය; “අභිනාසනානිසං” (භිනො අසනිනියස සංභිනාසං, නසනනාය,
න භිනාසනනාය) විකල්ප ඇස් ඇත්තකුගේ පුත්‍රයෙක් නොවෙයි
හෙවත් පියවූ බාහරුන්ටත් මෙත් විකල්ප ඇස්ඇත්තෙක් නොවෙයි යනු
(6) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

34. දුර්ඤ්චරසස, නපුරුවූ බනවනාගේ; මොහාය, මුලාවපිණිස; විනිතස,
කරණලද්දේ; කා, කවරක්ද?; ගුරු, වෘත්තපතිනෙම; සමෙබ්බතියො,
ආමත්තුණ්ණකට්ඨකුට්ඨයේ; කා, කවරක්ද?; බාත්‍යම්, පෘථිවියෙහි; කලො,
කලියුගයෙහිදී; විරලා, විරලවූයේ; හෝ, තුනිවූයේ; කා, කවරෙක්ද?;
නවසනා, අලුත්වූවලා; කිංවත්, කුමක්මෙන්ද?; විජ, බ්‍රාහ්මණනෙම,
කීදග්න, කෙබත්තෙක් නොවෙද?; ලෙබ්බවනම්, රෙබ්බබ්බප්‍රතිපාදක
වචනය; කම්භවෙන්, කුමක්වන්නේද?; කීදග්, කෙබඳුවූ; බලා, දුර්ථන
ගෙක්; අනියම, අනාචාරයත්; දුබ්බා, දුක්පිණිස; (හවති, වෙද?);
විසනාධිපතිය, ගණනෙහිවරනෙම; කා, කවරෙක්ද?; මුතීයා, මුතියෙහි;
මනොහවසමා, අනාභිග්‍රහණ සමානව; හවන්, වන්නේ; කීදග්, කෙබත්
තෙක්ද?.

“ග්ඤ්ඤානිභවදනා” යනු මේ ප්‍රශ්නවලට පිළිවෙලින් උත්ත
රයි—“ග්” බනායකයා (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “ඤ්ඤ” වෘත්තපති යනු (2)
ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “සන” සත්පුරුෂයෙක් යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්ත
රය, “භවදනා” හසනියකුමෙන් යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අනා”
(නාසනානා අභාවාසසස) අභාවරහිතයෙක් හෙවත් දිලිසිතෙක් නො
වෙතනු (5) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “රජ” ඉරයනු (6) ප්‍රශ්නයට උත්තරය,
“වසන” එකට හැසිරෙණ් හෝ ගෘහසම්පයෙහි සිටිනායනු (7) ප්‍රශ්නයට
උත්තරය, “භවදනා” ඇත්මුහුනක් ඇත්තෙක් යනු (8) ප්‍රශ්නයට උත්
තරය, “රජවසනානිභවදනා” (රජවෙන සනානිභවදනං යසසං) පියු
මකට්ඨය මුහුනක් ඇත්තෙක් යනු (9) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

මේ විජ්ජාසකසමසාරථකි.

35. විසමයාං යද පෘථං වෘත්තාකන පුන භීවත්,
තද් විසමසතකවෘත්තං කපිතං ප්‍රශ්න පණ්ඩිතො.

36. කීදූෂා: (1) සකලජනො භවෙත් සුරුඤ්ඤා:
ක: (2) කාලොවිදිත් ඉභානිකාරගෙතු:,
ක: (3) ප්‍රෙයාන් කුමුදවනාස කො (4) නිහනති
ත්‍රාතාවෘං වද තරසා ජිතසත්තියා ක: (5)

විදුරවිරහිනා:

37. සංග්‍රාමෙ සජ්ජරදසිනා හතාසත්තියා කෙ (1)
කෙ (2) දු:ඛං වත තිරසෙ නරසා කුඨීඝ්ඤා,
කසමිනානුභවති (3) කදපි නොවලොම
බ්‍යාතා: කෙ (4) ජගති මහාලක්‍ෂ්මිභාජ:

නරකරෙණ්ඩ:

ඉති විසමසතකවෘත්තාකි:

35. යද, යම්පදයෙකි; පෘථම්, විචාරණලද; විසමසතම්, දෙවරක්
සමාසව සිව්වක්; පුනා, නැවත; වෘත්තාකන, වෘත්තපදවලයෙන්; භවත්,
වන්නේනම්; තත්, එය; ප්‍රශ්නපණ්ඩිතො, ප්‍රශ්නදත් පණ්ඩිතයන් විසින්;
විසමසතකවෘත්තම්, විසමසතකවෘත්තාකි; කපිනම්, කිත්තලද්දෙය.

36. සුරුඤ්ඤා, යහපත් රජකුගේ; සකලජනා: (රව්වැසි) සියලුදෙනා; කීදූ
ෂා:, කෙබඳුමක්; භවත්, වන්නේද?; ඉහ, මෙලෙවිති; අනිකාරගෙතු:,
අදුරව කාරණාමු; කාලා, කවරකාලයක්; විදිනා, ප්‍රසිද්ධ?; කුමුදවන
සා, කුමුදවනාසව; ප්‍රෙයාන්, අහිමිකිත් ප්‍රියමයේ; කා, කවරෙක්ද?; ත්‍රා
තාවෘම්, සන්තෝදරයාගේ පුත්‍රයා; කා, කවරෙක්; නිහනති, නසාද? නියා,
නාවිසින්; තරසා, බලයෙන්; කා, කවරෙක්; ජිතා, දිනනලද්දෙකි; වද,
කියව.

“විදුරවිරහිනා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි—“විදු
රවිරහිනා” (විදුරෙණ විරහිනා) බැහැපත්බැවින් නොරවුණේ භවත්
සැපයෑත්තේය (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “විදුරවිරහිනා” (විදුරවිරහිනාං
රහිනා) සදහි රුද්‍රෙදෙනාගෙන් නොරවු කාලයයනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්ත
රය, “විදු:” සදහනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “රවි:” හිරුයනු (4) ප්‍රශ්න
වලට උත්තරය, “අහ්නා” සතුරුනොම යනු (5) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

37. සංග්‍රාමෙ, යුධභූමියෙහිදී; සජ්ජරත්, බබලන; අසිනා, කුමුඤ්ඤා;
නියා, නාවිසින්; කෙ, කවරහු; හතා, නසනලද්දෙකු; වත, අප්‍රේමයි;
තිරසෙ, නරකයෙකි; කෙ, කවරකෙනෙක්; නරසා, සසත්තියාව; දු:ඛම්,
දුක්ඛිම; කුඨීඝ්ඤා, කරන්නාහුද? කසමිත්, කවරනැනෙකි; කදපි, කිසි

38. එකමුත්තාවතො යනු භික්ෂුවාදකම්,
ප්‍රභේදං විසමාකාසන නමෙකාලාපකං වීදු.

39. කීදුයි (1) නිරසභුරුනෙකධා සෙව්නෙ පරමපාපකම්භි,
ප්‍රෙතරක්ඛසපිභාව සෙව්නා කීදුයි (2) වපිතාකානනසථලී.

නරකපාලරචිතා.

කලෙකත්; ලොම, රෙම; තෙවට්ටුතවති, නොම උපදීද? ජගති,
ලෙවිති; කෙ, කවරතු; මහලක්ඛනභාජ, මහත්ලක්ඛන සෙව්නානුසි;
මහතා, ප්‍රකටවූහද?

“නරකරෙණවි” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට යථාක්‍රමයෙන් උත්තර
රයි, “නරකරෙණවි” (නරකට කරෙණවි) මනුෂ්‍යයෙකු හඬනු
යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “නරකරෙණවි” (නරකයා: රෙණවි)
නිරයෙහි සිටි දුක්ඛිලියනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “නරකර” (නරක
කර: තඬු) මනුෂ්‍යයාගේ අනෙහි (අල්ල) යනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තර
ය, (ගව්‍යය දිව්‍යනාදි උපලක්ෂණ වශයෙන් හැරේ) “අණවි” සිසු
මිත්‍රයාණ ඇති) පරමාණුයි යනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

මේ විසමාකාසනවිසමාකාසනයි.

38. යනු, යම්පදයෙක්හි; වච, වාක්‍යය; එකමුත්ත, එක්වරක් ඇති
මෙක්; භික්ෂුවාදකම්, වෙන් වෙන්වූ අවිච්ඡින්නත්වය; තම්,
ඒ; විසමාකාසන, විසමාකාසනපදයාගේ; ප්‍රභේදම්, විශේෂවූ; එකාලාපකම්,
එකාලාපකයයි; වීදු, දකිති.

39. කීදුයි, කෙබඳුවූ; නිරසභු, නරකභූමියක්; පරමපාපකම්භි, අති
ශයින් පාපකම්කලාවන් විසින්; අනෙකධා, නොයෙක්ලෙසින්; සෙව්න
නො, සෙව්නාලාවේද? ප්‍රෙත රක්ඛස පිභාවසෙව්නා, ප්‍රෙත-රක්ඛස-පිභා
වයන මොවුන්විසින් සෙව්නාලාද; පිතාකානනසථලී, සොහොන්බිම;
කීදුයිව, කෙබඳුවන්නිද?

“නරකපාලරචිතා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි-
“නරකපාලරචිතා” (නරකපාලයෙහි නරකපාලන වා රචිතා) යම්පද
ලත් විසින් ගැටිපුනාවූ යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “නරකපාලරචිතා”
(නරකයා කපාලෙරචිතා) මිනිස්කඩල්වලින් ගැටිපුනාවූ යනු (2)
ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

40. කෙශරදූමතලෙසු සංඝීනා කීදුගො (1) හවති මත්තකුඤ්ජරා,
තඤ්ඤා සිට්ඨපෙත්තා ලක්ඛණෙ රජ්ජනා සමිති කීදුගො (2) හවන්.

දුනවකුලපුමරහිනා.

ඉත්තෙකාලාපකුත්තිය.

41. සබ්බඵලිඛිතවචනො ඵ්ඨෙය්‍යෙතඤ්ඤා සමයානෙකො,
විහතකාම ප්‍රතිනායකං තත් ප්‍රතිනායක මුඛතො.

42. නිර්ජිතසකලාරාධිං (1) පාවජ්ඣි කො (2) නොකො
මාත්තෙකාලාපකුත්තියො කිං (3) නිමිත්තසකලාරාධිං නිගායො.
විදුහතානෙකො.

40. කෙශරදූමතලෙසු, මුත්තමල්ලි වාසනෙත්තො ගැවසිතත් ප්‍රදේශ
ගෙහි; සංඝීනා; සිට්ඨාප්පි; මත්තකුඤ්ජරා, මත්තකුඤ්ජරා; කීදුගොහවති,
කෙබඳුවේද? තඤ්ඤා, තඤ්ඤාගෙත්තො; ලක්ඛණො, ලක්ඛණගෙත්තො;
සිට්ඨි, සිට්ඨිපෙත්තොහවති; (වැඩිපෙනෙහි) අපෙත්තො, බලා; නොහොත්
දුන; අජ්ඣා, අජ්ඣානො; සමිති, සුඛගෙහිදී; කීදුගො අහවත්, කෙබඳුවේද?

“දුනවකුලපුමරහිනා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තර
රසි-“දුනවකුලපුමරහිනා” (දුනො න වකුලපුමරහිනො වකුලෙසු සභිකා
නාං කුමරහිනො හිනා) මදජලවාචිම කරුණකොටගෙන වකුල පුෂ්පයන්හි
හැසිරෙණ බමරුන්හි හිනවූ යනු (1) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, (ඒවායෙහි
වකුලපුෂ්ප හැරපියා මදජලයෙහි ඇලුනාහු එහි පතිනවෙති යනු භාවයි)
“දුනවකුලපුමරහිනා” (දුනවානාං කුලම්, නයම්, කුමා, නද්ධිනා) අසුර
සෙනාවෙහි සැකයෙන් නොරවුයේ යනු (2) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, (අජ්ඣා
නො මුඛගෙහිදී අසුරසෙනාව නමාකර ද්‍රව්‍යත්තෙය්‍ය පලමු ඇතිවූ සැකය
ලක්ඛණ දැකීමෙන් පසුව හෙළි යනු භාවයි)

මේ එකාලාපකුත්තිය.

41. ව්‍යෙකො, අසමාසව සිට්ඨාප්පි; ඤ්ඤා, නොහොත්; සමයානෙකො,
සමාසව සිට්ඨාප්පි; සබ්බඵලිඛිතවචනො, සබ්බ-අභි-ලිඛිත-වචනානා
මෙහිත්තො; විහතකාම, විහතකාමගෙත්තො; තත්, තමාපදයත්; ප්‍රතිනායක,
ප්‍රගෙද්ධගෙත්තො; හෙවත් බිඳුගෙත්තො? තත්, ඒපදය; ප්‍රතිනායකම්, ප්‍රතිනා
කයයි; උච්ඡතො, කිසිකුලාපකුත්තිය.

42. නිර්ජිත, දිනනලද; සකලාරාධිමි, සියලු සතුන් ඇත්නාහු; පාවජ්ඣි,
(කෙසේ) විමර්ශනෙත්තො; එකො, අභිභවති; කො, කවරෙත්තො; මාත්තෙකො,
මරහු කෙරෙත්තො; නිගායො, නිගායො; නිමිත්තසකලාරාධිමි, නිමිත්තසකලාරාධිමි; නිගායො,
නිගායො; නිමිත්තසකලාරාධිමි, අසුරානාසන පුලුල්ලිගෙත්තො; කිම්, කිසිකුලාපකුත්තිය.

43. විග්‍රහපති: කං (1) හතවානතිනං කිද්‍යන්තවති(2) පුරංඡනරතිනම්,
කිං (3) කසිනං විදිතංවද්ධිභාද්? යාද: පතිරපිකිද්‍යන්තයකාත් (4).

අභිමකරමය:

ඉති ශබ්දපිලිඛිතප්‍රතිනනකම්.

44. අනුකූලවිධායිද්‍යෙවනො විජයියානනතු කිද්‍යො (1) නාප:,
විරතිණ්‍යපිඡනකි වනෙ නිවසනති මුද්වාදයො කුත: (2).

කුශලවසින:

“විදුතාග්‍රන්තෙජ:” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි—
“විදුතාග්‍රන්තෙ!” (විදුතා: අර්තය: භෞතය:, හෙ විදුතාග්‍රන්තෙ!) එම්බා නස
නලද සතුරන් ඇත්ත! යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අජ:” ඊශ්වර
නෙම, යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (මෙහිදී සමය විශේෂවශයෙන්
බ්‍රහ්මයා හෝ විෂණු හෝ ගැණීම අජශබ්ද නාත්පය්‍යාපීයී, “අජශ්ජාගෙ
භරිමුහු-බාතුසමරනරෙ නාපෙ” යනු මෙදිනි) “විදුතාග්‍රන්තෙජ:” (විදු
ග්‍රහිතාග්‍රන්තෙ, නෙහං නෙජ: සදාතර: සම්බන්ධිත නෙජස් යනු (3) ප්‍රශ්න
යට උත්තරය.

43. විග්‍රහපති: ගුරුඵනෙම; කම්අතිනම්, කට්‍රසතුරකු; හතවාත්,
නාසිද? ඡනරතිනම්, ඡනග්‍රන්තය; පුරම්, නගරය; කිද්‍යන්තවති, කෙබඳු
වේද? කිම්, කුමක්; කසිනම්, හද හෝ කුරසයි; විදිතම්, ප්‍රසිද්ධ? කිද්‍යත්,
කෙබඳුවූ; යාද:පති:, මුහුද; හයකාත් අපි, බිසකරුදයි; ධිභාත්!, ක්‍රවනා
ත්ත!; වද, කිව.

“අභිමකරමය:” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට පිළිවෙළින් උත්තරයි,
“අභිම” සථිත යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අකරම” කරවුවරුනාහි
නෙවත් අශබ්දනාහි යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අය:” සකඛයනු (3)
ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අභිමකරමය:” (අභයග්‍රහි මකරග්‍රහි, හෙත: ආකි
ණි) නස් මෝරුග්‍රහ මොවුන්ගෙන් ගැටසුනාවූ යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්
තරය.

මේ ශබ්දපිලිඛිතප්‍රතිනනකයි.

44. අනුකූලවිධායිද්‍යෙවනො, සුදුසුක්‍රියා විධාන කිරීමෙහි දෙවිටු; කිද්‍ය
ය:, කෙබඳුවූ; නාප:, රජෙක්; විජයී, සතුරුකම්හි දිනනසුලුවෙක්; නතු
සත්ත, නොවන්නේද? විරතිණිඅපි, විරතිණිවූද; ඡනාහි, සිතාදෙවි;
වනො, වනයෙහි; නිවසනති, වාසයකරන්නී; කුත:, කවරක් හෙතුකොට
ගෙන; මුදම්, සන්තොෂය; ආදයො, ඉසුලුද? 3

45. කුසුමං පතදිත්ත'නාකතො වදකසෙම(1)සපාහසනතිහොතිනා,
අභිනම් රතංවර්ධනනා කුභු (2) යතනං කුරුතෙ සුශික්ෂිතා.

සුරතරවෙ.

ඉති ශබ්දපීඨිනනම්.

46. කා (1) මුජ්ඣාර හරිරෙබ්බිමධ්මයනාං
කීදක් (2) ශ්‍රැතං භවති නිමිලමාගමානාමි,
ආමනත්‍රයස්ස (3) වතමයනිශ්චාවලීසං
තව්වාපි කො (4) දහති කෙ(5) මදයනති භාඛිතාන්.

කුඤ්ඤකරකුඤ්ඤවි.

“කුශලවතීනා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි, “කුශලවතීනා” (කුශලෙනවතීනා) කුශලයෙන් වැඩුණා වූ යනු (1) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, “කුශලවතීනා” (කුශලවලවය, නමො: කුශලවයො: සාහිතො: කුශලවයන නමුත් දෙදෙනාගේ වැඩිම හෙතෙකොටගෙණ යනු (2) ප්‍රශ්නාට උත්තරය.

45. හොතිනා, සථිකො; අනාකතා, නොදෙව්ලොවින්; කුසුමම්, මල්; පතත්තති, වැටෙව් යන වූහිගෙන්; කසෙම, කවරක්හට; සපාහසනති, කැමතිවෙද්ද? සුශික්ෂිතා, (කාමයාසත්‍රයෙහි) මනාවක්මියා වූ; වර්ධනනා, උත්තමයා; රතම්, රතීක්‍රියාවට; අභිනම්, පැමිණ; කු, කවරක් කෙරෙහි; යත්නම්, උනසාහස; කුරුතෙ, කරන්නීදයි; වද, කියව.

“සුරතරවෙ” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට පිළිවෙලින් උත්තරයි, “සුරතරවෙ” (සුරණාංතරා: නසෙම) පරසතුටාසයට යනු (1) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, “සුරතරවෙ” (සුරතසරවො, තැමින්) රතීක්‍රියාව පිළිබඳව මණි තනාදගෙහි යනු (2) ප්‍රශ්නාට උත්තරය.

මේ ශබ්දපීඨිනනයි.

46. හරි, විමෝ; අබ්බිමධ්මයනාමි, සාගරමධ්මයෙහි ගැලුණා වූ; කාමි, කවරක්හ; උජ්ඣාර, ඉදිරිද? ආගමානාමි, ආගමිසම්බන්ධ; හෙවත් වෙදසම්බන්ධ; නිමිලම්, නිමිලව; ශ්‍රැතම්, බිම්භය; කීදක් භවති, කෙබඳුවේද? අනිශ්චාවලීසම්, වහනිශ්චාලාවෙන් දවනලද; වතම්, වතාව; ආමන්ත්‍රයස්ස, ආමන්ත්‍රණය කරව; තත්වආපි, ඒවාන යද; කා, කවරෙක්; දහති, දව්ද? කෙ, කවරහ; භාඛිතාන්, බිහුන්; මද යනති, මත්කෙරෙන්නද?.

47. වසති කුහු (1) සරොරුහසනනති
දිනකානොනනු කෙ (2) හිමිරව්දි;
පවනහසසපනනරණොනසුකං
පුරුමොහවස (3) කො (4) ජගති ප්‍රිය.

කෙකිරණාප්‍රයා:

ඉති ශබ්දපීචවනතිනනම්.

48. කීදු (1) ගෞහං යාමසගාහභිනසස
කා (2) සත්‍රාණමමහසාරණ ජනානාමි,
භූෂා කථංකණ්ඨ! න තෙ ඤු පෘෂෙව
මුකතා කලාපෙපරිති වොනතරංකිම් (3).

හාග්විනාප:

“කුහුමකරණිකුච්ඡවි” යනු මෙහි ප්‍රකාශවලට පිළිවෙළින් උතත රසි, “කුම්” පෘථිවිය යනු (1) ප්‍රශ්නාත් උතතරය, “දමකරම්” (දමසස කරම්) ඉන්ද්‍රිය දමනසකිරීම යනු (2) ප්‍රශ්නාත් උතතරය, “දමිත්” එම්බා ලැවිගිත්ත! යනු (3) ප්‍රශ්නාත් උතතරය, “දවි” දව්වත්තිය යනු (4) ප්‍රශ්නාත් උතතරය, (“වනෙවනවනෙහෙවදවොදව ඉගෙහෙත”) යනු කොමසි, “කුහුමකරණිකුච්ඡවි” (කුහුතං මකරණි, තෙහොභිකුච්ඡවි, වැකොදමල්ල රසබිඤ්ඤ යනු (5) ප්‍රශ්නාත් උතතරය.

47. කුහු, කොතැත්ති; සරොරුහසනනති; පියුම්සමුතය; වසති, වෙ සේද? දිනකාන; සුග්‍රහසමානවු; කෙ, කවරක්නු; හිමිරව්දි:නනු, අකු කාර නසත්තෝද?; පවනහසසපනන, නාගගතැත්තේ; හෙවත් මො ණරුත්තේ; රණ, නාදගෙහි; උතසුකම්, (අභිභවාපීසමාදනගෙහි) උත්සා හඳුනා; පුරුමම්, පුරුමසකු; ආහවය, කැදව; ක:, කවරෙක්; ජගති, ලෙව්හි; ප්‍රිය, (සියල්ලත්ව) ප්‍රියද?

“කෙකිරණාප්‍රයා” යනු මෙහිප්‍රශ්නවලට සුමගෙත් උතතරසි “කෙ” දිගෙහියනු (1) ප්‍රශ්නාත් උතතරය, “කිරණා:” රණමුත්තනු (2) ප්‍රශ්නාත් උතතරය, “අහු” එම්බාමෙසස යනු (3) ප්‍රශ්නාත් උතතරය, රා:, බනගනු (4) ප්‍රශ්නාත් උතතරය.

මෙශබ්දපීචවනතිනනයි.

48. යාමසගාහම්, * යම්යාගේතෙව; හෙවත් මරණයට; ගතසස, ගියා හුගේ; ගාහම්, ගාහය; කීදුක්, කෙබඳුද?; ජනානාමි, ජනයන්ට; අම්හසන රණෙ, දියඵතරකිරීමෙහිදී; කා:, කවරක්නු; ත්‍රාණම්, පිතිවවෙදද?;

* මෙහි “යම” යනු දැනෙද්දාමෙහිසිටි ජිවත්තුවර දෙවගෙදැකැහි දැක්ගත්.

49. කවයෝ වද කුතු කීදූශා(1)කසීනං කිං (2) විදිනං සමනනානා,
අබ්බුතා තච චෛරි යොජිතාං හාදි තාපා(3)ප්‍රබලෝ විහායකා:

ගිජිසාරමුඡා:

ඉතිශබ්දපී ලිඛිතවචනවිභකතිනිනනම්.

50. මෙසානාසයෙ භවති කිං (1) සුභගාවගාහං
කාචා (2) විබිච්ඡයති වාරණමලලවෙශායා,
දුජ්ඣාරවිශ්චිච්චසා රණෙ භවෙත් කා (3)
කායා (4) සෙමරවකතුසුභගා සාරණිප්‍රභායා:

සගේජග්ජයා:

කණ්ඨ, එම්බාගෙල!; හෙ, නාගේ; හූභා, සැරසීම; කථම්, කෙසේ; නා,
නොවේදැයි; මුකතාකලාපෙය, මුත්තරයත්විසින්; පාහෙට, විබලකල්පිති;
උතතරංව, උතතරයද; කිම්බුති, කිමක්ද?.

“භාග්විනාමා” යනු මෙහිප්‍රශ්නවලට පිළිවෙලින් උතතරයි. “භා
ග්වි” භාග්‍යාන අනුකරණශබ්දදැක්වෙන්නා (1) ප්‍රශ්නයට උතතරය;
“නාමා” නාමිහෙත් මරුයනු (2) ප්‍රශ්නයට උතතරය, “භාග්විනාමා” භා
ග්‍ය, එම්බාමුත්තරයෙහි; වා, නොප; විනා, හැරියලැවිනායනු (3) ප්‍රශ්න
යට උතතරය.

49. කුල, කොතැන්හිදී; කවය, පණ්ණිනගේ; කීදූශා, කෙබඳුවේද
දැයි; වද, කියව; සමනනානා, හාත්පසැ, කසීනම්, රථබව; විදිනම්, ප්‍රසිද්ධ
යේ; කිම්, කිමක්ද?; අබ්බුතා, මෙකාලයෙහි; තච, නාගේ; චෛරියො
ජිනාම්, ශතුවනිතාවත්ව; හෙවත් සතුරුමුත්ව; කාය, කවුරුන්; විහාය,
හැර; හාදි, ලෙහි; ප්‍රබලා, දැඩිවූ; තාපා, නැවිල්ල; (හවති, වේද?).

“ගිජිසාරමුඡා” යනු මෙහිප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උතතරයි, “ගිරි”
නෙපුලෙහි (දක්‍ෂයෝවෙති) යනු (1) ප්‍රශ්නයට උතතරය, “සාරම්” හර
හෙවත් අරවූයනු (2) ප්‍රශ්නයට උතතරය, “උභා” අලුත්මිච්චාව යනු
(3) ප්‍රශ්නයට උතතරය, (දිව්‍යාදේක්ෂිත ඵලානුචිතාවත්ව හාදයතාප
යවත්තේය, හුදෙක්අලුත්මිච්චලෙහි මදක් නිදීමට පැමිණීමෙන් සැපයා
තිවත්තේය එයනොලැබීම නාපයට හෙතුමිච්ච යනුභාවයි)

මේ ශබ්දපී ලිඛිතවචනවිභකති නිනනම්.

50. මෙසානාසයෙ, වජ්‍යාවගේ කෙළවර; කිම්, කුමකව; සුභග, පිනැත්
තවුත්තේ; අවගාහම්, හැලීම; හවති, වේද?; කාචා, කවරක්කෝ; වාරණ
මලලවෙශායා-වාරණ, සකෙකානස්ථානවල හැසිරෙන; හෙවත් නානා
කරණ; මලල, අභියසින් බලඇති; වෙශායා; වෙසමුවට; විබලායති,

51. පෘථිවි ශිරෝරූහො මධුමථනං (1)
මධුමථනස්සං ශිරෝරූහස්සං (2),
කා (3) ඛලු වපලනසා භූමි විදිතා:
කා (4) නනු යානනසා භූමි විදිතා:.

කෙශවනොකා:.

ඉතිශබ්දපී ලිඛිතවචන භින්නාමි.

52. න භවති මලයසා කිදුසි (1) භූ:
ක (2) ඉහ කුචං න බිහභීති කං (3) ගතා ශ්‍රී:
භවදරිනිවහෙසු කා (4) සති නිත්‍යං
බලමථනෙන විපද් ව්‍යධාසි කෙසාමි (5).

විපතනගානාමි.

නිසුචේද?; හෙවත් විකාරචේද?; දුර්වාර, නොවැලකියතැක්කාවු; විශ්චි
විභවසා, විශ්චිකපත්ඇත්තකුට; රණේ, යුධතෙහිදී; කා, කවරක්; හෙවත්,
වත්තේද?; තරණිප්‍රසාහි; සුතරිශ්මිත්කරණකොටතෙණ; කා, කව
රක්කු; සෙමරවකගුප්‍රභාසා; සෙමර, විකසිතව; හෙවත් පිපි; වකගුප්‍රභාසා;
මුඛයට ප්‍රාප්තවූවේද?.

“සරේජනජයා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි,
“සරා” මලයනු (1) ප්‍රශ්නවට උත්තරය, “ජය” දීර්ඝයනු (2) ප්‍රශ්නවට
උත්තරය, “ජයා” දික්ඛිතයනු (3) ප්‍රශ්නවට උත්තරය, “සරේජනජයා”
(සරේජනං ජනජයා) පිළිමසමුතයෝ යනු (4) ප්‍රශ්නවට උත්තරය,

51. ශිරෝරූහා, නිසරේ; මධුමථනාමි, විෂණ්ටද; මධුමථනා, විෂණ්;
තංශිරෝරූහස්සං, ඒකිසකේවලටද; පෘථිවි, ආමන්ත්‍රණයකරේ හෝ
කථාකෙරේද? භූමි, ලොකයෙහි; වපලනසා, වපලබ්ධිත්; කාඛලු, කව
රෙක්වනාහි; විදිතා, පතඡේද?; කා, කවරක්කු; යානනසා, යානාබ්ධිත්;
භූමි, ලොකයෙහි; විදිතා: නනු, ප්‍රකටවූහුද?.

“කෙශවනොකා:” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි,
“කෙශව” එම්බාමිෂණ්! යනු (1) ප්‍රශ්නවට උත්තරය, “කෙශ!” කෙහෙ!
යනු (2) ප්‍රශ්නවට උත්තරය, වනොකා” ප්‍රධානායනු (3) ප්‍රශ්නවට උත්ත
රය, “නොකා:”, නැව්ගනු (4) ප්‍රශ්නවට උත්තරය.

මේ ශබ්දපීලිඛිතවචන භින්නයි.

52. මලයසා, මලපථනසායෝ; භූ, භූමිය; කිදුසි, කෙබඳුවාව; නහ
වති, නොචේද?; ඉහ, මෙලෙවිහි; කා, කවරෙක්; කුචමි, තනා; නබිහ
භීති, නුසුලාද?; කමි, කවරකුකර; ශ්‍රී, සිරිවම්; හෙවත් ලංකාමි; ගතා,

53. සමයමිත වදනැති කං නිශ්චිතං (1)
 යමයති කාන් (2) වද වාරිවාහවෘද්ධම්,
 විතරති ජගතාං මනාසු කීදුච්චි (3)
 මුදමතිමාත්‍රමයං මහාතඛාගං.

අරවිඤ්චාත්.

ඉතිශබ්දපීචිහනනිවචනහිනනම්.

54. කීදුකං (1) සමිති බලං නිහනති ශත්‍රුං
 විෂෙණා කා (2) මනසි මුදං සද්‍ය නනොති,
 තුද්ධං සච්ඡරසිමුඛං නිගද්ධනෙ කිං (3)
 පඤ්චකේඛා සමමපමානමෙව කෙසු (4).

අභිමානිසු.

ගියාද?; භවත්, පිත්චත්තසේ; අරතිවහෙසු, සතුරන්සමූහයෙහි; කා, කවරක්; නිගාමි, නිබද; අසති, වේද? බලමටිනෙන, ශක්‍රයාපිසිත්; කෙසාමි, කවරතුත්ව; විපත්, විපත; වෘධාසි, කරණුලැබුද?.

“විපතනගානාම්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි. “විපතනගා” සමීක්ෂණෙන් තොරවූ ගනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “නා” පුරුෂතෙමයනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අම්” විෂේෂානුකරයනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “විපත්” විපතයනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “නගානාම්” පච්චිකයන්ට යනු (5) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

53. ඉහ, මේලොකයෙහි; කංසමයම්, කවරකාලයක්; නිශ්චිතං, මධ්‍යම රුත්‍රිය; තෙවත් මනරුසි; වදනැති, කියද්ද?; වාරිවාහවෘද්ධම්, වළාසමුහයා; කාත්, කවුරුත්; යමයති, සන්සිදුවාද?; අයම්, මේ; * මහාතඛාගං, මහවිල; ජගතාමි, ලෝවැස්සන්ගේ; මනාසු, සිත්හි; අභිමාත්‍රම්, ඉතා වැඩියක්; කීදුක්, කෙබඳුමක්; මුදම්, සනෙතාමය; විතරති, පතුරුවාද?; නොහොත් කෙරේදයි; වද, කියව.

“අරවිඤ්චාත්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි. “අරවිච්චි” නිරුත්තරිය යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “දවාත්” ලැවිහිනියනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අරවිඤ්චාත්” නොලුම් ඇත්තාවූයනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

මේ ශබ්දපීචිහනනිවචන හිනනයි.

54. සමිති, යුධයෙහි; කීදුකම්, කෙබඳුම; බලම්, යෙහොවක්; ශත්‍රුම්, සතුරු; නිගාමි, නිබාද?; කා, කවරතැනැත්තියෙක්; සද්‍ය, හැමවිට; විෂෙණා, විෂේෂානුගත්; මනසි, සිතෙහි; මුදම්, සතුට; නනොති, පතුරුවාද?

* “ප්‍රශ්නානුමිතාගසේවා බහුසංවකසරෙවිතා,
 ජලාගයනබාගා සාත්.....යනු තවකලකයෙහි.

55. ඝනාසමයෙ ශිඛිත්‍ර ස්භානන්‍යානං කීදංසු(1) කිං(2)ඝනාත් පතති,
ප්‍රාචාෂි කසස (3) න ගමනා මානසගමනාය කීදංසා (4) හංසා.

සමුත්සුක මනස.

ඉතිශබ්දථ ලිඛිතවචනභින්නාමි.

ඉතිප්‍රතිනනකථනී.

56. අථිමානෙකභෙදෙන භින්නං බබනනති කෙවන,
සුකුමාරධියස්සනිව විදගෙහි කීදංතං යථා.

වාද?; කම්, කවර; ශරපිච්චම්, හිසවුරක්; තුච්ඡම්, හිස්වූයේ; සත්, ශභ පත්සයි; නිගද්දෙන, කියනුලැබේද?; නෙසු, කවුරුත්කෙරෙහි; අපමා නම්ඵව, (අනුත්ථිසිත්කරණලද) අවමානයම; පඤ්චයෙහිසංචම්, මරණ භාසමානද?.

“අභිමානිත්‍ර” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට පිළිවෙලින් උත්තරයි, “අභි” භයනැතිසු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “මා” ලක්ෂ්මී යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අනිත්‍ර” ඊතැතිනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අභිමානිත්‍ර” අභිමත්ඇත්නවුත්කෙරෙහි යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

55. ඝනාසමයෙ, වැසිකලා; කීදංසු, කෙබඳුවූ; ශිඛිත්‍ර, මොණරුත් කෙරෙහි; නානාම, නැටීම; සත්, වත්තේද?; ඝනාත්, වළාගෙන්; කම්, කුමක්; පතති, හෙයිද?; ප්‍රාචාෂි, වම්බාකාලයෙහි; කසස, කවරක් හුයේ; ගමනාමි, යාම; න, නොවේද?; හංසා, හංසයෝ; මානසගමනාය, එනම්චිලට යාමපිණිස; කීදංසා, කෙබඳුවුවාහු වෙද්ද?.

“සමුත්සුකමනස” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට සථාසුමයෙන් උත්තරයි, සමුත්සු, සන්තොෂ ඇත්නවුත්කෙරෙහි යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “කම්” ජලයයනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අනස” ගැල්වැඩිනිවූ යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “සමුත්සුකමනස” (සමුත්සුකංමනසංයමනං) උකට්ඨිසිත්ඇත්තෝයනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

මෙ ශබ්දථලිඛිතවචන භින්නයි.

මෙනෙහිත් ප්‍රතිනනකථනී නිමි.

56. කෙවන, කිසි; සුකුමාරධිය, කොමලබුහිඇත්තෝ; අථිමානෙක භෙදෙන, නතිවූ අථිමානුයක්හුයේ භෙදයකින්; භින්නාමි, බිඳුනුඅථිඇති වසනුවක්; බබනනති, බකිනායකෙරෙද්ද?; නොනොත් රවනානෙරෙද්ද; නත්ව, ඵද; විදගෙහි, පඤ්චිතයත්ථිසිත්; නථා, එසේම; නාදනම්, ආදර නොකරණලද්දේය.

57. ආනන්දයතිස්සා (1) ත්‍යජිං සජ්ජනානව භූතල, ප්‍රමොඛයති පදමානි තමාංසි ච නිගනනි ක්‍ය (2).

විග්‍රහාදිය:

58. අටවි කිදැයි (1) ප්‍රායෝ දැනීමා භවති ප්‍රියෝ,
ප්‍රියස්‍ය කිදැයි (2) කාන්තා තනොති සුරතොත්සවම්.

මදනවතී.

59. හිතනාව වශයෙන් කඩිනමින්ම ශබ්දමය ප්‍රශ්නකොට්ඨකය, ලිඛිතාදි ස්වරූපයෙන් හඳුන්වා දීමට ඉඩ ඇත.

**ඉති යුධමිද්‍යසවිරචිතෙ විදහාමුඛමණ්ඩන
සුඵමඃ සමිඥප්පදඃ.**

57. භූතල, පොළොන්නෙලෙහි; කෑ, කවරෙක්; සජ්ජානාත්මව, සුදු නත්ම; අභාෂීම්, අභිෂික්; ආනන්දගති, සතුටුකොරේද?; කෑ, කවරෙක්; පද්මානි, පිඹුම්; ප්‍රබොධගති, විකසිතකොරේද? හමොසිව, අඳුරුත්; නිභනති, නසාද?.

“මිත්‍යොදයා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට පිළිවෙළින් උත්තරයී, “මිත්‍යොදයා” (මිත්‍යාසම්ප්‍රදායයාට) උදයා යසා) මතුරුගේ හෝ මතුරුගේ වැහිදිපුණුවකාමත්තේ යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “මිත්‍යොදයා” (මිත්‍යාසම්ප්‍රදායා) සුරාසීගේ උදව්මෙතන (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

58. ප්‍රියෝ! එම්බාසොදුරෝ; කිඳුසි, කෙබඳවු; අවරී, වෙන; ප්‍රායං, බොහෝමය; දුර්විමා, ගානොතැකිවුවා; භවති, වේද?; කිඳුසි, කෙබඳවු; කානතා, ප්‍රියාවක්; ප්‍රියසා, වලලභයාණන්; සුරතොක්කවම්, රනිකිබාවෙහි සතුවු ඉපදීමකිනාව; නණොති, පතුරුවාද?.

“මදනවතී” යනු මෙහි ප්‍රභවයට කුමනෙක් උතරයී, “මදනවතී” කුතුරුමුවන්ගේ ඇත්තාමුයනු (1) ප්‍රභවයට උතරය, “මදනවතී” කාමකතානැත්තියනු (2) ප්‍රභවයට උතරය.

59. ප්‍රගතකොමිටේද, ප්‍රගතයෙහි වතුරයත්මිසිත්; ගබ්බු චේ, ගබ්බු අච්චේදෙන; අවශ්‍යම, එකානායෙත්; හිනනා, බිලනාහු; කඳකාචො, කවසුත්තාහ; විශ්වචිත, පඤ්චායත්; ගචායෙත්, ගනිපරිද්දෙන්; ලිඛාදිහු, ලිඛාදිගෙහිද; හෙදම්, විශෙසය; ආහු, කියති; (මෙහි ආදි ගබ්බුහුගෙන් විහනිවවන හෙදද ගැනේ)

ඉති, මෙසේ; ශ්‍රී ධර්මදාසවිරිතන, ශ්‍රී මත් ධර්මදාස කවිනුර්විකර වනාකරණලද; විදග්ගිමුඛමණි. නන විදග්ගිමුඛමණිකනනම් සුන්දරකි; පුරිම; පරිමන්දය.

සලකුළු වන පරිච්ඡේදයයි.

1. විශේෂණය විශේෂණයක් යනු ප්‍රකෘත විධිමත්,
හෙද්දහෙනිමානුෂ්‍යාං ප්‍රකෘත ප්‍රකෘතියේ යථා.
2. කීදක්(1)කිං ස්‍යානන මන්‍යානාං හිතං සේවනාචාරිණාමි,
ගුණේෂා පරෙෂාමන්‍යාං මොදනන කීදයා (2) ප්‍රමාන්.

විමර්ශන:

3. අගණ්‍යන පණ්‍යානායා: කියත්කිං (1) පිනමුච්ඡිනමි,
කියා වෙරිකුලං වීර! සමරෙ කීදයා (1) කානමි.

සකලබ්‍යමි.

ඉතිහෙද්දහෙනිමානුෂ්‍යාං.

1. යනුප්‍රකෘත, යම්ප්‍රකෘතයෙන්; විශේෂණවිශේෂණයක්, විශේෂණය
හා විශේෂණය; විධිමත්, කරුණුලැබෙනමි; නංප්‍රකෘතමි, ඒප්‍රකෘතය,
ප්‍රකෘතිය, පණ්‍යානායා; හෙද්දහෙනිමානුෂ්‍යාං, හෙද්දහෙනිමානුෂ්‍යාං; යථාආකෘත,
මෙසේ කියත්.

2. සේවනාචාරිණාමි, නමාකැමතින් හැසිරෙන්නානු; මන්‍යානාමි,
මාලුත්; කීදක්, කෙබඳුම; කිමි, කවරවස්තුවක්; හිතමි, පරිමාණය;
න්‍යානායා, නොවන්නේද?; කීදයා, කෙබඳුම; ප්‍රමාන්, පුරුෂයෙක්; පර
මාමි, අනුත්තම; ගුණේෂා, ගුණාත්කරණයකටගෙණ; අන්‍යාමිමි, අනි
යෙකිත්; මොදනන, සතුටුවෙයිද?.

“විමර්ශන” යනු මෙහි ප්‍රකෘතවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි, “විම
ර්ශන” (විමර්ශන නත්සරණ) පණ්‍යානායාහිමි විමර්ශන (1) ප්‍රකෘතව උත්ත
රය, “විමර්ශන” (විමර්ශනාමන්‍යායා යන්‍යායා) මසුරුනැගියනු (2) ප්‍රකෘතව
උත්තරය, (මෙහි (1) උත්තරය විශේෂණ විශේෂණ දෙකින් යුක්තයි, (2)
උත්තරය කෙටිවිශේෂණයෙන් යුක්තයි).

3. අගණ්‍යන, අගණ්‍යාමිනාමි; පණ්‍යානායා, සම්ප්‍රකෘතයෙන්;
කියත්, කෙතෙක්වණ; කිමි, කුමක්; පිනමි, පානකරණයලද්ව; උච්ඡි
නමි, වමාරණයලද්දේද?; වීර!, එම්බාවීරය; කියා, කාමිනි; සමරෙ, යුධ
යෙහිදී; වෙරිකුලමි, සතුරුකුලයට; කීදයමි, කෙබඳුත්; කානමි;
කරණයලද්දේද?.

“සකලබ්‍යමි” යනු මෙහි ප්‍රකෘතවලට ක්‍රමයෙන් උත්තරයි, “සක
ලබ්‍යමි” සියලුප්‍රකෘත යනු (1) ප්‍රකෘතව උත්තරය, “සකලබ්‍යමි” කැල
ලින් යුක්තවූයනු (2) ප්‍රකෘතව උත්තරය, මෙහිද (1) උත්තරය විශේෂණ
යනිනමි විශේෂණයෙන් යුක්තයි, (2) උත්තරය කෙටිවිශේෂණයෙන්
යුක්තයි.

මේ හෙද්දහෙනිමානුෂ්‍යාං.

4. දිඝ්ඛානෙතන යත් පෘථවි චුත්තරං කියදකාරම්,
තදෙජසවිති විධ්‍යාන චුර්ජනං චෙති කෙවචා.
5. කාමිනායා ඤානභාරමච්ඡරගතෙර්ලිලාවලවක්‍ෂුණා
කඤ්ඤෙථිකවිලාසනිතාවසනො කිදුක් (1) පුමාන් වලලභා,
හෙලාකාඡං කාපාණපාටිත ගජනිකාත් කුභ (2) සො රසා
යොසාසාසවිගුණකකණ්ඩකුභර නියසීනති ජිවාපිනා.

සමරනා.

6. දෙදන්‍යාදුර්ගතෙ වරුහවප්‍රමා කා (1) මුජ්ජුගාරාලිඛිමො
කා (2) රූපං විනිහනත් කො (3) මධුවධු වෙධධ්‍යාදික්‍ෂාගුරා,
සවිජ්ජං නවගලලකි කවලෙනො පමසාසරෙමජ්ජනො
කෙ (4) විකිසාද්‍රිවනෙ වසන්තාසභිමතකුඩා හිරමසිතිනා.

කුඤ්ඤාය.

ඉත්තොපසවිති.

4. දිඝ්ඛානෙතන, දිඝ්ඛිවෘත්තාකිත්; යත්, යමක්; පෘථවි, පිටාරණ
ලද්දේ; උත්තරම්, උත්තරය; කියදකාරම්, සලියාසරවූයේනම්; තත්,
ඒ; ඔජසවිති, ඔජසවිතියි, විධ්‍යානම්, ප්‍රකටය; කෙවචා, ඇතම්කෙනෙක්;
උර්ජිතංච ඉති, උර්ජිතයයිද; (ආත්‍ය, කිසිකි).

5. ඤානභාර, නන්බරිත්; මච්ඡරගතො, ලැසිගමන්ඇතනාවූ; ලිලාවල
වක්‍ෂුණා, ලිලා, ලිලාවෙන්; වලත්, සැලෙන; වක්‍ෂුණා, ඇස්ඇති; කඤ්
ඤෙථිකවිලාසනිතාවසනො කඤ්ථි, අනාභිග්‍රහණය; එක, අවිනිශ්චිත; හෙ
වත් ප්‍රධානවූ; විලාස, ලිලාවට; නිතාවසනො, නිතරවාසනාවනවූ; කාමි
නායා, කාමිනියට; කිදුක්, කෙටිපුටු; පුමාන්, පුරුෂයෙක්; වලලභා; ප්‍රියද?
නො, නානේ; අරයා, සතුරෝ; යොසා, දිඝ්කොටුයමලිමෙන්වූ; ආසාස,
පිඩාපෙන්; වික්‍රමක, විසල්වූ; කණ්ඩකුභරා, ගෙලසිදුරුඇති; ජිවාපිනා,
ජීවත්වනු කැමැත්තානු; (විභු) හෙලා, අවශ්‍යවෙන්; ආකාඡං, අදනාලද;
කාපාණ, කවුපෙන්; පාටිත, නසනලද; ගජනිකාත්, ගසනාගෙහසෙනා
ඇති; කුභා, කවරසාධනයකින්; නියසීනති, පලායෙද්ද?.

“සමරනා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “සමරනා” (සමරනං
යසාසා) යොජනාහි ක්‍රියානන්තිඇත්තෙන්යනු (1) ප්‍රශ්නට උත්තරය,
“සමරනා” සංග්‍රාමභූමියෙන්යනු (2) ප්‍රශ්නට උත්තරය.

6. අසො, මේ; දෙදන්‍යාදුර්ග, විෂ්ණු; වරුහවප්‍රමා, ගුහරගර්භයකින්;
අච්චිමො, සාගරයෙන්; භාමි, කවරකට; උජ්ජුගාර, නොබනාගෙද්ද?
කා, කවරක්තොමෝ; රූපම්, රූපය; විනිහනති, නසාද්ද; කා, කවරෙක්;

7. උපමාදිරලඛකාරෙ, බහුධා පරිකීර්තිතා,
යනෙනන කථානත සාථං සාලඛකාරං තදුවනතෙ.
8. කලාණ්ඩාක් නිමිට්තං (1) පදමත්‍ර කාන්තං
සද්දුපතෙ සනිමිට්තං කා (2) පරිනොමකාරී,
කා (3) සජ්ඣදා වෘත්තනි සනිමිට්තානිමාත්‍රං
භූතාසාත්‍රිතා කථංස පාලිතසජ්ඣදානා.

ශබ්දකර්ම.

මධුමධු, මධුනම්ආසුරඛනාවතේ; චෙට්ඨව්‍ය, වැන්දඹුබවෙහි; දීක්‍ෂාතුරු; උපදෙශාවාසදීද?; කෙ, කවරකෙනෙක්; විකුණවුනො, විකුණපව් තවනෙහි; නව * යලකී, අලුත්වූ ඉදුසල්වෘත්තන්; කවලනො; අනුභවකරමින්ද; පමාසරු, පමානම්වූවිලෙහි; මජ්ඣනො; ගැලීමෙන්ද; අභිමත, කැමතිවූ; ක්‍රීඩා, ක්‍රීඩාවෙහි; අභිමයනිතා; ඇලුනු සිත්ඇත්තානු; සම්පූර්ණ, නමාකැමැතිසේ; වසනති, වාසයකෙරෙද්ද?.

“කුඤ්ජරා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “කුම්” පෘථිවිගව්‍යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “ජරා” දිරිමයනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “ආ” චිත්තයනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කුඤ්ජරා” හසනිත්‍රයනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

මේ මජ්ඣිමනිකාය.

7 උපමාදී; උපමාදීගමුල්කොටඇති; අලඛකාරු, අලඛකාරයක්; බහුධා, බොහෝසේ; පරිකීර්තිතා, නිර්නානකරණලද්දේද?; යත්, යමක්; සාථම්, උපමාදීගව්‍යසමය; යනෙනන, උත්සාහයෙන්; කථානත, කතානුලබ්ධිද?; නත්, ඒකිම; සාලඛකාරම්, සාලඛකාරයයි; උව්‍යතෙ, කියනු ලැබේ.

8. අනු, මෙලෙවිහි; නිමිට්තං, නාමෙන්; කලාණ්ඩාක්, ගහපත්වවන ඇති; කාන්තම්, (ලෝවැස්සත්ට) ප්‍රියවූ; පදම්, පදය; කිම්, කිමෙන්ද?; නිමිට්තං, නාමෙන්; සද්දුපතො, ගහපත් රජෙත්තට; කා, කවරෙක්; පරිනොමකාරී, සතුටුඇතිකරන්නේද?; නිමිට්තං, නාමෙන්; කා, කවරෙක්; සජ්ඣදා, නැමකල්හි; වෘත්තනි, වෘත්තවානනා ඇත්තේ; හත් බම්බනි ඇත්තේ; අභිමාත්‍රම්, අනාථිසයත් † භූතාන, හසමකරණකොටගෙන; හත් සම්පත් කරණකොටගෙන; ආත්‍රිතා, ඇසුරුකරණලද්දේද; පාලිතසජ්ඣදානා, රකිනලද සිතලුසන්ධන් ඇත්තේදැයි; කථංස, කතව.

* “යලකී” යනු විකුණවනසෙහිවූ ඇතුත් ප්‍රියකරණ ගස් පාසියක්යයි පෙනේ.
† “භූති භීසමනි සම්පදී” යනු අමරකොසෙයි.

9. සුගතිය කා (1) නිමරකුඤ්ජරවෘක්කසිංහි
සත්‍යය කා (2) සුකතවාරිති චන්ද්‍රලොකා,
පාඨලව කීදං (3) රිද්ධිප්‍රකාශනො හුත්
කා (4) මාලති කුසුමද්‍රව හරසා මුඛිනි.

භාෂිතමි.

රූපකසාලකාරණිනි.

10. ලක්ෂ්‍යවෘත්තන යත් පෘෂ්ටං ප්‍රභූතාඤ්ජර මුත්තරමි,
සකොතුක මිනිවන්තනි තද්විද්‍යතදිදං යථා.

“ශබ්කරා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි., “ශබ්” මහාලසාවා
විටු ශබ්දයාදියයනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කරා” කරවුවයනු (2)
ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “ශබ්කරා” ඊශ්වරතෙමයනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය,
මෙහි අලකාරයද උපමාශෙලෙභමුල්වෙයි.

9. සුගතිය, හිරුසමකිවු; කා, කවරක්තොමෝ; නිමර, අඳුරුනැ
මැති; කුඤ්ජරවෘක්ක, සැතපුමුත්තරා; සිංහි, සිංහයෙකුටත් වන්නිද?;
සත්‍යය, සත්‍යයෙකිනිවු; කා, කවරක්තොමෝ; සුකත, ගහපත් ක්‍රියා
නැමැති; වාරිති, ස්නීයාගරයට; චන්ද්‍රලොකා, සඳුලෙවන්නිද?; හෙවත්
චන්ද්‍රලොකවන්නිද?; පාඨල, අජිජුනද; කීදං, කෙබඳු; අර්ද්‍රව, සතු
රත්තැමැති වනයට; හුතාශනා, ගින්නක්; අහුත්, වීද?; කා, කවරක්;
හරසා, ඊශ්වරයාගේ; මුඛිනි, මහාකයෙහි; මාලතිකුසුමද්‍රව, දූසමත්
මල්දමක්මෙන්නිද?.

“භාෂිතමි” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “භා” රජමියනු (1)
ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “ශි” වචන යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “රජ”
රජකයෙක් හෙවත් රජකයෙහි සිට යුධකරන්නෙක් යනු (3) ප්‍රශ්නවලට
උත්තරය, “භාෂිතමි” ආකාසගතාවයනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

මේ රූපකසාලකාරණිනි.

10. ලක්ෂ්‍යවෘත්තන, ලක්ෂ්‍යවෘත්තයකින්; යත්, යමක්; පෘෂ්ටමි, පිටා
රණලද්දේ; උත්තරමි, උත්තරය; ප්‍රභූතාඤ්ජරමි, බොහෝ අඤ්ජරයන්ගේ
වේද?; තත්ඉදමි, ඒ මේප්‍රශ්නය; තද්විද්‍ය, ඒප්‍රශ්නයන්ගේ, හෙවත්
පණ්ඩිතයෝ; යථා සකොතුකමිඉති, සකොතුකයන්ගේමනැයි; ඉවන්තනි,
කැමතිවෙත්.

11. කෙ (1) ස්වරූප කෙ (2) ප්‍රියා සත්‍යය කො (3)
ප්‍රියොනකතමාහාරය (4),
නානාසු: කිදුසි (5) රමයා නදී කිදුසි (6) සනාගමෙ.

අගාධවාරිපුරපතිනතරඛයා.

12. කා (1)කාතා විච්ඡානා කිදුසි යොමිතාං ක: (2) ප්‍රසසනෙන,
අසෙවස: කිදුස: (3) සාමි කො (4) නිගනති නිශාතම:.

කුමුදවතබාකිවොදය:

ඉති සකොතුකර්තී:

11. කෙ, කවරක්; ස්වරූප, ස්වරූපවාහනවේදද? කෙ, කවරකෙනෙක්; සත්‍යය, කාතනාවත්; ප්‍රියා, ප්‍රියයෝද; ක:, කවරෙක්; අප්‍රියා, ප්‍රිය නොවේද; නානාසු, රුත්‍රිය; ආහාරය, ආමන්ත්‍රණයකර; කිදුසි, කෙ බදු; නානාසු, නානාසුමයක්; හෙවත් නානාසාලාවක්; රමයා, සිත් කලාවත්කිද; සනාගමෙ, වර්ණාලයෙහි; නදී, ගඟනොමෝ; කිදුසි, කෙබදුවත්කිද?

“අගාධවාරිපුරපතිනතරඛයා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අගා:” පරිනාමයනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “බවා:” සැමියෝ යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “රිපු:” සතුරුතෙමයනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “රජනි!” එමිබාහරිත්; යනු (4) වෙති ප්‍රශ්නයට උත්තරය. “නතරඛයා” ප්‍රතිබිම්බිතම ඇත්තාවූයනු (5) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, අගාධවාරිපුරපතිනතරඛයා” (අගාධයෙහි නත් වාරිපුරයෙහි, තෙතපතින: නතරඛය යනාසා) ගැඹුරු මහත් දිගපිරිමෙන් නැංගාවූ රළුඇත්තියනු (6) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

12. විච්ඡානා, විච්ඡානුමිති; කාතා, කුමක්කරණලද්දීද; යොමිතාම, සත්‍යය, සත්‍යවිති; කිදුසි, කෙබදු; ක:, කවරෙක්; ප්‍රසසනෙන, පසසනුලැබේද; නොහොත් ආදරකරණුලැබේද; නිදුස:, කෙබදු; සාමි, සාමියෙක්; අසෙවස:, සෙවනානොකොටසුවද; ක:, කවරෙක්; නිශාතම:, රුද්‍රය; නිගනති, නාසාද?

“කුමුදවතබාකිවොදය” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කුමුත්” (කවෙමුත්) පෘථිවියටහෝ පෘථිවියෙහි වසනාවූත් සතුටක් යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අවනවාකිව:” රක්ෂාකරණ සුලුසැමියෙක්යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, අදය:, කරුණානැතියනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, කුමුදවතබාකිවොදය:, කුමුදවතානාබාකිව: නසස උදය:) වස්ත්‍රයෙන් උදුම්ම යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

මේ සකොතුකර්තීයි.

13. ප්‍රශ්නවණිශ්‍රැතොක්කුලං යනු ස්‍යාදු තතරං වරම්,
ප්‍රශ්නොත්තර සමනතජ්ඣ ස්‍යාදු හු: ශ්‍රැයතාං යථා.
 14. කඤ්චිං (1) මදජනකං ප්‍රාහු: කාවසම් (2) ගදිතාවජ්ජනමය,
ඉත්තාදිප්‍රශ්නොත්තරං යද් භූත තදුත්තරමාගු විවිත්තා:
 15. පච්චික (1) ස්‍රිත්තභි ක්‍ෂමං විරහි නාමික (2) ආසො
ත්තකාත්තරස්ස,
ඉත්තාදිප්‍රශ්නොත්තරං යද් මුහි තදුත්තරමුත්තමපුරුම!.
- ඉති ප්‍රශ්නොත්තරජනි:

13. ප්‍රශ්නවණිශ්‍රැතොක්කුලං, ප්‍රශ්නොත්තර අක්කරයන්ගේ ශ්‍රැයතාව; හෙවත් ඇසීමට; තුල්‍යම්, සමානාව; යනු, යම්ප්‍රශ්නයක්කී; වරම්, උත්තරම්, උත්තරයක්; ස්‍යාදු, වන්තේනම්; තත්, ඒ උත්තරය; ප්‍රශ්නොත්තරසමම්, ප්‍රශ්නොත්තරසමයයි; තජ්ඣ, ඒ ප්‍රශ්නොත්තරදත්තෝ; යථා ආහු: මෙසේකීයත්; තත්, ඒ; ශ්‍රැයතාම්, අසනුලැබීමට.

14. කම්, කවර; දථම්, ගම්යක්; මදජනකම්, මදජනකයකි; ප්‍රාහු: කියද්ද?; කාව, කවරවූද; සම්, කල්‍යාණ; ඉත, මෙකි; අවජනමා, අනිය සිත් නිමිලයකි; ගදිතා, කියනලද්දිද?; ඉත්තාදිප්‍රශ්න, මේආදිප්‍රශ්නයෙකි; යත්, යමක්; යුත්තම්, යෙදුනේද?; භූතම්, වීද?; තත් උත්තරම්, ඒ උත්තරය; ආගු, වහා; විවිත්තා, සිතුව.

මෙහි ප්‍රශ්නාත්තර උත්තරය එකසමානවනගේ එකවම යොදා තිබෙයි, “කඤ්චිම්” අනාභිග්‍රහයාගේ (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “කාවසම්” කදම් නියෙත්කළකල්‍යාණය (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

15. පච්චි, මානිතෙකි; ක්‍ෂ, කවරෙක්; විරහි, විරහිවූයේ; හෙවත් යුග්මි යොගඇත්තත්; ක්‍ෂමම්, පිඩාවෙන්සුන්තාව; තිත්තභි, සිටිද? තත්කාත්තරස්ස, එයින් කරණලද ආරක්‍ෂාඇති; ක්‍ෂ, කවරෙක්; නාමි, නාමෙකි; ආසො, සිටිද?; ඉත්තාදිප්‍රශ්න, මේආදිප්‍රශ්නයෙකි; යත්, යමක්; යුත්තම්, යුක්තද?; උත්තමපුරුම! එමධා උතුම්පුරුමය!; තත් උත්තරම්, ඒ උත්තරය; මුහි, කියව.

මෙහිද ප්‍රශ්නාත්තර උත්තරය එකසමානවනගේ එකවම යොදන ලද්දේය, “පච්චික” මහියනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “නාමික” නාමි යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

මේප්‍රශ්නොත්තරජනි.

16. සසම්නන්තර මුඛවායී ප්‍රභවසායොව පාවර්ණතෙ,
පාඨප්‍රභංගදිව්ණති ප්‍රභවසායොව පාවර්ණතෙ,
17. ලක්ෂ්මණ නූතනරං යනු ප්‍රභංග සායනනු කීදැයි (1)
ශ්‍රීමෙ වරදවායුග වනාලි කීදැයි (2) හිතා.

කාසාරසහිතා.

18. වාදය ඉති යනු සා-දුතනරමට නනු කීදැයි ප්‍රභංග,
කථය නිර්තන කෙසෙ-කේකසායා වාගනොපායා.

කෙතිපානා:

ඉති පාඨප්‍රභංගනි:

16. සසම්, සම්ප්‍රභවසායොව; උතතරම්, උතතරය; උච්චාවයී, නෙ පලා; නසාච්ච, ඒ උතතරයසමකවූම; ප්‍රභංග, ප්‍රභංගය; පාවර්ණතෙ, විමාරණලැබේද?; නත්, එය; පාඨප්‍රභංගම, පාඨප්‍රභංගයයි; ප්‍රභවසායොව, ප්‍රභවසායොව; පාවර්ණතෙ, පාවර්ණතෙ; සථා ඉච්චනති, මෙසේ කැමතිවෙති.

17. යනු, සම්ප්‍රභවසායොව; ලක්ෂ්මණාඉති, ලක්ෂ්මණායන; උතතරම්, උතතරයවේද?; නනු, එහි; ප්‍රභංග, ප්‍රභංගය; කීදැයි, කෙබඳුදැයි; සත්, වන්නේද?; ශ්‍රීමෙ, ශ්‍රීමසාදුතෙහි; වරදවායුග, හසනිසමුග යාට; කීදැයි, කෙබඳුදැයි; වනාලි, වනනරච්චත්; නෙවත් වනනරච්චත්; හිතා, හිතවන්නිද?

“කාසාරසහිතා” යනු ප්‍රභංගය, ප්‍රභංගය; රසහිතා, රසහිත; නත් රසභාවට නිතවූවා, කා, කවරක්වන්නිද?; යනු (1) ප්‍රභංගයෙහි, මිට ලෝකයෙහි පේණ “ලක්ෂ්මණ” ලක්ෂ්මණායනන උතතරයෙහි, හෙල කවු වැල්වූ යනු අපි; “කාසාරසහිතා” (කාසාරසහිතා) විලකිත්සු කවු යනු (2) ප්‍රභංගයට උතතරය වේ.

18. යනු, සම්ප්‍රභවසායොව; වාදයඉති, වාදයයි; උතතරම්, උතතරය; සායත්, වන්නේනම්; අච්ච, ඉක්කිත්තෙන්; නනු, එහි; ප්‍රභංග, ප්‍රභංගය; කීදැයි, කෙබඳුද?; කෙ, කවුරු; නොකායා, නැව; වාගනොපායා, වාද යන උපායඇත්තෝ; සසු, වන්නාහුදයි; නිර්තම, වනා; කථය, කිව.

“කෙතිපානා” යනු ප්‍රභංගය, කෙ, කවුරු; නිපානා, නිපානයෝද? නෙවත් අවසානවේද?; යන (1) ප්‍රභංගයට ලෝකයෙහි “වාදය” ව, වා, තු, හි නොදීනුනු උතතරයෙහි, “කෙතිපානා” (කෙ, දිගෙහි; නිපානා, හෙලන්නෝ) ප්‍රභංගයට උතතරය වේ.

මේ පාඨප්‍රභංගනි.

19. කර්මානුකම්පනාදි භවිතො යත්‍රොත්තරං භවෙත්,
භග්‍යොත්තරං තදිච්ඡන්ති කාතුමාත්‍රණ ගොපිතම්.
 20. භවත ඉවාහි සච්ඡං-කසාභානතර මහාධමනි ශිශිරම්,
කාච්ඡාමානරසමගත-සඤ්චිව සද්‍ය ක්‍ය කථය සරසා.
 21. විර සරුඡි රිපුණං-නිසතං කා හාදයශාලිනි භවති,
නභසි පුසිතිජලදෙ-කා රුජති දෙව! වද තාර.
- ඉති භග්‍යොත්තරජාති.
22. යත් පාෂටං ප්‍රග්‍රහවාකොස ස්‍යා ද්‍යුමධ්‍යානසංසිතම්,
උත්තරං තත් ත්‍රිධාප්‍රොක්ත මාදිමධ්‍යානසංසිතම්.

19. අමුකම්, අසච්චා; කර්මානුකම්, කියවයි; ආදිම්, මේ ආදිය; භවිතො, බිඳ; හෙත් පෙරළා; යත්‍ර, යම්ප්‍රාන්තයෙක්හි; උත්තරම්, උත්තර යක්; භවෙත්, වන්නේනම්; නත්, ඒ; කාතුමාත්‍රණ, ගොකභයාදි මාත්‍ර යකින්; ගොපිතම්, සහවනලද්ද; භග්‍යොත්තරම්, භග්‍යොත්තරයයි; ඉච්ඡන්ති, (ප්‍රකීර්ණයෙන්) කැමතිවෙත්.

20. භවතඉව, නොපෙන්මෙන්; කසා, කවරක්කුණ; අභ්‍යන්තරම්, ඇතුළත; හෙවත් සිත; අහිච්ඡම්, ඉතානිමිලද්ද; අනාධම්, ගැඹුරුද්ද; අහිශිරම්, ඉතාසිනිල්දයි; (මෙසේ විවාලකල්හි “කිසිවකුණක් නොවෙයි” ගොකභයාදිය හෙතුකොටගෙන විපය්‍යාසවයයෙන් උත්තරය වේ) කාච්ඡා මානරසමගතා, කාච්ඡාමානරසයෙහි ගැලුනු; සඤ්චිව, නාමෙන්; සද්‍ය, හැමකල්හි; සරසා, යහපත්රසවිඳිම්ඇත්තේ; ක්‍ය, කවරෙන්දයි; කර්ම, කියව; (යනමෙහිද “කිසිවෙන් නැතැයි” ගොකභයාදිය හෙතුකොට ගෙන විපය්‍යාසවයයෙන් උත්තරය වේ.)

21. නිසතම්, එකානන්තෙන්; සරුඡි, කොපසිනවු; විර, ශුරයා කෙරෙහි; රිපුණම්, සතුරන්ගේ; කා, (ප්‍රයවචනාදියෙන් කරණලද) කව රසංසිදිමක්; හාදයශාලිනි, සිතවැදිපවත්නි; භවති, වේද්ද; දෙව! එම්බා මෙසා!; පුසිතිජලදෙ, නැගුණුතෙත් සෙලවුනු මෙසඇති; නභසි, අභස්ති: කාතාර, කවරතරුවක්; රුජති, බබලාදයි; වද, කියව; (යනමෙහිද “කිසි වෙන් නැතැයි” ගොකභයාදිය හෙතුකොටගෙන විපය්‍යාසවයයෙන් උත්තරය වේ.)

මේ භග්‍යොත්තරජාතියි.

22. ප්‍රග්‍රහවාකොස, ප්‍රග්‍රහවාකයෙහි; ද්‍යුමධ්‍යානසංසිතම්, ආදිම ධ්‍ය අනන්තයකමෙකිනත්ති සිවියාවු; යත්, යමක්; පාෂටම්, විවාරණලද්ද; යත්, වන්නේනම්; නත්, ඒ; උත්තරම්, උත්තරය; ද්‍යුමධ්‍යානසංසිතම්, ආදිමධ්‍ය අනන්තයකම ඇත්තේයයි; හෙවත් ආද්‍යොත්තරය මධ්‍යොත්තරය අනන්තයකමයයි; ප්‍රොක්තම්, කියනලදි.

23. සුමරහිතා: කීදුසො (1) හවතිතරා මිකසිතා: පද්මා,
ඡෙයානිමි කා: කීදුසො (2) ප්‍රායො භුචි පුජ්‍යතො ලොකො:

24. ප්‍රභව: කො (1) ගඛගායා-නගපති රතිසුභගශාඛගධරා,
කො (2) සෙව්‍යතො සෙවක-සාමේර්‍යාපිමපිරිතො:

ඉතාදක්‍ෂ්‍යතරජනි:

23. මිකසිතා, පිපියාඩු; පද්මා, පියුම; කීදුසො, කෙබඳුම; හවති
තරම්, අතිශයින් වන්නේද? (සනු ප්‍රශ්නයෙකි) “සුමරහිතා:” (සුමරණො-
හිතා) භාෂිතයන්විභිතයි; (මේද (1) උත්තාරයමේ) කීදුසො, කෙබඳුම; මික
සිතා, ප්‍රබෝධම; පද්මා, පියුමක්; සුමරහිතා, භාෂිතයන්වි භිතමුයේ; හව
තිතරම්, අතිශයින්වන්නේද? (සනු අන්‍යාකාරයකින්කළ ප්‍රශ්නයෙකි)
“සුමරහිතා:” (සුමේණ රතිතා) සෙලපීමෙන් තොරවූ (සනු මේ අතික්
ලෙසකින් උත්තාරයමේ) (සැලෙන්නාවූ පියුමෙහි භාෂිතයන්සෙසිවීම නො
වන්නේයැයි භාවයි) භුචි, පෘථිවියෙහි; ලොකො, ලෝමැස්සන්විසින්;
ඡෙයානිමි, නිකාතක් උච්චතාකල්පි; කීදුසො, කෙබඳුම; කා, කවරෙක්;
ප්‍රායො, බොහෝමේ; පුජ්‍යතො, පුදනුලැබේද? (සනු ප්‍රශ්නයෙකි) “ඡෙයානි
මිකා:” දෙවඳුයෙක්, හෙවත් ඡෙයානියාඤ්ඤාදත්තෙක්; (සනුමෙහි (2)
උත්තාරයමේ.)

24. ගඛගායා, ගඛගානම් නදියෙන්; ප්‍රභව: උත්පන්නස්ථානය; කා,
කවරෙක්ද? (සනු ප්‍රශ්නයෙකි) අතිසුභග, ඉතා යහපත්වූ; ශාඛගධරා,
ශිවරදරන්නාවූ; නගපති, පවිතරජයෙක්; (සනු මෙහි (1) උත්තාරයමේ)
(නවද) ගඛගායා, ගඛගානම් නදියෙන්; ප්‍රභව: උත්පන්නස්ථානය; කා,
කවරෙක්ද? (සනු අතික් ප්‍රශ්නයෙකි) නගපති, ගොවිභීත පථිවතයට
ප්‍රභූවූ; අතිසුභග, ඉතාසුභර දර්ශීයවූ; ශාඛගධරා, මාදඛගාද්වාදු විශෙෂ
යක් දරන්නාවූ; කා, * මිපණ්‍යයි (සනු මෙහි අන්ත් උත්තාරයෙක්) අත්‍යම්,
අතිශයින්; අපිරිතො, ධනලොභොතිවූ නො ඉඳුණුවන් ඇලුණු; සෙවක
සාමේ, සෙවක සමුත්තයන් විසින්; කො, කවුරු; සෙව්‍යතො, සෙව්‍යය
කරණු ලැබේද? (සනු ප්‍රශ්නයෙකි) කො, † රජතු, (සනු මෙහි (2) උත්ත
ාරයමේ.)

මේ ආදක්‍ෂ්‍යතාරජනි.

* † “කො භුග්‍රමිකි සමිත්තමයමදසොසු භාජකරො,
කාසග්‍රහො චක්‍රිකි ව පතනිකි ව පාඨමො” යනු මෙදහස.

25. අයමුදිතො හිමරගමි-ඒනිතාවදනසා කිදුයා (1) සදුයා,
නිලාදිකොපලමා-සපුරති ප්‍රත්‍යක්‍ෂතා කසා (2).

26. ගෞරිකමනා ශිලාදි-ප්‍රායෙණොතපදුතෙ කුතො (1) නගනා,
යා බලු න වලති පුරුමා-සථානාදුකතා ස කිදුයා (2).

ඉතිමබොක්කරජාති:

27. කසමිත් (1) වසනති වද මිනගණා විකල්පං
කිං (2) වාපදං වදති කිං (3) කුරුතෙ විවසාන්,
විදුලලතාවලයවාන් පච්ඡාඛනනානාමි
උචෙජකො භවති කා (4) බලු වාරිවාහා.

25. චිනිතාවදනසා, සත්‍රිගේ මුඛයට; සදුයා, සමානවූයේ; කිදුයා,
කෙතෙක්දෙක්ද? (යනු ප්‍රශ්නයෙකි) අයම, මේ; උදිතා, උදවු; හිමරගමි,
වන්දනාම; (යනු මෙහි(1)වෙති උත්තරයෙහි) කසා, කවරක්කුණේ; ප්‍රත්‍ය
ක්‍ෂතා, ඉදිරියෙහි; නිලාදිකොපලමා, නිලාදිවණියන්ගේ ලැයිම හෝ
දැනීම; සපුරති, බබලාද?; (යනු ප්‍රශ්නයෙකි) කසා, සුයසාගේ; ප්‍රත්‍යක්‍ෂ
තා, ඉදිරියෙහි; (යනු (2) උත්තරයෙහි.)

26. ප්‍රායෙණ, බොහෝයේ; ගෞරිකමනා, ශිලාදි, ගිරමැටි හිරගල්
ආදිය; කුතා, කවර නැතැති; උතපදුතො, උපද්ද?; (යනු ප්‍රශ්නයෙකි)
නගනා, පච්චිනසෙන්; (යනු(1)වෙති උත්තරයෙහි) යා, යමෙක්; බලු,
ඵකානතයෙන්; සථානාත්, සිටිනැතින් හෝ මගසිදුවෙන්; නවලති, නො
සැලෙනම්; සා, හෙතෙම; කිදුයා, කෙතෙක්දෙක්ද; උතනා, නිගනාද
දේද? (යනු ප්‍රශ්නයෙකි) පුරුමා, පුරුපයෙක්; (යනු (2) උත්තරයෙහි.)

මේ මබොක්කර ජාතියි.

27. මිනගණා, මනසාසමූහයෝ; කසමිත්, කොතැන්හි; වසනති,
වෙසෙද්දැයි?; වද, කියව; (යනු ප්‍රශ්නයෙකි) කසමිත්, දියෙහි; (යනු මෙහි
(1) වෙති උත්තරයෙහි.) කිංවාපදම්, කවරනම් පදයක්; විකල්පම්, විකල්ප
යයි; වදති, කියාද?; (යනු ප්‍රශ්නයෙකි) වාපදම්, වායනාදවය පදය;
(යනු මෙහි (2) වෙති උත්තරයෙහි) විවසාන්, හිරු; කිංකුරුතො, කුමක්
කෙරේද?; (යනු ප්‍රශ්නයෙකි) * කිමි, ජලය; භවත් වැසි, (යනු (3) වෙති
උත්තරයෙහි) කාබලුචාරිවාහා, කවර මෙඟියෙක් වනාහි; පච්ඡාඛනනා
නාමි, මතිවු අනන්තයන්; උචෙජකා, විරහොද්දීපකවූයේ; හෙවත් විරහ
දුක ප්‍රකාශකරන්නේ; භවති, වේද?; (යනු ප්‍රශ්නයෙකි) විදුලලතාවලය
වාන්, විදුලු වෙලිටි ඇති; (මෙසා) යනු (මෙහි (4) වෙති උත්තරයෙහි.)

* “අද්දං වරාගතෙවාහං” යුක්තාගෙන් වැසි උපද්දියනු නැගිටි.

28. ශබ්ද: ප්‍රභූගත ඉති ප්‍රචුර්භිබාසී
කීදුක් (1) භවෙද්වදන ශබ්දවිදෙ! විචින්නා,
කීදුක් (2) වාහසපතිමතෙ විදිනාභියොගා:
ප්‍රාය: පුමාන් භවති නාසනික වග්ගිමධ්‍යා:

ඉත්‍යනෙත්‍යානතරජනි:

29. පදනතරදි සමබ්බාත් ප්‍රග්‍යවාකොපි සංසිතම්,
කචිතා පහනුති: සා ස්‍යාලලක්‍ෂණතෙ යනු නොනතරම්.

30. පෘථිවිසමබාධනං කීදුක් (1) කචිතා පරිකිතීතිනම්,
කෙ (2) නෙදං මොහිතං විශං ප්‍රාය: කෙනා (3) පත්තෙ යගා,

28. ප්‍රභූගතා, ප්‍රග්‍ය උපසගීය පූර්වකොට ඇති භූබාතුව කරපැමි
භීත කාරය; ප්‍රචුර්භිබාසී, බහුලබෝධක ඇති හෙවත් බොහෝවාචක
ශබ්දඇති; කීදුක්, කෙබඳු; ශබ්ද, ශබ්දයෙක්; භවෙත්, වන්නෙදැයි?
ශබ්දවිදා! එම්බා පරිකිතවර්ණි!; විචින්නා, සිතා; වදන, කියමි; (යනු
ප්‍රග්‍යනෙති)ප්‍රභූතා, ඉති, ප්‍රභූතශබ්දයි; (බොහෝවූහෝ මහත්වූයන අර්ථි)
(මේ(1) වෙති උත්තරයමේ) වාහසපතිමතෙ!, වාහසපතිව බඳුනුවනැත්ත!;
කීදුක්, කෙබඳු; විදිනාභියොගා, දන්තාලද අදහස්ඇති; පුමාන්, පුරුෂ
යෙක්; ප්‍රාය, බොහෝමය; නාසනිකවග්ගිමධ්‍යා, නාසනික දෘශ්‍යවත් සමුහ
යත්ව ඇතුළත්වූයේ; භවති, වේද. (යනු ප්‍රග්‍යයෙකි) වාහසපතිමතෙ,
වාහසපතිනම් පරිකිතයාගේ මතයෙහි; අවිදිනාභියොගා, නොදන්නා
ලදඅභිප්‍රාය ඇත්තෙක්; (යනු මෙහි (2) වෙති උත්තරයමේ.)

මේ අනෙත්‍යානතර ජනිති.

29. පදනතරදි, අත්පදාක්කුණේ; සමබ්බාත්, සමබ්බවීමෙන්; ප්‍රග්‍ය
වාකොපි, ප්‍රග්‍යවාකාසෙහිද; සංසිතම්, සිවියාවූ; උත්තරම්, උත්තරය;
යනු, යම්නැතකදී; නලක්‍ෂණතෙ, නොදන්නා ලැබේද?; සා, ඒ; කචිතා
පහනුති, කචිතාපහනුති නම්වූවා; සත්ත, වන්නේය.

30. පෘථිවිසමබාධනම්, පෘථිවියට ආමනුණකිරීම; කීදුක්, කෙබඳු
දැයි; කචිතා, පරිකිතයා විසින්; පරිකිතීතිනම්, කියන ලද්දේද?; (යනු
ප්‍රග්‍යනෙති) කචිතා, (කො ඉතායයි පදසිදගත් කල්හි) කො! පෘථිවිය!;
(තනුද) ඉතා, (අසාමිෂ්ණාරපත්‍යං ඉ, නොන) කාමදෙවයා විසින්;
(යනුද මෙ(1)වෙති උත්තරයමේ)(විෂණුහුගේ පුත්‍රවූ කාමදෙවයා විසින්
ශ්‍රීමත් “කො” කියා ආමනුණකරණ ලද්දේය යනු භාවයි) ඉදම්,
මේ; විශම්, සියල්ල; කෙන, කවරකු විසින්; මොහිතම්, මුලාකරණ ලද්
දේද?; (යනු ප්‍රග්‍යයෙකි) කෙන, විෂණුහු විසින්; (යනු මෙහි (2) වෙති

31. කසා (1) මරො දුරගිගම; කමලෙ ක; (2)කථා විරචිතාවාස; තෙක (3) සතුමාහි වාමුණකා රිපව; තෙ වද කුතො (4)භුමාස.

ඉතිකචිතාපහනුතිත්ති.

32. යහු හඟිගසා භෙවමමා විමම නනනිගදුතෙ,
වෘත්තනාමොත්තරං යහු ප්‍රශනං තං වෘත්තනාමකම.

උත්තරග) කෙන, කවරක්කු කරණකොටගෙණ; ප්‍රාය; බොහෝපේ; ගස; ගස; ආපාතෙ, පැමිණෙනු ලැබේද? නොහොත් පතුරුවනු ලැබේද? (යහු ප්‍රශනගෙකි) කෙන, විෂණු කරණකොටගෙණ; (යහු (3) වෙති උත්තරගවේ) (කඟබදා නානාපි හෙයින් සුගතා කරණකොට ගෙණ හෝ නමා කරණකොටගෙණ හෝ රජහු කරණකොටගෙණ හෝසි අපිදනපුතුයි)මේ ශෙලාකගෙහි “කචිතා” “කොන” “කොන”යන පදහු ප්‍රශන උත්තර දෙකකිම එකසමානව ගෙදෙයි.

31. මරො, වැලිබිමෙහි; කසා, කවරක්කුගේ; දුරගිගම; දුකගේ පැමිණීම හෝ ලැබීමද? (යහු ප්‍රශනගෙකි) කසා, ජලයාගේ; (යහු මෙහි (1) වෙති උත්තරගවේ) කමලෙ, පද්මගෙහි; විරචිතාවාස; කරණලද පිහි මිඟුන්ගේ; ක; කවරෙක්ද? (යහු ප්‍රශනගෙකි) ක; බ්‍රහ්මතොම; (යහු මෙහි(2)වෙති උත්තරගවේ)නොහොත් කමලෙ, ජලගෙහි; විරචිතාවාස; කරණලද පිහිමිඟුන්ගේ; ක; කවරෙක්ද? (යහු ප්‍රශනගෙකි) ක; විෂණු (යහුත් මෙහි (2) වෙති උත්තරගවේ, විෂණුකරී සාතරයෙහි යහනය කරණහෙයින්) වාමුණකා, කාලී; කෙක; කවරක්කු කරණකොටගෙණ; තුණුහි, සතුටුවන්නේද? (යහු ප්‍රශනගෙකි) කෙක; (අසුරගන්ගේ) හිස්කරණකොටගෙණ; (යහු මෙහි (3) වෙති උත්තරගවේ) තෙ, නාගේ; රිපව; සතුරෝ; කුත; කවරනැනකින්; භුමාස; ගිලිහුනෝදයි? වද, කිහිට; (යහු ප්‍රශනගෙකි) කුත; පාපිවගෙන්; (යහු මෙහි (4) වෙති උත්තරගවේ) මෙහිද “කසා” “ක;” “කෙක;” “කුත;” යනපද වතුමකගද ප්‍රශන උත්තරදෙකකිම එකහැටි ගෙදෙයි.

මේ කචිතාපහනුහි ජාතියි.

32. යහු, යම් ප්‍රශනගෙකින්; හඟිගසා, පදබිදීමගේ; භෙවමමාමි, විෂම බවක් හෝ විපරිත බවක්වේද? නත්, ඒ; විමමමි, විෂමයයි; නිගදුතෙ, කියනුලැබේ; යහු, යම් ප්‍රශනගෙකින්; වෘත්තනාමොත්තරමි, උත්තරගෙහි වෘත්තනාමය වේද? නංප්‍රශනමි, ඒ ප්‍රශනය; වෘත්තනාමකමි, වෘත්තනාමකයකි; (පිදු, දතිත්)

33. කීදන්වනං(1)සාකතභයාය පාඨෙව නදුනතරං තසාව කීදගස, වාචසං භවෙදිනුණ ජනමදිබ්බ කං(2)වාචිතගතෙ ගචි කොචිනියා.

අභිංසුමහිමා.

34. ප්‍රායා කායෙඤ්ඤ න මුහුසනාහි නරා සථිවත්‍ර කීදගා (1), නාධා ඉති භවෙවච්ඡෙද නොවාචි වද කීදගා (2).

සාවධානා.

ඉතිවිමෙජනියා.

33. කීදක්, කෙබඳු; වනම්, වනයක්; භයාය, භයපිණිස; නසාත්, නොවන්නේදැයි?; පාඨෙව, විබාලකල්හි; (ගත්, ගම් උත්තරයක් වේද?) තසා, ඒ; කීදගස, කෙබඳුඋත්තරයක්සමකව; ඊනාණජනම්, ඇසේ උපත්; අබ්බු, ජලය; වාචසම්, කියයුතු වූයේ; භවෙත්, වන්නේද?; ගචි, පොළොවෙහි; අච්ඡිනියා, පිඳිගසුතු; කභා, කවරෙක්; කම්, කවරනා නොකි; අභිගෙතෙ, සයනය කෙරේද?.

“අභිං සුමහිමා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “අභිංසුම” වල්මාග්‍යන් නැත්තාවූ හෝ සතුරුපිඩාවක් නැත්තාවූ යනු (1) වෙති ප්‍රශ්නයට උත්තරයවේ “අසුම” කඳුලු යනු (2) වෙති ප්‍රශ්නයට උත්තරයවේ, “අභිමි”, අනන්තනම් නාගරජයාගේ දරණ වැලෙහි; “අභි” විමර්ශන යනු (3) වෙති ප්‍රශ්නයට උත්තරයවේ “අභිංසුම” යන මෙහි “භිං” යන්න හැරදමා “අසුම” කියා ගැනීමෙන් පදබිඳීමේ විපරිතතාව හෙවත් විෂම භව දනසුතු.

34. සථිවත්‍ර, හැමතැන්හි; කායෙඤ්ඤ, කටයුත්තෙහි; කීදගා, කෙබඳු වූ; නරා, සත්ත්වයෝ; මුහුසනාහි, මුලානනාවෙද්ද; කීදගා, කෙබඳු; නාධාඉතිගතියා, නාධායනගතියනෙම; නොවාචි, නොකාවාචි වූයේ; භවෙත්, වන්නේදැයි; වද, කියව.

“සාවධානා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි. “සාවධානා” කල්පනාසහිතවූයේ යනු (1) වෙති ප්‍රශ්නයට උත්තරයවේ, “වධානා” යන මෙහි විසඳීමා ධ්වනි නැරදමා විෂමව ගත්විට “නාවා” නැවත යනු (2) වෙති ප්‍රශ්නයට උත්තරයවේ.

මේ විෂමජනියා.

35. ගතකෙලයායාසා විමලමනසා කුතු (1) මුනසා
තපසසනති සඨස්සා සුරරිපුරිපොසා කා (2) වදසිතා,
කච්ඡෙයාසා කිං (3) ස්වානනව ලක්ඛණතෙරභවතුරුති
ච්ඡිධා වෘත්තං වෛරිණී සප්තසට්ඨකං කප්පත.

සිංහලිණී.

36. උරසිමුරහිදා කා (1) ගාසමාලිඛිතාසොන
සරසිජ්ජකරඤ්ඤ මොදිතා නාදනෙ කා (2),
ගිරිසථලස්ථවණේ රණිවාසානි සමෙඛිතා
කිතුරුති රවිකාතා කා (3) ජන්දසා වෘත්තිරමා.

මාලිනී.

ඉතිවෘත්තනාමකි.

35. ගතකෙලයායාසා, පහකළ කෙළෙස් පිඩාවන්ඇති; විමලමන
සා, පිරිසිදුසිත්ඇති; මුනසා, තපස්විත්; කුතු, කොතැන්හි; සඨස්සා,
සැපයේ සිටීම් ඇත්තාහු; තපසසනති, තපස්කෙරෙද්දී; සුරරිපුරිපොසා,
පිස්ණුහුගේ; දසිතා, ප්‍රියානොමෝ; කාව, කවරතැනැත්තියෙක්ද; කච්
ඡෙයාසා, කච්ඡන්ව අභියසිත් ප්‍රියවූ; නවලක්ඛණතො, ලක්ඛණර නවයකින්
සුකතවූ; අභවතුරුතිවෛරිණී, තුරුඅසරආවතිත්; සප්ත, වෘත්තාකාව;
සට්ඨකං, ගලපනලද බැඳුම්ඇති; භෙවත් රවතානිරිමිතා; වෘත්තම්,
වෘත්තය; කිංසාත්, කුමන්ත්තෙන්දැයි; ච්ඡිධා!, පරික්ෂිතවරිණී!; කප්
පත, නෙපලවි.

“සිංහලිණී” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “සිංහලිණී” පව්ත
ගෙහි යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “ර” ලක්ෂණයනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්ත
රය, “සිංහලිණී” (අතුරු සගෙත් එකොළසෙන් ගති ඇති ගහණ, මගණ,
නගණ, සගණ, ගගණ, ලක්ඛණ දෙකක්ඇති) සිංහලිණීනම් වෘත්තය
යනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරයවේ.

36. කා, කවරතැනැත්තියෙක්; මුරහිදා, පිස්ණුහුගේ; උරසි, වෘත්ත
සථලයෙහි; ගාසමි, දෘඪකාව; ආලිඛිතා, වැලඳගත්තාලද්ව; ආසොන,
සිටිද්දී; කා, කවරතැනැත්තියෙක්; නාදනෙ, නදන්වනගෙහි, සරසිජ්,
පද්මයන්ගේ; මකරඤ්, මල්රසයන්; ආමොදිතා, සතුටුවූද; ගිරිසථල
ස්ථවණේ, ලක්ඛණර අවතිත්තා; අණිවාසානිසමෙඛිතා තුරුති, “තුරු
අසරසනතිත්ද; කාතා, කරණලද; ජන්දසාම්, ජන්දසාක්කුස පිළිබඳ;
වෘත්තිරමා, පැවැත්මෙන් සිත්කලුවා; භෙවත් සිත්කලු වෘත්තවූවා;
කා, කවරක්වත්තීද?

37. එකවේදානතරං යනු සුශ්‍රීතවිද්‍යා විධාන වෙත්,
සුපතිඛනන ප්‍රභේදෙන නාමාධ්‍යානං නද්‍රව්‍යතෙ.

38. සමරසිරසි සෙසන්‍යං කීදුශං (1) දුර්නිවාරං
විශනසනනිසිපේ කීදුශං (2) වෙසාමනි යොහා,
කමපි විධිවශෙන ප්‍රාප්‍ය යොග්‍යාභිමානම්
අඛිලජගදනිඤ්ඤං දුජිතා කිං (3) කණ්ඩි.

අභිභවති.

“මාලිනී” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “මා” ලක්ෂ්මියා (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අලිනී” සාධකවෙනු නොමේ යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “මාලිනී” (අකුරු අවෙන් හතෙන් යනි ඇති නාමය, නාමය, මගණ, යගණ, යගණ යනින් යුක්තවූ) මාලිනීනම් වාතනායක (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරයයි.

මේ වාතනායකයෙකි.

37. යනු, යම්ප්‍රශ්නයක්කි; එකම එව උත්තරම, එකම උත්තරයක්; සුපතිඛනන ප්‍රභේදෙන, සුබකතාභිඛනනෙන්ම ප්‍රභේදයෙන්; සුශ්‍රීතවිද්‍යා නාම, මනාව ගැලපීම හෙතෙසකාටගෙණ; විධා, දේශාකාරයකින්; හවෙන්, වන්නේනම්; නත්, ඒ; නාමාධ්‍යානම්, නාමාධ්‍යානායයි; උව්‍යතෙ, කියනුලැබේ.

38. සමරසිරසි, යුබහුමයෙහිදී; කීදුශම්, කෙබඳුම; සෙසන්‍යම්, සේනාවක්; දුර්නිවාරම්, නොවැළකියහැක්කේද?; විශනසන, පහවූ විලාසය; නිසිපේ, මධ්‍යමයෙහි; කීදුශං, කෙබඳුම; වෙසාමනි අභයයි; යොහා, පැහැද?; දුජිතා, දුර්ගත; අඛිලජගත්, සියලු ලෝවැස්සන්විසින්; අනිඤ්ඤම්, නිඤ්ඤාකාමයාවූම; යොග්‍යාභිමානම්, සුදුසු අභිමානවැන්න; කම් අපි, කිසිවකුකරද; විධිවශෙන, * දේවවශයෙන්; ප්‍රාප්‍ය, පැමිණ; හෙවත් නාමා වසගයට පමුණුවා; කිම්, කුමක්; කණ්ඩි, කෙරේද?.

“අභිභවති” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “අභි” හයනැත් නාවූයනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “භවති” වෙයිනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අභිභවති” මැඩවත්වයි යනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, මෙහි “අභි” යනු නාමපදය, “භවති” අභිභවති” යනු ආධ්‍යාන පදයි.

* “ප්‍රාග්ජනමනි කාතං කම් ඉහංවා යද්වා ඉහම.”

සෙද්ධි වෛද්‍ය නිර්දේශ මහජනවනි තද්වූතො” යනු සෙද්ධිවූතො.

39. පදවනාරවාවි කිමිණන (1)කපිපති චිප්පි නනු කිදයා (2),
පරතුණං ගදිතුං ගතවනසරා: කුරුන කිං (3)සතතං භුචි සජ්ජනා:

අනුසරණය, ලමි.

40. පදනි (1) රුමුති ස්වර්ණසරා:
වසති කුතු (2) සද්දසමානසා,
අපිව ගුහසුතන නිරසකානො
රවිසුතා: කිං (3)මසො විදබො නියා.

අනුජානන.

39. අනුතාරවාවි, අනතුරුයන අච්චාවිච්චු; පදම්, පදය; කිම්, කවර කැපි; ඉන්ද්‍රියො, කැමතිවනුලැබෙද්?; කිදයා, කෙටිදුටු; කපිපති, වාන රජයෙක්; චිප්පිනාන, දිනනසුලුද්?; ගතවනසරා, පහකල මසුරු මලඇති; සජ්ජනා: එම්බසුදනෙති!; භුචි, පාදවියෙක; පරතුණම්, අනුත් පිළිබඳගුණ; ගදිතුම්, කියත්ව; සතතම්, නිතොර; කිංකුරුන, (නොපි) කුමක්කරෙද්?

“අනුසරණය” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “අනු” යන අවයව පදයනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “සරණය” සරණනම්වූයනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අනුසරණය” (මහතුන්) පසුපස්සේ යමු යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, මෙහි, “අනු” යනු අවයවපදය; “සරණය” යනු නාමපදය; “අනුසරණය” යනු ආබන්ධනපදය, “අනුසරණය” යන ක්‍රියාපදය ලට්ඨංශ ප්‍රත්‍යයකින් සිටියි.

40. රුම, රුමකුමාරයෝ; ස්වර්ණසරා, වෘත් බාල සංඝෝදරයා; (ලංසමණකුමාරයා) (කිම්, කෙසේ; සමෙබ්බසා, කැඳවා) ඉති, මෙසේ; වදනි, කියාද්?; සද්ද, හැමකල්හි; අලසමානසා, අලස සිත්ඇත්තෙක්; කුතු, කොතැනත්; වසති, වෙසෙද්?; අපිව, නවද; ගුහසුතන, වාලියා මසින්; ගිරාකානා, පරදවනලද්; අසො, මේ; රවිසුතා, සුත්වනොම; නියා, නාමිහින්; කිංවිදබො, කුමක්කරණු ලැබිද්?

“අනුජානන” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “අනුජ” එම්බා බාලසංඝෝදරය! (ලංසමණය) යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “ගානෙ” ගෙයි යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අනුජගානෙ” අනුග්‍රහකරණලැයි යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, මෙහි “අනුජ” යනුද “ගානෙ” යනුද නාම පදයි, “අනුජ ගානෙ” යනු ආබන්ධනපදයි.

41. භවති ගමනසොග්ගා කීදුයි (1) හුරථානාං
කී (2) මනිමධුරමමලං භොජනානෙත ප්‍රදෙයමි,
ප්‍රියතම! වද නිවාමනත්‍රණෙ කිං (3) පදං සාත්
කුමනිකාතවිවාදයවක්‍රිතෙර කිං (4) සමමේ.

සමාදධිතේ, ලිම.

42. වදනානුකතමවචනං (1) - ධවනිරුච්චෙවරුච්චනෙ ස කීදුසා,
තව පුභාදෙ ගුණනිවභෙත-රිපුනිවහං කිං (3) නු කතීතාරා.
අමමනතාරා.

41 කීදුයි, කෙබඳුව; හු, බිමික්; රථානාමි, රථයක්ගේ; ගමනසොග්ගා, යාමට සුදුසුව; භවති, වේද?, භොජනානෙත, වලඳ අතනගෙයි; අනිමධුරමි, ඉතා මිහිරිව; කිමි, කවර; අමිලමි, ඇමුල්පයක්; ප්‍රදෙයමි, දියපුතුද?; ප්‍රියතම!, අනියෙත් ප්‍රියවූ තැනැත්තා!; නිවාමනත්‍රණෙ, නිව ගතට ආමන්ත්‍රණය කිරීමයිදී; කිංපදමි, කවරපදයක්; සාත්, වත් තේද?; සමමේ, සමතුන්විසින්; කුමනි, කුත්සිත බුහිඇත්තන් විසින්; කාත, කරණලද; විවාදා, විවාදයෝ; කිමි, කුමක්; වක්‍රිතේ, කරණුලා වේදද?.

“සමාදධිතේ” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “සමා” සමතලාවූ යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “දධි” දීතනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “රෙ” රෙගන අවසරපදය යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (කොල! හෝබල! යන අර්ථය) “සමාදධිතේ” සමාධි හජනය කරණුලවත්ය යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, මෙහි “සමා” යනුද “දධි” යනුද නාමපදයි, “රෙ” යනු අවසරපදය, “සමාදධිතේ” යනු ආධ්‍යාතපදය, “සමාදධිතේ” යන ක්‍රියා පදය ලිපිසංඥාප්‍රත්‍යයකින් සිබයි.

42. අනුකතමවචනමි, නිවය යන වචනය; කිමි, කීමෙක්දයි, වදන, කියමි; උච්චෙවරුච්චනා, උස්වූ හනි; උච්චනෙ, කිසිකුලාවේනමි; සා, ඒ; කීදුසා, කෙබඳුද?; තව, තාගේ; පුභාදා, ගහලුවෝ; ගුණනිවභෙත, ගුණසමුත්ත කරණකොටගෙන; රිපුනිවහමි, සතුරුසමුග්ගාව; කිංනු, කුමක්; කතීතාරා, කරන්නෝද?.

“අමමනතාරා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “අමම” නිව යානු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “තාරා” උස්හනියනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අමමනතාරා” අමමත්කරන්නෝ යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

43. කීදක් (1) නොයං දුකාරං සාතනිනිමො:
කා (2) පුජ්‍යාසමිත් ඛඩග මා මනත්‍රයස,
දුභවා දුමිං දුරතො මානවිඤ්ඤා:
කිං (3) කතියාසමි ප්‍රාතරෙවාශ්‍රයාසමි,
අනුමානාසෙ, දුටු ලකාරං.

44. කාමුකාස සත්‍ය කයා (1) නිවා: සචි: කයමිත් (2) ප්‍රමොදනෙ,
අචිත: ප්‍රාප්‍ය පුණ්‍යාසං කර්මසංඛෙව චක්‍රති කිමි (3).

දුසාමනෙ.

45. නො (1) දු:ඛි සචිකාසෙයිනු කිං (2) භාෂාපිසා වාචකමි,
යො යත්‍ර විරතො නිත්‍යානතත: කිං (3) ස කර්මසනි.

ප්‍රසාසනි, ලාචි.

43. තිතිමො, පිනානුකෘමිත්තකුමිසිත්; දුකාරමි, දුකසෙපිතිගතෙති;
නොයමි, දිග; කීදක්සාත්, කෙබදුවත්තේද?; අයමිත්, මෙතෙලිති; කා,
කවරතැනැත්තියෙක්; පුජ්‍යා, පිදිගසුතුවත්තේද?; ඛඩගමි, කඩුවට; ආම
නත්‍රයස, ආමත්‍රණයකරව; මානවිඤ්ඤා, එම්බා අනුමිතිඤ්ඤානි!; දුර
තො, දුරදී; ප්‍රාතො, උදගම; දුමිමි, දුම; දුභවා, දුක; ආශ්‍රයාසමි, ගිත්
නව; කිංකර්තියාසමි, කුමක්කරත්තේවෙමිද?.

“අනුමානාසෙ” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “අනු” මදඬු
යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “මානා” මිමිගනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය,
“අසෙ!” කඩුව! යනු (3) වෙනි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අනුමානාසෙ” අනු
මානකරත්තෙනිගනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අනුමානාසෙ” යනු ලාචි
සංඥා ලකාරයි.

44. නිවා, නිවගේ; කයා, කවරතැනැත්තියක් කර්මසංඛෙවගෙණ;
කාමුකාස, කාමුකඩුවානු; සත්‍ය, වත්තානුද?; සචි, සිගලදෙන; කයමිත්,
කවරදිනෙක්ති; ප්‍රමොදනෙ, සතුටුවේද?; අචිතො, එම්බා බනවතැනි!
පුණ්‍යාසමි, පිත්තකර්මසදිනව; තෙවත් පුණ්‍යාසමිගව; ප්‍රාප්‍ය, පැමිණ; චක්‍රති,
බන; කිංකර්මසංඛෙව, කුමක්කරත්තෙනවේද?.

“දුසාමනෙ” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, දුසා, දුසභා
යනිව කර්මසංඛෙවගෙණ යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “මනෙ” උත්තර
යෙහි යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “දුසාමනෙ” දෙත්තෙමු යනු (3)
ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

45. කා, කවරෙක්; සචිකාසෙයිනු, සිගලකටපුත්තෙනි; දු:ඛි, දුක්ආත්
තේද?; භාෂාපිසා, අභිශාසනා; වාචකමි, කියත්තේ; කිමි, කවරපද
යෙක්ද?; යො, යමක්; යත්‍ර, යම්කායෙයිගෙණි හෝගමක්කෙරෙහි; නිත්‍යමි,
නිත්‍ය; විරතො, විරතවූයේනමි; සංග හනෙමි; නතො, ඔහුකෙරෙත්; කිමි,
කුමක්; කර්මසනි, කරත්තේද?.

46. විද්‍යාන ඉතිමානා-පී: ශබ්ද: කො (1)විරයති මුද්‍රාං කිම් (2)
කථංපි යදි කොප: ස්‍යාත්-තං සුජන: කිං(3)කරෙතු වද.
සහනාස්තු.

47. මෙකාන්තයෙ හවති කා (1) සුභගාවගාහා
වෘත්තං වසනාතිලකං කිය (2) දක්‍ෂරණාමි,
හො හො: කදයාපුරුෂා විෂ්‍රවද්දිනෙ ව
විනාශ්‍යව න: සුමනු යත් ක්‍රියතාං කිමෙ (3) තත්.
නදිසනාමි, ලොපි.

“ප්‍රසාසනී” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “ප්‍රසාසී” විබාදාත්
තේයනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අති” අතිශය අව්‍යයපදයෙකු (2) ප්‍රශ්
නයට උත්තරය, (ඉතායනු අපි) “ප්‍රසාසනී” පහවයත්තේය යනු (3)
ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “ප්‍රසාසනී” යනු ලාංඛිකප්‍රකාශකින් සිබයි.

46. විද්‍යානාදි, විද්‍යානායන මෙ පදයට; සමානාපී, සමානවූ අපී
ඇති; ශබ්ද: ශබ්ද; ක: කවරක්ද?; කිම්, කවරවස්තුවකින් කලාවූ;
මුද්‍රා, මුද්දරයක්; අවිරයති, බොහෝකල් නොපවත්නේද?; කථංපි, කෙ
සේනමුත්; යදි, ඉදින්; කොප:සයාත්, කොපවත්නේනම්; තම්, ඊට; සුජ
න: සත්පුරුෂයෙම; කිම්, කුමක්; කරෙතු, කෙරෙවාදයි?; වද, කියව.

“සහනාස්තු” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “සනාති” යනු
(1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය; (වෙති යන අපි), “අජතු” ලාකඩකුඩු යනු (2)
ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “සනාස්තු” මනාකොට හරිවූයකු (3) ප්‍රශ්නයට
උත්තරය.

47. මෙකාන්තය, වහිව පහව්‍යාමෙයිදී; කා, කවරක්; සුභගාවගාහා,
විනාශ්‍යත්තේ ශැලීම්; හවති, වත්නිද?; කියදක්‍ෂරණාමි, කෙතෙක්
අක්‍ෂරයක්ගේ; වෘත්තම්, වෘත්තය; වසනාතිලකම්, වසනාතිලකනම්
වත්තේද; හො! හො: පිත්වත් පිත්වත්වූ; කදයාපුරුෂා, දඩිලො
හොඹි පුරුෂයෙහි!; විෂ්‍රවද්දිනෙ, විෂ්‍රවසංක්‍රාන්ති දිනයෙහි; හෙවත් සමවූ
රූ දවල් ඇති තුලා මෙහි දෙරැසට සංක්‍රාන්තිවන දවස්වල; න: අපගේ;
යත්, යම්; සුමනු, ඉතා බොහෝවූ; විනාශ්‍යව, බනාස්තේද?; එනත්, මේ
බනා; කිංක්‍රියනාමි, කුමක්කරණුලැබෙයිද?.

“නදිසනාමි” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “නදි” ගතයනු
(1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “යනාමි” * තුදස් අක්‍ෂරයක් සමබකවූ යනු

* ගමය බර්තූය මාතාවේ මානකාය ම,
වෛවසව්‍යාය කාලාය සපිභ්‍යායාය ව.
මාඩ්‍රබ්‍රයාය දඩ්‍යාය නිලාය පරමෙහිනෙ,
මාකොදරය විශ්‍රාය විශ්‍රායාය වෛ නම.

යත් ශබ්දය ගවශබ්දප්‍රකාශයි, මෙසේ යම්කා සමබක තුදස් අක්‍ෂරයක් යි
භානග්‍ර වනමෙසින් යතයනු තුදසව නම්.

48. කා (1) මාදුනි මකරඤ්ඤා-තත්‍යං ක(2) මසුතජනකරුජසුතා,
කථය කෘෂිබල! ශ්‍යාං-පඤ්ඤා කි (3) මචිකරුභවමි.

අලිලවම්.

49. පාවජනී පුරුෂං කථං (2) කෙ-(2) ස්‍යාං සමභවත්
වජ්‍රකාන්ත පක්‍ෂතයා,
බහුභයදෙශං ජිහමිසු-රෙකාකී වායංතෙ ව කථම් (3).

මානවනගා, දුඛි.

50. කි (1) මකරවමං ගරී මිනිටුං
සමභුජබලෙන ගවාං හිතං විබිත්තූ,
ප්‍රියතමවදනෙන පියතෙ කා (2)
පරිණතබිලභලොපමා ප්‍රියායා.
අඛණ්ඩ.

(2) ප්‍රශ්නාප උත්තරය, “නදියතාම” නොදෙනුලැබේවා යනු (3) ප්‍රශ්න
යට උත්තරය, “නදියතාම” යනු ලොවිසංඝ ප්‍රත්‍යයකින් සිබයි.

48. කා, කවරතැනැත්තියෙක්; මකරඤ්ඤා, මුච්චරදයෙන්; මාදුනි,
මත්වේද?; ජනකරුජසුතා, ජනකරුජ දුකිතානොමෝ; හෙවත් සීතා
දෙවි; කං තනාමම්, කවරපුතකු; අසුත, පුසුතකලාද?; කෘෂිබල!, එම්බා
ගොවිය!; කම්අපි, නෝද; පඤ්ඤා, පැසුනු; ශ්‍යාංමි, ගොයමට; කිම්, කුමක්;
අචිකරු, කෙලෙසිදැයි?; කථා, කියව.

“අලිලවම්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අලි” හාඛයදෙනු
නොමෝ යනු (1) ප්‍රශ්නාප උත්තරය, “ලවම්” ලවයායනු (2) ප්‍රශ්නාප
උත්තරය, “අලිලවම්” කැපිමියනු (3) ප්‍රශ්නාප උත්තරය.

49. පුරුෂම්, පුරුෂයාට; කථම්, කෙසේ; පාවජනී, කතාකෙරේද?;
අසාමි, මේ පාවිච්ඡියෙහි; වජ්‍රකාන්තපක්‍ෂතයා, වජ්‍රාසුඛයෙන් කපනලද
පක්‍ෂමුලඇත්තෝ; හෙවත් පැළවිසිදිනගෙහි විදුරවිසිදිනෙන් කපනලද්දේ;
කෙ, කවරනු; සමභවත්, වූවානුද?; බහුභයදෙශම්, බොහෝ බිගැනී දෙශ
යකට; ජිහමිසු, යනු කැමතිවූ; එකාකී, එකලාවූ පුරුෂයෙක්; හෙවත්
අසභ්‍යාවූ පුරුෂයෙක්; කථම්, කෙසේ; වායංතෙ, වළකනු ලැබේද?.

“මානවනගා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “මානව” මාන
වකය! යනු (1) ප්‍රශ්නාප උත්තරය, “නගා” පච්ඡිනගෝයනු (2) ප්‍රශ්න
යට උත්තරය, “මානවනගා” මානවකය නොයව යනු (3) ප්‍රශ්නාප
උත්තරය, “ගා” යනු ලුඛිසංඝ ප්‍රත්‍යයකින් සිබයි.

50. ගරී, විෂ්ණුවූ; අභමි, මම; ගවාමි, ගෙරිත්ව; හෝ සිව්පාවතියාට;
හිතම්, හිතක්; විබිත්තූ, කරුණුකැමැත්තේ; සමභුජබලෙන, සමකියබාහු
බලයෙන්; මහිටුම්, (ගොවිත) පථිතයට; කිම්, කුමක්; අචකරවම්, කෙ

51. පරිහරණි භයානකවාහින: කිං (1)

ක (2) මථ කද්‍යපි න විද්‍යනි හ භිතා,

කථය කිම (3) කතරොමං ධරිත්‍රිං.

නාපතිගුණේ නිපතෙ! සංසාරං නිවේකං.

සමරඤ්ඤමි, ලඛි.

52. කිද්දක්(1)සෙනා හවනි රණේ දුට්ඨාරා වීර: කසමිත්

සංභයති ලක්ෂ්මිවත්,

කා (2) සමුඛි භිවනි භව: සංග්‍රාමේ කිං(3)කුච්චිධං.

සුභවජනා ප්‍රානාවසාන්.

පඤ්ඤමමි.

ලෙමිද?; ප්‍රියායා, ප්‍රියාවතේ; පරිණත, පැසුනාවූ; හෝ රත්පාහැවූ; බිම්බ
ඵලොපමා, බිඹුපලවැනිවූ; කා, කවරක්; ප්‍රියතම, වලලභයාගේ; වදනෙන,
මුඛයෙන්; පියතෙ, බොහුලැබේද?.

“අධර්ම” යනු මෙහි ප්‍රයෝගවලට උත්තරයි, “අධර්ම” දැරූයේවූයෙහි
යනු(1)ප්‍රයෝගවලට උත්තරය, “අධර්ම” යටිතොලයනු(2)ප්‍රයෝගවලට උත්තරය.

51. නව, නාගේ; අභිතා, ගුණානෙම; භයාත්, භීතියෙන්; කිම්, කුමක්;
පරිහරණි, පරිත්‍යාගකෙරෙද?; ඉහ, මේලොකයෙහි; භිතා, බියඇත්තාවූ
සතුරෙක්; කද්‍යපි, කිසිකලකත්; කම්, කවරක්; නවිද්‍යනි, නොවිදිද?
හවත් නොලබාද?; අථ, ඉක්බිති; නාපතෙ!, එම්බාරජ!; සංසාරම්, තෙ
මේද?; එකසමි, හෝ එකකව; නාපතිගුණේ, රජගුණයෙන්;
ඉමාංධරිත්‍රිම්, මේපොලවට; කිම්, කුමක්; අකරො, කෙලෙහිදැයි; කථා,
කිව.

“සමරඤ්ඤමි” යනු මෙහි ප්‍රයෝගවලට උත්තරයි, “සමරම්” යුග්‍ම
යනු (1) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය, “ජයම්” දිනීමයනු (2) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය,
“සමරඤ්ඤමි” මොනවට ලොකරඤ්ඤනය කෙලෙමි; හෙවත් මොන
වට ලොකයාගේ සිත්ඇලවීමියනු (3) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය, “සමරඤ්ඤ
මි” යනු ලබිසංඥාප්‍රත්‍යාසක්තින් සිබිති.

52. කිද්දක්, කෙබඳුවූ; සෙනා, සෙනාවක්; රණේ, රණබිම්බ; දුට්ඨා
රා, නොවැලකිත්තැනිවූවා; හවනි, වේද?; ලක්ෂ්මිම්, ක්‍රියාව; ඉවත්,
කැමැත්තාවූ; වීර:, වීරපුරුෂයෙක්; කසමිත්, කවරක්හි; සංභයති, ඇ
ලේද?; භව:, පෘථිවියට; සමුඛි, ආමන්ත්‍රණය; කා, කවරක්වත්තීද?;
සුභවජනා, අභියසිත් බලවත්වූ ජනයෙහි; සංග්‍රාමේ, යුද්ධමයෙහිදී;
ප්‍රානාවසාන්, සතුරන්ට; කිම්, කුමක්; කුච්චිධම්, කරන්නෙවිද?.

53. කංසාරුතෙ ඵද ගමනං කෙන (1) සාත්
කසමිත් (2) දූෂටිං ලභතෙ මහෙවජ්ඣ,
කං (3) සජ්ඣෙමං ගුහකර මුච්ච ධීරු:
කිං (4) කුග්ඝායමං සුජන සංගොකං ලොකම්.

විනෝදශෙෂම්, ලිඛි.

54. වාරණෙඤ්ඤා භවෙත් කීදුක් (1) ප්‍රිතයෙ භාහිසංභතො,
යද්වස්සං තදයෙව කී (2) මකරිෂ්ඨං ධනම්.

සමද්දසං.

“පඤ්ඤමහි” යනු මෙහි ප්‍රයෝගවලට උත්තරයි, “පඤ” චිත්තම
ඇත්තාවූ හෝ ශ්‍රේෂ්ඨවූයකු (1) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය, “ජයෙ” ජයගැන්
මෙහි යනු (2) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය, “මහි” එම්බාපාලිවීම! යනු (3) ප්‍රයෝග
වලට උත්තරය, “පඤ්ඤමහි” පරදවන්නෙමුයනු (4) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය.

53. කංසාරුතො, විෂ්ණුහුණේ; ගමනම්, යාම; කෙන, කවරකින්;
සාත්, වන්නේද?; මහෙවජ්ඣ, මහත් ආසාව ඇත්තෙක් හෝ; උදරස්සි
සාව ඇත්තෙක්; කසමිත්, කවරක්කි; දූෂටි, දූෂිත; ලභතෙ, දේද?;
ධීරු, ප්‍රාඥයෝ; කම්, කවරකු; සජ්ඣෙමම්, සිතල්ලත්ව; ගුහකරම්, සුඛ
කරුයි; උච්චි, කිහුද?; සුජන!, එම්බා සත්පුරුෂයෝ!; කුම, හෝ; සංගො
කම්, සංගොකයකිනි; ලොකම්, ලොවට; කිම්, කුමක්; කුග්ඝාය, කරන්නෙ
කිද?.

“විනෝදශෙෂම්” යනු මෙහි ප්‍රයෝගවලට උත්තරයි, “විනා” පක්ඛි
යකුගෙන් (ගුරුලාගෙන්) යනු (1) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය, “උදයෙ” වැඩී
මෙහි හෝ දිවුනුවීමෙහි යනු (2) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය, “අගම්” අග * (ගුහ
එළවන්නාවූ ක්‍රියා) යනු (3) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය, “විනෝදශෙෂම්” සං
සිද්ධවන්නෙමි යනු (4) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය, “විනෝදශෙෂම්” යනු ලිඛි
සංගො ප්‍රත්‍යයකින් සිඛයි.

54. කීදුක්, කෙබඳුවූ; වාරණෙඤ්ඤා, හසතිරුජයෙක්; භාහිසංභතො,
හුමරසමුත්තයාගේ; ප්‍රිතයෙ, ප්‍රීතියපිණිය; භවෙත්, වන්නේද?; යදි, ඉ
දින්; අවස්සමි, නොකිසිනැකිද?; තද, එකල්කි; අයෙව, මොහුව; අහම්,
මම; ධනම්, වස්තුව; කිම් අකරිෂ්මි, කුමක් කෙළෙමිද?.

“සමද්දසං” යනු මෙහි ප්‍රයෝගවලට උත්තරයි, “සමද්දසං” (සම
දම් ආයාසං යසං ස) මිදප්පු සහිත මුඛඇතිකු (1) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය,
“සමද්දසං” මනාකොට දැනගතෙමි යනු (2) ප්‍රයෝගවලට උත්තරය.

* “අයං ගුහාවභොගිනි” යනු-අමරණාභයි.

55. කාල දෙයෙ යථාසුකතං නර් කුළීනනුපෙති කාමේ (1),
භුක්තවන්තාවලං සථිතං කිම (2) නතමකරිෂ්‍යාමි.

අභාසානාමි, ලංඛි.

ඉතිනාමාබ්‍යාතඡතී.

56. දෙයනාසාකීයද්‍යා නාකීයං සොත්‍රං සුත්‍රොත්තරොස්සපා,
ශාබ්දියං ශබ්දසංඥතී: ශාස්ත්‍රජං ශාස්ත්‍රභාෂයා.

57. නිමානිස්ථිතො යත්තාං කීදුශො (1) ශබ්භාසකරො,
ක: (2) පුජ්‍ය: ක: (3) ප්‍රමාණෙහො න ප්‍රභාකරසමචන:

අභාමි:

55. නර් සභතෙම; කාලෙ, කාලයෙහි හෝ කාලයටද; දෙයෙ, දෙය
යෙහිහෝ දෙයටද; යථාසුකතම්, සුදුසුපරිද්දෙන්; කුළීන්, (ක්‍රියා) කර
න්නේ; කාමි, කවරකව; උපෙති, පෑමින්ද?; අලම්, අතිශයින්; සථි
තම්, (යම්යේ) භවස්ථයේද?; (එසේ) භුක්තවන්තො, අනුභවකලාපු දෙද
නෙක්; අනාමි, අභාරය; කිම් අකරිෂ්‍යාමි' කුමක්කලාපුද; නො
හොත්, භුක්තවන්තො, අනුභවකලාපු දෙදෙනෙක්; (ඉදින් ලැබුවාහු)
අලංසථිතම් අතිශයින්වැඩි; අනාමි, අභාරය කිම් අකරිෂ්‍යාමි, කුමක්
කලාපුද.

“අභාසානාමි” යනු මෙහි ප්‍රයෝගවලට උත්තරයි, “අභාසානාමි”
සිතාවට කාරණා නොවිමිඳව යනු (1) ප්‍රයෝගව උත්තරය, “අභාසා
නාමි” හැරියාහු යනු (2) ප්‍රයෝගව උත්තරය, අභාසානාමි යනු ලාභිසංඥ
ප්‍රත්‍යයකින් සිටියි, මෙහි “අභාසානාමි” යනු නාමපදවශයෙන්ද ආබ්‍යා
තපද වශයෙන්ද යෙදෙයි)

මේ නාමාබ්‍යාතඡතීයි.

56. නාකීයද්‍යා, තකීයාඥාය පිළිබඳ ඥානයෙන්; දෙයම්, දතසුතු
දෙය; නාකීයම්, තාකීයනම්වේ; නථා, එසේම; සුත්‍රොත්තරොස්ස, සුත්‍ර
මතක උත්තරවලින්; (දතසුතුදෙය) සොත්‍රම්, සොත්‍රනම්වේ; ශබ්දසංඥ
තී:, ශබ්දනාමවලින්; (දතසුතුදෙය) ශාබ්දියම්, ශාබ්දිය නම්වේ; ශාස්ත්‍රභා
ෂයා, ශාස්ත්‍රසම්ප්‍රදාය පරිභාෂාවලින් (දතසුතුදෙය); ශාස්ත්‍රජම්, ශාස්ත්‍ර
නම්වේ.

57. * නිමානි, නිමපවලින්; යථිතො, වසනාද; ශබ්භාසකරො, සඳ
හිරුදෙදෙන; කීදුශො, කෙබඳුවුවාහු; ස්‍යානාමි, වන්නාහුද?; ක:, කව
රෙක්; පුජ්‍ය:, පිදියසුතුද?; ක:, කවරෙක්; ප්‍රමාණෙහො, හෙතෙක්ව;
හෙවත් ප්‍රමාණාත්ව; ප්‍රභාකරසමචන:, ප්‍රභාකරවාග්‍යයන් විසින් සමචන
කරණලද්දේ; න, නොවේද?.

* “අභ්‍යාමි වත ජරෙව නිමානි” යනු උද්භවයි.

58. කෙ (1) ප්‍රවිණා: කුතො (2) හිනා ජිණිංවාසොං ගුමාංගව ක: (3), නිරුකරිෂණවො වාහ්‍යං යොගාවාරාංගව කිදුශා: (4).

විඤ්ඤානාදිනා:

නාකිකිජනි:

59. කො (1) නයති ජගදශෙෂං-සංසාරවත්තිහරාමිහුව කං (2) විෂ්ණු: නිව: කුත්‍ර (3) සගචි: පාණිනිසුත්‍රස්ථ කිදුශාමි (4).

සමොගධිනො.

“අභාවා:” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “අභො” දිපතිනාත් නාහු යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අ:” විෂ්ණුයනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අභාවා:” අභාවයනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, (නායාමනසෙහිදී ප්‍රවෘත්තිවත් “භාව” හෙවත් “පද්ම” යනි ගත්හෙයින් ප්‍රභාකරවාසීමනවූ මුමාංසා විසාරයෙහිදී අභාවයාගේ පද්මවත් නිරුකරණය කරණලදිසි යෙයි.)

58. ප්‍රවිණා: ප්‍රවිණයෝ; කෙ, කවරහුද?; ජිණිංවාසං, දිරුණුවස්සුය; කුතා, කවරක්හෙතුකොටගෙන; හිනම්, හරණලද්දේද?; අංගුමාත්, රගම්ඇත්තේ; කශව, කවරෙක්ද?; කිදුශා, කෙබඳුයි; යොගාවාරා, යොගාවාරකෙනත්; වාහ්‍යම්, වාහිරදේශ; නිරුකරිෂණව, (අසඹගෙ සිත්) වළකනු කැමැත්තාහු වෙද්ද?.

“විඤ්ඤානාදිනා:” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “විඤ්ඤා” පභිත යෝ යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “නවත්” අලුත්වස්සුයක් හෙතුකොට ගෙන යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, (අලුත්වස්සුයක් ලැබීමෙන් දිරුණු වස්සුය හැරදමයි යනු භාවයි) “ඉතා:”, සුයසීතෙමයනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “විඤ්ඤානාදිනා:” විශෙෂයෙන් තභියදුන කිසත්තෝයනු (4) ප්‍රශ්නවලට; උත්තරය.

මේ නාකිකිජනි.

59. ක:, කවරෙක්; අශෙෂංජගත්, සියලුලොකය; සංසාර, නැස්මට; නයති, පමුණුවාද?; අභි, ඉක්බිති; විෂ්ණු: විෂ්ණු; කම්, කවරකු; මහ රුමිහුව, ඉසුලුවේද?; කුත්‍ර (සඟි), කුමක්ඇතිකල්හි; නිව:, නිවනෙම; සගචි, ගම්සතිතවේද?; පාණිනිසුත්‍රම්, පාණිනිසාහිත්තේ සුත්‍රය; කිදු ශාමි, කෙබඳුද?.

“සමොගධිනො” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “සම:” යම වෙමයනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අගම්” පභිතය යනු (2) ප්‍රශ්නවලට

60. කිං (1) ස්‍යාවිශෙෂ්‍යනිශ්ඨං-කා (2) සංඛ්‍යා වදන පුරුෂී න භවති, නිව්: කෙන (3) සගථී-සුත්‍රං චන්ද්‍රස්‍ය කිදුෂමි (4).

විශෙෂණ මෙකාමේන.

ඉති සොත්‍රජනිති:

61. න ශ්‍රොසතෙ ඛල: කසෙය්‍ය (1) සුප්‍රතිබන්තං කි (2) මුඛ්‍යතෙ, ලාදෙශානාං නවානාඤ්ච තිඛාං කිං (3) නාම කථ්‍යතාමි.

පරසෙය්‍යපදම්.

උත්තරය, “බනෙ”. වසන්ත ආභිකල්පි යනු (3) ප්‍රශ්නාශ්‍රව උත්තරය, * (පාණිනියෙහි පළමුවන ආර්ථයෙහි දෙවන පාදයෙහි පසළොස්වන) “යමොගනිනෙ” යනමේ සූත්‍රය යනු (4) ප්‍රශ්නාශ්‍රව උත්තරය.

60. විශෙෂ්‍යනිශ්ඨම්, විශෙෂ්‍යසාකෙරෙහි නිශ්චයෙන් සිටින්නේ; කිංසත්, කවරක් වන්නේද?; සංඛ්‍යා, කවරගණනක්; පුරුෂී; පිරිසක්; නභවති, නොවේද?; නිව්, නිව්‍යෙක්; කෙන, කවරක් කරණ කොටගෙණ; සගථී, අභිකාර සතිතද?; චන්ද්‍රස්‍ය, චන්ද්‍රාවාය්‍යයාගේ; සුත්‍රම්, සූත්‍රය; කිදුෂමි, කෙටුදැයි; වදන, කියමි.

“විශෙෂණමෙකාමේන” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “විශෙෂණම්” විශෙෂණය යනු (1) වෙනි ප්‍රශ්නාශ්‍රව උත්තරය, “ඵක” ඵකයෙහි (2) ප්‍රශ්නාශ්‍රව උත්තරය, “අමේන” බන්ධ කරණකොටගෙණ යනු (3) ප්‍රශ්නාශ්‍රව උත්තරය, (චාන්ද්‍රව්‍යාකරණයෙහි සමාසවිධියෙහි දක්වන ලද) † “විශෙෂණමෙකාමේන” යන මේ සූත්‍රය (4) ප්‍රශ්නාශ්‍රව උත්තරය.

මේ සොත්‍රජනිති.

61. ඛල: දුර්වනතෙම; කසෙය්‍ය, කවරක්තව; නශ්‍රොසතෙ, ප්‍රශංසා නොකෙරේද?; සුප්‍රතිබන්තම්, සුබන්තතිබන්තාමි; කිම්, කුමැයි; මුඛ්‍යතෙ, කියනුලැබේද?; ලාදෙශානාමි, ලච්ඡාදිකොට ඇති (දශලකාරයන්ගේ) ආදෙශයන් පිළිබඳ හෝ සුචර්ජාපයන් පිළිබඳව; තිඛාමි, තිඛිප්‍රත්‍යය යන් සවිකවු; නවානාමි, නවදෙනාව; කිංනාමි, කවරනමක්; කථ්‍යතාමි, කියනුලැබේද.

“පරසෙය්‍යපදම්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “පරසෙය්‍ය” අත්තවයනු (1) ප්‍රශ්නාශ්‍රව උත්තරය, “පදම්” පදයෙහි (2) ප්‍රශ්නාශ්‍රව උත්තරය, “පරසෙය්‍යපදම්” පරසෙය්‍යපදය යනු (3) ප්‍රශ්නාශ්‍රව උත්තරය.

* “සිව්” යනුද “ආත්මනෙපදෙෂ” යනුද අනුව්‍යාහිකයවේ, ගනිනෙ, මෙහි පරදෙශයන්ගේ ආවිෂකරණයෙහි වැටෙන්නාවූ; යම, යමසනධානුක කෙරෙන් පරවු; සිව්, සිව්ප්‍රත්‍යය; ආත්මනෙපදෙෂ, ආත්මනෙ පද පරවසිවිකල්පි; කිත්ත වසි, කිත්තවසි යනු අප්පි.

† විශෙෂණම්, විශෙෂණවාපි සුබන්තයා; ඵකාමේන, ඵකාමිවු විශෙෂණවාපි සුබන්තයාහා ඵක්ව; (සමාස, සමාසවේ) යනු අප්පි.

62. සත්‍යය ලොකයෙකු කෙසේම (1) නිවො භූමි කි (2) මුත්තමම්, කතීන්යම් රුමාදිනාං බාතුනාං කිං (3) පදං භවෙත්.

ආත්මනෙපදම්.

63. කි (1) මත්‍යත්‍යා බ්‍යාතං කස්‍ය (2) ලොපො විධියෙන, මුත්තමම් ලොකයෙකු කි (3) උත්තමම්.

සමිතිනි.

ඉති ශාබ්දිකයින්.

64. ජලද්‍රව්‍යයෙහි භවති ක්‍ය (1) සමද්‍යා
සුභගඤ්ච කිං (2) කම (3) ධර්මානුරූපිත්,
කට්ඨකොල මිශ්‍රිතො ගුණො නිශ්චිතං
විනිශ්චන්ති කං (4) ත්‍රිගුණසංගත දිනෙතො.

සමාසගේගම්.

62. නිවො, නිව්‍යෙනම; සත්‍යම, නිත්‍යාර; කෙසෙම, කවරක්ම; ලොකයෙකු, ප්‍රශංසාකෙරෙද්දී; ගුණි, ලොකයෙකු; උත්තමම්, උතුම්මය; කිම්, කිමක්ද; කතීන්යම් කතීන්යම් කල්පිත; රුමාදිනාම්, රුමාදිනාම්, රුමාදිනාම් ඇති; බාතුනාම්, බාතුන්යම් කිම; පදම්, පදය; කිම්භවෙත්, කවරක් වන්නෙද්දී.

“ආත්මනෙපදම්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “ආත්මනෙ” නමාභව්‍යය (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “පදම්” උපදේශන මගින් වැඩිහිටි නිත්‍යම යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, ආත්මනෙපදම්, “කෙසෙම” යන ක්‍රියාපද ප්‍රශ්නවලට ප්‍රශ්නවලට ආත්මනෙපදයෙහි (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

63. අත්‍යත්‍යා, අත්‍යත්‍යාමිත්; කිම්, කවරපදයක්; බ්‍යාතම්, ප්‍රසිද්ධ; කස්‍ය, කවරක්ම; ලොපො, ලොපය; විධියෙන, කරුණුලැබෙද්දී; කිං, කවරක්; සමානාර්ථය, සමානාර්ථය; උත්තමම්, කිසිතුළුලැබෙද්දී; ශාබ්දිකයින්, එමඟින් පරික්ෂා වර්තමාන; ගුණි, දැන; මුත්තමම්, කිසිම.

“සමිතිනි” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, * “සමිති” යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, (සමිතිවද දෙවිවිමනවද නම්මේ) “ගුණ” ඉන්‍යන අනුබන්ධයෙන් යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “සමිතිනි” (සමිතිවද සමිතිවද සමිතිවද යනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

මේ ශාබ්දිකයින්.

64. ජලද්‍රව්‍යයෙහි, වැඩිපහටගියකල්කි; ක්‍ය, කවරක්; සමද්‍යා, මදක්; සුභගඤ්ච, හදිසි, වේද; කිං, කුමක්; සුභගඤ්ච, ගොභානවේද; මුත්තමම්, මිශ්‍රණ; කම්, කවරක්; අධර්ම, දරුද්ද; කට්ඨකොලමිශ්‍රිතය, අධර්ම මුත්තමම්; ගුණි, උත්තමාර්ථය; ත්‍රිගුණසංගතදිනෙතො, එක්විධිනිකිත්; නිශ්චිතම්, එකානන්‍යයත්; කම්, කවරක්; විනිශ්චන්ති, නිශ්චයද්දී.

* “සමිතිනි” යනු අමරකෝෂය.

65. කීදක් (1) ප්‍රානදීපවර්ණය ශිඛා සාද
උපුං පාච්ඡන්තාභජනො වාගා කිම් (2),
දෙව්වාමානො කිං (3) ගතො ප්‍රායශො 'කිම්'
ලොකා කුශාලානා විවාහං විවිකා.

විභාකර භවනම්.

ඉති ශාස්ත්‍රජ ජිනි.

66. වණිඵවොත්තරං යනු තද්වණිඵත්තර මුත්තෙන,
වාකාං යත්‍රොත්තරං තත්තු වාකොත්තරමිති සමානම්.

“සමාසග්‍රහණම්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “සමා” සුනඛ
තෙමයනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “සරා” විලයනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්ත
රය, “අගම්” ගොවභිතවභිතයනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “සමාසග්‍ර
හණම්” මුත්තග්‍රහණයනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

65. ප්‍රානා, අලුත්; දීපවර්ණය, පහත්වැටීම; ශිඛා, (ගිනි) දූලිල;
කීදක්සාත්, කෙබඳුවක්නිද?; උපුමි, ඔටුවාට; (කථාමි, කෙසේ) පා
ච්ඡති, අඩාසාද?; මාගා, මුත්ත; කිම්, කවරක්; ආනර්තො, ඇසුරු
කෙරෙද්ද?; දෙව්වාමානො, වාගස්සති; කිම්, කවරනැතකට; ගතො (සති),
පැමිණිකල්ලි; ප්‍රායශො, බොහෝම; විවිකා, පවිත්‍රය; නොහොත් පරි
ක්ෂාකාරී; ලොකා, ලෝකාසීම; අගම්, මෙලොකය; විවාහම්,
දුරපරිශ්‍රවය; තෙවත් අග්‍රිවත් පාචාශාමි; නොකුශාත්, නොකරත්
තේද?.

“විභාකර භවනම්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “විභා”
පහවූ ආලෝකයක්හි යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “කරම!” කරමය!
යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “වනම්” වනායනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්ත
රය, “විභාකර භවනම්” ගිරාගේ රහිත; තෙවත් සිංහරහිත * යනු (4)
ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

මේ ශාස්ත්‍රජ ජිනි.

66. යනු, යම්ප්‍රශ්නයක්හි; වණිඵව, වණිඵම; උත්තරමි, උත්තරය;
(සාත්, වත්තේනමි;) තත්, ඒ; වණිඵත්තරමි, වණිඵත්තරයයි; උපුමෙන,
කිහුලැබේ; යනු, යම්ප්‍රශ්නයක්හි; වාකාමි, පදසමුහය; උත්තරමි, උත්ත
රය වත්තේනමි; තත්තු, ඒවනාහි; වාකොත්තරමි ඉති, වාකොත්තර
යයි; සමානම්, දන්නාලදී.

* “කුරො ගරිසෙභ න විවාහමාසු ර්භාජිත ගරිසමුඛා මුනිකො” පොතිසකමි.

67. ක්‍ය (1) ශත්‍රු ඊඟුම් මුඛ්‍යානාං යොකං වදති කිං (2) පදම්,
කො (3) භිෂෙටා භු දරිද්‍රසා * සෙව්‍යනෙන කෙ (4) ච භික්ෂුභි.

විභාශ්‍ය.

68. කිං (1) මුඤ්චනති පයොවාශා කීදුගි (2) හරිවල්ලභා,
පූජ්‍යාං කිං (3) පදං කො'නි: ක්‍ය (4) කාෂෙණන ගතො රිපු:

කංඝාසුර්‍ය.

ඉති වෛර්ණානතරුති.

69. දමො හරි: කං (1) ගුම් කීදුග (2) හුං
පාව්‍ය්‍යා කං කිං (3) කුරුතෙ සයොකා,
ශොකං විධායාපි කි (4) මිනස්සරු:
කට්ඨි තොෂං සමුපපෙති භුය:

අගමකමකණ්දිති.

67. භුම්, ලොකසගති; ක්‍ය:ශත්‍රු:; කවරසතුරෙක්; විඛ්‍යානා, ප්‍රසිඛද?; කිංපදම්, කවරපදයක්; යොකම්, යොකය; වදති, කියාද?; අභු, මෙලෙ විසි; දරිද්‍රසා, දිළිඳුකම; ක්‍ය, කවරක්; අභිථි, ඉතාප්‍රියද; භික්ෂුභි, භික්ෂූන්විසින්; කෙ, කවරක්කු; සෙව්‍යනෙන, සෙව්‍යනාලැබෙද්ද?.

“විභාශ්‍ය” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “ච” වි යන අව්‍යයෙන් වාච්‍යවූ අලසබ්ධය (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “භා” භාගන අනුකරණ වාචි අව්‍යයපදය යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, අනෙක අභිසි, “රු” බන්ධ යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “විභාශ්‍ය” විභාශයනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

68. පයොවාශා, මෙසගේ; කම්, කුමක්; මුඤ්චනති, මුද්ද්ද?; හරිවල් ලභා, විෂණ්‍යෙන් ප්‍රියානොමෝ; කීදුගි, කෙබඳුවක්කීද?; පූජ්‍යාම්, පිදිමෙ හි; කිංපදම්, කවරපදයක්; (කියනලද්ද?; අගනි, ගින්න; ක්‍ය, කව රෙක්ද?; කාෂෙණන, විෂණ්‍යවිසින්; කාරිපු, කවරසතුරෙක්; ගතා, නස නලද්ද්ද?.

“කංඝාසුර්‍ය” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “කම්” ජලයයනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “සා” ලක්ෂ්මියනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “සු” සුගත අව්‍යයපදය යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “රු” යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්ත රය, ගිනිගත අභිසි, “කංඝාසුර්‍ය” කංඝනම් අසුරතෙම යනු (5) ප්‍රශ් නයට උත්තරය.

මෙ වෛර්ණානතරුතියි.

69. හරි, විෂණ්‍ය; කම්, කවරක්; දමො, ඉහිළිද්ද?; ගුම්, ග්‍රීෂ්මකාල ගෙහි; අභුම්, වලා හෝ අභස; කීදුක්, කෙබඳුද?; අකම්, දුක්ඇත්තකුට; (කට්ඨ, කෙසේ) පාව්‍ය්‍යති, අභිඛාද?; සයොකා, යොකඇත්තෙක්; කම්,

* “සෙව්‍යනෙ” කලිකතා,

70. ලක්ෂමිබරු පාව්ඡනිකීදාසසාන්(1)නාපා සපතෙනනරපිදුනිවාරු,
අකාරි කිං (2) බ්‍රාහ්මි නරෙණසමසක්පිතානිමාරෙපසිකුංසාකීදම්.

සමප්තිනනසං.

ඉති වාකොපාතාරජාති.

ඉති ශ්‍රීබ්‍රහ්මසම්ප්‍රදායෙ විදගබ්බව මණ්ඩනසො

මිනිසා පරිච්ඡේදය.

කුමක්; කුරුනෙ, කෙරේද?; උදුරු, මහත්වූ; කපි, පණ්ඩිතයෙක්; ශෙලා
කම්, සිලාවක්; විබාසඅපි, රවනානකාවත්; භූය, බොහෝමය; නොනම්,
සතුට; කිම්, කිම; නසමුපෙති, නොපැමිණේද?.

“අගමකමකණ්ඩෙති” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “අගම්”
පරිච්ඡේදය (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අකම්” ජලයනැතියනු (2) ප්‍රශ්න
යට උත්තරය, “අකම්” දුක්ඇත්ත! යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “නෙදිති”
හඬයිනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අගමකමකණ්ඩෙති” (අගමකමක
ණ්ඩෙති) නොකටයුත්තක් කෙළේය යනු (5) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

70. ලක්ෂමිබරු, ශ්‍රීබරතෙම; නෙවත් විජ්ඣා; පාව්ඡනි, විවාරයි; කීදා
සා, කෙටිවූ; නාපා, රජෙක්; සපතෙනාඅපි, සතුටත් විසිනුත්; දුනිවා
රු, වලකාලිය නොහැක්කේද; නොනොත් ජයගතනොහැක්කේද?
නරෙණ, සත්‍යකුමිසිත්; සමසක්, මනාව; සාකිකම්, සාකිකවූ; පිතානම්,
පිතව්ව; අනෙපසිකුං, හඬනවා; කිම්, කුමක්; අකාරි, කරණලද්දේදයි;
බ්‍රාහ්මි, කිසිව.

“සමප්තිනනසං” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, සම්, ගොහ
පරිද්දෙන්; ජනිත, උපදවනලද; නසා, නීතිඇත්තෙන්; නෙවත් නීතිය
ලෙස කටයුතුකරන්නෙක් යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, තනාස, පුතු
යෙක්; සමපති, උපදවනලද්දේ යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

මේ වාකොපාතාරජාති.

ඉති, මෙසේ; ශ්‍රී බ්‍රහ්මසම්ප්‍රදායෙ විදගබ්බව මණ්ඩනසො
කරණලද; විදගබ්බව මණ්ඩනසො, විදගබ්බව මණ්ඩනසො ග්‍රන්ථයෙහි; මිනිසා
පරිච්ඡේදය:-

දෙවනපරිච්ඡේදයයි.

1. ශ්‍රෝකාප්තොත්තරං යත්‍ර තත් ශ්‍රෝකොත්තර මුඛ්‍යතෙ,
ඛණ්ඩාත්තරං භවෙදභීශ්‍රෝකාත් පාද්‍යතද්‍යතරමි.

2.

ක(1)ඥෙවබ්බෙක(2)ඵයනති සප්පරුචි නිසි කිං(3) කීදුසි (4) දුඛිනී සත්‍රී
කීදුක් (5) චක්‍රං සදසොක ඝට්ඨ (6) නව විජයො ප්‍රාචාරං කීදුසං(7)බම්,
කා (8) මාත්‍රු ප්‍රෙතයොග්‍යාං කථය සුකාතිනා: කීදුසා: (9)සක්‍රුප්‍රමාංසා:
කං(10)බන්තෙ කඤ්ච(11) බන්තෙ ගගනතලමිලං ප්‍රෙක්‍ෂණීයං ජනානාමි.

3.

පලක්‍ෂා: කීදුක් (12) වකාසති සප්පට නවකුසුමා ශොකමාසාදු කාලං
කිං (13) මුක්ඛනාසලේ වාහා භවදරි නිවගෙ සංඤ්චරා: කිම්බවච්ච (14)
කිං (15) නෙත්‍රප්‍රාචාරි: ස්‍යාදනියයලස් වා:කච්ච(16)කො(17)ප්‍රීතිභෙදා:
ප්‍රාග්‍යෙණ ප්‍රාචාරෙණ්‍යා: ප්‍රියතමදිවසා: කීදුසා: (18) කීදුසා: (19) සත්‍රු:

1. යත්‍ර, යම්ප්‍රස්තයෙක්හි; ශ්‍රෝකා:ප්ථ, සිලොවම; උත්තරම්, උත්ත
රයටත්තේනම්; තත්, ඒ; ශ්‍රෝකොත්තරම්, ශ්‍රෝකොත්තරයෙහි; උච්ඡ
තෙ, කියනුලැබේ; අභීශ්‍රෝකාත්, ශ්‍රෝකාකාභීයකිත්; (උත්තරයටත්තේ
නම්) ඛණ්ඩාත්තරම්, ඛණ්ඩාත්තරය; භවෙත්, වත්තේය; පාද්‍යත්,
ශ්‍රෝකාපාදයකිත්; (උත්තරයටත්තේනම්) තද්‍යතරම්, ඒඋත්තරය,
පාද්‍යතරය; (භවෙත්, වත්තේය).

2. කෙ, කවරකෙනෙක්; කංඤ්චම්, කවරඤ්චියකුට; අඵයනති, පුද
ද්දත්; නිසි, රහිතෙහි; සප්පරුචි, පනලාවූ කාන්ති; කිම්, කවරක්ද?;
දුඛිනී, දුක්ඇත්තාවූ; සත්‍රී, ගැහැණි; කීදුසි, කෙබඳුද?; චක්‍රම්, චක්‍රය;
සද, ගැමවිට; කීදුක්, කෙබඳුට; ආසොක, සිටිද?; නව, නාණේ; විජයා,
ජයගැන්ම; ඝට්ඨ, කොතැන්හිද?; ප්‍රාචාරම්, වැසිකලාවූ; බම්, අහස; කීදු
සං, කෙබඳුද?; ප්‍රෙතයොග්‍යාමි, මලාවුන්ට සුදුසුවූවා; කාමි, කවරක්යෙහි;
ආත්‍රු, කියද්දත්; සුකාතිනා, කුසල්කලාවූ; ප්‍රමාංසා, පුරුෂයෝ; කීදුසා,
කෙබත්තේ; සත්‍රු, වත්තානුදත්; ජනානාමි, සභ්‍යන්විසින්; අලම්, අත්‍ය
විශේෂත්; ප්‍රෙක්‍ෂණීයම්, දක්කපුකුටු; ගගනතලම්, අභස්තලය; කම්, කව
රක්; බන්තෙ, උසුලාදත්; කඤ්ච, කවරකුත්; බන්තෙ, දරදත්.

3. සප්පටනවකුසුමාශොකම්-සප්පට, පනලාවූ; නව, අලුත්වූ; කුසුම,
මලිත්සුක්කවූ; අශොකම්, නොපලුඇති; කාලම්, වසන්තකාලයට; ආ
සාදු, පැමිණේ; * පලක්‍ෂා, පුලිලව්‍යාසය; කීදුක්, කෙබඳුදුකේ; වකාසති,
වොරදීදත්; අඵච්චාහා, මෙකයෝ; කිම්, කුමක්; මුක්ඛනති, මුද්දත්දත්;
භවත්, භවත්තුකේ; අරුතිවගෙ, සතුරුසමූහයාකෙරෙහි; කිම්බවා, කෙ

* භම්බර කෙතෙක් "පලක්‍ෂ" කුමයයි කියත්,

4. අක්ෂරාකාරමයවාර්ත වාග්‍යාසනිවිතාමයය,
කදම්බ කදම්බකද රජ: පක්ෂමල වාග්‍යය.

5.

කුය්‍යාද් දෙවනවනං ක (1) මපි නිශ්චය: කීදය: කා (2) සති වකෙත්‍ර
වනතා නිද්‍යා:කයා (3) සතත් පරිමදි නියතං මද්‍යසමෙකාධනං කීම්(4),
වකේපානාසක (5) මුත්‍රි: කී (6) මසුරරිපුණා නාදගොපාලයෙකං
ක: (7) ප්‍රාලෙයාදිපුත්‍රී කුවකලය ලුප්තපාණිරේණාකික මොලි:.

සේම; සංජවර: උණක්ද? නෙත්‍ර, නෙත්‍රයත්; ප්‍රාචානි: ආවරණ
මුත්; කිංසාත්, කුමක්වත්තේද? අතිශයලඝව: ඉතාමත් සැහැල්ලු
මුත්; කෙ, කවරක්හද? ලිහිණෙද: විවිශෙස: ක: කවරේද? ප්‍රානමි,
අතිශයින් ප්‍රානානාත්ත!; ප්‍රාචාසමණා: වමාකාලයසමකිකිමු; දිව
සා: දවස්; ප්‍රාණණ, බොහෝමේ; කීදයා: කෙබඳුවන්නාහද?; කීදයා:
සත්‍ය: කෙබඳුවන්නාහද?

4. “අක්ෂරාකාර” යනාදි ලොකය මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි,
“අම්” විශ්ණුට; ජනා: ජනාත්; යනු (1,2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “හම්”
නරාචයනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අනාමා” ශාඛාශාඛිප්‍රායෙන්මු ක්‍රියා
නාත්තියනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අරි” අරහෝ දත්ඇත්තේයනු
(5) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “වාග්‍ය” බාහුයෙකිනු (6) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය,
“කි” වලාභාත්තේයනු (7) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “විනාමි” දරසැ
යනු (8) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “වර්‍ය” ශ්‍රේෂ්ඨයෝයනු (9) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය,
“කදම්” (කදදම්හි කදම්) මෙකයනු (10) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය,
“බකම්” ලිහිණියනු (11) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “දලි” පත්‍ර ඇත්තේ
යනු (12) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කම්” ජලයයනු (13) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය,
“දරජ:” හයින් උපන්නාමුයනු (14) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, පක්ෂම්”
ඇස්පියාමුයනු (15) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “ලවා:” ලෙසයෝ හෙවත් දිගබිඳු
මුයනු (16) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “යව:” යවයනු (17) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය,
“අක්ෂරාකාර මහාවාර්තවාග්‍යාසනිවිතාමයය”-අක්ෂරාකාර, අද්‍රව්‍යපාභා
ඇති; මහාවාර්තවාග්‍යාස, මහත් වලාසමුහයෙන්; නිවිත, ව්‍යාප්තමුහෝ
හැවසුනාමු; අමර්‍ය, අහස ඇත්තාමුයනු (18) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කද
මුකදම්බකදරජ: පක්ෂමලවාග්‍යය”-කදම්බ, බන්ධිමාසයෙන්මේද කද
ලිකද, බිම්මකසසල් සමුහයාත්තේද; රජ: රෙණුත්තේ; පක්ෂමල,
සුනාමු; වාග්‍ය: සුලං ඇත්තාමු යනු (19) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

5. කීදයම්, කෙබඳුමු; සර: මිලක්; නිශ්ච, රහිතය; කම්අපි, කවරවර
කිණිත්; උදෙවනවනම්, උකටලිමුවා; කුය්‍යාත්, කරන්නේද?;
වකෙත්‍ර, මුත්‍රයෙන්; කා, කවරක්; අසති, ඇද්ද?; පරිමදි, සහාවෙහි; කයා,

6.

කීදුක්(8)ක(9)සෙසහබැඳුණිසබකානවපහරත්ප්‍රෙයසිකා(10)ලයානෙත
කීදුක් (11) භිතිං විධිනෙත බහුරවතිරුහං ක (12) යවිදුමහුයසා,
දෙදන්‍යා කංසවිමාකා (13) කථය විනිහතො ගබ්හදා කා (4) ප්‍රතීතා
කී (15) දුක්කී (16) දුක්වසනනා ප්‍රියතම! හවතා ප්‍රියසෙ නිත්‍යමසු.

7. කොකිලා ලාපවාචාල සහකාර මනෝහරා, අශෝකසතවකාලින මනාලි මධුරාසනා:

ඉති ශ්‍රොකොතතරජනි:

කවරවචනාත් කරණකොටගෙන; වකා, කථාකරණ නැතැත්තේ;
නිදා, නිදාකවසුනුමුණේ; සාත්,වත්තේද?; නිතම, නිතර; මන, අලස
යාව;සෙමබාබනම්, ආමහුණා; කිම්, කුමක්ද?; කම්, කවරක්හු; වණි
පානනාමි, (හෝභිසේ) වණිත් සබනා අනම් අකුරට මුළුත්සිවි අකුර
යයි; උච්ච, කිහුද;? නාදගොප, නාදනම් ගොපොල්ලාසේ; ආලසෙ, ගා
හසෙති; අසුරරපුණා, විශ්ණුවිසිත්; කිම්, කුමක්; අසනම් (දෙපසට) තබ
නලද්දේද? කා කවරක්; ප්‍රාලොප්‍රිප්‍ර, පාචිත්තේ; කුටකලස, පසො
බරනාමැති කළුදකෙක්ති; ලුඨත්, පෙරලෙන; පාණි, හසනඇත්තේද;
චණාබක මොලි, වන්දා මුදුන්මල්කඩකොට ඇත්තේද?.

8. ඉත, මේලොකගෙයි; කසා, කවරකුණේ; බැඳුණි, නැ තෙම; කීදුක්,
කෙබඳුද?; කා, කවර; ප්‍රෙයසි, ප්‍රියතැනැත්තියක්; ලයානෙත, ප්‍රලයකා
ලගෙයි; (කපනැස්මෙති) සබකානම්, නමාවිසිත් කරණලද්ද; අපහරත්,
පැහැරගත්තීද?; කීදුක්, කෙබඳුව; බහු, දත්තක්; භිතිම්, හය; විධි
නෙත, කෙරේද?; අවතිරුහාමි, වාසනාත් අනුගත්; කසුචිත්, කිසිව
කව; ආමහුණාසා, ආමහුණාකරව; කාදෙදන්‍යා, කවර අසුරගෙක්;
කංසවිමා, විශ්ණුවිසිත්; විනිහතා, නසනලද්දේද?; කා, කවර; ගබ්හදා,
ගොලුවෙක්; ප්‍රතීතා, පනල්දේද?; ප්‍රියතම!, අනිශ්චිත් ප්‍රියතැනැත්තා!;
කීදුක් කීදුක්, කෙබඳු කෙබඳුව; වසනා, වසනකාලයක්; හවතා,
හවත්නුයේ; ප්‍රියසෙ, ප්‍රියවිශිෂ්ට; නිත්‍යමි, නිබද; අසන, මේවාදුයි?;
කථා, කිතවි.

7. “කොකිලා” නාශ්‍රොකගෙමිප්‍රකතවලට උතතරයි, “කොකි”
සත්වාමිතින්ගෙන් යුක්තවූ යනු (1) ප්‍රකතයට උතතරය, “ලාලා” කෙ
ලයනු (2) ප්‍රකතයට උතතරය, “අපවාචා” අපිරිසිදු නෙපුල කරණකො
ටගෙනයනු (3) ප්‍රකතයට උතතරය, “අලස!” අලසය! යනු (4) ප්‍රකතයට
උතතරය, “හකාරම්” හකාරය යනු (5) ප්‍රකතයට උතතරය, “අනා”
ගැලයනු (6) ප්‍රකතයට උතතරය, “හරා” රැස්වරනෙම යනු (7) ප්‍රකතයට

8. කා(1)වනු හරිණා ධනෙ කාපණයී කිදුන්(2)භුජබන්ධ සන්ති(3) කිදුන් (4) කුමනමුද්භවයා ජයරං කිදුන් (5) සියාසු පීඩු, ලොකා: කිදුග(6)හිජසිතා: සුකානිනාං කිදුඛ(7)නහොනිමිලං තොණ්ණිමාභවස(8)සච්චනං කි(9)වුදිතං රුත්‍රොසර: කිදුගම්(10)

කුමුදවන පරිගණකයේ නාමයා විනින ගමාගමකොක-
මුගබරෙබමි.

උත්තරය, “නව” නාමය; අශොකා; ශොකනැත්තෙක් යනු (8,9 ප්‍රශ්න වලට උත්තරය, “කාලි” කාලියනු (10) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “නමත්” නාමෙත්තාඩු යනු(11) ප්‍රශ්නව උත්තරය, “නාලි” නල්වෘක්ෂය(12) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “මඩු:” මඩුනම් ඇත්තෙක් යනු (13) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අභවනා:” වෘත්තාගම නැත්තාවුයනු (14) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “කොකිලාලාපවාලාල සහකාරමනොහර:”—කොකිල, කොවුලත්තේ; ආලාප, රුවතෙත්තද; වාලාල, හඬඇති; සහකාර, මිතුරෙක්; මනොහර, සිත්කලු; යනු (15) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අශොකසතවකාලි නම යනාලි මඩුරස්සිනා:” අශොක, නොපලු වෘක්ෂයත්තේ; සතවක, මල් කැත්ති; ආලින, සැඟවුනු; මතක, මත්වූ; අලි, හෘදයත්තේ; මඩුරස්සිනා, මිනිරිනාද ඇත්තාවූයනු (16) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

8. හරිණා, විජ්ජුමිසිත්ත; කා, කවරක්; වනු, කරණලද්දීද; ධනෙ, වසුචෙති; කාපණයී, ලොකොතිත්තේ බුහිනොමේ; කිදුන්, කෙබඳුද; භුජබන්ධ, සර්පකෙතරිති; කිමි, කුමක්; අසනි, ඇද්ද; කුමනමුද්භවයා, අගත්තසාමිත්තේ; ජයරං, බඩ; කිදුන්, කෙබඳුද; සියාසු, (සාමිකුල ගතව) යනු කැමැත්තාවූ; වඩු, සත්‍රිනොමේ; කිදුන් කෙබඳුද, කිදුන්, කෙබඳුද; ලොකා, සිලොවත්ත; සුකානිනාමි, පණ්ඩිතයත්තේ; අහිජසිතා, කැමතිවනලද්දේද; හිමිලමි; පිරිසිදු; නහා, අහස; කිදුන්, කෙබඳුද; තොණ්ණිම, පෘථිවියට; ආභවය, ආමන්ත්‍රණකරව; කිමි, කුමක්; සච්චමි, හැමතැන පැතුරුණේයයි; උදිනමි, ප්‍රසිද්ද; රුත්‍රො, රුත්‍රියෙති; සර:, පිළි; කිදුගම්, කෙබඳුද.

“කුමුදවනපරිගණකයේ නාමයා විනින ගමාගමකොක මුගබරෙබමි” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කුමුත්” පෘථිවියට සන්නොමයක් යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අවනපර” ආරක්ෂාවෙහි තත්පරවූ වා යනු; (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “හරමි” විෂයනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “ජිනාමහා” දිනනලද ජලයඇත්තේ යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “විනිනගමා” විෂයයෙන් කිනවූ ගමන්ඇත්තියනු (5) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “ගමකා” අච්චමොඩ ඇත්තාවූ යනු (6) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අක මුක්” වලානැත්තාවූ යනු (7) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “බරෙ!” එමබා පෘථි

9. බුබු (1) පාවිජිති කිං (2) මුරුරියනං කා (3) හනති රූපං නාණං කිදුන් (4) විරජනංව කො, (5) නිගහනා සමෙබ්බියාවස්සිනම් (6), කා (7) ධාත්වි ජගතනා වාහස්පතිවට්ඨා කිදුන් (8) කවි: කා (9) දුතා කො (10) පී: කිං (11) භවතා කාතං රිපුකුලං කිදුන් (12) යථෙ වාසර

විකව්වාගි ජරුජි සමුද්භවොවජ්ජිතා භුජිපගග විගජිතම්.

ඉති බණ්ඩාතාරජායි.

විස! යනු (8) ප්‍රයනාව උතාරය, “බම්” අහස යනු (9) ප්‍රයනාව උතාරය, “කුමුදවන පරනරඤ්ඤානාමෙහා විහිතනමාගමකොක මුඛිරෙබම්” කුමුදවන, කුමුදපමුහයාණේ; පරග, රෙණුත්තෙත්; රඤ්ඤා, හොබවන ලද; අමිහා, ජලයඇත්තාවූද; විහිග, කරණලද; ගමාගම, ඔබ්බෙනාබනා සිරිමිඇති; කොක, සත්වාලිහිණිත්තේ; මුඛ, මනොහරවූ; රෙබම්, ආහොගඇත්තාවූද යනු (10) ප්‍රයනාව උතාරය.

9. බුබු, බුදුන්ව; (කට්ඨ, කෙසේ); පාවිජි, කථාකෙරේද?; මුරුරො, විජ්ඣුහුණේ; යගනම්, යගනා; කිම්, කිමක්ද?; කා, කවරක්; නාණම්, ඕනිසුන්ගේ; රූපම්, රූපය; හනති, නසාද?; විරජනා, විරජුරුපෙනම; කිදුන්, කෙබඳුද?; අතිගහනා, ඉතා දරුණුවූයේ; කා, කවරෙක්ද; අවස්සිනම්, නොරැවටෙනලද්දකුට; සමෙබ්බිය, ආමන්තූණාකරව; ජගතා, ලොකය; ධාත්වි, දරන්නා; කා, කවරක්වන්නිද?; වාහස්පතිවට්ඨා, වාහස්පතිහුණේ භාග්‍යානාමේ; හෙවත් තාරනොමේ; කිදුන්, කෙබඳුද?; කවි, පණ්ඩිතනෙම; කා, කොතැනකි; ආදුතා, ආදරකරණලද්දේද?; අපී, වසනුව; කා, කවරෙක්ද?; භවතා, භවත්හුපිසිත්; රිපුකුලම්, සතුරු සමූහයාව; කිම්, කුමක්; කාතම්, කරණලද්දේද?; වාසර, දහවළකි; සරා, පිල, කිදුන්, කෙබඳුද?.

“විකව්වාගි ජරුජි සමුද්භවොවජ්ජිතා භුජිපගග විගජිතම්” යනු මෙහි ප්‍රයනාවලට උතාරය, “විකව්!” කෙසේදැයි; හෙවත් කපනලද කිසකේදැත්තා; යනු (1) ප්‍රයනාව උතාරය, “වාර” ජලයයනු (2) ප්‍රයනාව උතාරය, “ජරු” ජරුවයනු (3) ප්‍රයනාව උතාරය, “ආජිපමුත්” යුධයෙහි සතුටුඇත්තේයයනු (4) ප්‍රයනාව උතාරය, “හව්” සංසාරය යනු (5) ප්‍රයනාව උතාරය, “අවජ්ජිත” එම්බා අවස්සිනාම! යනු (6) ප්‍රයනාව උතාරය, “භු” පාවිජිනාමේ යනු (7) ප්‍රයනාව උතාරය, “ඉපර” කාමයෙහි ආසනාවූයනු (8) ප්‍රයනාව උතාරය, “ගි,” වචන යෙහි යනු (9) ප්‍රයනාව උතාරය “රු” බනායනු (10) ප්‍රයනාව උතාරය, ජිතම්” දිනනලද්දේයනු (11) ප්‍රයනාව උතාරය, “විකව්වාගි ජරුජි සමුද්භවොවජ්ජිතාභුජිපගග විගජිතම්”-“විකව්, විකසිතවූ; හෙවත් පිපිසාවූ; වාර්ජරුජි, පිසුම්සමූහයෙන්; සමුද්භව, භවගත්තාවූ; උවජ්ජිත, වැඩුණු හෝ උස්වූ; භුජ, බොහෝවූ; පරග, රෙණුත්තෙන්; විගජිතම්, බබලන ලද්දේයනු (12) ප්‍රයනාව උතාරය. මේ බණ්ඩාතාරජායි.

10. බිහඪිනි වදනෙන කිං (1) ක (2) ඉහ සතභි පිඩාකරං
කුලං භවති කීදුසං (3) ගලිත සෞචනං යොමිතාමි,
බහාර හරි රච්චෙබෙ රුපරි කා (4) ඤ්ඤ කෙන (5) සතුතෙ
හතා කථං ක (6) සන්ධා නගපතෙහිං කීදුසාත් (7).

විෂමපාදනිකුඤ්ජගතානිනා:

11. හරිච්චනි කා(1)නතවාසාසරිත්ත කා(2)ගතාක(3)ඤ්ඤ කා(4).
ක (5) මච්චනි රොගවාත් ධනවතී පුරි කීදුසි (6),
හරි: ක (7) මධරදබලිප්පතාතයා ධරං කිං (8) වසඬු:
කයා(9)සදසි ක(10)සන්ධා වද ජනොලෙඛි: කීදුසා(11).

කුමාරිකා මකණ්ණම දුට්ඨාදි.

ඉති පාදෙතතරජනි:

10. ඉහ, මේලාකයෙහි; කෑ, කවරෙක්; වදනෙන, මුඛයෙන්; සතභි, ප්‍රාණීන්; පිඩාකරමි, පිඩාකරන්නාවූ; කිමි, කුමක්; බිහඪිනි, උසුලාද?; ගලිතසෞචනමි, ගලිතවූ තරුණබාලිකා; යොමිතාමි, ගුප්තයෙන්; කුලමි, කුලය; කීදුසංභවති, කෙටිදුරේද?; හරි, විෂ්ණු; අච්චුතමි, සාගරාණන්; උපර, මතුපත්තයෙහි; කාමි, කවරක්; බහාර, දැරෙන්නේද?; කෙන, කවරකුමක්; සතුත (සති) සතු බිහිවීම ඇතිකළහ; නිසා, නාමිකිත්; කෑ, කවරෙක්; හතා, නසනාදේද?; කීදුසාත්, කෙටිදුරු; නගපතො, පවුනරජාකුණෙන්; හතමි, හිතියක් (වේදනී) කථය, කියව.

“විෂමපාදනිකුඤ්ජගතානිනා:” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “විෂම” විෂය; “අපාද” සථිතමයනු (1,2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “අති” නායකයෙක් නැතිනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය “කුමි” පෘථිවියෙහි (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “ජනනාමි” ලෝමයෙන්; “අතිනා:” සතුරෙහි (5,6) ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “විෂමපාදනිකුඤ්ජගතානිනා:” විෂම, සමතුළු; හෙවත් උමුට්ටු; * පාද, ප්‍රත්‍යාගත පවුනරජනි; † නිකුඤ්ජ, වැල් ආදියෙන් වැසුනු භූමිප්‍රදේශයෙහි; ගත, සිටිනා වූ හෝ පැමිණියා වූ; අතිකා, සර්වත් ඇත්තාවූ යනු (7) ප්‍රශ්නයට උත්තරය!

11. හරි, විෂ්ණු; කාමි, කවරකු; වහනි, උසුලාද? තච, නාණේ; අරිත්ත, සතුරන්කෙරෙහි; කා, කවරක්; අසනි, ඇද්ද?; කා, කවරතැනැත්තෙක් නොමෝ; කාමි, කවරක්හුකර; ගතා, ගියාද?; රොගවාත්, ලෙඩ ඇත්තෙන්; කමි, (දෙවමි) කවරදෙවියකු; අච්චනි, පුද්ද?; කීදුසි, කෙටිදුරු; පුරි, පුරියක්; ධනවතී, ධනඇත්තී; (භවති, වන්නීද?) හරි, විෂ්ණු;

* “පාද: ප්‍රත්‍යාගතපවුනා:” අමරකෝෂ.

† “නිකුඤ්ජකුඤ්ජොවාකලිවෙලතාදිපිතිතොදරො” අමරකෝෂ.

12. වන්ධනාගාරයේ පාදභ්‍යාං නෙමිං පාදවශෙන ව,
ලිඛිතා දක්ෂිණාවතීතා චක්‍රං ප්‍රයනමවෙති මෙ.
13. කං(1)වෞරසාචනිකානිකිතිපතිරනසාකිං(2)පදංවකතිකුත්තසං
සෞභෞතිකමොධනංකිං(3)වදති කමලජං(4)කා(5)වවිඤ්චිතනීති,
චක්‍රබහාමනක්‍රණං කිං(6)කථමපි සුජනා කිං(7)නකුත්තදනායකීං
කීදග්(8)භොකතුපුරංසාතපසසිවද කුතො(9)මිනපබ්බතරිඤ්ඤිතෙති

කම්, කවරක්; අබරත්, දරුද?; බලිප්‍රසාදය, බලිනම් අපුරයා ආදිකොට
ඇත්තෝ; බරම්, පාළුමැට, කිම්, කුමක්; ව්‍යාධි, කළෝද?; නිශා, නාමි
සිත්; සදසි, සභාවෙහි; කයා, කවරකිත්; කා, කවරෙක්; ජිනා, දිනන
ලද්දේද?; අවුඩි, සාගරය; කීදග්, කෙටුදුගි; වද, කියව.

“කුමාරිමිනිමකන්තමදුගිවායි” යනු මෙහි ප්‍රයනවලට උත්ත
රයි, “කුම්” පාළුමැටය (1) ප්‍රයනවලට උත්තරය, “කි” හයය (2) ප්‍රයන
වලට උත්තරය, “අම්” විශේෂානුකාර; “ර” ලක්ෂ්මිය (3,4) ප්‍රයනවලට
උත්තරයි, “ඉනම්” සුගතිය (5) ප්‍රයනවලට උත්තරය, (ශාසනයන්හි සු
ගතිය නිරෝගියකුකව නි හෙයින්) “අකර” රජවලිදිම් (සංකම්) නැත්
තා වූ යනු (6) ප්‍රයනවලට උත්තරය, “අනම්” (ගොවිත) පළාතය (7)
ප්‍රයනවලට උත්තරය, “අදු” දීමැත්තෝ (8) ප්‍රයනවලට උත්තරය,
“ගවා” තෙවලින්; “අරි” සතුරු (9,10) ප්‍රයනවලට උත්තරයි, “කුමාරි
මින මකරන්තමදුගිවායි” කුමාරි, කිමුලත්තේද; මින, මත්ස්‍යයන්තේද;
මකර, මොහොරුන්තේද; අනම්, විදුමානවැසින් හෝ සකුලාරණයෙන්;
දුගි, යානොහැකිවූ; “වාරි” දියැත්තෝ යනු (11) ප්‍රයනවලට උත්තරය.

මේ පාදෙතතරජනිති.

12. පාදභ්‍යාමි, පාදදෙකකට; හෙවත් දෙපැත්තට; වන්ධාර්ග්‍යය, අර
සතරක්ද; පාදවශෙනව, පාදදෙකකින්; නෙමිම්, නිමිට්‍යලක්; හෙවත්
වටරෙවා දෙකකින්; (පුත්තකොට) චක්‍රම්, චක්‍රය; දක්ෂිණාවතීතම්, දක්ෂි
ණාවතීත; ලිඛිතා, ලියා; මෙ, (සකාශාත්) මාගේ; (සම්පයත්) ප්‍රයනම්,
ප්‍රයනය; අවෙති, දනුව.

13. අනාසා, නිෂ්පාපිවූ; කිතිපතිය, රජෙක්; වෞරසා, සොරහුගේ;
කම්, කවරක්; ජිනනී, සිද්ද?; කිංපදම්, කවරපදයක්; කුත්තසාමි, කුත්ති
නායක; වන්ති, කියාද?; සෞභෞති, පාළුමැට; සමොධනම්, ආමානුෂ්‍යය;
කිම්, කෙසේද?; කමලජම්, බුද්ධිය; (කිම්, කෙසේ); වදති, කතාක
රේද?; කාච, කවරක්; විඤ්චි, ලොව; බිහතීති, උසුලාද?; චක්‍රබහ,
රථාවශවයකට; ආමානුෂ්‍යම්, ආමානුෂ්‍යය; කිම්, කිමක්ද?; සුජනා, සත්
පුරුෂයෙකු; කථමපි, කෙසේදවුන්; (දුකසේවත්) අනාසාමි, නොකට
සුදුසු; කිම්, කුමක්; නකුත්තසාමි, නොකරන්නේද?; භොකතු, රට අනු
භවකරන්නාකුගේ; හෙවත් රජතුමා; පුරම්, නුවර; කීදග්සාමි, කෙටු
වන්නේද?; පසසි, ජලයෙහි; මිනපබ්බතරි, මත්ස්‍යසමූහයෙකු; කුතා,
කවරක්කු කෙරෙන්; භිසහති, විශේෂයෙන් හැමදින; වද, කියව.

14.

කිං(10)සවිත්තං ආරදංසාද්වදති වෘතගතිං(11)කො(12)ංගුමාලිපචිත්‍යා
කො(13)සමිත්තං(14)ජීවනං කා(15)පිරවයති කචි ඵ්ගතිසමයො
ධනංකිම්(16),
නාකාඛක්කනතිසත්‍රියංක(17)නතනුරසුරරිපොයාකීදුසි(18)කඛ(19)මුක්ක
සමසත් ප්‍රිතිනාඛාගා ප්‍රියතම තනුතෙ කීදුසා (20) කීදුසා (21) යො.

15. කරංකුකොක කරර කලහං සකරමිතිනා,
සගෙජ කොමලොද්ගාර නිරසං සකතමාරුතා.

ඉති චක්‍රජාතියා.

14. කිම්, කවරක්; ආරදම්, රගත්සාහුව සමකිඩු; සවිත්තම්, ගතපත්ව පැළුණේ; සසාත්, වත්තේද?; වෘතගතිම්, ඊශ්වරයාට; (කිම්, කෙසේ); වදනි, කතාකෙරේද?; අංගුමාලි, රත්මමාලාවක් ඇත්තේ; කා, කව රෙක්ද?; පචිත්‍යා, පිරිසිදුමුණ; කා, කවරෙක්ද?; අභිත්, මේලෙවිති; ජීව නම්, ජීවත්වීම; කිම්, කිමෙක්ද?; කපි, පණ්ඩිතතෙම; කා, කවරක්කු; පිරවයති, රවනාකෙරේද; වත්තිසමයොධනම්, ගින්නටආමනනුණකිරීම; කිම්, කෙසේද?; සත්‍රියං, සත්‍රිය; කම්, කවරකු; නාකාඛක්කනති, නොකා මැහිවෙද්ද?; අසුරරිපොයා, විෂ්ණුනුසත්; තනු, මුඛිත; කීදුසි, කෙබඳු වත්තේද?; මුක්ක, ගොලුපතම; කඛ, කවරෙක්ද?; ප්‍රියතම්, අතිශයින් ප්‍රියතානාත්ත! කීදුසා, කීදුසා, කෙබඳු කෙබඳු; තමාගා, විලක්; තෙ, තාගත්; ප්‍රිතිම්, ප්‍රිති; සමසත්, මනාකොට; තනුතෙ, පතුරුවාද?

“කරංකුකොක කරර” යනනම් ශ්‍රේෂ්ඨ මෙහි ප්‍රකාරවලට උත්තරයි, “කරම්” ගණන යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කු” කුසන අවසාන පදය යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කො!” එමබා පාවිච්ඡි යනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කා!” ඔබ්බ! යනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කු”

16. වණ්ඩයවසෙකෙකදලභන දලාභවකම්,
සමොතතරද්වයේන පද්මං සත්ත කෘතකණිකම්.

17. පුණ්ණානමා වද කීදාය (1) සරසිපෙය්කෙ (2) මොදිතා; කීදාය (3) තදෙද්වරි (4) ගතවය්කුස; කුලමභුත් කීදාය (5) නිසා කෙ (6) ජිනා; බද්ධාලි; සලිලායා; කථා හො; කීදාය (7) ව ආනෙපවාත් ගෙබද කුත් (8) න තසකුරදිකහයං දතෙන හවත් ප්‍රායයා.

පෘථිවිතොමේ යනු (5) ප්‍රයනසව උත්තරය, “අර!” අරය! යනු (6) ප්‍රයන සව උත්තරය, “කලහම්”, බබරයනු (7) ප්‍රයනසව උත්තරය, “සකරම්” කරවුමර සහිතවූයේ යනු (8) ප්‍රයනසව උත්තරය, “මිතා;” පක්ෂිත්තක රෙත් යනු (9) ප්‍රයනසව උත්තරය, “සරා;” මිලයනු (10) ප්‍රයනසව උත්ත රය, “අජ!” ඊශවරය! යනු (11) ප්‍රයනසව උත්තරය, “කා;” සුගතීම යනු (12) ප්‍රයනසව උත්තරය, “අමලා;” මලනැත්තෙක්; හෙවත් නිම්ලවූ යෙක් යනු (13) ප්‍රයනසව උත්තරය, “අත්” ජලයයනු (14) ප්‍රයනසව උත්ත රය, “හා” වචනෙයනු (15) ප්‍රයනසව උත්තරය, “ර” වත්තින! යනු (16) ප්‍රයනසව උත්තරය, “කිරසම්” රසිකයනු වක්‍රයනු (17) ප්‍රයනසව උත්ත රය, “සකතමා” ශ්‍රීකාන්තාවගෙන් පුත්‍රය යනු (18) ප්‍රයනසව උත්තරය, “අරුතා;” ගබ්දනැත්තෙක් (කතාකොකරත්තෙක්) යනු (19) ප්‍රයනසව උත්තරය, “කරංකුසකාක කුරරකලහං සකරම්බිතා;” කරබිකු, ජලප ක්ෂිත් මිසිත්ද; කොක, සක්වාලිතිණිත් මිසිත්ද; කුරර, කිරවත් මිසිත්ද; කලහංස, මිලිකුකුලත් මිසිත්ද; කරම්බිතා; සෙවිනාලද්දවූ යනු (20) ප්‍රයන සව උත්තරය, “සතෙජකොමලොද්ගාර නිරසංසකතමාරුතා;” සතෙජ, පද්මයත්තේ; කොමල, කොමලවූ; උද්ගාර, සුද්දඇති; නිර, ජලයතා; සංසකත, එකතු වූ; මාරුතා; පවත්ඇත්තාවූයනු (21) ප්‍රයනසව උත්තරය.

මේ වක්‍රානුකූල.

16. වණි, අනුරත් සමබකවූ; ව්‍යව්‍ය, දෙකදෙකින්; එකෙකදල භුත, එකිනෙකපත්තත්වූ; දලාභවකම්, පෙති අවත්ඇති; සමොතතර, සියලු උත්තරයන්ව; ආද්‍ය වණින, මුල්වූඅතුරෙන්; කෘතකණිකම්, කළ කණිකාවක් ඇත්තේ; හෙවත් කරණලද මල්වට්ටෙක් ඇත්තේ; පද්මම්, පද්මය; හෙවත් පද්ම බකිනා; සත්ත, වත්තෙය.

17. පුණ්ණානමා, පිරිසිදු සිත්ඇත්තේ; කීදාය, කෙබඳුවත්තේද?; සරසිපෙය්, පද්මයත් කරණකොටගෙණ; කෙ, කවුරු; මොදිතා; සතු වූවාවූද?; තත්, නාගේ; තෙවරි, සතුරු; කීදාය, කෙබඳුද?; ගතවය්කු ස, (අකිතාගේ) බාහරවූයාගේ; කුලම්, කුලය; කීදායමිඅභුත්, කෙබඳු වීද?; නොකොත් ගතවය්කුස, අකිතාගේ; කුලම්, කුලය; කීදායමිඅභුත්,

18. අපටිත්තං ගති කීදං (9) නිගදිතො මුක්තා පුමාන් කීදං (10) කසමාද් (11) බිභ්භතිකොශිකාභුවිකාතා කීදං (12) කුසා තසකරං, ගසති ස්භානනානු කීදං (13) බහුමතා යොවෙසා රණං කීදං (14) කීදං (15) පුරුෂා පරපුතිගතා කීදං (16) හවෙද්වාසුකිං.

අලසා අපකාන් අරසා අරරෙ, අබකිං අභසනා අගපා අහිනා. ඉති පද්මොපනරජනි.

කෙබඳුවිද? යා, තාවිසිත්; කෙ, කවරක්කු; ජිතා, දිනනලද්දකුද?; බමා ලී, බඳිනාලද නෙයැති; පලිලාශය, ජලාශය; (පොකුණ) කීදක්, කෙ බඳුද?; ආසෙපවාන්, නිවසන්ට ආමගුණකරණ වචනය; කීදක්, කෙබඳුද?; භුත්, කොතැන්ති; ගබ්බ, හඬ; දුතත (සති) දුත්තල්ලි; ප්‍රාශය, බොහොමය; තසකරදිකහනම්, සොරු ආදීන්ගේ බිත්; නග වෙත්, නොවන්නේද?

18. ගම්, දිගෙහි; අපටිත්තම්, ගින්න; (වබ්බාගති) කීදගම්, කෙබඳුද? මුක්තා, මිදුනු; පුමාන්, පුරුෂයෙකු; කීදං, කෙබඳුද?; නිගදිතා, කියන ලද්දේද?; කොශිකා, බකමුණන්; කසමාත්, කවරක්කු කෙරෙන්; බිභ්භති, භයවේද්ද?; කුසා, තාවිසිත්; භුති, පෘථිවිගෙහි; තසකරං, සොරු; කීදක් කාතා, කෙබත්තේද කරණලද්දේද?; කීදං, කෙබඳුද; ගසති, ගසති නෙම; බහුමතා, බොහෝමයමය; පුරුෂාත්, වන්නේද?; කීදං, කෙ බඳුද; රණං, යුධය; යොවෙසා, යොකකවසුතුද; කීදං, කෙබඳුද; පුරුෂා, පුරුෂයෙක්; පරපුතිගතා, සතුරන් විසින් නොනසනලද්දේද?; වාසුකිං, වාසුකිනම් නාරජ; කීදක්හවෙත්, කෙබඳුවන්නේද?

“අලසා” යනාදි පද්මවකි ලෝකාකා මෙති ප්‍රයනවලට උත්තරයි; “අලසා,” අමොතනි ගොට් යටතමන්තැන්නේය, නොහොත් “අලසා” (අවිෂ්ණා, ගාත්‍ර ලසයාසය සං) විෂ්ණුකෙරෙහි ප්‍රමදාත්තේ යනු (1) ප්‍රයනසට උත්තරය, (නැවතද) “අලසා” හාබ්ගයේ යනු (2) ප්‍රයනසට

19. කාකසොච පදං ත්‍රස්සං යතන්තකාකපදං මතම්,
තිස්සිගනොසානාසරොධාති ගොමුත්‍රි විපදිවසෙ.
20. කුතඃ(1)කඃ(2)සාත් කීදුක්(3)කථය විමසෙවදු! අප්‍රථමිදං
රිපොඃ කඃ(4)කීදුසො(5)භවති වශගං කශ(6)කරභං,
ප්‍රවිණං යමෙබ්බාධං(7)සුභග! වදකො(8)රත්තනවචනො
සුරුපෙව්බ්‍යාතිං ජගති මහතී කා (9) ගතවතී.

උත්තරය, “අපශ්‍යත්” (ශිවඅවවසනෙන, අපගතෙන යනන (යනනනො ජනෙන යසසස) පහවූ ගගනනොජන ඇත්තේ යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (නැවතද) “අපශ්‍යත්” දභිනගකතිගෙන් නොරවුයේ හෝ නිනාතින සනාතයත් යුනාසවුයේ යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අරඃ” සතුරෝ යනු (5) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (නැවතද) “අරඃ” මෙගනැත්තේයනු (6) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අරරො” නිවසත් වහා ආමනුණ්‍යකරණ වචනය යනු (7) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (නැවතද) “අරරො” කවුළුවෙහි යනු (8) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අබකි” (ආපං අකිංසි යසසනත්) දිසදර ඇත්තේ; හෙවත් ජලාශ්‍රය යනු (9) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (නැවතද) “අබකි” බැඳුම් රහිතවූයේ යනු (10) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අභසා” දහවල්හි හෝ දහවල් කෙරෙත් යනු (11) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (නැවතද) “අභසා” අත නැත්තෙක් යනු (12) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අගජ” පභිතගෙහි උපත්තේයනු (13) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (නැවතද) “අගජ” හසතිත් නැත්තාවූ යනු (14) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අභින” මනත්වූ යනු (15) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (නැවතද) “අභින” (අභිනාමි ඉතං) නයිත්ව යොමු වූයේ යනු (16) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

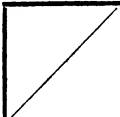
මේ පදමොතකරජාතියි

19. කාකසොච, කවුඩකුගේමෙන්; ගත්, ගම්බකුනාස්; ත්‍රස්සංපදම්, තුක්කොටස්වූ පාදාස්වෙද?; ගත්, ඒ; කාකපදම්, කාකපදයයි; මතම්, දත්තාලදී; විපදිවසෙ, දෙපාදදෙක්හි; තිස්සිත්, සරසිත්; නෙවත් වහා බැවිත්; අනොසානාසරොධාති, අතික් අතික් හිරිවලිත්; (යුනාසවුයේ) ගොමුත්‍රි, ගොමුත්‍රිකානම්වේ.

20. විමසෙවදු!, මම්බා විමසෙවදුය! කුතඃ, කවරකින්; කඃ, කවරෙක්; කීදුක්, කෙබඳුවූයේ; සාත්, වත්තේදයි; ඉදම්, මේකාරණය; සුභරම්, ව්‍යාකෘතකාර; කථය, කියව; කීදුසො, කෙබඳුවූ; කඃ, කවරෙක්; රිපොඃ, සතුරුව; වශගං, වශනවූයේ; භවති, වේද?; කරභං, ඇත්පැවිසෙක්; කශ, කවරෙක්ද?; ප්‍රවිණං, නිපුණවූ නැතැත්තේ; යමෙබ්බාධං, ආමනුණ්‍ය කවුපුතු?; සුභග!, මම්බාපිත්වන!; රත්තනවචනො, රත්තනබොධකවූ වචනාදක; කො, කවරක්වූදයි; වද, කියව; කා, කවරවූ; මහතී, මහත් නැතැත්තේයක්; සුරුපෙ, සොරුසිසෙහි; ජගති, ලෙවිති; විබ්‍යාතිම්, ප්‍රසිද්ධව; ගතවති, ගියාද?.

නාගදරනා, නාගගනනා, නාගරමණි.

ඉති කාකපදයානි.

<div style="text-align: center;"> </div>	නා ග	
	<div style="text-align: center;"> ද ර නා </div>	<div style="text-align: center;"> න ර ම ණි </div>

21.

කා (1) මාහුස්ථිවතීමමඛගලවති කීදුන් (2) ග්‍රහාණාං ගති: සලෝධිත වත මතසාවෙධනපර: කීදුන් (3) හවෙතපාමර:, කීදුන් (4) වාලම්කිවෙශමකො(5)සානමුරෙධතො පුරෙරුවානෙ හි: කීදුම් (6) නකදපි කලෙරතිතං වාස්ථනනි කං (7) යොමිතා:

“නාගදරනා” යන කාකපදමකිනා මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “නාගදරනා” සම්පාදනයින්; (ඥා, ගමන්) අගදරනා, විමර්ශකරණ බෙහෙවින් ඇලුනේ; න, නොවෙනම්; (ස, හෙතෙම); අගදරනා, විමර්ශකරණබෙහෙවින් අභිරහසිවත්; න, නොවෙයි යනු (1,2,3) ප්‍රශ්න වලට උත්තරයි; “නාගගනනා” ගතනාය, නිතියෙන් පහවියාය; “නා” පුරුෂයෙක් යනු(4,5)ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “නාගගනනා” ඇතාගේපැරි යෙක්යනු (6) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “නාගරම” නුවරවැසිය! යනු(7) ප්‍රශ්නට උත්තරය, “මණි” යන මිව්වනාය (8)ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (මැණික්දෙ කක් යනඅර්ථය) “නාගරමණි” (නාගසාරමණි) නාගමානවිකානොමෝ; නොහොත් “නාගරමණි”(නගෙනවා නාගි නාගිවාසොරමණිව)පාවිච්ඡි යනු(9)ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

මේ කාකපද ජාතියි.

21. කාමි, කවරතැනැත්තියක්; සුවතීම්, නරුණියයි, ආහු, කිසිද්ද?; අමඛගලවති, සුභනොවන්තාව; ග්‍රහාණාංගති, ග්‍රහාණයෙන් ගමනට; සම් බොධනා, ආමන්ත්‍රණය කරවන්නා; කීදුක්, කෙබඳුවන්නාද?; මතසාවෙධන පර:, මාලුමැදිමෙහි ඇලුනාය; පාමර: නිවසෙක්; කීදුක්හවෙත්, කෙබඳු වන්නේද?; වාල්මිකිවෙශම, වාල්මිකියාමිත්‍රයෙන් ගාතය; කීදුක්, කෙබඳුද?; කා, කවරෙක්; අසානනම්, පසොබරතැන්තාව; උර:, ලයක්; බතොක, දරුද?; සුභතො, දෙවියන්විසින්; කීදුක්, කෙබඳුය; හි, වචන; උවානෙ, කිසිනු ලැබේද?; යොමිතා, යනු; කදපි, කිසිකලකන්; කලෙරතිතම්, බනනැත්තාව; කම්, කවරකු; නවාස්ථනනි, නොකැමැත්තෙව්ද?

24. වණ්ණනෙකෙන වා වාහ්‍යාං සමෙව්ච චා සමුවදිග්ගනෙනො,
උත්තරෙයො සමුවනොහද්‍රං දුෂකරං තදිදං යථා.

25.

ක(1)සාහ්‍යාගෙවාතුරුකතසාවරිප්‍රහාදිකා(2)භූෂණංක(3)සනනානාං
කො(4)දුඛි ක(5)ශ්වයබෙදුවදහිවද භුවණිකා(6) රිප්‍රබ්‍යාතවිජේෂ්‍ය,
ශාඛාථි කීදුශ්‍ය (7) කා (8) රණශිරසි හයාදහඛනමාපෙනාති ඡෙතනා
කා (9) දුනාපාතිබාසි ශිරසි ශිරසි කො (10) යුධ්‍යතා සමප්‍රහාතය.

ආලප් යනු (12) ප්‍රයනාව උත්තරය, “අනා” හැළ යනු (13) ප්‍රයනාව
උත්තරය, “අ” කෘෂණය! යනු (14) ප්‍රයනාව උත්තරය, “චිනා” දරසැය
යනු (15) ප්‍රයනාව උත්තරය, “අප්‍රමකුභාවාර බලිශිලපිනොදිනා” “අප්”
රණ්‍රප්‍රකුභා අප්‍රකුභාරයානේද; “රම” දයරච්ඡුකුභා රමකුභාරයානේද,
භූභාවාර, භූභාවාරයානේද; බලි, බලිනම් අසුරයානේද; ශිල, ශිලයෙන්;
“චිනොදිනා” සංසිද්ධවනලද්‍රි නෝ සනෙනාපකරණලද්‍රි යනු (16) ප්‍රයනා
යව උත්තරය, “භුජබ්‍රමනිභාසාර කලිකාල ජනොච්ඡා” භුජබ්‍රමනිභා,
සාන්තවැනිද්‍රි; හෙවත් ඉතාදුර්වලද්‍රි; අසාර, ඇතුළතතර නැත්තාද්‍රි;
කලිකාලජන, කලිපුනකාලයෙහි ඇතිවූසමයත්තේ; උච්ඡා, සනෙනාප
ගැහිකරත්ති යනු (17) ප්‍රයනාව උත්තරය.

මේ ගොමුත්‍රිකා ජාතියි.

24. එකතවණ්ණනවා, එක්වණ්ණකිත්තෝ; වාහ්‍යමි, වණ්ණෙදකතින්
හෝ; සමෙව්චා, සියලු වණ්ණන්ගෙන් හෝ; සමුවදිග්ගනෙනො, හැමඅතව
ගිහවූ වණ්ණන්ගෙන්හෝ; උත්තරෙයො, උත්තරඇති පද්‍යන්ගෙන්;
(යුක්තවූ) දුෂකරමි, දුෂකරවූ; තත්ඉදමි, ඒ මේබකිතය; සමුවනොහද්‍රමි,
සමුවනොහද්‍රනමිවේ; යථා, මෙසේයි.

25. කෘඛාතුූ, කවරබාභුවක්; ත්‍යගෙන, දීමෙහි; උත්තා, කියනලද්
දේද?; තව, තානේ; රිප්‍රහාදි, සතුරුගේ සිතෙහි; කා, කවරක්වන්නිද?;
සනනානාමි, පහොඩරාත්ව; භූෂණමි, සැරසීම; ක, කවරහුද?; දුඛි,
දුක්ඇත්තෝ; කෘ, කවරක්ද?; කශ්වශබ්ද, කවරශබ්දයෙක්; භුවමි, සො
කය; වදහි, කියාදැයි?; වද, කියව; බ්‍යානවිශෙෂී, පනලාවූබලඇති; රිප්‍ර,
සතුරෝදෙදෙන; කො, කවරහුදෙදෙනෙක්ද?; ශාඛාථි, නවනාව්‍යරස
දත්තේ; කීදුශ්‍ය, කෙබත්තෙක්ද?; රණශිරසි, රණබිම්හි; කාපෙනා, කව
රසෙනාවක්නොමෝ; හයාත්, බිත්තේ; හඛනමි, පරජයව; ආප්‍රනොති,
පැමිණේද?; දුනාපාතිබාසි, දිම්බපීඨ ප්‍රකාශකරණ සුලුවූශබ්දය; කා,
කවරක්වන්නිද?; කො, කවරහුදෙදෙනෙක්; ශිරසිශිරසි, හිසින්හිස;
සමප්‍රහාතය, ඇතගෙණ; යුධ්‍යා, පොරමකිද්ද?.

26.

කීදුක් (11) තොයාපිනිසුත්ති හවති මදකරු ප්‍රායශ්‍ය කො (12) දුරුසො
කාමිත් (13) මන්දයතෙ සො නියතමුද්වතී ප්‍රෙයසි කා (14) මුරරො,
විබ්‍යානො වාහනො කො (15) දුරුසිමුරුතිදො කීදුයා (16) බෙටකසුත්ති
කීදුත් (17) නොවාටිඤ්ඤාමිති ගතභයා කෙ (18) ගතො
ක (19) භවධාතු.

භාග්වි.

ඉති සථිවතොහදුජ්ඣති.

26. තොයාපිනි, දිශෙත්ප්‍රයොජන ඇත්තාවූ; සුත්ති, වනිතානොමෝ;
කීදුක්, කෙබඳුද?; කා; කවරෙක්; දුරුසො, දුර්වල බන්ධනාකෙරෙහි;
ප්‍රායශ්‍ය, බොහෝමයේ; මදකරු, මත්කිරීම; හවති, වේද?; අසො, මේ;
උද්වතී, ව්‍යසුතම; කසුමිත්, කවරක්කුකෙරෙහි; නිතමි, නිතර; මන්ද
යතෙ, මදවතාසිරිද?; මුරරො, විෂේෂානුමාන; ප්‍රෙයසි, අතිශයින් ප්‍රිය
තානාත්තී; කා, කවරක්වත්තීද?; දුරුසිමුරුතිදො, බ්‍රහ්මවිෂ්ණුදෙද
නාමේ; කො, කවරදෙදෙනෙක්; විබ්‍යානො, ප්‍රසිද්ධ; වාහනො, වාහ
නවත්තෝද?; ආබෙටකසුත්ති, වැදිගැහැණි; කීදුක්, කෙබඳුද?; අච්ඡා,
විදුලිය; කීදුක් නොව, කෙබඳුනොවේද?; සමිති, සුමයෙහි; ගතභයා,
නිවිසිවූවෝ; කෙ, කවරුද?; කභවධාතු, කවරධාතුවක්; ගතො, ගම්
නාපිතෙහි වේද?.

“භාග්වි” යන සථිවතොහදුය මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “භා” භා
ගතධාතුව යන (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (“මනාකලිනානෙ” යනු චේතනා
කරණයෝ) (නැවත) “භා” දුර්වලතාක ශබ්දය යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්ත
රය, “භාග්” මුත්තර යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “භාග්වි” භාගායන
අනුකරණ ශබ්ද ඇත්තේ යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (නැවත) “භා”
යොකසුමකශබ්දය යනු (5) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “වි” (උච්චිත) ඊශිර
කාමදෙදෙන යනු (6) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (මොහුදෙදෙන බවුනොවුත්
සතුරුගත) (මැද අතුරුගැර) “භාග්” ලිලාචිතෙසයක් ඇත්තේ යනු (7)
ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “භාග්” (භාගොවනීයා විරෙයසනා සා) විපතවත්වූ
විරයා ඇතිවූ යනු (8) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “රු” දීම යනු (9) ප්‍රශ්නයට
උත්තරය, (“රුලදනොන බාතුක කෙරෙත් නිව්ප්‍රත්‍යයකොට සිටිපදය)
“අච්” එවීමේදෙදෙන යනු (10) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (මොවුන්දෙදෙ
නාමේ පොර ඇල්ලීම ලොවප්‍රකටය) “අච්ඡා” (අප්පුර්භාගසනාසා) දිශෙ
තිත්‍රියා ඇත්තී යනු (11) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “රු” බන්ධ යනු (12) ප්‍රශ්න
යට උත්තරය, “රුතො” රුකුකෙරෙහි යනු (13) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “රු”
ශ්‍රීකාන්තා නොමෝ යනු (14) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “වි” (ගංගතුරු එ ගත)

27. ප්‍රතිලෝමානු ලෝමාහසා මුත්තරෙණ ගතාගතම්,
මධ්‍යවණ්චිලොපෙන තච්චානෙකප්‍රකාරකම්.
28. වදවලලහ! සජ්ඣ සංඛු භිවති කීදුශ් (1),
ගොච්ඤ්ඤානාසි ස්විපො නාද්‍යවෙගමනි කා (2) භවත්.

දීනරක්ඛි.

29. යනනාදඤ්ඤා කා (1) ශ්‍රාහසාලෙබ්බෙකෙ මිසි මලලිකා,
සනාකුකාසර නිශබ්බං මොදනෙ කෙන (2) බකිකි.

පක්ඛිනු දෙදෙන යනු (15) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, “චිතා” (චිත්‍රර්තායසත්තංසා) පක්ඛිත්තෙතරති නාසිමිඤ්ඤා ඇත්තියනු (16) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, “චිත්” (චිතනාද්‍රණයසත්තංසා) පහවූදිග ඇත්තියනු (17) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, “චිත්ත” චිරගෝ යනු (18) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, “නා” ගමනෙත්තච්චෙත ඛාතුචක, “ඉ” ගමනෙත්තච්චෙත ඛාතුචක යනු (19) ප්‍රශ්නාට උත්තරය.

මේ සජ්ඣතොගදු ජාතිසි.

27. ප්‍රතිලෝමානුලෝමාහතම්, ප්‍රතිලෝම අනුලෝමදෙකින්; ගෙවත් ඉදිරිපසුවගෙත්වූ; උත්තරෙණ, උත්තරෙත්; (සුක්කවූගේ) ගතාගතම්, ගතප්‍රත්තාගතනම්චේ; (කිසිනැනෙත්ති) මධ්‍යවණ්චිලොපෙන, මැදසිව් වණ්ඤා ලොප්කිරීමෙන් (උත්තරයවෙනම් ඒමධ්‍යවණ්චි ලොපොත්තර නම් චේ;) තත්ව, ඒද; අනෙකප්‍රකාරකම්, නොගෙත් වැද්දැම්චේ.

28. වලලහ!, එම්බාප්‍රාය!; කීදුශ්, කෙබත්දෙත්; සජ්ඣ, හැමතත්ති; සංඛු:භවති, සත්පුරුෂෙගත්තේදිද?; ගොච්ඤ්ඤා, විෂ්ණුහු විසින්; අනසි, ගැල; ස්විපො (සති), ලුකල්ලි; නාද්‍යවෙගමනි, නාදනම් ගොපොල්ලාගේ ගාතෙගති; කා, කවරත්; අභවත්, වූදගි; වද, කියව.

“දීනරක්ඛි” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “දීනරක්ඛි” දුප්පතුත් රකිණ්ඤුදුගේ යනු (අනුලෝමවගවගෙන්) (1) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, “ස්ථිරනදි” කිරිමුහුදගනු (ප්‍රතිලෝම වගගෙන්) (2) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, (සතුටකරණකොට ස්ථිරනිසෙපසුච්ඡිකවූ සැනකෙලියෙන් යනු භාවයි.)

29. ලෙබ්බෙකා, ලිපිකරුවන් විසින්; යනනාත්, උත්තාගගෙන්; අඤ්ඤා, සොයා; කා, කවරවූ; මසිමලලිකා, උල්කවූවත්; ශ්‍රාහසා, ගතප්‍රතුචත් කීද?; බකිකි, වූතියනු; සනාකුකාසර, මනත්වූකලුවරෙති; ගෙවත් මනත්අකුකාරගෙන් සුත්තරත්තියති; නිශබ්බං, සැකනැතිපරිද්දෙන්; කෙන, කවරතුහාසමග; මොදනෙ, සතුටුචේද?.

නාට්‍යකෙලන්. -

30. අසුරසුරනරෙණෙහු රුහුණත කා (1) ශිරුහි;
තනුරපි ගුප්තසෙත්‍ර කා (2) තිව්‍යාසාර මෙති,
වදනිකවලයොතිං (3) සෙවනෙ කෙන (4) පුෂ්පං.
මධුරමසාණමාචී කා (5) භවෙද්‍රතපලසා.

	නා	
මා	ලී	කා
	කා	

31. හිමාංගුඛණ්ඩං කුටිලොප්ථලප්‍රභා;
භවෙද්වරහප්‍රවරසා කීදුගම් (1),
විහාය වණීං පදමධාසංසථිතං.
න කිං (2) කණෙතොව ජිනා කණෙති කිම් (3).

“නාට්‍යකෙලන්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “නාට්‍යකෙලන්”
පොල්ලුරවුච්ඡන්ද්‍ර (අනුලොම වශයෙන්) (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, (පෙර
කාලයෙහි පොල්ලුරවුච්ඡන් උල්කවුසාදු ලිවීම ප්‍රසිද්ධිය) “නාට්‍යකෙලන්”
සොරසාමිගකුසමන රතීක්‍රිඩාකිරීමෙන් යනු (ප්‍රතිලොම වශයෙන්) (2)
ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

30. අසුරසුරනරෙණෙහු; අසුර, අසුරයන්විසින්ද; සුර, දෙවියන්වි
සින්ද; නරෙණෙහු, රජුන්විසින්ද; ශිරුහි, මහාකයෙක්; කා, කවරක්;
රුහුණත, උසලනුලාභයද?; කා, කවරක්; තනු, අපි, මදවුවද; ගුප්තසෙත්‍ර,
සේද වස්ත්‍රයක්; හෙවත් සුදු වස්ත්‍රයක්; අතිවිශාල, ඉතාපැතිරී
මට; එහි, පැමිණේද?; කමලනොතිම්, චුන්මාට; වදනි, (කෙසේ) කතා
කෙරේද?; කෙන, කවරකුමරු; පුෂ්පම්, මල්; සෙවනෙ, සෙවනාලාභී
ද?; උතපලසා, උපලසේ; හෙවත් මහනිල්මලේ; කා, කවරක් මධුරමසාණ
මාචී-මධුර; මිතිරවු; මසාණ, සිතිරවු; මාචී, මාදවු; භවෙත්, වන්නේද?

“මාලිකා” යනාදිය මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “මාලිකා” මල්මාලා
වක් යනු (අනුලොම වශයෙන්) (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කාලිමා” කලුපා
හැ ඇත්තක් යනු (ප්‍රතිලොම වශයෙන්) (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කි!”
චුන්මා! යනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අලිපා” හාඩගාවිසින් යනු (4) ප්‍රශ්න
වලට උත්තරය, “නාලිකා” මහනිල්දම් යනු (5) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

31. කුටිලොප්ථලප්‍රභා; කුටිල, වක්‍රවු; උප්ථලප්‍රභා, උදලකානති
ඇති; හිමාංගුඛණ්ඩම්, පදකඩ; වරහප්‍රවරසා, ගුහරප්‍රභේදයක් සමඟ
නිමු; කීදුගම්, කෙටින්දත්; භවෙත්, වන්නේද?; පදමධාසංසථිතම්, පද
යාගේ මධ්‍යවර්තීවු; වණීම්, අසුරයා; විහාය, හැර; ජිනා, සම්පූර්ණව;
කිම්, කුමක්; නකණෙතිච්ච, නොකෙරේද?; කිම්, කුමක්; කණෙති, කෙරේද?

දංඤාභමි.

32.

වසන්තමාසාදි වනෙත්‍ර කීදූශා (1) පිකෙන රුජනති රසාලහුරුතා, නිරසාවණීවසමත්‍ර මධ්‍යමංතවච්ඡාංකා (2) නත්තනමාතිපිඤ්ඤා (3).

කානනගිණි.

ඉති ගතප්‍රත්‍යාගත ජාතියි.

33. ආදෙශ මධ්‍යෙ තථානෙතවා වච්ඡන්තන වණ්ණිජතය, එකච්ඡාදයො යත්‍ර වච්ඡිමානාසාරං හි තත්.

“දංඤාභමි” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “දංඤාභමි” දතන ප්‍රභාද; හෙවත් දළපැහැය යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, මෙහි මැදසිටි “ප්‍රා” යන වණිතහැරගත් කල්හි “දංභමි” යනු වේ, “දඤ්ඤමි” සටබැව්; හෙවත් රුජනති යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “හඤ්ඤමි” යනපනක් යනු (ප්‍රතිලෝමවශයෙන්) (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

32. වනෙත්‍ර, චෙතනි; වසන්තමි, වසන්තකාලයට; ආසාදි, පැමිණ; රසාලහුරුතා, මිශ්‍රවෘක්කයන්; කීදූශා, කෙබඳුමුචානු; පිකෙන, කොටුලත් කරණකොටගෙන; රුජනති, වොරදිද්ද; අත්‍ර, මෙහි; (මේ උත්තරයෙහි) මධ්‍යමමි, මැදසිටි; වණිවයමි, අසාරවය; නිරසාව, හැර; නව, නාශය; ච්ඡාමි, සතුරුත්වය; කා, කවරක්ද; අනත්තනමා, අතිශයින්කෙළ වරසිටි; හිමි, හිමිය; කාම, කවරක්වත්නිද?

“කානනගිණි” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “කානනගිණි” හිත්කලුමුත්තරයෙන් යුක්තවූවානු යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, මෙහි මධ්‍යයෙහිසිටි “තනගි” යන අතුරුදෙකහැරගත් කල්හි; කාමයනුච්ඡි, “කාම” හිරණය යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, (ප්‍රතිලෝමවශයෙන් ගත්කල) “රුකා” පසළොස්වක යනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය; (“ප්‍රතිපද්‍යුක්තාශාං පුණ්ණිමා සතංරුකා” යිසුබැවින් පැළඹිණෙත්සුත්වු පුත්සදආති පසළොස්වකට රුකා පසළොස්වකයයි නම්වේ.)

මේ ගතප්‍රත්‍යාගත ජාතියි.

33. යත්‍ර, යම්ප්‍රත්‍යාගතයක්හි; ආදෙශ, ආදියෙහිද; මධ්‍යෙ, මධ්‍යයෙහිද; නවා, එසේම; අනත්තවා, අනත්තයෙහිද; එකච්ඡාදය, එක දෙක තුන ආදිය; වණිජතය, අසාරයන්; වච්ඡන්තන, වැඩෙද්ද; (අද්‍යක්‍යානරයෙහි එක්වණිජයන්ද මධ්‍යන්තනරයෙහි වණිජයන්ද අනත්තනතනරයෙහි වණි තුනක්ද වෙති යනු භාවයි) නත්, ඒ; වච්ඡිමානාසාරංහි, වච්ඡිමානාසාර නම්වූකලකයයි.

34. කී (1) මනනාකතා බන්ධන පාදක ව්‍යවහාරිකය (2),
ජනානාං ලොවනානාදී මෙක (3) තනිතනි සන්ධානයේ.

බන්ධනාං.

35.

උරුසාලං කො (1) හු විනා පයොධරං බිහිතී සමෝධය
මාරුනායනම් (2).
වදනති කා (3) පනතන සමභවං ජනාං ඵලඤ්ච කිං (4)
ගොඛවට්ඨ කුචොපමම්.

නාගරබහම්.

36. ප්‍රායෝගික නිවලොකසා නාං (1) කරුණික ගජිනාම්,
ආදේශ වර්ණිතයං දන්තා බ්‍රැති කෙ (2) වනමාලිනාං.

34. අනන්තකතා, කෙළවරක් නැති බැවින්; කිම්, කුමක්; බන්ධනම්, ප්‍රති
බද්ධ?; පාදක, පාකරණ කොටසකි; ව්‍යවහාරික, විකල්ප අවයව ඇත්ත
කුට; හෙවත් කොරෙකුට; ආභවය, අවගසව; සන්ධානයේ, වර්ණිත පහව
ගිග්‍යකල්පි; කෙ, කවරක්; ජනානාමි, සභිගන්තේ; ලොවනානාදී,
ආසවසනෙකාමය; තනිතනි, පතුරුවද්ද?

“බන්ධනාං” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “බම්” ආකාශය
යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, (මේ එක්වැන්නක් හඳුන්වා දීමෙන්) “බන්ධනාං”
කොර! යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, (මේ වර්ණිතකත්වයෙන් වැඩිමෙන්)
“බන්ධනාං” * කොරකුරුල්ලේ යනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය; (මේ වර්ණි
තකත්වයෙන් වැඩිමෙන්.)

35. අනු, මෙලෙවිනි; කා, කවරෙක්; පයොධරං විනා, පයොධරයෙන්
නොරැක; උරුසාලම්, වස්තුවලින්; බිහිතී, උපුල්ලාද්; මාරුනායනම්,
සම්භාව; සමෝධය, ආමන්ත්‍රණයකරව; ජනාං, සභිගන්තේ; පනතනසමභ
වම්, නුවර උපනතනව; කම්, කවරකුගෙයි; වදනති, කියද්ද්; ගොඛවට්ඨ,
ගොඛදෙයගෙහි උපන් සත්වයන්; කුචොපමම්, පයොධරසමානව; ඵල
ඤ්ච, ගෙහි; කිම්, කිසිමක්ද?

“නාගරබහම්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “නා” පුරුෂ යනු
(1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “නාගම්” නාගය යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය,
“නාගරම්” නාගරජනයා; හෙවත් වතුරයා යනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය,
“නාගරබහම්” සිත්තාරං යනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

36. කා, කවරෙක්; ප්‍රායෝගික, බොහෝමයක්; නිවලොකසා, ගිනිසභ
යාගේ; ගජිනාමි, අහසකාරනාව; ඉත, මෙහිදී; කරුණික, කෙරෙද්;
ආදේශ, ආදිපය; වර්ණිතයම්, අක්ෂරපදකක්; දන්තා, දී; කෙ, කවරෙක
ගෙන්; වනමාලිනාං, වනමල් ඇත්තෝ; භවතනි, වෙද්දයි; බ්‍රැති, කිසව.

* “බන්ධනාං” වෙරලවට්ටුවෙන් සිදු කියවේ.

ශබ්දාංශ.

37. සානුජයකානනබ්බාමා නොකමෙයාන් ජසාන කා (1),
මමෙය වණිත්‍රයං දතවා රුවණා කිදුසො (2) වද.

ගුණසොත්තමය.

38. බන්ධන විසොගිනී ගණ්ඨසාල පාණ්ඩුඵලානි කා (1),
වද වණිත්‍ර විධායානෙන සිතා ගාමො කයා (2) හවත්.

ල ව ලී ල සා.

39. විෂණා කා (1) වලලසාදෙවී ලොකත්‍රිතය පාවතී,
වණිත්‍රාද්‍යනතයොදිතවා කා (2) ශබ්දානුලයවාත්වද.

“ශබ්දාංශ” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “රු” බන්ධන යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (පුළුවමිති “ශබ්” යන වණිත්‍රයන් දෙදෙන එකතුකොට ගත්කල්හි “ශබ්දාංශ” යනුවෙහි) “ශබ්දාංශ” වැද්දේ යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

37. කා, කවරෙක්; සානුජය, සහෝදරයා සහිතව; කානනම්, වනයට; ගවා, පැමිණ; නොකමෙයාන්, ගුණසමත්; ජසාන, නැසීද?; මමෙය, මමෙයෙහි; වණිත්‍රයම්, අසරතුණ දතවා, දී; රුවණා, රුවණතෙම; කිදුසො, කෙබඳුයි?; වද, කියව.

“ගුණසොත්තමය” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “රුම” රුමකු මාරතෙම යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (මැදසිරි “සමසොත්තම” යන අකුරුතුණ එකතුකළකල්හි “රුසමසොත්තමය” යනුවෙහි) “රුසමසොත්තමය” ගුණසමත්තේ ප්‍රධානිතයක යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

38. කා, කවර නැතැත්තියෙක්; විසොගිනී, විවේද ඇත්තී; ගණ්ඨ සාල, කපාලසාලයන්වැනි; පාණ්ඩුඵලානි, ඉදුණු ගෙඩි; බන්ධන, උසුලාද; අනෙක, කෙළවර; වණිත්‍ර, අසර දෙකක්; විධාය, දැනගෙනාව; සිතා, සිතාදෙවී; කයා, කවරකින්; ගාමො, සතුවු සිත් ඇත්තී; අහවත්, වූදයි?; වද, කියව.

“ලවලීලසා” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “ලවලී” ලවලී ගස යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (අනෙකෙහිසිරි “ලයා” යන අසර දෙක එකතුකළකල්හි “ලවලීලයා” යනුවෙහි) “ලවලීලයා” ලවනම්වූ නම දරා වාගේ ක්‍රියාවෙන් යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

39. කා, කවරවූ; ලොකත්‍රිතයපාවතී, තුන්ලොව පිරිසිදුකරන්නාවූ; දෙවී, දේවියෙක්; විෂණා, විෂණුව; වලලසා, පුරාවත්තීද?; ආද්‍යනත යො, ආදිඅනත දෙකෙහිසිරි; වණිත්‍ර, අසරයන්; දත්වා, දී; කා ශබ්දාංශ, කවර ශබ්දයක්; තුලයවාත්, තුලයවීමටවකදයි; වද, කියව.

සමානා:

ඉති වසීමානාසාරකතී:

40. ආදිනො මධ්‍යනො න්‍යාද්වා සියනෙන වණිජනය,
එකවිත්‍රාදයො යත්‍ර සියමානාසාරං හි තත්.

41. වසනමාසාදු විකාසි රුජතෙ වනෙත්‍ර කිං (1) වලලහ!
පුප ප්‍රව්‍යතාමි,
විහඞ්ගමං කඤ්ච (2) පරිජප්තවාසාරං වදනති ක (3)
පඬකප්පමානවං විදු:
කිං ශු ක මි.

“සමානා” යනු මෙහි ප්‍රඥාවලට උත්තරයි, “මා” ශ්‍රීකාන්තා යනු
(1) ප්‍රඥාතව උත්තරය, (ආදිසෙති හා අනාසෙති සිවි “සනා” යන
අකුරුදෙක යොදාගත්කල්හි “සමානා” යනුම) “සමානා” තුල්‍යතන
අභිවාචකශබ්දයෙකි යනු (2) ප්‍රඥාතව උත්තරය.

මේ වසීමානාසාර ජාතියි.

40. යත්‍ර, යම් ප්‍රඥාතයෙකි; ආදිනා, මුළුත්ද; මධ්‍යනා, මැදින්ද;
අනාත්වා, අතින්ද; එක විත්‍රාදය, එක දෙක තුණ ආදිකොටඇති;
වණිජනය, අසාරකෙනෙක්; සියනෙන, හරිණ්‍යුලැබෙද්ද; නත්, ඒ;
සියමානාසාරංහි, සියමානාසාරනමැයි.

41. වලලහ?, එම්බා ප්‍රියස?; වසනමි, වසන කාලයට; ආසාදු,
පැමිණ; වනෙත්‍ර, වෙනෙහි; කිං පුජපමි, කවරමලක්; විකාසි, විකසිතවිද;
රුජතෙ, බබලාදුයි?; උව්‍යතාමි, කියනුලැබේවා; කඤ්ච, කවර; විහඞ්ග
මමි, පසම්‍යකුට; පරිජප්තවාසාරමි, ව්‍යාප්තව අකුරු කිවම්ආත්තකුයි;
වදනති, කියද්ද; කමි, කවරකු; පඬකප්පමානවමි, පද්මයෙහි උපත්තමු
යයි; විදු, දනිද්ද?.

“කිංශුකමි” යනු මෙහි ප්‍රඥාවලට උත්තරයි, “කිංශුකමි” කැලමල්
යනු (1) ප්‍රඥාතව උත්තරය, (මෙහි එක්වණිසත් හැරගත්කල “ශුකමි”
යනුම) “ශුකමි” ගිරවායනු (2) ප්‍රඥාතව උත්තරය, (මෙහි වණි දෙ
ක් හැරගත්කල “කමි” යනුම) “කමි” බ්‍රහ්මයායනු (3) ප්‍රඥාතව
උත්තරය.

42. සමුද්දනෙ කුත්තු (1) න යාති පාංශුලාං සමුද්දනෙ කුත්තු (2)
 හසං හවෙජ්ජලාත්,
 සමුද්දනෙ කුත්තු (3) තවාපයානාසරි: ප්‍රතිනසමෙබ්බනවාචි
 කිං (4) පදම්.

හි ම ක්‍රම.

43. තපස්විනො 'තපනනමසාසුබායසා
 වනෙසු කසෙම (1) සපාහයනානි සන්නමා,
 ඉහාද්වණිවිතයං නිරසා හො!
 සද්දනං කුත්තු (2) ව සතතිමුච්චනාමි.

හි ප සෙ.

42. කුත්තු, කවරකු; සමුද්දනෙ (සති) මොනවට උදවුකල්හි; පාංශුලාං, කුලවාටත්කරු; නායාති, (පුරුෂයෙම) නොපැමිණේද?; කුත්තු, කවරකු; ජලාත්, දිගෙන්; සමුද්දනෙ (සති) නැගිටිකල්හි හෝ මතුකල්හි; හසම්, හිනි සත්; හවෙත්, වන්නේද?; කුත්තු, කවරක්; සමුද්දනෙ, එසවුකල්හි; තව, තාගේ; අරි: සතුරු; අපයානි, පහවගේද?; කිං පදම්, කවරපදයක්; ප්‍රතින, නිවර්තනය; සමෙබ්බනවාචි, ආමන්ත්‍රණවැඩිවේද?.

“හිමක්‍රම” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “හිමක්‍රම” වදන යායනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, මෙහි එක්වණික් හැරීමෙන්) ‘මක්‍රම’ මොහොත්සන (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (මෙහි වණිදෙකක් හැරීමෙන්) ‘ක්‍රම’ හසායන (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (මෙහි වණිතුණක් හැරීමෙන්) රෙ! කොල! යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

43. සන්නමා, උතුම්බු; තපස්විනා, තපස්විත්තු; වනෙසු, වෙනෙහි; අනානන, අතිශයින්; මහාශ්වයායා, මහත් පුවර්දිම් අතිප්‍රාය ඇත්තානු; කසෙම, කවරත්තව; සපාහයනානි, කැමතිවේදද?; ඉහ, මෙහි; ආදිවණිවිතයම්, මුල්වණිදෙක; නිරසා, හැරලා; හො, හටත්මිත්තු!; කුත්තු, කොතැන්හි; සද්, හැමකල්හි; සතතිමි, බලය; ස්විනම්, සිටියයි; උච්චනාමි, කියනුලැබේවා.

“හිපසෙ” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “තපසෙ” තපස්කිරීම යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (මෙහි මුලඅකුරුදෙක හැරීමෙන්) * “සෙ” විෂ්ණුකෙතරෙහි යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

* ඇතැම් අයගේ මතවශයෙන් ඊළඟින් කෙතරෙහි යනුදවේ.

44. පුරුෂ: කීදුගො (1) වෙහි ප්‍රායෝගික සකලා: කලා,
මධ්‍යමකේවය. කාකලා: මැහි ක: (2) සාන් සුරලා:

හා ගි කෑ.

45. යජ්මානෙන කෘ: (1) ස්වෘතේ: සමස්තවිවාහනීතේ,
විවාහාද්දානග්නො විශේෂා ග්නො: ණු (2) ස්විතං වද.

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବି ଦିଃ.

ඉති භික්ෂුමානාඤ්ඤරජාති:

46. අනෙකුත් සංවර්ධනීය වෙළෙඳාමකරුවන්ට 'එච්, ශාසිබ්ලාබ්ඩ් ඉන්දුනෙතා ගැට්ටිමානාගපාලකයා'.

44. කිදය, කෙට්ටු, පුරුෂ, පුරුෂයෙක්, ප්‍රාණය, බොහෝපස්, සකලා, සිග්‍ර; කලා, කාමවිද්‍යාවත්; වෙනත්, දැනද?; මධ්‍යමයෙහි, මැදසිටි අක්‍රුරයෙකු; නාස්තියා, හැරලා; කෂ, කවරක්; සුරලා, දිව්‍ය ලොකය; සාත්, වත්තේදයි; මුඛ, කිසිව.

“නාගේක” යනු මෙහි ප්‍රභවලට උතාරයි, “නාගරික” නුවර උපත්තැතැත්තේ හෝ නුවර වැස්සෙන් යනු (1) ප්‍රභවයට උතාරය, (මෙය මැදසිව් වණිතදක හැරීමෙන්) “නාක” දෙව්ප්‍රභව යනු (2) ප්‍රභව නගර උතාරය.

45. ශ්‍රී ලංකාව, සාමකර්මයන්හි සිටින; ස්වදේශිකයා, ස්වදේශීය ශාස්ත්‍රීය කාරණාව; කෘතිය, කවරක්; විවෘතවීම, සංකල්පයක්ද; ආදානම, ආදානමක් සිටි, වශයෙන්, වශයෙන්දෙන; විශාල, හැර; නොමැති, නොමැති; කුඩා; කොටස්; ස්වදේශීය, ස්වදේශීය; වද, කියව.

“සාගවිධි:” යනු මෙහි ප්‍රයෝජනවලට උත්තරයයි, “සාගවිධි:” යාගක රණවිධිපාත්‍ර (1) ප්‍රයෝජනවලට උත්තරය, (මෙහි මූලභා අනෙක “සාගි:” යන අකුරුදෙක හැරීමෙන් “ගවි” යන නමෙන් යනු (2) ප්‍රයෝජනවලට උත්තරය.

ඉච්ඡි භික්ෂුමානාසෂරණගිසි.

46. අනන්‍යාන්‍යාසාරවැඩිවිනයාව, අනන්‍යාන්‍ය අසාරයන් හා බැඳී පැවතීමෙන්ද; අඵවා, නොපහත්; එකානන්තරිතයා, එකඑක වණිගත් හුණ් අතර ඇති බැඳීමෙන්ද; ශබ්දලාබ්‍යයා, ශ්‍රවණ, ශබ්දලාබ්‍යකරණය යන; ඔක්තිවාණ, ඔක්තිකයයිද; නාගපානකා, නාගපානකරණය (බකුකරණය) දනනා, කිසිතලදී.

47. පවිත්‍රමති නාපතිකාත් කී (1) මිහ කිං (2) හවාමහාණං
 බ්‍රවිති ධරණීධරසතු (3) කී (4) මජ්ඣිමනිකායෙ,
 * හරිං වදන්තො (5) ජිනො (6) මදනාපවරිණා සංයුත
 තනොති නත්‍ර කං (7) ශිවණිකුලනාණිවාඛමරමි.

පසොධරසමයො.

48. හවති ජයිති කා (1) ජො සෙතාවහයා (2) ධරණිකාණං
 වහති කී (3) මති පුජපං කීදක් (4) කුසුමසමුද්භවමි,
 මහති සමරෙ චෙට්ඨිති! නිසා වද කිං (5) කාතා:
 කමලමුකුලෙ හාඛනා කීදක් (6) පිබනමු රුජතෙ.

47. ඉත, මෙලෙවිති; පවිත්‍රමි, පිරිසිදුව; අතිනාපතිකාත්, ඉතා නාපතික ඇතිකරන්නේ; කිමි, කුමක්ද?; හවාමහාණමි-හව, ගොඩනං; ආමහාණමි, සමොධනාය; කිමි, කිමක්ද?; ධරණීධරසතු, විශ්ව භාති; (කිමි, කුමක්;) බ්‍රවිති, කියාද?; අජිණිසමොධනමි, අජිණි ජොතකව ආමහාණා; කිමි, කිමක්ද?; කං, කවර ශබ්දයක්; හරිමි, විශ්ව; වදන්, කියාද?; මදනාපවරිණා, ඊශ්වරයාපිණි; සංයුත, යුක්තය; කං, කවරක්; ජිනා, දිනනලද්දේද?; නත්‍ර!, හවන්ති!; ශිවණිකුලනාණිවාඛමරමි-ශිවණිකුල, මොණර සමුනගාණේ; නාණිව, නානාණේ; ආඛමරමි, ආඛමරය; හෙවත් දර්ශන; කං, කවරක්; තනොති, පතුරුවාද?.

“පසොධරසමයො” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “පා:” ජල යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කො” ගොඩනං! යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “ධර” උසුලවනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “රස!” රසාජිණික යනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “ස” විශ්වයනු (5) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “මයා” මයනම අසුරයායනු (6) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “පසොධරසමයො” වැසි කාලයයනු (7) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

48. කාපසනා, කවරසෙතාවක්නොමේ; ආපජා, සංග්‍රාමයෙහි; ජයිති, දිනනසුලුවා; හවති, වේද?; අධරණිකාණමි, ගවිනොල සරසන වසනව කව; ආතවය, ආමහාණයකරව; අති, සරිතෙම; කිමි, කුමක්; වහති, උසුලාද?; කුසුමසමුද්භවමි, වනුක්වලින් උපන්; පුජපමි, මල; කීදක්, කෙබඳුද?; චිට්, එම්මාචිට්; මහතිසමරෙ, මහත්යුක්තයෙහි; නිසා, නාපිණි; චෙට්, සතුරු; කිං කාතා, කුමක්කරණලද්දේද?; වද, කියව; කමලමුකුලෙ, පද්මකුඛමලයෙහි; මධු, මල්ලය; පිබන්, පානයකරන් නාඩු; හාඛනා, හාඛනෙම; කීදක්, කෙබඳුව; රුජතෙ, බබලාද?.

* “හරිමිදති”-කලිකතා.

පරිච්ඡේදය.

ශාඛිකලාපිනි.

49. ආභවානං කිං (1) භවති ති තරො කසාවත් ප්‍රභවිඤ්ඤා ප්‍රායා කායාං කි(2)මපි න කලො කුච්ඡෙන කෙ පරෙභාමි. පුණිං චතුං චහති නනු කා (3) පාවජති මලානවස්සු; (4) කෙ (5) නොදනා ජනිතමසමං කභමාපෙනාති ලොකා.

නිශ්පකාපරණ.

50. කා (1) සමුද්ධිං සුභව භවතො බ්‍රාහ්මි පාවජාමි සමාස් ප්‍රායා කීදන් (2) භවති විපිනං සමප්‍රවාසෙව ඵ්භසෙඛනා, ලොකා කසමිත් (3) පුණසති මුදං කා (4) නිදියාවපෙජනි ප්‍රායො ලොකෙසතිතමිහ සුඛං ජනතුනා කීදුශෙන (5).

“පරිච්ඡේදය” යනු මෙහි ප්‍රභවලව උත්තරයි, “පර” ශ්‍රේෂ්ඨවූයනු (1) ප්‍රභවයට උත්තරය, “රහ” රත්පැහැය! යනු (2) ප්‍රභවයට උත්තරය, “ගරම” විෂයයනු (3) ප්‍රභවයට උත්තරය, “රසුඤ්ඤා” රත්පැහැ ඇත්තේයනු (4) ප්‍රභවයට උත්තරය, “ජින” දිනනලද්දේයනු (5) ප්‍රභවයට උත්තරය, “පරිච්ඡේදය” මල්පෙණුවෙන් සරසනලද්දේයනු (6) ප්‍රභවයට උත්තරය.

(මේ) ශාඛිකලාපිනි.

49. කසාවත්තණය, නිසිවිකසාකව; ආභවානාමි, ආමන්ත්‍රණය; කිං භවතිති, කුමක්වේද?; ප්‍රභවිඤ්ඤා, එම්බා ප්‍රභවපවුලෙහි; කෙ, කවුරු; ප්‍රායා, බොහෝසේ; පරෙභාමි, මෙරමාගේ; කිම්අපි කායාමි, කුමනවූද කවසුක්තක්; කලො, කලියුගයෙහිදී; නකුච්ඡෙන, නොකෙරෙද්ද?; නනු, පිත්තක්ති; කා, කවරක් නොමෝ; පුණිංචතුමි, පුණිංචතුයා; චහති උසුලාද?; මලානවස්සු, මලානිකවූ ඇස්ඇත්තකුට, පාවජති, (කෙසේ) කසා කෙරේද? ලොකා, ලෝවැසිනෙම; කසා, කවරක්හු කරණකොටගෙණ; උදනාජනිතමි, පිපාසගෙන් භවගත්; අසමමි, විෂමවූ; කභමමි, විඩාව කව; ආපෙනාති, පැමිණේද?.

“නිශ්පකාපරණ” යනු මෙහි ප්‍රභවලව උත්තරයි, (මේ) එකානන රිතගෙයිත් “නිප” බක්මිගසයනු (1) ප්‍රභවයට උත්තරය, “පරෙ” සතුරෝයනු (2) ප්‍රභවයට උත්තරය, “රහ” පසලොස්වකයනු (3) ප්‍රභවයට උත්තරය, “කාණ” කණා යනු (4) ප්‍රභවයට උත්තරය, “නිශ්පකාපරණ” නිර, ජලයාගේ; අපකාපරණ, හානිගෙන්; හෙවත් දිගනැති බැවින් යනු (5) ප්‍රභවයට උත්තරය.

50. සුභව!, එම්බාසෙබල!; භවතා, භවත්තව; සමුද්ධිං, සමුඛාබ්‍යාසය; කා, කවරක්වත්තීදයි; බ්‍රාහ්මි, කිත්තව; සමාස්, මොනවට; පාවජාමි, විඩා රමි; ප්‍රායා, අලුත්ම; සමප්‍රවාසෙව, යහපත්ව වැඩුනු; ඵ්භසෙඛනා, සියො තුත් කරණකොටගෙන; විපිනමි, වනය; කීදුක්කවති, කෙබඳුවේද?;

විභාගසම්මතය.

එකානන්තරය ශාස්ත්‍රානුකූලය.

51. ගොෂ්ඨී විද්‍යාප්තවත්තය 'පි ගොවනියා කීදත් (2) හවෙ
තතරණි රමෙහු කා(2)සද්දත්,
දුමාරදපීදලිතාමරනායකාපි කීදත් (3) කාරි සුරගනුව
මුර්ගහෙන.

නාරකවිරහිතය.

	ක	
වි	ර	හි
	තා	

ලොකා, ලෝවැසිතෙම; කැමත්, කවරක්කුතෙකරහි; මුදම්, හඹි; පුණ
යහි, එළවාද?; හෙවත් පුකාශනකර්ද?; කුදියා, තාපිසිබද්ද; ජෙප්පි,
දිනනසුලුතැනැත්හි; කා, කවරක්වත්කීද?; කීදගෙන, කෙබදුවූ; ජත්
තුනා, සභිසකුච්ඡිත්; ඉහ, මෙලෙවිත්; ප්‍රාය, බෙහෙවින්; සුබම්, සුචයේ;
සුභම්, සිව්මද?.

“විභාගසම්මතය” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “විර!” විරය!
යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “රහි” යවයෙන් වෙසෙසිම් ඇත්තේ යනු
(2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය “හාසෙ” සිනහවෙහි යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්ත
රය, “සෙනා” සෙනාවයනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “විභාගසම්මතය”
විභාගආශ්‍රයකරන්නාවූ යනු (5) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

(මේ) එකානන්තරය ශාස්ත්‍රානුකූලය.

51. විද්‍යාප්තවත්තිය, පණ්ණාසකයා ඇතිවූත්; කීදත්, කෙබදුවූ;
ගොෂ්ඨී, සභාවත්; ගොවනියා, සොකකටසුතුළුවා; හවෙත්, වත්කීද?;
තරණි රමෙහු, සුයසිකරණයෙහි; කා, කවරත්; සද්ද, හැමකල්හි; අසත්,
ඇද්ද?; දුමාර, නොවැළකිනහැකිවූ; දඹ, අහසකාරයෙත්; දලිත, පිඩාක
රණලද හෝ පෙළපාලද; අමරනායකාපි, අසුරයාඇත්තාවූද; සුරගනුව,
නාරකනම් අසුරයාගේ; වමු, සෙනාව; මුහුණ, සකසුකුමාරයාච්ඡිත්;
කීදහි, කෙබත්දත්; අකාර, කරණලද්දීද?.

“නාරකවිරහිතය” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, (මෙහි ප්‍රථමා
සුරදෙක හැරීමෙන්) “කවිරහිතය” කවිරහෙන් තොරවූවා යනු (1)
ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (සෙසු අසුරදෙක හැර ප්‍රතිලෝමයෙන්) “රවිකරනා”
හරැරුන් ඇතිබව යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “නාරකවිරහිතය” නාර
කනම් අසුරයාගෙන් තොරබව යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

52. කීදුක් (3) පරෙරුපහනො හවති ස්ථිතියා:
 පාවජ්‍යානුච්ච (2) ඉහ කිං (3) විදිතං පවිත්‍රම්,
 විවජ්ජනපාණ්ඩරණො ජනකො යද්දියා: (4)
 කීදුක් (5) පරෙර රහිතියා ස පුමාන් පුතා සාතාන්

ව්‍යංගික නිගමනා: .

නාගපාශ්‍යකියා:

53. භාෂාභිශ්චිත්‍රිතං යත් සාතාසංසකාන ප්‍රාකාශාදිහි:
 සනාගස්චිත්‍රනාදිවජ්ජනි සංග්‍රහං තේකභාෂයා.

52. කීදුක්, කෙබඳුවූ; ස්ථිතියා, රජෙක්; පරෙරා, ගතූන්විසින්; උපහතා, නසනලද්දේ; හවති, වේද?; අනුච්ච, උස්නුවූ නැතැත්තකුව; (මිච්චෙත්‍ර) (කිම්, කෙසේ); පාවජ්ජි, කතාකෙරෙද්; ඉහ, මෙලොකයෙහි; කිම්, කුමක්; පවිත්‍රම්, පිවිතුරුයි; විදිතම්, ප්‍රසිද්ධ?; යද්දියා, යම්කුණක්; ජනකා, පියතෙම; විවජ්ජනපාණ්ඩරණා, විශේෂයෙන් සිද්ධතලද අත්පාදැත්තේද?; සංපුමාන්, ඒපුරුෂතෙම; පරෙරා, අත්‍යයන්විසින්; පුතා, නැවත; කීදුක්, කෙසේ; අහිතා, කියනලද්දේ; සාතා, වත්තේද.

“ව්‍යංගික නිගමනා:” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, (මෙහි “ව්‍යං” යන අක්ෂරය හැරීමෙන්) “ගතනායා” පහවූ නීතිදැත්තෙක් යනු (1) ප්‍රශ්නායට උත්තරය, (මෙහි පළමුව “ව්‍යංගි” යන අක්ෂරයෙක හැරීමෙන් හා “යා” යන අනුනාසරය හැරීමෙන් ප්‍රතිශ්‍රෝමවශයෙන්ගත්කල) “නත” නැමුනුනැතැත්තා! යනු (2) ප්‍රශ්නායට උත්තරය, (සෙසු) අක්ෂරහැර ප්‍රතිශ්‍රෝම වශයෙන් “ගව්‍යම්” ගෙරන් අයත් සියල්ලයනු (3) ප්‍රශ්නායට උත්තරය, “ව්‍යංගිගතනායා” විකලාඛන ඇතනකුගේ හෙවත් පහවූ ගර්භ වශව ඇත්තකුගේ පුත්‍රයෙකයනු (4) ප්‍රශ්නායට උත්තරය.

(මේ) නාගපාශ්‍යකියි.

53. යත්, යම්කාමයක්; සංසකාන ප්‍රාකාශාදිහි, සංසකාන ප්‍රාකාශාදිවූ; භාෂාභි, භාෂාවක්ගෙන්; චිත්‍රිතම්, විසිතුරු කරණලද්දේ; සාතා, වත්තේනම්; සනාග, සත්පුරුෂයෝ; නත්, එය; චිත්‍රම්, විභූයයිද; එකභාෂයා, එක්භාෂාවකින්; චිත්‍රිතංතු, විසිතුරු කරණලද්දවනාහි; සංග්‍රහම්, සංග්‍රහයයිද; ඉවජතති, කැමිනිමෙන්.

54. කිං (1)න ස්සාත්තිදුක්ඛං-මහතො පිච තාදුස්ස ජලරුසො,

* දින අරකිරණපංසණ-පඨිට්ඨං ගොඉ කිං (2) ගොසෙ.

(මේ අර්ථය ප්‍රාකෘතයි.)

කමලවණම්.

55. මහස්සතිතමච්චු කිදුක් (1) පාවජ්ඨි රොගී(2)නිශාසු කිං (3) භානි,
කො (4) නබෙහා වදහි මාගා (5) ඛෙ † ගමමඉ කෙරිසා රඉණා.

(මේ පාදය ප්‍රාකෘතයි.)

අවිසාමහමිරණං.

සංසකානප්‍රාකෘතඡනිති.

54. මහතාඅපි, මහත්වූද; තාදුස්ස, එබඳුව; ජලරුසො, දියරුසත්;
හෙවත් සමුද්‍රයාගේ; කිම්, කවරවසනුවක්; කිදුක්ඛම්, කෙබඳුවූයේ;
නස්සාත්, නොවත්තේද?; දිනඅරකිරණපංසණ, තිරුරැස්වැදීම කරණ
කොටගෙණ; ගොසෙ, අප්‍රත්තිවේලෙහි; කිං, කුමක්; පඨිට්ඨං, පිපෙනලද්
දේ; ගොඉ, වේද?.

“කමලවණම්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “කමලවණම්”
“කම්” ජලය; “අලවණම්” දුණුනැත්තේයනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය,
“කමලවණම්” (ප්‍රාකෘත) පිපුම්වෙනයනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

55. කිදුක්, කෙබඳුව; අමච්චු, ජලයක්; මත්ස්සතිතම්, මසුත්වහිතද?;
රොගී, රෝගඇත්තේ; පාවජ්ඨි, විවාරයි; කිම්, කුමක්; නිශාසු, රුත්‍රිගෙහි;
භානි, බබලාද? කා, කවරෙක්; අනඛතා, අනඛතාද? මාගා, මුවා;
වදහි, කියයි; ඛෙ, ආකාශයෙහි; කෙරිසා, කෙබඳුව; රඉණා, සුගතීය
කුපිසිත්, ගමමඉ, යනු ලැබේද?.

“අවිසාම හමිරණං” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “අපි”
පක්ෂීන් නැත්තාවූයනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “සාම!” රෝගී! යනු (2)
ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “හම්” තරුවයනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “ඉ” කාම
තෙමයනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, එණ! මාගම! යනු (5) ප්‍රශ්නයට උත්
තරය, “අවිසාමහමිරණං” (ප්‍රාකෘත) විධානැතිවූ කරකැවීමෙන් යුත්
යනු (6) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

(මේ) සංසකානප්‍රාකෘතඡනිති.

* “දිනකරකිරණපංසණ ප්‍රතිබ්බං හවති කිං ප්‍රහානෙ”-සංසකාතයි.

† “ගමෙතෙ කිදානා රචිණා”-සංසකාතයි.

56. ප්‍රායෝ ඩිහ්‍යති කීදූශා (1) දරිගජ්ඣදුන්න ප්‍රතිණා ගජා:
පාඨවී සමප්‍රති කීදූශා (2) නාපතිනා රජකුටී රජතෙ,
ප්‍රාය: ප්‍රාචාමි කීදූශි(3) ගිරිතටී ධනනා ච කා:(4)කං(5)ජලෙ
* මජ්ජිමනිකායෙ චූළියෙ සංඝද්වයදිණෙ ජදං සරො කෙරිසම්(6).
(මේ පදය අපහ්‍රංශයි.)

සරද්‍ය දවතා විදවාහිරම්.

57. කාතනං කීදූශ (1) මඛිං-දනතභවං කං (2) වදනති විවාංසා,
අතිලක්ඛාවිපදංකිං-(3) † කෙරිසු (4) සුආණ්ණසු නොඉ ජනො.
(මේ පදය අපහ්‍රංශයි.)

56. දනතප්‍රතිණා, ගිහවුදත්තාත්තා; ගජා, හසතිසු, කීදූශාත්, කෙබඳුවු; අරගජාත්, සතුරුඇතුත්ගෙන්; ප්‍රාය:, බාහුලයගෙන්; ඩිහ්‍යති, හඟවෙද්දී? කීදූශා, කෙබඳුවු; නාපතිනා, රජකු කරණකොටගෙණ; රජකුටී, සරජකු; පාඨවී, පොළොව; සමප්‍රති, මෙකල්හි; රජතෙ, බිබලාදී? ප්‍රාචාමි, වම්බාකාලගෙයි; කීදූශි, කෙබඳුවු; ගිරිතටී, පඬුනප්‍රානනය; ප්‍රාය:, බොහෝගේ; කීදූශි, කෙබඳුවත්තීදී? කා, කවරෙක්; ජලෙ, දිගෙයි; කම්, කවරකු; ධනෙත, දරාදී? සංඝද්වයදිණෙ, වැසිපහවගිය දවස් දි; හෙවත් ගරත් සතුළුවති; මජ්ජිමනිකායෙ, මධ්‍යන්තකාලගෙයි; (ඉරමුදුන්වෙලේ) සරො, විල; කෙරිසම්; කෙබඳුවුණේ; ජදං, විද?

“සරද්‍යදවතාවිදවාහිරම්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “සරද්‍යත්” දත්තාත්තා වූ යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අවතා” රකින්නාවූ යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “විදවා” ලැබිණි නැත්තියනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අතී” අනන්තනම් නාරජයනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “අම්” විෂ්ණුයනු (5) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, සරද්‍යදවතා විදවාහිරම් (අපහ්‍රංශ) සරද, හසතිත්තේ; අත්, පැමිණීමෙන්ද; “අවත” ආරක්ෂකයන්ගේ; ආවිද, ඵලකීමෙන්ද; “වාහිරම්” නොරවුණේ යනු (6) ප්‍රශ්නයට උත්තරය,

57. කාතනම්, සිදිනලද; අඛිගම්, අව්‍යවය; කීදූශම්, කෙබඳුවෙදී? විවාංසා, පඬුනවර; කම්, කවරවෙණිගක්; දනතභවම්, දනෙහි උපදින්නේ යයි; හෙවත් දනතායයි; වදනති, කීද්දී? කිංපදම්, කවරපදයක්; අතිලක්ඛාවි, ඉතා ලක්ෂ්‍යවෙබකදී; සුආණ්ණසු, සත්පුරුෂයන් කෙරෙහි; කෙරිසු, කෙබඳුවු; ජනො, සහිතයක්; නොඉ, වේද?

* “මධ්‍යන්තනවලායං සනාතායදිනෙ ජාතං සරද්‍ය කීදූශම්”-සංකායයි.
† “කීදූශා: සුආණ්ණසු ගවති ජනා:”-සංකායයි.

විසුන්නමණු.

ඉති සංඝකානාපත්‍රංගජනි:

58. කිං (1) සුඛමානු: ප්‍රාය:-කෙශපිකාරස්ස (2) කා(3)ගරෙදීසිතා,
කථමානා කසම් (4) නනිශි-* කො (5) ලුබ්බිඉ චිරපුලියාණම්.
(මේ පා ද ය අ ශු ඛ මා ග සි ක සි.)

ශමලකම්මාලමෙත.

59. කා: සනමෙරමසුත ඉති විබ්‍යාතා: පාවජනි සජ්ඣං හරිණා,
† අභිණවණ අලිජණෙ අසානුං කෙණ උජ්ඣගඉ.
(මේ අ ඒ ය පෙ ශා පි ක සි.)

“විසුන්නමණු” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “විසුම්” අමුමස්
ගදඇත්තේයනු (1) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, “නම්” නකාරයනු (2) ප්‍රශ්න
යට උත්තරය, “අණු” පරමාණුසහිසක් යනු (3) ප්‍රශ්නාට උත්තරය,
“විසුන්නමණු” (අපත්‍රංග) විශවාසකරණලද සිත්ඇත්තෙක් යනු (4)
ප්‍රශ්නාට උත්තරය.

මේ සංඝකාන අප නුංගජනිති.

58. ප්‍රාය:, බොහෝමස්; කිම්, කුමක්; සුඛම්, සැපයයිද; (කම්, කවරක්)
කෙශපිකාරස්ස, ඵලකපිකාරයයිද; ආනු:, කියද්ද?; හරෙ:, මිනිසුන්ගේ;
දිසිතා, ප්‍රාග්‍යාතොමෝ; කා, කවරක්වන්නීද?; නිශි, රුත්‍රිකෙහි; කසම්ත්,
කවරක්ග්‍රහකරෙහි; ආනා, ආලොකය; කථම්, කෙසේද?; කො, කව
රෙක්; චිරපුලියාණම්, චිරපුරුෂයන්ට; ලුබ්බිඉ, කැමැතිවේද?;

“ශමලකම්මාලමෙත” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි; “ශම්”
මඟුලයනු (1) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, “අලකම්” කියමුණෙදයනු (2) ප්‍රශ්න
යට උත්තරය, “මා” ශ්‍රීකාන්තායනු (3) ප්‍රශ්නාට උත්තරය, “අලමෙත”
හෙ, තාරකාවෙහි; අලම්, අභිගසිත්; (ආලොක) යනු (2) ප්‍රශ්නාට උත්
තරය, “ශමලකම්මාලමෙත” (අශුඛ මානසික) සුඛක්‍රියා පටන්ගැත්මයනු
(3) ප්‍රශ්නාට උත්තරය.

59. කා, කවරෙක්; සනමෙරමසුතඉති-සනමෙරම, හසනියාගේ;
සුතාඉති, පුත්‍රයයි; විබ්‍යාතා:, ප්‍රසිද්ද?; හරිණා, මුවා; සජ්ඣංම්, ව්‍යානාව;
පාවජනි, විවාරයි; අභිණවණ අලිජණෙ, අලුත්වූ නුවරවාසිජනයෙක්;
අසානුං, යනපත්තුවූ රජු; කෙණ, කවරකිත්; උජ්ඣගඉ, හරිද?.

* “කො රෙවතෙ චිරපුරුෂාණාම්”-සංඝකානසි.

† “අභිනවනගරිජනා අසානුං කෙත තාජති”-සංඝකානසි.

කලහඵණ.

සංසකානමාගධිකම්.

60. කොපාරුණං කි (1) මරුණාග්‍රසරසා පුජි
කාණාග්‍රනිජේතනනො රුපමානපාත්‍රම්,
* පතනං ඛණේ මරණං සඤ්ජය රණේණා
පුතෙනාති කිං (2) පටිසිලාණං තුරඛගමාභම්.
(මේ අ ඒ ය පෙය්‍යා වි ක සි.)

කපිලපණම්.

61. කං(1)පිණයනති ජලදා-සෙසනාං කීදුක්(2)පලායතෙ සමරුත්,
බතෙන ශිෂ්ටබරු කිං (3)-† රුඤ්ජිරං කෙරිසං (4) හොදි.
(මේ පා ද ය පෙය්‍යා වි ක සි.)

“කලහඵණ” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “කලහා” (ඇත්ත වැඩියෙන්) යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “ඵණ” මාගය! යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කලහඵණ” (පෙය්‍යා විකා) කරවුවරටහසින් යනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

(මේ) සංසකානමාගධිකම්.

60. කොප, කොපයෙන්; අරුණම්, රත්පැහැවූ; කිම්, කුමක්; පුජිට්කා ශ්වා, පුජිට්කාවෙන්; අග්‍ර, ඉදිරියෙන්, නිෂ්ඨිත, තබනලද; නනො, ගර්ථ ඇත්තාවූ; අරුණාග්‍රසරසා, සුගතියෙන්; නොහොත් අරුණ, සුගතියෙන්; අග්‍රසරසා, ඉදිරියෙන් හැසිරෙණ රථාවාසියාව; උපමානපාත්‍රකුනම්, උපමාවට භාජනවූද; සඤ්ජයරණේණා, සගරරජත්‍රයෙන්; පුතෙනාති, දරුවන්විසින්; තුරඛගමයං, (අශ්වමෙධය පිණිස) අසුන්ගෙණීමට; කිම්, කවරනැතකව; පටිසිලාණං, ප්‍රවිච්ච; ඛණේණ, ඇසිල්ලකින්; මරණං, මරණයට; පතනං, පැමිණෙනලද්දේද?

“කපිලපණම්” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “කපිලපණම්” වදුරුමුහුණයනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කපිලපණම්” (පෙය්‍යා විකා) කපිලනම්සාසිත්‍රයන් වනාවයනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය,

61. ජලදා, මෙසනත්; කම්, කවරක්ත්; පිණයනති, පිණවද්දේ; කීදුක්, කෙට්ටුවූ; සෙසනාමි, සෙසාවක්; සමරුත්, සුඛයෙන්; පලායතෙ, පලාගේදේ; ශිෂ්ටබරු, බෙලල; කිම්, කුමක්; බතෙන, උසුලාදේ; රුඤ්ජිරං, (ඊශ්වරමුඛිනිවිසෙසනක්වූ) රුඤ්ජයන් හිස; කෙරිසං, කෙට්ටුවූයේ; හොදි, වේද?

* “ප්‍රාජනං සෂණෙන මරණං සගරසා රුඤ්ජ පුතො කිං පුජිතා තුරඛගමා භිම්”-සංසකානසි.

† “රුඤ්ජිරං කීදාගමාති”-සංසකානසි.

ව්‍යාකෘත කාව්‍යය.

සංස්කෘත ප්‍රභේදයකි.

62. කො (1) වණිදු, කව (2) ජලධිසුතා කඤ්ච (3) දිඝ්ඛිසංඝං
ප්‍රානුච්ඡිද්ධා: කම (4) ජයදණ්‍යා තාර්කිකෙ: කෙ (5) ක්‍රියානො,
ආමනෙත්‍රාසාපි: (6) කප්පය විදිතං කිං (7) පදං හෙතුචාචි

* ජණ්‍යවෙධං මහග්‍ර මහිලා සාපි වොලොලු කීතෙ (8).

(මේ පාදය වඩා හොඳයි.)

අ එ වමමාරං වාදවෙති.

“ව්‍යාකෘත කාව්‍යය” යනු මෙහි ප්‍රභේදයට උත්තරයි, “ව්‍යා
කම” කැඳැත්තාගේ (1) ප්‍රභේදයට උත්තරය, “කාව්‍යය” හඟවන (2)
ප්‍රභේදයට උත්තරය, “කම” කියන (3) ප්‍රභේදයට උත්තරය, “ව්‍යාකෘ
ත කාව්‍යය” (ප්‍රභේදය) ගම්‍යානාමිනදිගේ උපත්‍රලමෙන් යනු (4)
ප්‍රභේදයට උත්තරය.

(මේ) සංස්කෘත ප්‍රභේදයකි.

62. වණිදු, වණිදුගේ පළමුවන අක්ෂරය; ක, කවරේද? ජලධි
සුතා, ක්‍රියානොනොම; කව, කොතැන්හිද? ඛිද්ධා, පණිනිගේ;
කඤ්ච, කවරක්; දිඝ්ඛිසංඝ, දිඝ්ඛිසංඝ ඇත්තාගේ; ප්‍රානු, කියද්ද?
අණ්‍ය, මේ පණිනිගේ; කම, කවරක්; ජයදණ්‍ය, තාර්කිකෙ,
තාර්කිකාගේ; කෙ, කවරක්; ක්‍රියානො, කරණලාබ්‍යද්ද?
පි, පණිනිගේ; ආමනෙත්‍රා, ඇමතුම්කවසුතු; කිං, කවරදක්;
හෙතුචාචි, හෙතුචාචකයයි; විදිතම්, ප්‍රසිද්ධයි; කප්පය, කියව; ජණ්‍යවෙති,
හඟවන; ජණ්‍යවෙති, නොනොතිරිම; මහග්‍ර, එත්තියද; සාපි, ඇතො
මේද; කීතෙ, (නිශ්චයවන) කෙසේ; වොලොලු, කතාකරන්නියද?

“අඑවමමාරංවාදවෙති” යනු මෙහි ප්‍රභේදයට උත්තරයි, “අ”
අක්ෂරය (1) ප්‍රභේදයට උත්තරය, “එ” විශේෂකෙරෙහි යනු (2) ප්‍රභේද
යට උත්තරය, “වම” වකාරය (3) ප්‍රභේදයට උත්තරය, “මාරම්” අන
ගම්‍යාගේ (4) ප්‍රභේදයට උත්තරය, “වාද” වාදය (5) ප්‍රභේදයට උත්ත
රය, “වෙ” පණිනිගේ (6) ප්‍රභේදයට උත්තරය, “කි” කියන අවසානය
(7) ප්‍රභේදයට උත්තරය, “අඑවමමාරංවාදවෙති” (වකාරය) “අඑ”
එමගේ; වමමාරං, මිහිගෙයක්; “වාදවෙති” වාදනාකරවයනු
(8) ප්‍රභේදයට උත්තරය.

* “තාර්කිකාදි අනෙකුත් ආදි ජලධි කව්‍ය”-සංස්කෘතයි.

63. ශබ්දාදා කා (1) ස්වරූපවිච්ඡේදනා කුණ්ඩලො කො (2) සමරුරො කා (3) මමොධො භීරුරුද්ධො පාච්ඡනී දම්,

* හණ්ඩ කුණ්ඩ අණ්ඩොධොරෙ කිස (4) අනුරුද්ධො
යෙප්පච්ඡිලො ස උණ පරිහාරානාරො කිස (5) දෙග්.

(මේ අස්සට ධන සා භා සි.)

නාහිකුමාරො.

සංඝාතලොකිකමිතිවිත්තය.

64. † කො (1) නිවසග්ග සමච්ඡන්දො සුඤ්ඤා! ගිරිගහණකුඤ්ඤාමජ්ඣමි,
සහ අජ්ජනෙතො යොග්ගං සිතිගමනො කෙරිතො (2) හොග්.

(මේ ඉ ධ ප්‍රා කා ත සි.)

63. කාශබ්දා, කවරශබ්දයක්; පුරුෂවිච්ඡේදනා, පුරුෂවිච්ඡේදනා; ස්වරූපවිච්ඡේදනා, වස්තුවිච්ඡේදනා; සමරුරො, ඊශ්වරයාගේ; කුණ්ඩලො, කුණ්ඩලයක; කො, කවරකුණ්ඩලයකද; හරි, විෂ්ණු; අනුරුද්ධො, සාගරයෙන්; කාමි, කවරකාමයක; උද්ගරත්, ගොඩනැංගේද; භික්ඛො, බරපිගෙණගෙණි; ඉදම්, මිට; පාච්ඡනී, ආමන්ත්‍රණයකෙරේද; අනුරුද්ධො, අපරිමිත; ඤා, හණ්ඩකුණ්ඩ, හණ්ඩකානම්බු කෙණ්ඩියක්; කිම, කෙසේ; අණ්ඩො, නොඵලවත්තෙකිද; ධරො, එම්බාධරය; යො, යමකුත්අතින්; ප්‍රච්ඡිලො, (මෙසේ) විවරත්තේනම්; ස, ඔහු; උණ, නැවත; කිස, කෙබඳුව; පරිහාරානාරො, පිළිතුරක්; දෙග්, දෙන්නේද.

“නාහිකුමාරො” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “නා” පුරුෂ යෙක්යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “අහි” සර්වත්‍ර දෙදෙනෙකිනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “කුමි” පාමිමිතයනු (3) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “හාර” හාරය! යනු (4) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “නාහිකුමාරො” (ලොකිකසාමා) කු මල්ලෙම නැත්තේය (කෙසේ ගෙණෙමිද) යනු (5) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

(මේ) සංඝාතලොකිකයන විත්තයයි.

64. සුඤ්ඤා! එම්බාකානාමා!; කො, කවරෙක්; ගිරිගහණකුඤ්ඤාමජ්ඣමි-ගිරි, පව්තයාගේ; ගහණ, සනඬු; කුඤ්ඤාමජ්ඣමි, පළුරක් මධ්‍ය ගෙණි; සමච්ඡන්දො, නමාකාමනියේ; නිවසග්ග* වාසයකෙරේද?; සිතිගමනො, සකඤ්ඤාමාර්ගයෙන්; අජ්ජනෙතො යොග්ගං, අජ්ජනනාසාමිකය; යොග්ගං, සුඛකරණය; කෙරිතො, කෙබඳුවක්; හොග්, වේද.

* “ගහණකා කුණ්ඩකා; ආනසි නධර! කම්මස්මදපිමි,
සංපාච්ඡන් ස ප්‍රනා ප්‍රනානාරො කිදාක් දදාහි”-සංඝාතසි.

† “කො නිවසන සමච්ඡන්දො සුඤ්ඤා! ගිරිගහණකුඤ්ඤාමජ්ඣමි,
සහ අජ්ජනෙතො යොග්ගං සිතිගමනො කෙරිතො”-සංඝාතසි.

‡ ගාලිගෙණියවද්ද, “නාහිකුමි” කියා වචනාසාවෙන් ව්‍යවහාරයි.

සර්වසම්පන්නවශයෙන්.

65. * කා (1) හරිතමණං පරමණං ගුණගණජීවණසලාහණිගාසා,
කඳු වඩවබෙහිසදා, හුආසනා කෙරියා (2) ගොනති.

(මේ අඩ ප්‍රා කා හ සි.)

සර්වසම්පන්න.

ඉති ගුඩප්‍රාකානම්.

66. † පාණිගාහණණිදංසණ්‍ය සොහතු කෙති (1) මණ්ඩිඅම්,
සාහසුබ්‍රවීර! පරමණාර්ථලං කෙති (2) බණ්ඩිඅම්.

“සර්වසම්පන්නවශයෙන්” යනු මෙහි ප්‍රයෝගවලට උත්තරයි, “සර්වසම්පන්නවශයෙන්”-සර්ව, සර්වත්වමිත්‍රවත්, “සස” සාවත්, “වර්ත” උත්තරත්, යනාදියෙන්; “වශයෙන්” සමුහය යනු (1) ප්‍රයෝගවලට උත්තරත්, “සර්වසම්පන්නවශයෙන්”-සර්වස, වෙහෙවත්; සවර, වැද්දත්සමත්; “ආහව” යුග්මත්; “ගො” යන සුලුයනු (2) ප්‍රයෝගවලට උත්තරත්.

65, කා, කවරකුත්; ගුණගණජීවණසලාහණිගාසා, -ගුණගණ, (කරුණාමයාදිය) ගුණසමූහයෙන් හා; ජීවණ, ජීවත්වන්නායෙන්; සලාහණිගාසා, ප්‍රයෝගකවයුතුය; පරමණ, සැමයාගේ; මණ, සිත; හරිත, හැරගනීද; වඩවබෙහිසදා, වඩවයන අනුකරණයකදී ඇත්තා; හු ආසනා, වත්නි; කෙරියා, කෙරෙයිවානු; ගොනති, වෙද්දී; කඳු, කියව.

“සර්වසම්පන්න” යනු මෙහි ප්‍රයෝගවලට උත්තරයි, “සර්වසම්පන්න” අනුරූපව භාග්‍යවත් නොමේ යනු (1) ප්‍රයෝගවලට උත්තරත්, “සර්වසම්පන්න” අඩ බොහෝකොට ඇත්තායනු (2) ප්‍රයෝගවලට උත්තරත්.

මේ ගුඩප්‍රාකානම්.

66. පාණිගාහණ, විවාහය; ණිදංසණ්‍ය, වසනා; කෙති, කවරකින්; මණ්ඩිඅම්, අලංකාරකරණයකදී; සොහතු, නොහිද; වීර!, එවබා වීරය!; සාහසුබ්‍ර, බොහෝසෙයින් සාහසවත්වනු; පරමණාර්ථලං, සැමයාගේ සතුරුසෙතාව; කෙති, කවරආකාරයකින්; බණ්ඩිඅම්, (කාසිසින්) අති භවනාකරණයකදී; හෙවත් පරදවනලද්දේද?.

* “කා හරති මනා පරමණං ගුණගණජීවණසලාහණිගාසා,
කඳු වඩවබෙහිසදා හුආසනා කෙරියා හවති”-සංකානම්.

† “පාණිගාහණිදංසණ්‍ය සොහතු කෙති මණ්ඩිඅම්,
සාහසව්‍රවීර! ප්‍රතිපුබ්‍රං කථං බණ්ඩිඅම්”-සංකානම්.

සංකාන ප්‍රාකානාදී භාෂාවන් හා පාලිභාෂාවේ සමහරවිෂයවල ඇති සමබව පෙන්වනු පිණිස මෙහි ඇතුළත් කරනු ලැබූ කතිසයලොකයක්ද පාලිභාෂාවට යෙදෙන සේ දක්වනු ලැබෙයි.

64. කා නිවසති සවත්තං සුදුරි! ගිරිගණකුණ්ඩප්‍රකාමිති,
සහ අප්‍රජනනගොසුං සිහිගමනො කීද්දො හවති-පාලි.

65. කා හරති උතං පතිනො ගුණගණජීවණසලාහණිගාසා,
කඳු වඩවබෙහි සද්දං හුආසනා කීද්දො හවති-පාලි.

සමරඛගණෙතිමි.

67. * රසිඳුනු කෙණ (1) උච්චාඛණ්ණ කීර්ජන ප්‍රදර්ශනසු
කෙණ (2) උච්ච්ජන,
තිසිඳ ලොඳ ඛණ්ණ කෙණ (3) සුතිගාලු එහු එහු මම
භූ දණෙ ගිහිද.

ශ්‍රීරසග්ඵණ.

ගුඩාපත්‍රංගමි.

68. † සුදලො මෙහං පුච්ඡනු පුච්ඡනු මෙහොවි තං තහා සුදලමි,
කෙණ හඳා සදලසුඳා කෙණ ජණො විසලු පාඨාලමි.

“සමරඛගණෙතිමි” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “සමරඛගණෙතිමි” සම්ප්‍රදායයෙන් (එකපාවිත්) යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “සමරඛගණෙතිමි” සුඛණෙහිදී කරණලද ක්‍රියාවලින් යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

67. කෙණ, කවරකින්; රසිඳුනු, රසිකයන්ගේ; ට්‍රි උච්චාඛණ්ණ, සමානායෙන් ඉගිලීම; කීර්ජන, කරණලැබේද?; ප්‍රදර්ශනසු, තරුණ සුන්දරයෙකු; කෙණ, කවරකින්; උච්ච්ජන, කලකිරවනු ලැබේද?; තිසිඳ, පිපාසඇත්තාවූ; ලොඳ, ලෝචයිතෙම; ඛණ්ණ, ඇඟිල්ලකින්; කෙණ, කවරකින්; සුතිගාලු, සුවපත්කරණු ලැබේද?; මම, මාගේ; එහු එහු, මම පුත්තය; භූදණෙ, ලොකයෙහි; ගිහිද, (කවරක්වුවහිත්) ගායනාකරණු ලැබේද?; හෙවත් කියනු ලැබේද.

“ශ්‍රීරසග්ඵණ” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “ශ්‍රීරසග්ඵණ” ශ්‍රීරස, රසනැත්තාවූ; රඵණ, රචයෙන්; යනු (1) ප්‍රශ්නයට උත්තරයි, “ශ්‍රීරසග්ඵණ”-ශ්‍රීරස, රසිකයෙකු පුරුෂයා කෙරෙහි; “රඵණ” ඇල් මෙහි යනු (2) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “ශ්‍රීරසග්ඵණ”-ශ්‍රීර, ජලයදීමෙහි; සරඵණ, උත්සාහසහිතවැටිත් යනු (3) ප්‍රශ්නයට උත්තරය, “ශ්‍රීරසග්ඵණ” පහවූ රසඇති සිරසෙන් යනු (4) ප්‍රශ්නයට උත්තරය.

(මේ) ගුඩාපත්‍රංගමි.

68. සුදලො, ගුහරනෙම; මෙහං, මෙකුසලයෙහිත්; පුච්ඡනු, විචාරයි; සදලසුඳා, සගරජනුගේ පුත්‍රයෝ; කෙණ, කවරක්වුවහිත්; හඳා, නාසකලද්දනු හෝ දවනලද්දනුද?; මෙහොවි, මෙකුසලයෙහිද; තං, ඒ උරගෙහිත්; තහා, එසේම; සුච්ඡල, විචාරයි; කෙණ, කවරකින්; ජණො, ජනනෙම; පාඨාලමි, පාතාලයට; විසලු, ප්‍රවේශවේද?.

* “රසිකාණං කෙන උච්චාචනං ක්‍රියතෙ

පුච්ඡිමානසං කෙන උච්ච්ජනෙ,

තාමිතො ලොකා ඤාණං කෙන සුඛි කියතෙ

එස පුත්තො මම භූවනෙ කෙන ගායනෙ”-සංකානමි.

† “ශුකතෙ ඤෙසං පාවජති පාවජති මෙහොපි තං තථා ශුකරමි,
කෙන න තා සගරසුතා සෙන ජනො විසති පාතාලමි”-සංකානමි.

‡ “උච්චාචනං සවිදෙශාදෙ ක්‍රියතං පරිකීර්තමි”-යනු තනෙත්‍රාකතයි.

බලාහනවිලෙණ.

69. * ධවලුරුලෙහිං කෙහි සොහු ධලණී මසාණදෙසසා,
ණිලඤ්ඤා රක්ඛණාලා කෙහිං පලිවෙට්ඨා හොනති.

ණලකලංකෙහිමි.

ගුබ්බාගධිකම්.

70. † පෙට්ටි පුට්ඨු කකණේ රොවුතු කසණේ සණේ කෙහිමි,
සව්වාලු ණ කෙහිං සමථිනති සව්වං ණිතිතං කතාදමි.

අභිනපරකෙහිමි.

“බලාහනවිලෙණ” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “බලාහන විලෙණ”- බලාහ!, එම්බාගුකරා!; “කවිලෙණ” කවිලනම්සාමිත්‍රපිසිත් යනු (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “බලාහනවිලෙණ”-බලාහන, එම්බාගුකරා! “විලෙණ” පාමිවරුණුගෙත්තනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය.

69. ධවලුරුලෙහිං, සුදුපැහැයෙන් බවලන; කෙහි, කවරක් කරණ කොටගෙන; මසාණදෙසසා, සොහොන්ප්‍රදේශය සම්බන්ධව; ධලණී, පොළොව; සොහු, හොබිද?; ණිලඤ්ඤා, නරකයාගේ; රක්ඛණාලා, පාලනයකරන්නෝ; හෙවත් නිරයපාලයෝ; කෙහිං, කවරකින්; පලිවෙට්ඨා, වෙලනලද්දහු; හොනති, වෙද්ද?.

“ණලකලංකෙහිමි” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “ණලකලංකෙහිමි” මිනිසුන්වලින් (1) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය, “ණලකලංකෙහිමි” නරකය සම්බන්ධව අබ්බදෙයිත්; හෙවත් නිරයෙහිවූ ගිහිදුල්වලින් යනු (2) ප්‍රශ්නවලට උත්තරය,

(මේ) ගුබ්බාගධිකම්.

70. පෙට්ටි, පෙට්ටිනෙම; පුට්ඨු, පිටාරයි; කකණේ, නිල්පැහැවූ; සණේ, මෙහෙයනෙම; කකණේ, අහස්හි; කෙහිමි, කෙසේ; රොවුතු, බව ලද්ද?; ණිතිතං, පිහිටුවනලද හෝ තබනලද්දවූ; සව්වං, සත්‍යයද; කතා දමි, කථාවූ; සව්වාලු, (සාමාදිවූ) කාන්තාගෝද; කෙහිමි, කවුරුත්පිසිත්; ණ සමථිනති, සම්මිනනනොකරණු ලැබෙද්ද?; හෙවත් දම්නොකරණු ලැබෙද්ද?; හොහොත් ණසමථිනති, (නාසිම්බිගෙත්) සමාප්ත නොකරණු ලැබෙද්ද?.

* “ධවලොරුලෙහිං කෙහි සොහොන ධරණී ගම්භානදෙසසා,
නිරයසා රක්ඛණාලා කෙහිං පලිවෙට්ඨා හව්නති”-සංයුතානම්.

† “පෙට්ටි පාමිවරු ගගනෙ රොවනෙ කාසෙණා සන්ති කට්ඨි,
කාන්තානි න කෙහිං සමථිනෙත්ත සත්‍යං නිතිතං කාතානාපි”-සංයුතානම්.

71. * පත්තුණ කිං හඬගණො ණිපදෙහදණං
අඩා සණං හවති ජලච්ඡිසුඤ්ඤාසා,
භොත්තුණ ඛොරතරදුක්ඛසද්දු පාවා
මොහංඛආරගහණං ලප කිං ලහනති.

විසමරණම්.

ඉධපෙපයාචිකම්.

72. † ජ ණි ජණ්ණ ණිඤ්ඤ විබහලි
සා කිස (1) චුළුචුල වොලලරෙ සමතරි,
ජො තිලසරිසව පිඩයි සාණි
කිස (2) හණිජ්ජු සො වි ජණි.

සුතෙල්ලි.

ඉධලොකිකමිතිසංඉඬජනි.

“අභිනපරකෙතිම්” යනු මෙහි ප්‍රකාශවලට උත්තරයි, “අතින!”
මඬාසතුරු! යනු (1) ප්‍රශ්නාත් උත්තරය, “පරකෙතිම්” වැඩිලිහිණිත්
කරණකාවනෙණ යනු (2) ප්‍රශ්නාත් උත්තරය, “අතිනපරකෙතිම්”
සතුරුපස ඇත්තවුන් විසින් යනු (3) ප්‍රශ්නාත් උත්තරය.

71. හඬගණො, වීරජනනෙම; කිං, කුමකව; පත්තුණ, පැමිණ; ණිප
දෙහදණං, (රණබිම්බ) සමකීර්ණයිරියදීම හෙතුකොටගෙණ; ජලච්ඡිසු
ඤ්ඤාසා, යනුයාමේ; අඩාසණං, අඩාසනාය; හවති, සෙවිනේද?; පාවා,
පාපණ්; ඛොරතරදුක්ඛසද්දු, ඉතාදරුණු වූ සිත්තණන් දක්ඇතිදෙ
වත්; භොත්තුණ, අනුභවකොට; කිං, කවර; මොහංඛ ආරගහණං,
මොහාකිකාරයෙන්සුන් දුක්ඛ; ලහනති, ලබද්දයි?; ලප, කියව.

“විසමරණම්” යනු මෙහි ප්‍රකාශවලට උත්තරයි, “විසමරණම්”
මතරවූ සුඛාත් යනු (1) ප්‍රශ්නාත් උත්තරය, “විසමරණම්” විසකුමෙන්
මැරීමයනු (2) ප්‍රශ්නාත් උත්තරය.

(මේ) ඉධපෙපයාචිකයි.

72. ජ, යම්භූතයත්; ණිඤ්ඤ, නිද්දවත්; විබහලි, ආකුලවූවා; (කිං,
කිසිවක්); ණිජනණ, නොදන්නිනම්; සා, ඇතොමේ; කිස කෙබඳුනයි;
චුළුචුල, කියනුලැබේද?; රො, සබ්බරි!, බල! හෙතෙලිය! වොලල, කියව;
ජො, යමෙක්; තිල, තලද; සරිසව, අබද; සාණි, තෙල්ලයනුයකින්; (සො
කුඤ්ඤාත්තවත්ද?) පිඩයි, මිරිකානම්; සොවි ජණි, ඒ නුවනැතිසිල්ලි
නෙමේද; කිස, කෙබඳුනයි; හණිජ්ජු, කියනුලැබේද?.

* “ප්‍රාප්තාට් කිංභවජනො නිපදෙහදනා දඬාසනංගජති ජමිහනිසුදනසා,
භුක්තාව භොරතරදුඛ සතාතිපාසා මොහාකිකාරගහණං වදකිං ලහනෙත”
සංයානම.

† “සා ජනානි නිද්‍රාවිත්වලා සා කිදාසි ලව්‍යතෙ වද රො! සබ්බි,
සසිලාත් සපිසාසව පිඩයිති භානසා කිදාත් හණ්‍යෙන නො පිඤ්ඤා”
සංයානම.

2. සා විධා පිට ශාඛිදිව විධානා ප්‍රශ්නාසනෙ,
ආපි ස්‍යාදපිවිඤ්ජාච්ඡාඛිදි ශබ්දවිභාගනා.
3. තරුණාලිඛිතා කණ්ණං නිතමිසාලමාලිතා,
ගුරුණං සන්තිධානෙපි ක: කුප්ති මුහු මුහු.

පානිසකුමනා.

4. ආපාණ්ඩුපිනකනිනා වජ්තුලං සුමනොහරම්,
කණෙ රුකාසනෙන නාපිං කිං වානෙබ රපි සත්‍යානම්.

පඤ්චිල්වපලම්.

ඉත්‍යාපිඡති.

2. සා, ඒප්‍රභේදිකානොම; ප්‍රශ්නාසනෙ, ප්‍රශ්නාසනෙහි; හෙවත් ශබ්දානුග්‍රහෙහි; ආපිව' ආපිත; ශාඛිදිව, ශාඛිදිනයි; විධා, දේශාකාරය කීත්; හවති, වෙයි; (ගත්‍ර, එහි;) අපිවිඤ්ජාත්, අපිවත්තේ විශේෂයකි මෙත්; ආපි, ආපිඡතිතවත්තත්ත; ශබ්දවිභාගනා, ශබ්දග්‍රහණයේ විභාගවශයෙන්; ශාඛිදි, ශාඛිදිඡතිත; ස්‍යාත්, වත්තේය.

3. තරුණා, තරුණිගමිසිත්; කණ්ණං, බොටුවෙහි; ආලිඛිතා, වැලඳගන්නාලද්දු; නිතමිසාලම, උතුල්ප්‍රදේශය; ආලිතා, ඇසුරුකලාවු; කා, කවරෙක්; ගුරුණාම, දෙගුරුත්තේ; හෙවත් නාදිමසිල්ආදීන්තේ; සන්තිධානෙපි (සති) එක්වීමක් ඇතිකල්හිද; මුහුර්මුහු, නාවන නාවන; කුප්ති, කොඳුරත්තේද?; හෙවත් කෙදිරිගාත්තේද?.

“පානිසකුමනා” පැත්තලගනු මෙහි ප්‍රශ්නාසනෙ උත්තරය, (මෙහි මේ සාරුපාපිභාසේ සැගවීමද ප්‍රශ්නාසනෙ වැලඳගැනීම ප්‍රකාශකිරීමද ගත අපිදෙදෙනෙක්තේ ප්‍රකාශවීමත් ආපිප්‍රභේදිකාවයි දනුයුතු.)

4. ආපාණ්ඩු, මදක්පඩුපැහැවූ; පින, පිරුණු හෝ මිහත්වූ; කනිනම්, රලුවූ; වර්තුලම්, වටවූ; සුමනොහරම්, ඉතා සිත්ප්‍රකරන්නාවූ; කිම්, කවරවස්තුවක්; වානෙබ්‍යපි, මහල්ලත්විසිනුද; (අපිවිඤ්ජාත් තරුණ ගත්විසිනුද) සත්‍යානම්, ආලාපැහැවූ; කණෙ, හඟගෙත්; අත්‍යාපිම්, අහිමසිත්; ආකාණෙන, ඇදගනුලැබේද?; හෙවත් ආදරගෙන් අල්ලා ගන්නාලද්දේද?.

“පඤ්චිල්වපලම්” පැහැනු බෙල්ලෙහිගනු මෙහි ප්‍රශ්නාසනෙ උත්තරය, (මෙහි කාන්තාවන් ප්‍රශ්නාසනෙ සාරුප අපිවත්තේ ප්‍රකාශකිරීම ආපිප්‍රභේදිකාවෙයි.)

මේ ආපිඡතියි.

5. දුචාරවිසැ! සරුමි නිසි කා (1) පුසුපතා
 ශාමා සපතනතාදයෙ සුපයෝධර ව,
 තුෂෙව පුතා පුණතභත්‍රාසරෙජසුයෙඝී
 සෙවොද්ධරිතිතා වද නාම කා (2) ස්‍යාත්.

ශසත්‍රී.

6. සදුරිමධ්‍යපි න වෛරසුකතා නිතානතරකතාපි සිතෙව නිත්‍යමි,
 යථොක්තවාදිතාපි තෙව දුතිකා කානාම කානානි නිවේදයාගු.

5. දුචාරවිසැ! නොවැළැක්මිගහැකි වියඝීඇත්ත!; නිසි' තා; සරුමි,
 කොපසිතකල්කි; සපතන, සතුරන්ගේ; හාදන, ලෙහි; කා, කවරක්;
 සුපයෝධරව-සු, මනාව; පයෝධර, (දිගවැනිවූ සතුරන්ගේ) රුධිරය
 දරන්නිද?; නොහොත් සුපයෝධර, මනාසනාවගත් ඇත්තාවූ; * ශා,
 මා, නිල්වූහෝ ශාමානම්වූ; පුසුපතා, පුකඝීගෙන් නිදුප්‍රාප්තවූවා; කා, කව
 රක්වන්නිද?; පුතා, සල්ප්; තුෂෙව, සතුටෙහි; (එහෙයින්ම) පුණත
 භත්‍රාසරෙජසුයෙඝී-පුණත, ඉතානැමුණු; භත්‍රාසරෙජ, සතුරන්නැමැති
 පද්මගත්ව; සුයෙඝී, හිරුවැනි; (හාඇතිකල්ක) සෙව,ඇම; ආද්ධරිති
 තා, ආදිඅක්‍ෂරගෙන් නොරවූවා; කානාම, කවරෙක්නම්; ස්‍යාත්,වන්නි
 දයි, වද, කියව.

“ශසත්‍රී” යනු මෙහි ප්‍රශ්නවලට උත්තරයි, “ශසත්‍රී”සිරිස (කිරිවිහ)
 යනු (1) ප්‍රශ්නට උත්තරය,(ආදිවණිකවූ “ශ” යන්නන්තැරියකල්ක)“භ්‍රී”
 ගැහැණියනු (2) ප්‍රශ්නට උත්තරය, (මෙහි ශබ්දවිභාගය ඇතිහෙයින්
 අප්‍රානතරද්‍රෝණන සිහිගවූ ශාබ්දිභිතියි).

6. කානා! එම්බාප්‍රිය!; සදු, හැමකල්කි; අරිමධ්‍යපි, සතුරන්වමැදි
 වූවත්; නවෛරසුකතා, සතුරන්ගෙන් යුක්තතුවූවා; නිතානතරකතාපි,
 ඉතා අතුරුගැත්තිවූවත්; නිත්‍යමි, නිතර; සිතෙව, සුදුපැහැමවූවා;
 යථොක්තවාදිතිඅපි, උක්තවාදිවූවත්; තෙවදුතිකා, නොමදුතිගත්වූවා;
 කානාමඉති,කවරනම්තැනැත්තියෙක්දයි; ආගු, වහා;නිවේදන, දන්වව.

“සාපිකා” සැලලිතිණියායනු මෙහි ප්‍රශ්නට උත්තරය, (ශබ්දවි
 භාගරහිතබැවින් මෙහිදී ශාබ්දිප්‍රභේදිකාකථනය සුතුනොවෙයි, ආප්‍රිප්‍ර
 භේදිකාමැති පණ්ණිගත්විසින් සිහිගසුතුයි.)

(මේ) ශාබ්දිභිතියි.

* “පිතෙ සුඛොභණ්ඩාච්චි ප්‍රිත්තෙව ප්‍රබසිතලා,
 තප්‍පකාඤ්චනවණ්ණා සා ශාමා පරිගිගතෙ”-නිසි.

සාරිකා.

ශාබිදිජනි.

7. නිරසආ උණ සො බහුගුණවතනරු
හමලු නිරනතරු ණිවවලභොතනරු,
තරු හිජ්ඣ ණ උණ එලුපතතු ස සු
යො පරිආණලු පාවලු සොවි ජසු.

ගුණරූකක.

8. * සරි සරි වලලු සඳලපි ආරි
ජිවනති හොලු වෙරරඳරි,
බණ බකුලු බණ මුහුටලු
බණ එකල්ලි තහ ජණහ ජහ ජාලු ණ පෙල්ලි.

7. නිරසආ, රලු; බහුගුණවතනරු, බොහෝගුණඇති; (රුහුන්ගේ හැත්ඇති) ණිවවල භොතනරු, නිශ්චල; හෙවත් නොසසල්වී ඒකතාන සිවිත්තා; නිරනතරු, නිතර; හමලු, හුමණයවේ; උණ, නැවත; සො, ඒ; තරු, වාසයෙක්කයි; ණහිජ්ඣ, නොකිසනුලැබේ; (ගම්භොකිත්ද?) උණ, නැවත; සු, ඒ වාසයාණේ; එලුපතතු, ගෙඩිකොල; ණ, නො වෙද්ද?; (එනෙයිහි) යො, ගමෙක්; පරිආණලු, (මෙය) පිරිසිද්දැනිනම්; සොවි, හෙතෙමෙද; ජසු, ගසසව; පාවලු, පැමිණේ.

“ගුණරූකක” කුමඹි ගනු මෙහි ප්‍රශ්නවත් උතතරය, (ඒවනාහි කාශ්‍යහනින් රලු, බොහෝ රුහුන්ගෙන් සිවිත්තාගෙන් නැව්මතුගෙහි යොදනලදුව නිතර කරකැවෙයි සේයි)

8. සරිසරි, හොක් ගෙයක්පාසා; (ඡල, ගමක්නොමේ); වලලු, සිව්ද?; සඳලපිආරි, සියල්ලත් ප්‍රසකරන්නී; ජිවනති, ජිවත්වන්නී; වෙරරඳරි, විශ්වකරන්නී හෝ අනුත්තාත්තී; හොලු, වේද?; බණ, ඇසිල්ලකින්; බකුලු, බැඳෙනුලැබේද?; බණ, ඇසිල්ලකින්; මුහුටලු, මිදෙනුලැබේද?; බණ, ඇසිල්ලකින්; එකල්ලි, එකලාවසිව්ද?; ඡල, ගමක්නොමේ; ණපෙල්ලි, භාග්‍යානොවන්නීද?; ජහ, ඉදිත්; තහ, එසේ; ජානහ, (නොපිදෙදනො) දැනිවනම්; (එකල්ලි කියවි).

* ගාගෙ ගාගෙ වලකි සකලප්‍රිතා

ජිවනති හවති වෙරරකරි,

සහණන බඩානෙ සෙණන මුළුනෙ

සෙණනෙකාකිති තථා ජාතිථ සද්ධා න පත්ති-(සංයකාගයි)

පාශකසාධි.

ඉති ප්‍රභෙලිකාජාතී.

9. කාලසාරදිකං හංශං මජ්ඣමාරදිගුසංකම්,
විදගා දුච්ඡිකානාං කුච්ඡෙන දථිශාන්තයෙ.

10. අනුනෙතුං මානිනාසා දසිතභේරණේ සරගවරණායා,
යාවත් පතිතා ස තයා තත්ත්වණ මවසිරිතා කසමාත්.

රජසවලාසනා.

11. අවලොකාස සනනො වධ්වා ගුඤ්ජාඵලවිභුමිනො,
නිඤ්ඤාස රොදිතුං ලත්තා කුතො ව්‍යාධකුට්ඨිනී.

“පාශකසාධි” පාශගුට්ඨිකාව හෙවත් පන්දුවහනු මෙහි ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (ඒපන්දුව වනාහි ගෙයක් ගෙයක්පාසා ක්‍රීඩාපිණිස ව්‍යවහාර කරණුලැබේ, සිගල්ලත් ප්‍රිතිකරමිත් ජීවත්වන්නිය, කිසිකලක අනික් පන්දුවක් නාසන්නිය, කිසිකලක අනික් පන්දුවක් හා බැඳෙනුලැබේ, කිසිකලක එයින් පහවද යේ, කිසිකලක හුදකලාවද සිටියදී දනසුතු).

මේ ප්‍රභෙලිකාජාතී.

9. විදගා, පණ්ණිනප්පනායෝ; දුච්ඡිකානාමි, අභ්‍යන්තරයන්; දථිශා නතයෙ, එහිමැඩිමපිණිස; හංශං, (පණ්ණිතයන්ගේ) සිත්ප්‍රකරත්තාමු; කාලසාරදිකම්, කාලසාරදිවුද; (ආදිශබ්දයෙන්) ගතවෙමාදිවුද; අජමා රදි, අජමාරදිවුද; (වුහමිසාහා අනාභයා ආදිකොට ඇත්තාමුද)ගුසංකම්, ගුප්තවස්තුමිශෙණක්; කුච්ඡෙන, රවනානෙරෙන්.

10. දසිතා, වලලහනෙම; අනුනෙතුම්, කොපසන්සිදවන්ට; සරගව රණායා, ලාක්ෂාරසයෙන් රත්පැහැකළ පාඇඟිවු; මානිනාසා, මාත්තා ඇත්තියගේ; වරණේ, පාසම්පයෙහි; යාවත්, යම්නාක්; පතිතා, හුනුටු යේද; (නාවත්, ඒනාක්); සා ඒවලලහනෙම; තයා, ඒකාන්තාවම්සිත්; තත්ත්වණම්, එකෙණෙහි; කසමාත්, කවරහෙයකින්; අවසිරිතා, අවමත් කරණලද්දේද?.

“රජසවලාසනා”-තයා, යම්හෙයකින්; (සා, ඇ;)රජසවලා, මපස් ඇත්තිද; (එහෙයින්) යනු මෙහි ප්‍රශ්නයට උත්තරය, (“මපස් මා නත මක් සප්පිකරවයි” සතුකාලයට සුදුසු සිත්කලු වස්තුවක් දෙන්නායක රජ).

11. වධ්වා, කුට්ඨිකා; ගුඤ්ජාඵලවිභුමිනො, මලිදඇටවලින් බබලත් නාමු; සනනො, පයොධරදෙක; අවලොකාස, බලා; ව්‍යාධකුට්ඨිනී, වැදි ගැහැණි; නිඤ්ඤාස, සුසංලලා; කුතො, කවරහෙයකින්; රොදිතුම්, හඬන්ව; ලත්තා, පටන්ගත්තිද?.

අසාරසන්නයෝගය:

කාලසාරජාති:

12. දරං දිවු වූඅමලං පිට්ඨි අසනිආරා විරතිණිං සතියම්,
ණම්මි කංකෙල්ලිතරා වූමි වලණාගමිකුදො.
13. පිට්ඨනා මනිමිසවජ පිට්ඨි අබ්බුආඵ කුක්ඛි තිරුක්ඵවරම්,
දංසි අකආග සීසෙ කිදෙ දෙජුකුසුමාඉ.

ඉති කාලසාරදිභාද්දුජාති:

“අසාරසන්නයෝගය:”—යනා, යම්ගෙයකින්; තනාය, පුත්‍රතෙම; අසාරා, අසම්පිද්?; (එහෙයින්) යනු මෙහි ප්‍රඥාතව උත්තරය, (පුත්‍රයාව ඇතුත් ආදීන්ගේ නැසීමෙන් ගජමුතු එළඵළවීමෙහි ගතවීනැත්තෙන් ඔලිදඇවටලින් මගේ පුත්‍රයාගේ නැරැණිගැහැණි පයොධරදෙක අලබ්භා රකෙණරසි යන දුක හැඟීමට හෙතෙයයි අසාරවණුවගේ සිත්කප්‍රබවත් ඵලානන්තයකෙරේ).

(මේ) කාලසාරජාතියි.

12. සතිආරා, ගෙහෙලිත්විසින්; දරම්, මදක්; වූඅ, ආමුචායාගෙන්; මලං, කුඩමලක්; දිවු, දක; විරතිණිං, විරතිණිවු; සතියම්, ගෙහෙලිය; පිට්ඨිඅ, බලා; කංකෙල්ලිතරා, ගොපලුගය; ණම්මි, වැදීමෙන් ආදරකර ණලද්දේ; වූමි, ආමුචායාගෙන්; වලණා, පාදගෙන්; ආගමි, නාසනලද්දේ; හෙවත් පාගනලද්දේ; කුදො, කෙසේද?.

(සත්පුරුෂයන්විසින් අවනිශ්චයවනුයුතු රහස්වෘත්තවෘත්ත මෙහි උත්තරයයි දනුනු, ඒ එසේමැයි, ගොපලුමල්පිපිමේදී ඇඟේසාමිභා එන්නේයයි සිතා සිටිනැනැත්තියට ඒසාමිභාකෙරෙහි නැමීමරහගවේ, ආමුකුඩමලය ඉතා ඉහලට ඇදීමහෙතෙකාටගෙණ ඒ සාමිභාකෙරෙහි වෙසෙයද වේ යනු භාවයි).

13. කආතබ්බආඵ, කිසිසුත්තකුමිසින්; අනිමිසවජ, අනිමිසලොචනය ඇතුළුව; හෙවත් නොහකුලනලද ඇස්ඇතිව; පිට්ඨනං, බලන්නාවු; තිරුක්ඵවරම්, සිඟාවහින්නකු; (භික්ෂුවක්) පිට්ඨිඅ, දක; කුක්ඛි, වහා; දෙජුකුසුමාඉ, දසමත්මල්දෙකක්; දංසිඅ, පෙන්නා; සීසෙ, හිසෙකි; කිදෙ, කරණලද්දුහ; (මෙහි දසමත් මල්දෙක උස්සානාගෙයක් නැතිම හෙතෙකාටගෙණ මගේ මව්පිය දෙකුලය ඉතාමහත්ව බබලද්දේ, එහෙයින් මම නුවට යොග්‍යතොවමි, නුව කෙසේ මාකැමතිවන්නෙකිද යන භාවය ප්‍රකාශකරණලදී, එහෙයින් මෙහිද නමාගේ කුලසමූහ ඇල්මද භික්ෂුවකෙරෙහි වෙසෙයද යන රහස්වෘත්ත ප්‍රකාශකෙරෙහි.)

මේ කාලසාරදිභාද්දුජාතියි.

14. රවිසුත්තකායොකණී; ශ්‍රැතිවිෂයගුණාබ්බරො වනානම්බරො,
නරකශිර ජගද භ්‍රැක්කිරිමව්‍යා දසමරුක් පාණී.

15. කුට්ඨෙතසුප්පි නයනාශ්‍රයාය
දයොනමද දර්දුරහතීකාලෙ,
සාපත්මහසාප්පියභොජනායව
නාත්තනති භිමානුජගොජභාජ.

ඉත්තාජමාරදිගුසුජනි:

14. රවිසුත්ත, එනම් ඇත්තනුමිසින්; නොහොත් රවි, කිසිමහාපුරුෂ යක්ත්‍රයේ; සුත්ත, පුත්‍රයකුමිසින්; කෘත්, කරණලද හෝ පිහිටුවනලද; ගොකණී, ගොකණීනම් ස්වානාය ඇත්තාවූ; නොහොත් ගොකණීනී පිය ආශ්‍රිතවූ; ශ්‍රැතිවිෂය, කණ්ටවිෂයවූ; ගුණ, යෙදුදිගුණඇති; නොහොත් ශ්‍රැතිවිෂයගුණ, ආකාශනාමැති; අම්බරො, වස්තුඇති; හෙවත්දිග මුරවූ; චන්, දිස; ආත්මා, සාර්වකොට ඇත්තාවූ; නොහොත් ගම්භාව; ධරො, දරන්නාවූ; හෙවත් ගම්භාවරූ; නරකශිරො, මිනිස්කබලක් දරන්නාවූ; අසම, විෂමවූ; රුක්, ගුණයක්වූ හෝ රුජාවක්වූ; පාණි, අත්ඇති; හෙවත් ශුලපාණිවූ හෝ ශුලධරවූ ඊශ්වරනෙම; අබ්ලං ජගත්, සියලුලොකය විරම්, බොහෝකලක්; අව්‍යාත්, රක්‍ෂාකෙරේවා; (මෙහි “අජො” යනු නාජයනෙම ඉති අජො, සිහිවිවනගෙයින් නුපදි නුගි යන අපියෙන් අජනම්වේ, ඊශ්වරයි, මේ ඊශ්වරයන නාමය දුකසේ අව බොධවනගෙයින් ගුණවේයනු භාවයි.)

15 * දර්දුර, මැඩියත්ව; හතීකාලෙ, සතුටුකාලයෙහි; හෙවත් වළාකාලයෙහි; භිම, භීමයායේ; අනුජ, සහෙදරවූ; හෙවත් අජිනවූ; ගොජ, පොළොවෙහි හටගන්නවූත්; හෙවත් වාසයත්; (අජිනවාසයත්) භාජො, සෙවිනාවූ; සා, නම්විසින්; ජත්ම, වදනලදපැව්වූත්; හසා, කන්නවූත්; හෙවත් සථිකත්; ප්‍රියභොජනායව, ප්‍රියභොජනකොට ඇත්තෝ; හෙවත් මොණරු; කුට්ඨ, පච්ඡායත්තේ; ඉත්ත, ස්වාමියාමිසින්; හෙවත් සිමාලය පච්ඡායාමිසින්; සු, පුසුත්තකල නානාත්තිය; හෙවත් පාචිත්තිය; ප්‍රි, පිනවන්නත්‍රයේ; හෙවත් ඊශ්වරයායේ; නයනාශ්‍රයාය, භාල නෙත්‍රයින්තෙන්; දග්ධ, දවනලද්දනුකරණ කොටගෙණ; හෙවත් අනාගත යා කරණකොටගෙණ; උත්මදො, උද්ගතමද ඇතිවූවෝ; නාත්තනති, නාත්තනෙරත්,(වැසිකාලයෙහි කුණික්ගස් ඇසුරුකලාවූ මොණරු කාමයෙන් මත්කරණලද්දනුමි නවති යනු භාවයි; මෙහි අනාගත-වළා-මොණර-කුණික්ගස් යන මොවුන්ගේ නාමයෝ සභවනලද්දනුනුසි මාරදිත්ගේ ගුණ දනගුතු).

මේ අජමාරදිගුසුජනි

16. වාතාවර්තිර ඊට්ටො-රං වො හරතාන් මහාසුරී දසිතා,
විඛට්ටාඛානානොකා-වාජාගා හො 'සමඤ්ඤානා.

ඉති පදගුභ්ජානි.

17. දයාවාන් ප්‍රයතා ගුඛි ප්‍රඛුඛි කමලෙක්ඤාණා,
පාපාපහසත්‍රිභුවනං ඛුඛි පායාද පායතා.

18. න මජ්ඣති කිව්දොමෙ ප්‍රිණාති ජගතාං මනා,
ය එකා ස පරං ක්‍රිමාං ශචිරං ජයති සජ්ජනා.

ඉති පාදගුභ්ජානි.

16. වාතාත්, (අනන්තනම්) නාරජ; ශිභි, සයනකොටඇති; අර්ධු, වසුබරවු; විඛට්ටා, විශේෂ සතුහිසව පැමිණියාවු; හෝ විශේෂයෙන් සතු තිකවසුතුවු; යාන, වාහනවු; ඔකා, පැමිණිවිශේෂයක්වු ගුරුලාභාත්තාවු; වාචානාහා, අලුත්මෙකකවබඳු ශරීරයොනාවක් ඇත්තාවු; අඤ්ඤානා, බහනලදගැලැහි; මහාසුරී, මහාදෙව්වු; ඊ, ලක්ෂමියගේ; දසිතා, වලල හතෙම; හෙවත් විමුක්තතෙම; වා, නොපගේ; අසම්, අග්‍රහය; අරම්, වහා; හරතාත්, පහකෙරේවා; (මෙහි පදගුභ්ජි).

මෙ පදගුභ්ජානි.

17. දයාවාත්, කරුණාවහුලවු; ප්‍රයතා, පවිත්‍රඉදුරත්ඇති; ගුඛි, පිරි සිදුසිත්ඇත්තාවු; ප්‍රඛුඛි, ප්‍රකාශවශ්‍යනැති; හෙවත් වතුසත්තාවබොධ යකලාවු; කමලෙක්ඤාණා, පියුම්බඳු ඇස්ඇති; පාපාපහා, පවිනසත්තාවු; ඛුඛි, සම්පූර්ණත්වහත්සේ; ත්‍රිභුවනම්, තුන්ලෝවැස්සත්; අපායතා, අපා ගෙන්; පායාත්, රක්ෂාකෙරේවා; (මෙහි “ඛුඛි පායාදපායතා” යන සතරවනපාදයෙහි සෙසු පාදතුණුවඩා අභිගුභ්ජාත්තා පාදගුභ්ජානියයි දනුනු)

18. යාජාකා, යම්එකෙක්; කිව්දොමෙ, කිසිදෙයෙක්; නමජ්ජනි, නොගැලේද?; ජගතාම්, ලෝවැස්සත්ගේ; මනා, සිත; ප්‍රිණාති, පින වාද?; ක්‍රිමාත්, ක්‍රිමත්වු; සාසජ්ජනා, ඒ සත්පුරුෂතෙම; පරම්, හුදෙක්; චිරම්, බොහෝකලක්; ජයති, ජයග්‍රහණයකෙරේ; (මෙහි “චිරං ජයති සජ්ජනා” යන සතරවන පාදයෙහි අකුරු පළමුතුත් පාදයෙහි අකුරු වලට වඩා සහවන ලද්දුනු පාදගුභ්ජාවලේ).

මෙ පාදගුභ්ජානි.

19. දූෂටසන්ධා සබ්! බ්‍රාහ්මී රොදසිත්තා ගතොදා මාමි,
හද්‍රෙ! කල්‍යාණිනී භූයා ප්‍රාචී පයා විනිමිලාමි.
20. * † දුහිණපවණ්ණවිග්ගා සංමිලලු ලොඤ්ඤාදු පතිඅබ්බු,
ඤ්ඤාසති අබ්බුලිථ කණ්ණවිටරෙ සික්කෙ ඉසි,
අච්ඡෙදකර්මයා.

19. සබ්!, එම්බාගෙහෙලිය!; අදු, අද; මාමි, මා; රොදසිත්තා, හබ්වා;
ගතා, ගියනැතැත්තේ; (ඒ මාගේ සැමිය) ත්‍රියා, තිවිසින්; දූභ්‍යා, දක්නා
ලද්දේදැයි; බ්‍රාහ්මී, කියව; (දන්තමක්කරම්ද?) හද්‍රෙ!, සොදුර; කල්‍යා
ණිනී, යහපත් සිත්ඇත්තී; හෙවත් නිරෝගි සිත්ඇත්තී; භූයා, වෙව;
ප්‍රාචීම්, පූච්ඡිතාව; විනිමිලාමි, විශෙෂයෙන් නිමිලවුවා; පයා, බලව; (මෙහි
සමාමිභාග්‍යාවකුගේ හා ඇගේ ගෙහෙලියකුගේද වචනප්‍රතිචක්‍රය, යම්
ගේ පූච්ඡිතාව නමාගේ හිමිවූ සුභ්‍යාගේ අසනබන්ධනයෙන් හෙවත් රුද්‍රී
ගෙහි විරහිණිවූවා උදය ඒ සුභ්‍යා උදව්මෙන් නැවත විකාශයට පැමි
ණේද, එසේම තීද නැවත නමත් සැමියාගේ ඊමෙහි සැපයට පැමිණෙත්
නෙහි යන භාවාපියාගේ ගුප්තවිද්‍යාදායකය).

20. පතිඅබ්බු, මාර්ගිකාත්‍රිගෙක්; හෙවත් විරහිණිගෙක්; දුහිණපවණ්,
මලපවතිත්; හෙවත් දකුණුදිගින් හමනසුලභිත්; උච්ඡායා, ව්‍යාකූල
වූවා; ලොඤ්ඤාදු, නෙත්‍රයත්; සංමිලලු, හකුලත්තිය; (ඇගේ;) ඤ්ඤා
සති, දක්ෂවගෙහෙලියෙක්; අබ්බුලිථ, ඇඟිල්ලෙන්; කණ්ණවිටරෙ, කන්සි

* “දුහිණපවණා විග්ගා සමිලලයති ලොඤ්ඤා පච්ඡිකවුසු,
කිප්පණසති අබ්බුලා කණ්ණවිටරං චික්කසති”-සංකාතමි.

† නවද සංසකාන, ප්‍රාකාන, සොරසෙකී, ප්‍රාචී, අවනතී, නාගරී,
අපභ්‍රංශ යන භාෂා සනකවම සමානවන පරිද්දෙන් පුරාතන අත්කිසි
කිවිවරයකු විසින් රචනාකරණලද ශෙලාකයක්ද ආට්‍රිකිකයත්ගේ දන
ගැණීම පිණිස මෙහි දක්වනු ලැබේ.

“මඤ්ජල මණ්ඩපාරො-කලගමිතරෙ විහාරසරසිනිතරෙ,
විරසා’සි කෙලිකිතරෙ-කිමාලි! ධරෙ ව ගනිසාරසමිතරෙ.”

ආලි!, එම්බාගෙහෙලිය!; (නම්, තී;) කල, නොවියත් මිහිරිහසින්;
ගමිතරෙ, ගැඹුරුව; මඤ්ජල, මනෝහරවූ; මණ්ඩපාරො, රත්නානුපුර
ගෙහිද; හෙවත් රුවනිත්කල නුරුවලාගෙහිද; විහාරසරසිනිතරෙ, ක්‍රීඩා
පිණිස කැණවිල්ලෙන්ගෙහිද; කෙලිකිතරෙ, ක්‍රීඩාකරන්නාවූ ගිරවා කෙරෙ
හිද; ධරෙ, මද මදව වැහෙන්නාවූ; ගනිසාරසමිතරෙ, සදුත් සුවදිත්
යුත් (මලපවණ්ණගෙන් හමන) පවනෙහිද; කිම්, කෙසේ; විරසා, රිසිනු
වූවා; අසි, වෙහිද.

21. සතුහිනිඤ්ඤානද්වයාදි ව්‍යවහරිකයො දයාත්,
නිත්තවාත් කපිතසාපි ශබ්දව්‍යාජදපත්තුති.

22. බහුදෙශො ගුණධ්වංසි ගොහනා ජනපිඩකා,
කරෙතු විරථො ලොක මහාමාජනව ගොදයම්

විෂේෂණ: සතුහිනිඤ්ඤා.

දුරු; ඝ්ඤාන ඉති, වසයි; (මෙහි සාමාන්‍යයාවක්‍රමයේ ඇස්පියවීම දක එ
තෙතූකොටගෙන මැරෙද්දී යන සැකයෙන් කන්සිදුරෙන් ප්‍රාණවාතය
පිටවීම වලක්වනුපිණිස ඇත්තේ පහල සූත්‍රයකුපිසින් කන්සිදුරු වැසීම
කරණ ලද්දේයයි යන භාවාපියාගේ ගුණවිදි දනගුය).

(මේ) අපිගුණිකයායි.

21. තත්, ඒ (සතුහිනිඤ්ඤා යන දෙදෙන) සමිකවූ; අපිභාත්, අපි
ගත් පහලකරණ ගෙයින්; සතුහිනිඤ්ඤා, සතුහිනිඤ්ඤානම්ච ජාතිය; (දනගු
තුයි) අපිව්‍ය, අපිදෙදෙනෙක්ගෙන්; උදයාත්, පහලවීම තෙතූකොට
ගෙන; ව්‍යවහරික, ව්‍යවහරිකවූ ජාතිය; (දනගුතුයි) කපිතසාපි, කිහිපදා
දක්නුයේත්; ශබ්දව්‍යාජත්, ශබ්දව්‍යාජයෙන්ද; නිත්තවාත්, ගොපන
ගෙන්ද; අපත්තුති, අපත්තුතිනම්ච ජාතිය (දනගුතුයි).

22. බහුදෙශො, බොහෝ දෙය්ඇති; නොහොත් බහුදෙශො, බොහෝ
බාහුඇති; තෙවත් * සහසුබාහුඇති; ගුණධ්වංසි, ගුණාසන්නායු; නො
හොත් ගුණධ්වංසි, සහරජසාමය යන ත්‍රිගුණයන් ඉක්මසිවියායු; ගො
හනා, ගවයන් නසනසුලු; නොහොත් ගොහනා, (අවතාර ස්වරූප
යෙන්) පෘථිවියට පැමිණෙන්නායු; (පෘථිවිතාරය හැරගන්නා පිණිස අව
තාරයකට පැමිණෙන්නේයයි සේයි) ජනපිඩකා, ජනගත්පෙලන්නායු;
නොහොත් පවිකරන්නාවුන්ට දඩුවම් කරන්නායු; තෙවත් ජනාශ්ලිකායු;
විරථො, රථගුණායු; නොහොත්; ගුරුචාලන ඇත්තායු; අපාමහො,
ලබනලද උත්සවඇති; විශේෂයෙන්; ලොකම්, ලොකා; අසාමාජන,
භික්ෂුවූ; මහොදගම්, මහත් වෘත්තියක්; නොහොත් අදගම්, දයා
නැති; ලොකම්, ලොකයාට; තෙවත් දුර්විතයාට; අසාම, පැමිණියායු
භික්ෂායාක්; කරෙතු, කෙරේවා; (මෙහි පක්ෂයෙක්හි “අපාමහො” යනු
කතීම්භෙෂණයි දනගුතු).

විශේෂගත සතුහිනිඤ්ඤාදෙකයි.

* එහෙයින් ස්වක ගතවත්තියාවෙහි අර්ථකයෝ-

“ගෙහෙව රූපෙණ වතුරතුපන සහසුබාහො ගව විශවුයො.”

23. සත්තමතිතජනවත්තලබ්බහස පාපක්‍රියා පරිභ්‍රමය,
ඉහ කලිකාලෙ කුපතිජිගත සක්ඛං පරමද්‍රුඛකරය.

රුඤ්ඤා සතුහිනිඤ්ඤා.

ඉති සතුහිනි ඤා ජනිතී.

24. ප්‍රසන්නවදනාං ශ්‍රීමානාං සං ලබ්බිගුණොදයම්,
කරප්‍රචාරසුභගො රුජ නාදයති ප්‍රජා.

මධුරභාසනි.

25. විනායකාභිතප්‍රිති දෙවො ගම්භාං බහාර යා,
සජ්චදෙ මාධවයා ස නා මව්‍යාදව්‍යම් වික්‍රමය.

ගම්කරවාසුදෙවො.

මාපිජනි.

23. ඉහ, මේ; කලිකාලෙ, කලියුගකාලයෙහි; සත්ත, නිතර; මතිත ජන, පුද්ගලද ජනයන්ව; චන්සල, ප්‍රියවූ; බ්‍රහ්ම, බොහෝ හසඇති; පාපක්‍රියා, පාපක්‍රියාවෙන්; පරිභ්‍රමය, නොරවූ; කුපති, පෘථිවියවරවූ; නම්, නුබවගත්තේ; ජගතා, ලෝවැස්සාගතව; පරම්, හුදෙක්; අද්‍රුඛකරය, සැපඇතිකරන්නෙහි; නොහොත් සත්තම්, නිතර; අභිතජන, දුජින ගත්ව; වත්සල, ප්‍රියවූ; බ්‍රහ්ම, බොහෝ බිසැකුන්; පාපක්‍රියා, බිසැකරු පමිවූක්‍රියාවෙන්; ගෙවත් සද්‍යවාරයෙන්; පරිභ්‍රමය, ගිලිහුනු; කුපති, කුත්සිතවූ; නම්, නුබවගත්තේ; ජගතා, ලොකාගතව; පරම, මහත්වූ; ද්‍රුඛකරය, දුකවකරයි.

රජතම සතුහිනිඤ්ඤාදෙකයි.

මේ සතුහිනිඤ්ඤායෙහි.

24. ප්‍රසන්නවදනාං, ප්‍රසන්නවූ මුඛස්ථාන; ශ්‍රීමානාං, ශ්‍රීමත්වූ; නො හොත් නොබනාවූ; ලබ්බිගුණොදයම්, ලබ්බනලද ගුණයන්ගේ වැඩිම ඇති; නොහොත් ලබ්බිගුණ, පෑමින්ගියා වූ උත්කම්භා; උදයා, උදාවීමඇති; කර, කරවූවරයාගේ; ප්‍රචාර, ප්‍රසාරයෙහි; සුභගා, අනෙකුගෙකරවූ; ගෙවත් නොපලන්නාවූ; නොහොත්, කර, රක්මන්ගේ; ප්‍රචාර, විකාශයෙන්; සුභගා, මනෝහරවූ; අයම්, මේ; රුජ, රජතම; නොහොත් වඳුරෙන්; ප්‍රජා, ලෝවැස්සන්; නාදයති, සතුටුකෙරෙයි.

මධුරජයෙදෙකයි.

25. විනායක, ගණපතියාකෙරෙහි; ගම්භාං, ගම්, පක්‍ෂීන්ව; නායක, අධිපතිවූ කුරුමාකෙරෙහි; ආනිත, පිහිටුවනලද; ප්‍රීතිය, ප්‍රීතියැති; යාදෙව්‍ය, යම්දෙව්ගේ; ගම්භාං, ආකාශගම්භාව; නොහොත් අගම්, ගොඩනං පථිතය; ගාම, පෘථිවිය; බහාර, ඉතිලිද?; සා, ඒ; අව්‍යාචිතික්‍රමය, සඵලවූ

26. ශිත්කාරං ජනයති-වුණයන්ගේ ජනයා නොනැති වෙමින්, නාගරිකා: ක්ෂිප්‍ර මිලිතො-නති නති සම්! හෙමනා: පවනා:

27. රූචිරසවරවණීපද-රසභාවවතී ජගත්මනො හරති, තත්කිං තරුණී නති නති-වාණී වාණසා මධුරශීලසා.

අපත්තුනිත්තිය.

වික්‍රමයක්ඇති; උමාබව, ඊශ්වරනෙම; සථිවද, හැමකල්හි; නොම, නා; අවනත්, රසාකෙරේවා; නොහොත්; සථිද, සියලු අභිමානී ප්‍රදායකය; මාබව, විශේෂයෙන්ම; නොම, නා; අවනත්, රසාකෙරේවා.

ජගත් විශේෂයෙන්ම දෙදෙනයි.

(මේ) වාචනිකයි.

26. ශිත්කාරම්, ශිත්කාරයන අනුකරණශබ්දය; (සත්ත්ව සහගත කාලයෙහි ඇතිවන ශබ්දවිශේෂයක්) ජනයාහි, උපදිනි; අබරම්, යවනොල; වුණයාහි, වණවෙයි; රොමාසනම්, ලොමුදැහැනුත්ම; නනොති, කරනි; (මෙසේ කිසිසමානායකයාටත් විසින් කිකල්හි) (කා) නාගරිකා, (කිසි) නුවරවැසියෙක්; මිලිතා, එක්වූයේද; ක්ෂිප්‍ර, (නිවසිත්කාරය ශුච්ඡිමය හෙතු) කිමෙක්දැයි?; (යෙහෙලිය විසින් කාරණය කිකල්හි) සම්!, එම බාහෙලිය!; නති නති, (නුවරවැසියෙක් එක්වූයේ) නැත්තේමැයි නැත්තේමැයි; හෙමනා, හිමවතින් උපත්; පවනා, මාරුතයකැයි; (සමානායකයාට විසින් සහවනලදිනුයි අපත්තුනිත්තිය).

27. රූචිර, සිත්කලවූ; සවර, සවරයන්හා; වණී, වාසුඤ්ඤාසාරයන්හා; පද, පදවිනාසයැති; රසභාවවතී, රසභාවයෙන් යුක්තවූවා; ජගත්, ලෝකයන්ගේ; මනා, සිත; හරති, පැහැරගන්නායයි; (කිසි යහලුවකු විසින් කි කල්හි) නත්, එකල්හි; තරුණීකම්, තරුණියෙක්දැයි; (විවරත් නුමුසින් කි කල්හි) නති නති, නැතැතැතැ; මධුරශීලසා, මනොහර ස්වභාවයැති; හෙවත් සිත්කල ස්වභාව වණිනාකිරීමට දැනෙයි; වාණසා, වාණ (හට) කවිත්‍රයේ; වාණී, නෙපුල; ජගත්මනො හරති-ජගත්, ලෝකයන්ගේ; මනා, සිත; හරති, පැහැරගනී යනු අනුසංකානාසකරණ; (මෙසේ පලමු කියන්නා විසින් සාහිත්‍යය සහවනලදනුයි මෙහිද අපත්තුනිත්තිය).

(මේ) අපත්තුනිත්තිය.

32. රුජනනවසනශ්‍යාව නිසන්‍රිංශාකම් දුජ්ඣා,
ආකල්පං වසුධා මෙතාං විච්ඡොද්ධරණේ ඛන්‍රුන්.

33. පුංසකාකිලකුලසෙසෙන නිතානාමධුරුරවො,
සහකාරදුරුමාරමාං වසනෙන කාමපි ශ්‍රියම්.

ඉති ක්‍රියාගුණාඡති:

34. න කරොතු නාම රොමං-න වදතු පරුමං න හනතු
* රඤ්ඤති මති මබ්ලාං-නථාපි ධිරසා චිරසා. (වා ගත්‍රාන්,

35. ශරදිත්දුකුඤ්ඤවලං-නගනිලයරතං මනොහරං දෙවම්,
සෙය් සුකාතං කාතමනිශං-තෙමාමෙව ප්‍රසාදයති.

කතීගුණාමි.

32. රුජන!, එම්බාරජ!; (කම්, නුබවහන්සේ;) නව, අලුත්වූ; සන, මෙසයන්සේ; ශ්‍යාව, නිල්වූ; නිසන්‍රිංශා, බබහය; ආකම්, ඇදගැණීමෙන්; දුජ්ඣා, දිනියනොහැකිවූයේ; ආකල්පම්, ප්‍රයානතයදක්වා; එතාං වසුධාම්, මේ පොළව; අව, රැසාකරව; රණේ, යුධයෙහිදී; ඛන්‍රුන්, බොහෝ; විච්ඡා, සතුරන්; දු, සැයකරව; හෙවත් සිදුව; (දුගනු දෙය ජෙදෙ යනා ඛතුනුකෙරෙන් කතීකාරකයෙහි ලොවිභිහන්‍රියෙන් සිබිති, මෙහි “අව ද්‍ර” යන ක්‍රියාපදදෙක ගුණයයි දනගුතු).

33. එනෙ, මේ; සහකාරදුරුමා, මිඳබව්‍රාසයෝ; වසනෙන, වසනකාලයෙහි; පුංසකාකිලකුලසා, පුරවිකොවුල් සමුහයාගේ; ආරචෙව්, හඬන්; නිතානාම්, නිරතුරු; රමාම්, සිත්කලුව; කාමපි ශ්‍රියම්, කිසික්‍රියාවකවද; අයු, පැමිණියෝ; (මෙහි “අයු” යන ක්‍රියාව ගුණයි.)

මේ ක්‍රියාගුණාඡතියි.

34. (අයම්, මේනම;) රොමම්, කොපයන්; නකරොතුනාම, නොකෙරේවානම්; පරුමම්, රථනෙපුල්; නවදතුනාම, නොකියාවානම්; ගත්‍රාන්, සතුරන්; නහනතුවා, නොනසාවානම්; නථාපි, එසේදවුන්; අසා චිරසා, මේ චිරසාගේ; ධි, බුහිනොමෝ; හෙවත් ප්‍රභූනොමෝ; අඛලාම්, සියලු; මහිම්, පෘථිවිය; රඤ්ඤති, රඤ්ඤතයකෙරෙයි, (මෙහි “ධි” යන කතීපදය ගුණයි).

35. සෙය්, යම්කෙනෙකුත්සිහිත්; අනිශම්, නිරතුරු; සුකාතම්, කුසල්; කාතම්, කරණලද්ද?; නෙමාමිච්ච, ඔවුන්ගේම; මනා, සිත; ශරත්, ශරත් කාලයෙහි; දුදු, සදය; කුඤ්ඤ, වෑකොදයයන මොවුන්ගේම; ඛවලම්, ගුහාවූ; නගනිලයරතම්, පථිතාවාසයට පැමිණියාවූ; හරං දෙවම්, ඊශ්වරදෙවියා; ප්‍රසාදයති, පහදවයි, (මෙහි “මනා” යන කතීපදය ගුණවේ)

(මේ) කතීගුණාමි.

* “රඤ්ඤති” රඤ්ඤකෙරෙයි, ඇතැම්.

36. ශිත්කාරසාරසංවාහි සරෙජවනමාරුතා,
පුත්තොසෙති පාඨසත්ති නිසොසෙති මංසලං.
37. සුභග! නවානනපඛකජ-දශීන සක්ඛාත නිභිරප්පිතො,
ගමයති කුච්ඡන් දිවසං-පුණ්ණවතා කසා රමණීයං.
කම්මප්පාමි.
38. පුතිපඛකමයෙ' නාපිං කාසාරෙ දුඛිතා අමි,
දුචාර මානසං හංසා ගම්මන්තති සනාගමෙ.
39. අහං මහානසා යාතා කල්පිතො නරකස්සව,
මයා මංසාදිකං භුක්තං භිමං ජානිති මං වකං!
කරණංගුප්පාමි.

36. ශිත්කාර, ශිත්කාරයන අනුකරණයන්ගේ; ආසාර, බාධකයා
නගත්; සංවාහි, උසුලනසුලු; පාඨසත්ති, මාරුතිකයින්ගේ; හෙවත් මිර
තිණින්ගේ; නිසොසෙති, සුසංලැමෙන්; මංසලං, මස්වාඩුනාක්මෙන්;
හෙවත් සුළුලුලුවාක්මෙන්; ජවනමාරුතා, ජවනවාතයනෙම; හෙවත්
වෙගවත්සුලු; සරං, පිළි; පුත්තොසෙති, කළමිවයි, (මෙහි “සරං” යන
කම්පදය ගුප්තවේ.)

37. සුභග!, එම්බාපිනැත්තා!; නව, තාගේ; ආනනපඛකජ, මුඛපදම
යාගේ; දශීන, දෑතිමනෙතුකොටගෙණ; සක්ඛාත, හටගත්තා; නිභිර,
ඉතාදුඬු; ප්‍රිතො, ප්‍රීතිඇත්තා; කසා පුණ්ණවතා, කවරපිනැත්තකු සමඟ
කුඩු; රමණීයං, සිත්කලු; දිවසං, දිනය; ගම්, මහලයාගේ; හෝ ගතප
තක්; කුච්ඡන්, කරමින්; අහං, ගෙයි; (මෙහි “ගම්” යන කම්පදය ගුප්තවේ.)
(මේ) කම්මප්පාමි.

38. සනාගමෙ, වෘත්තාලයෙහි; දුචාර, දුභවපුණ්ණ කිලුපුටු ජලයකරණකොටගෙණ;
කාසාරෙ, විලක්කි; දුචාර, දුභවපුණ්ණ කිලුපුටු ජලයකරණකොටගෙණ;
අනාපිම, අතිශයින්; දුඛිතා, හටගත් දුක්ඇත්තා; අමි, හං
සයෝ; මානසමි, (සෙකලාසපච්ඡා සම්පයෙහි බුද්ධියාපිසිත් කලාදි) ආනම්
පිලව; ගම්මන්තති, ගත්තාහුයි. (මෙහි “දුචාර” වැලකිය නොහැක්කාදි
යන අනිශ්චය ප්‍රතිතිගහෙයින් කරණයාගේ ගුප්තව දනසුතු).

39. අහං, මම; මහා * නසා, මහත් වූ ගැලකිත්; ආයාතා, ආයෙමි;
නම, නව; නරකා, නිරයක්; හෙවත් දුක්දෙන ස්ථානයක්; කල්පිතා,
(සෙදවයෙන්) කරණලද්දේ; වකං, එම්බාවකපණ්ණි; මයා, මාපිසිත්;
මංසාදිකමි, (තාපිණිස ඵලවනලද) මස්ආදිය; භුක්තමි, අනුභවකරණ
ලද්දේ; මාමි, මා; භිමමි, රැකිය යුතුයි; ජානිති, දනුව. (මෙහි “මහා
නසායාන” යන පදයාගේ “මහානසා ආයාන” යයි අවිප්‍රකීර්ත ගෙයින්
කරණයාගේ ගුප්තව දනසුතු).

(මේ) කරණංගුප්පාමි.

40. අමොරුහමයෙ සනාභා වාපි පයසි කාමිනී,
දදති හනතිසම්පන්නා පුෂ්පං සෞභාග්‍යකාමයා.
41. ප්‍රඥානායුකතමාභීසා නව සමමානිතාශ්‍රිතා,
සාහසනි න කෙ නාම ගුණරත්නාලය! ප්‍රභෝ!
සම්ප්‍රදානගුප්‍තම්.
42. ශිලිමුඛෙ සභියා වීර! දුෂ්ඨොරෙ නිර්ජනො රිපු,
බිහෙත්‍ය න්‍යන්තමලිනො චනෙපි කුසුමාකුලෙ.
43. සරසි නොයමුඛාත්‍ය ජනා කන්දපීකාරකම්,
පිබත්‍ය මොඡසුරහි ස්වච්ඡ මෙකාන්තශීතලම්.
අපාදානගුප්‍තම්.

40. කාමිනී, කාන්තානාමෝ; වාපිපයසි, වැවිදියෙහි; සනාභා, සනාහා; හෙවත් ස්නානයකොට; හනතිසම්පන්නා, හනතිනෙන් යුක්තවූවා; සෞභාග්‍යකාමයා, සැමියාගේ ප්‍රියබව කැමැත්තෙන්; * අභය, අනඛයා හට; අමොරුහං පුෂ්පම්, ජලජපුෂ්පයක්; හෙවත් නොලුම්මලක්; දදති, දෙයි; (මෙහි “අයෙ” යනු අනිශ්චය සමෝඛාධනප්‍රතිතියහෙයින් සම්ප්‍රදානයාගේ ගුප්තබව දනවුණු).

41. ගුණරත්නාලය!, ගුණරත්නයන්ට වාසස්ථානවූ, ප්‍රභෝ!, එම්බා ස්වාමියා!; උකතමාභීසා, දක්වනලද ශිශෝවාරඥාති; නව, යුෂ්මත්හට; ප්‍රඥානායුක, පැයසිමපිණිස; සමමානිතාශ්‍රිතා, සමමානග ඇසුරුකලාවූ; හෙවත් පිදියවූවූ; කෙනාම, කවරක්කුනම්; නස්පාහසනි, නොකැමති වෙද්ද?; (සිත්ලලෝම කැමතිවෙත්මැයි) (“මෙහි ප්‍රඥානායුකතමාභීසා” යනමේ පදයාගේ අනිශ්චය එකපදයට ප්‍රතිතිය හෙයින් සම්ප්‍රදාන ගුප්තබව දනවුණු).

(මේ) සම්ප්‍රදානගුප්‍තයි.

42. වීර! එම්බාවීරයා!; සභියා, නාමිනි; දුෂ්ඨොරෙ, නොවැලකියහැක්කාවූ; ශිලිමුඛෙ, සැරසෙත්; නිර්ජනා, පරදවනලද; රිපු, චෛරිනෙම; කුසුමාකුලෙ, පුෂ්පයෙන් ගැවසුනු; චනෙපි, වනනෙය්දී; අලිනා, භාඛයාකෙරෙන්; අන්‍යන්තම්, අනිශ්චය; බිහෙති, හයවෙයි; (මෙහි අන්‍යන්තමලිනා” යනමේ පදයාගේ අනිශ්චය එකපදයට ප්‍රතිතිය හෙයින් අපාදාන ගුප්තබව වේ).

43. අයංජනා, මේජනනෙම; සරසිනා, විලෙන්; අමොඡසුරහි, පියුම් සුවදැහි; ස්වච්ඡ, නිෂ්මලවූ; එකාන්තශීතලම්, ඉතාශීතලවූ; දපීකාරකම්, එහිඇතිකරන්නාවූ; කම්, ජලය; නොනොත් කන්දපීකාරකම්, කාමසැතිකරන්නාවූ; (කම්, ජලය;) උඛාත්‍ය, උඛරණයකොටගෙන; පිබති, පානයකරයි. (මෙහි “සරසිනොයම්” යනු අනිශ්චය එකපදයට ප්‍රතිතිය හෙයින් අපාදානයාගේ ගුප්තබව වේ).

(මේ) අපාදානගුප්‍තයි.

* “පුංසො යා විෂයාපෙක්‍ෂාසකාම ඉති හණ්‍යතෙ” යනාදීන් අනඛයලක්ෂණයක් විය.

44. යා කවාක්ච්චාපානො පච්ඡයති මානවම්,
 * එකානෙත රොපිතප්පිති රස්සති යා කමලාලයා.
 45. විපද්ධමානතා සිඛා සථිසෙය්‍යව නිරුත්ථණං,
 තථාහි භසම පාදභ්‍යාං නිව්‍යාණං භනන්තං ජනං.
 අධිකරණගුණම්.
 කාරකගුණාභිති.
 46. තුණ්ඩව මධුමාසෙ' සමීන් සහකාරද්‍රුමඤ්ජරී,
 ඉ යමු † ද්විතීයානුකූලො ‡ භාති න්‍යාසනශිලිමුඛා.

44. යා, සමිතැනැත්තිකක්කොමෝ; කවාක්ච්චාපානො, ඇස්කෙ
 ලවරබැල්ලමත්; මානවම්, මනුෂ්‍යයා; පච්ඡයති, පිරිසිදුකෙරේද; යාක
 මලාලයා, ඒ ශ්‍රීකාන්තානොමෝ; කානෙත, සැමිටු; එ, විශේෂකෙරෙහි;
 රොපිත, පිහිටුවනලද; ප්පිති, ප්පිතිඇත්ති; රස්සති, වූ; (මෙහි "එකානෙත"
 යනු අනිශ්චය එකපදනිප්පතිතිසහසින් අධිකරණයාගේ ගුණබවවේ).

45. නිරුත්ථණං, උණුසුම්නැත්තාවූ; හෙවත් අභිමානනැත්තාවූ;
 සථිසෙය්‍යව, සිසල්ලවම; විපදි, විපත්තියක් පැමිණිකල්හි; අමානතා, අව
 මත්කිරීමට; සිඛා, හිස්විතය; තථාහි, එසේමැයි; අයංජනං, මේ ජන
 නෙම; පාදභ්‍යාම, දෙපයින්; නිව්‍යාණම්, නිවුනාවූ; භසම, අලු; භනති,
 පාහසි (මෙහි "විපදි" යන අධිකරණයාගේ ගුණබවවේ.)

(මේ) අධිකරණගුණයි.

කාරකගුණාභිති.

46. ඇණින්, මේ; මධුමාසෙ, ජෛත්‍රමාසයෙහි; හෙවත් ඛක්මසෙහි;
 ඉගම්, මේ; සහකාරද්‍රු, මිඅබ්බාක්කයාගේ; මඤ්ජරී, මල්කැණ; හෙවත්මල්
 පොකුර උද්භිතනාමුකුලා, ප්‍රසුච්චිතකුඞ්මල ඇතිවූ; එ, කාමයසමකව; න්‍යා
 සනශිලිමුඛා, නවතලද සැරැහිවූවා; තුණ්ඩව, හිසවුරක්මෙන්; භාති, බබ
 ලයි; නොහොත් අසමීන් මධුමාසෙ, මේ ඛක්මසෙහි; ඉගම්, මේ; න්‍යාසන
 ශිලිමුඛා, එළබසිවි හාඞ්ගන්ඇති; සහකාරද්‍රු, මිඅබ්බාක්කයාගේ; මඤ්ජ
 රී, මල්කැණ; උද්භිතනාමුකුලා; ප්‍රසුච්චිතකුඞ්මලඇති; එ, කාමයාගේ;
 තුණ්ඩව, හිසවුරක්මෙන්; භාති, බබලයි. (මෙහි "උද්භිතනාමුකුලො"
 යනු අපාචක්පදනිප්පතිතිසහසින් සමකවගුණබවවේ).

* අභිමානෙත පිත්ථණ රුද්දිඨං"-යනු කොසෙයි.

† "උත්තිද්වුකුලො" යනුත් පාඨයි.

‡ ඉං කාමං ත්‍යාග, "ඉකාර උච්චානෙ කාමං"-යනු කොසෙයි,

47. ප්‍රාභතමදෙ මධුමාසා ප්‍රබලා රුක් * ප්‍රියතමො විදුරස්සා,
අසනී යං සන්තිනිකා හා හතභිලා සබ් නියතම්.

සමබ්‍රහ්මභූතභිති.

48. සඵඤ්ඤා නිසා කිඤ්චිත්තාභ්‍යාසවිඤ්ඤාමිදායම්,
මිථ්‍යාවච ඥාතා ච නිමසතං චෙත්සි න කචිත්.

49. කමලෙ කමලෙ නිත්‍යං මධුනි පිචතඤ්ඤා,
හවිෂ්‍යති න සඤ්ඤා නිෂ්ටං දෙශාකරොදයෙ.

ආමනත්‍රිතභූතභිති.

47. අදා, මේ; මධු, මධුය; ප්‍රාභාම, පැමිණීමේය; මාසා, ව්‍යුහයෙන්; ප්‍රබලා, ඉතාබලවත්වූ; රුක්, පීඩාවෙකි; නොහොත් ඉතා උද්දීපකව්‍යෙකි; ප්‍රියතමා, (ඇත්) සැමිනෙම; විදුරස්සා, ඉතා දුරසිරියේය; ඉයම්, මැ; අසනී, පහිවුනානැත්තිවූ; (මාගේ ගෙහෙළි) සත්තිනිකා, ලංචසිරියා; හා, අපේවසි; සබ්, ගෙහෙළිවූ; (මම) නියතම්, නියමයෙන්; හතභිලා, නා වූවා වූ සිල්ලැත්ති (වෙම) හෙවත් දුස්සිලවූ නැතැත්තියෙක්වෙමි; (මාලංච සිරි කල්හි මැගේ දුස්සිලවච ඇතිකල්හිද සියල්ලෝ මාම දූෂ්‍යකෙරෙත්, අගේ මගේ නවූවා වූ සිල්ලැතිවචක් යනු භාවයි, මෙහි මධුමාසා යන පුරි මානනප්‍රභීතියගෙනින් සමබ්‍රහ්මභූතභිතිවේ).

මේ සමබ්‍රහ්මභූතභිතියි.

48. සඵඤ්ඤා!, සියල්ලදත්තාවුත්තේසාමිය!; නිසා, නුබවහන්සේ විසින්; අවිඤ්ඤාමි, නොදත්තාලද; ඊදායම්, මෙබඳුවූ; කිඤ්චිත්, කිසිත්; මිථ්‍යාවච, මිථ්‍යාතෙපුලක්; නාසනි, නැති; තථාව, එසේදවුවත්; නිමි, නුබවහන්සේ; කචිත්, කිසිතැනෙක්හිද; අසන්‍යාමි, බොරුවක්; නචෙත්සි, නොදත්තෙකි; (මෙහි “සඵඤ්ඤා” යන තැනියානනප්‍රභීතිය ගෙ සින් ආමනත්‍රිතභූතභිතිවේ.)

49. අලෙ!, එමබාහාභිය!; කමලෙ, පද්මයෙකි; නිත්‍යම්, නිතර, මධුනි, මකරඤ්ඤාත්; පිචතා, පානසකරත්තාවූ; නච, යුෂ්මත්තභි; කම්, සැපයක්; හවිෂ්‍යති, වත්තේය; න සඤ්ඤා, සැකනැත්තේය; (වැලිදු) දෙශාකර, ව්‍යුහයෙන්; උදයෙ, උදාවීමෙහි, කභිමි, (පද්මනැඟිලෙනබැවින්) නපුරක්; (වත්තේය) (මෙහි “කමලෙ කමලෙ” යන අනිශ්ඨවිප්පසා ප්‍රභීතියගෙනින් ආමනත්‍රිතභූතභිතිවේ.)

(මේ) ආමනත්‍රිතභූතභිතියි.

* “ප්‍රියතමොපි දුරස්සා”- යනුත් පාඨයි.

**52. නිත්‍යානතසාවක් හැඳින්වීම සඳහා! ප්‍රධාන සමාගමක්,
 කාලීන චරිතයක් සහ සමාජිකයන් රැසක්.**

53. කලිකාලමයනතාවදගසනසස මුනෙරපි,
මානසං බණ්ඩයනයත්‍ර ශශිබණ්ඩානුකාරණී.

ලිඛගවනගුපනමි.

54. ප්‍රමොදං ජනයනෙත්‍යව සදුරු ශාභමෙධිනා,
යදි ධම්මව කාමශව භවෙනාං සංගතාවුහො.

සුඛබවනගුපනමි.

55. කසමාත්තං දුඝ්ඛාසීති සඛ්‍යස්සාං පරිපාච්ඡති,
තිසි සන්නිතිනෙ නාසු දදුන් කිංකථයොත්තරමි.

ලිඛගවනගුපනමි.

වචනගුපනමි.

53. ඉගම්, මේ; තාවත්, එතාක්; ශශිබණ්ඩානුකාරණී, සදකඩක් වැනි වූ; අනන්‍යසස, වකවාක්‍ෂයාණේ; කලිකා, කොරකයක්; හෙවත් මදක් මුහුකළ කැකුළක්; අත, මෙලෙවිනි; මුනෙරපි, තපස්විශේෂකුණේපවා; මානසම්, සිත; අලම්, අභියෝග; බණ්ඩයනි, (උද්දීපකභූත නෙතුකොට ගෙන) කළඹවයි; (මෙහි “කලිකාලම්” යන ලිඛගවනගුපනමි).

(මේ) ලිඛගවනගුපනමි.

54. රු, බත; සදු, හැමකල්හි; ශාභමෙධිනා, ශාභසට්ඨානව; ප්‍රමොදම්, සතුට; ජනයනතිථිව, උපදවත්මැයි; යදි, ඉදින්; ධම්මව; ධම්මයද; කාමශව, කාමයද යන; උහො, දෙදෙන; සංගතො, (බනායකරණකොටගෙන) එක්වූවාහ; භවෙනාම්, වෙත්වා; (මෙහි “සදුරු ශාභමෙධිනා” යන ප්‍රථමාබහුවචන ප්‍රතිනියනෙතින් “ශාභමෙධිනා” යන එකවචනයාගේ ගුණවචනවෙයි).

(මේ) සුඛබවනගුපනමි.

55. තිම්, තී; කසමාත්, කවරගෙයකින්; දුඝ්ඛා, දුඝ්ඛවූවා; අසීති, මන්තෙත්තදුඝ්ඛි; සඛ්‍යා, යෙහෙළිහු; තාම්, ඇඟහිත්; පරිපාච්ඡති, නැවත නැවතෙන් අභියෝග වීමාරහ; (මේ “පරිපාච්ඡති” යන්න අභිවිභක්ති තෙත් නිපත් රූපයකි) තිසි, නුබ; සන්නිතිනො, ලංඛිතකල්හි; (සා, ඇ;) නාසු, ඒ සතුට්ඨයෙහි; කිම් උත්තරමි, කවරඋත්තරයක්; දදුන්, දෙත් තේදුයි? (මේ, මව; කථය, කියව; (මෙහි “සඛ්‍යා පරිපාච්ඡති” යනු ලිඛගවන ගුපනවචනවෙයි).

(මේ) ලිඛගවනගුපනමි.

වචනගුපනමි.

56. අනෙකාපරාධී සපුටො යනු මාත්‍රාදිව්‍යුත්තකෙෂ්වපි,
ප්‍රතීයතෙ විද්‍යාතේෂ්ඤ ඥානමාත්‍රාව්‍යුත්තකාදිකම්.

57. මහායාගමනිකවත්. නිරං සත්තාපයානතයෙ,
බලාපාසාදති ශ්‍රාන්තා; සමාශ්‍රයන හෙ ජනා;.

58. තුෂාරබවල: සපුජිතමහාමණ්ඩරො' නකා,
නාගරාජෙ ජයතොසකා පාටිවිධරණ්‍යමා.

මාත්‍රාව්‍යුත්තකඡනි.

59.* සුශ්‍රයාමා වඤ්ඤාවතී කාන්තා තිලකභූෂිතා,
කසෙසා' ආ නඛිගභූ: ප්‍රිතිං භුජ්ඛයස කරොති න.

56. යනු, යම්; මාත්‍රාදිව්‍යුත්තකෙෂ්වපි, මාත්‍රාදීන්ගේ ව්‍යුත්තකයෙන්හිදු;
(ආදියබදයෙන් බිඳුම්සහිව්‍යුත්තකද ගනු ලැබෙත්) අන්‍යාදිපිඤ්ඤා, අනිකුදු
අපියක්; සපුටො, ව්‍යාකූල; ප්‍රතීයතෙ, හැඟෙනු ලැබෙනම්; නප්ඤ්ඤා, එමාත්‍රා
ව්‍යුත්තකාදිය දන්නෝ; නත්, එය; මාත්‍රාව්‍යුත්තකාදිකම්, මාත්‍රාව්‍යුත්තකයයි;
(ආදියබදයෙන් බිඳුම්ව්‍යුත්තකයට සහිව්‍යුත්තකයයිද); විද්‍යා, දනිත්.

57. හෙජනා;!, භවත්ජනගෙනි!; බල, කලම්භිති; ආවාසාත්, පිහි
මෙන්; නොහොත් බල, දුජිතයාගේ; ආවාසාත්, ආශ්‍රයෙන්; අතිශ්‍රාන්තා;,
ඉතා විඩාඇත්තාවූ; (නොපි) මහායාගම්, පනලාවූ; නොහොත් මහායාගම්
ගතපත් සම්භාවිතාවූ; අතිශ්වච්ඡම්, ඉතා නිමිලවූ; නොහොත් අති
සවච්ඡම්, පවිටුනු; නිරම්, ජලය; නොහොත් (මාත්‍රාදෙකක්ව්‍යුත්තකලක
ලිති) නරම්, මිනිසකු; සත්තාපයානතයෙ, නැවුම්සත්සිද්ධිමිහිණිය; සමා
ශ්‍රයන, මොනවට ආශ්‍රයකරව්වා.

58. තුෂාර, හිමයේ; බවල, ඉහළ; නොහොත් තුෂාර, පිත්තෙන්;
බවල, සුදුපැහැවූ; සපුජිත්, බබලන්නාවූ; මහාමණ්ඩරො, මහත් මාණික්‍ය
යක් දරන්නාවූ; නොහොත් සපුජිත්, බබලන්නාවූ; මහාමණි, මහත්මා
ණික්‍යයන්ට; බරා, ආකරවූ; අනකා, නිමිලවූ; එකා, එකලාවූ; පාටිවිධ
රණ, පාටිවිධයෙන් ඉසිලීමෙන්; ක්‍රමො, පොහොසත්වූ; නාගරාජො, අනන්ත
නම්නාරජ; නොහොත් (මාත්‍රාදෙකක්ව්‍යුත්තකලකලිති) † නගරාජො, හිමා
ලය; ජයති, ජයග්‍රහණයකෙරෙයි.

(මේ) මාත්‍රාව්‍යුත්තකඡනි.

59. සුශ්‍රයාමා, ශෝභනවූ ශ්‍රයාමානම් ලද්දාවූ; වඤ්ඤාවතී, සුදුනෙන්
කලසැරසිම්භූතී; තිලකභූෂිතා, තිලකයෙන් නෙබියාවූ; එෂා, මේ; අනාභා
භූ, කාමයට ස්වානවූ; කාන්තා, කාන්තානොමෝ; කසා, කවර; භුජ්ඛය

* “සිතෙ සුඛොපණ්ණසම්ඛානා ප්‍රිමෙමව සුඛසිතලා, නපනකාඤ්චනවණ්ණා සා
ශ්‍රයාමා පටිගිහෙත”-යනු ශ්‍රයාමානම් ඤාත්යේ ලක්ෂණයි,

† “තිමාලයො නාම නගාරාජො” කුමාරසමහර,

60. යථා සත්ප්‍රසව: සනිඛ: සනමාභිවිතිතස්සිති,
නථා සමාශ්‍රය: සත්‍යමය මෙව කුලද්‍රැම:.

බිඤ්ච්ඡනකඡන්තී.

61. මහිරුහො විහබ්‍යානා මෙතෙ භාද්දෙ: කලාපිනාමි,
විරුතො: ස්වාගතානිව නිරවාහාය කුචිතෙ.

ස, කාමියකුට; ප්‍රීතිමි, ප්‍රීතිය; නකණති, නොකෙරේද?; (සියල්ලන්ටම ප්‍රීතිය කෙරේමැයි) නොහොත් සුශාමා, (තෘණබහුලබැවින්) ඉතානිල්වූ; චන්ද්‍රනවතී, සදුනෙන් සැරසුනාවූ; නිලකභූමිනා, නිලකයෙක් හෙබියාවූ; කාන්තා, සිත්දලවන්නාවූ; එසා, මේ; (“නඛිකු:” යන මෙහි බිඤ්ච ව්‍යුත්පන්නකළකල්හි) නගභූ: පථිතභූමිය; කස, කවර; භුජ්ඣස, සථිකකුට; ප්‍රීතිමි, ප්‍රීතිය; නකණති, නොකෙරේද? (කෙරේමැයි).

60. මම, මාගේ; අයං ච කුලද්‍රැම:, මේ මුහුනමල්වාසනයෙන්ම; යථා, යම් සේ; සත්ප්‍රසව:, ගහපත් වූ ගෙඹිමල් ඇත්තේද?; සනිඛ:, (සෙවනැල්ල වැටීමෙන්) සිත්දුටුමේද; සනමාභි, ගහපත් ‘මාභිගෙයක්හි; විතිත, කරණ ලද; ස්විති:, පිහිටීම ඇත්තේද; නථා, එසේම; සමාශ්‍රය:, සියල්ලන්විසින් ආශ්‍රයකට පුද්ගලයෙකු, සත්‍යම, සත්‍යයෙකු; (මෙහි බිඤ්ච්ඡනකළකල්හි මේ පරිදි) අයමථව, මේජනනෙන්ම; යථා, යම් සේ; සත්ප්‍රසව:, ගහපත් දුදරු වත් ඇත්තේද; සනිඛ:, (සියල්ලන් කෙරෙහි) සෙනෙ ඇත්තේද; සත් මාභි, සද්වාරයෙහි; විතිත, කරණ ලද; ස්විති:, පිහිටීම ඇත්තේද; සමාශ්‍රය:, සියල්ලන්ට ආශ්‍රයෙන් උපකාර ඇත්තේද; නථා, එසේ නොව; සත්‍යම, සත්‍යවූ; කුලද්‍රැම:, කුලවාසයක් බඳුනෙකි.

(මේ) බිඤ්ච්ඡනකඡන්තී.

61. එතෙ, මේ; මහිරුහ:, වායුසංයෝ; කලාපිනාමි, මොණරුන්ගේද; විහබ්‍යානාමි, සියොතුවන්නේද; භාද්දෙ:, මනොහරවූ; විරුතො, රුව ගෙන්; නිරවාහාය, මෙකෙට; ස්වාගතානිව, සුවසේ පැමිණීම වෙලියයි; (කතාකොට කියන්නාවූන්ගෙන්) කුචිතෙ, කෙරෙහියි; (මෙහි “භාද්දෙ: කලාපිනාමි” යන්නෙන් විසඳිව්‍යුත්පන්නකළකල්හි) එතෙ, මේ; මහිරුහ:, වායුසංයෝ; භාද්දෙ: කලාපිනාමි, හෘදය, සිත් කළු වූ; එක, අවිභිතවූ; ලාපිනාමි, නෙපුල් ඇති; විහබ්‍යානාමි, සිසොතුවන්නේ; විරුතො, රුව ගෙන්; නිරවාහාය, මෙකෙට; ස්වාගතානිව, සුවසේ පැමිණීම වෙලියයි; (කතාකොට කියන්නාවූන්ගෙන්) කුචිතෙ, කෙරෙහියි.

- අනුමතවූ තැනැත්තිය:**

65. තනොතු තෙ යසා එණි ගරුකමාන්
පාණො මුරුරි දිසිතා ව යෙසා,
නාභ්‍යාං සපුරන් හද වගුහුදෙහා
පද්මා ගතිශවක්‍රමසො * විරිඤ්චි.

66. හර: ක්‍ෂයි තාපකර: සුරෙශ:
ශානතො හරි භොගුරිපු විවසාන්.
වන්දො විජ්ඣාශ්‍රිත ඉන්ද්‍රපෙක්‍ෂා
ලක්‍ෂ්මිභාවාහ: පාතු විධි ජිගනති.
සානවත්‍රතකථානි.

පුණ්ඩ්‍රකිභානාහ, පුණ්ඩ්‍රවැනි මුඛඇති; සුත, සුතනෙම; හැරි, ලෙහි;
සංයාන, මොනවට පිහිටියේ; කස, කවරක්කුසේ; ප්‍රිතිමි, ප්‍රිතිම; න
තනොති, නොකෙරේද? (සිසුලත්තේම ප්‍රිතිම කෙරේමැයි).

(මේ) අක්‍ෂරවත්‍රතකථානි.

65. යසා, යමක්කුසේ; යෙසා, යෙසා; එණි, අනන්තානම්භාරජද;
ගතී, වාහනා; ගරුකමාන්, ගුරුලාද; පාණො, පාණයෙහි; වගුහු, පුද
ශිතනම්වක්කුසද; දිසිතා, ප්‍රිතානොමෝ; පද්මා, ශ්‍රීකාන්තාද; නාභ්‍යාමි,
නාභ්‍යෙහි; සපුරන්, පහළවූ; විරිඤ්චි, බ්‍රහ්මයාද; අසො, මේ; අගුහුදෙ
හා, නිල්වත් සිරුරක්ඇති; මුරුරි, විෂ්ණුතම; තෙ, නව; හදමි, ගතප
තක්; වන්දො, කරාවා; හෙවත් පතුරුවා (මෙහි යමක් ගමකුහා
සමානවිද, ඔහු ගම්සානානෙහි නොයොදනලද හෙයින් සානවත්‍රත
කවමි.)

66. හර, මන්දවිනෙම; විජ්ඣාශ්‍රිත, නයින් ආහරණකොට ඇත්
තේ; වන්දො, පුද; ක්‍ෂයි, ක්‍ෂයිම ඇත්තේ; විවසාන්, හිරු, තාපකර,
නැවිමකරන්නේ; සුරෙශ, ශක්‍රතම; ශානතො, පවිතරයට සතුරුවත්
තේ හෝ කුලයට සතුරුවන්නේ; විධි, බ්‍රහ්මතම; ශානතා, සංයානවූ
ඉදුරන්ඇත්තේ; ඉති, මෙයේ; ලක්‍ෂ්මි, ලක්‍ෂ්මිභාවාහ, විෂ්ණු
තම; ජිගනති, ලොකය; පාතු, රක්‍ෂාකරේවා! (මෙහිද ජිජි පදහා
සමානවක්කුසද ගම්සානානෙහි නොයොදනලදහෙයින් සානවත්‍රත
කවමි වෙයි.)

(මේ) සානවත්‍රතකථානි.

* “විධාන” යනුද පාඨයි.

67. භික්ෂුවො රුචිරා සචේ සුරසාභා ජනප්‍රියා,
 ඤාමායා මනිසම්පන්නා දුශ්‍යනෙන මගධෙ පරම්.

68. සත්‍යශීලොදයොපෙතො දුතා ශුචි රමණරා,
 ජිනා සථිතවතා සෙව්‍යා පද මුලෙව රහිස්සිතා.

ව්‍යඤ්ජනව්‍යුතකඤ්ඤි.

69. ථෙථාට්ඨිතා ඤරං කිඤ්චිත් පුනරන්‍යන්‍යා දුතා,
 යත්‍රාපරෙ භවෙදපී ඥානදත්තාඤරං හි තත්.

67. රුචිරා, සිත්අලවත්තාඩු; සුරසා, නිවන්රසමිදීම ඇත්තාඩු; ජන ප්‍රියා, ලොකයා ප්‍රියකරත්තාඩු; සචේ භික්ෂුවා, සියලු භික්ෂුහු; ඤාමායාමි, ඉට්ඨිමෙහි; අනිසම්පන්නා, ඉතා යහපත් වශෙදුන්නාහු; පරම්, හුදෙක් මගධෙ, මගධරටෙහි; දුශ්‍යනෙන, දක්නාලැබෙත්; (මෙහි “භික්ෂුවා” යන පදයාගේ භාෂාර්ථව්‍යඤ්ජනව්‍යුතකඤ්ඤි) රුචිරා, සිත්ප්‍රියවත්තාඩු; සුරසා, මනාප ඇත්තාඩු; ජනප්‍රියා, ලොකයානට්ඨිතාඩු; සචේ, සියලු දුශ්‍ය වා, උත්; මගධෙ, මගධරටෙහි; ඤාමායාමි, පෘථිවියෙහි; අනිසම්පන්නා, ඉතා මොහොත්වූවාහු; පරම්, අනිසත්; දුශ්‍යනෙන, දක්නාලැබෙත්.

68. සත්‍යශීලා, සැබැකිත්තාහු; දයොපෙතා, කරුණාවෙන් යුක්තාඩු; දුතා(නිවන්සැප) දෙනාහු; ශුචි, පිරිසිදු; අමණරා, නොමසුරා; ජිනා, (පස්මරුන්දින) සම්පූර්ණවත්තෙක්; උපෙව්‍යා, උසස්වූ; පදම්, නිවාණපදය; අහිස්සිතා, කැමැත්තාහු; සථිතවතා, සියලු ආකාරයෙන්; සෙව්‍යා, සෙවියයුතුයි; (මෙ “ජිනා” යන පදයාගේ ඡායාර්ථව්‍යඤ්ජනව්‍යුතකඤ්ඤි “ඉතා” යනුවෙන්) (අනිත්පසන්තෙක්හි) සත්‍යශීලා, සැබැකි මෙහි ඇලුනාඩු; දයොපෙතා, කරුණාසම්පන්නා; දුතා, දෙනාහු; ශුචි, පවිත්‍ර; අමණරා, අනුත්තම යහපතෙහි වෙහෙන්නාහු; ඉතා, සාමාන්‍ය; උපෙව්‍යා, උසස්වූ; පදම්, ස්ථානගත හෝ නතරාකර; අහිස්සිතා, කැමැත්තාහු; සථිතවතා, සම්පූර්ණයෙන්; සෙව්‍යා, සෙවිය යුතුයි.

(මේ) ව්‍යඤ්ජනව්‍යුතකඤ්ඤි.

69. කිඤ්චිත්අඤරම්, කිසිඅකුරක්; ථෙථාට්ඨිතා, පොළා; හෙවත් හැර; ධුතා, නැවත; අන්‍යන්‍යා, අන්අඤරයක්හුගේ; දුතා, දීමෙන්; යත්‍ර, යමෙක්හි; අපරා අපි, අනිත්අපිගේ; භවෙත්, වන්නේනම්; තත්හි, ඒවාහි; ව්‍යුතදත්තාඤරම්, ව්‍යුතදත්තාඤරනම් වන්නේය.

70. සද් ගතිගතොච්ත්‍රාය ස්‍තොමසො වශ්‍යතාං ගතා,
අස්තමෙතෙහි දීපොයං විධු රෙකා ශිවෙසීතා.
71. පුණීවජ්‍යමුඛි රම්‍යා කාමිනී නිමිලාඛිත,
කරෙති කස්‍ය න ස්වාතන මෙකාතන මදනාතුරම්.

ඉති ව්‍යුතදත්තාක්‍ෂරජාති.

ඉති ශ්‍රීධම්දසවිරචිතෙ විදහිමුඛමණ්ඩනෙ

මතුපි සප්තවේදය.

සමාප්තා.

70. සද්, ගැමකල්ලි; ගති, ගමනින්; ගත, නසනලද; උච්ත්‍රාය, උසස් වචන; තමස, අකිකාරයාගේ; වශ්‍යතාමි, වසනවට; ගතා, ගියා; අගම, මේ; එක, අවිනිත; ශිවෙ, පුළුණෙහි හෝ ගතපතෙහි; සීතා, සිව්තා; දීප, උදලකානිත; මිධු, වජ්‍යතම; අස්තම, අස්තත; එක, ගත්තේ; (මෙහි “දීප” යන පදයෙන් පකාරගතර පකාර ස්වා නගෙහි නකාරය දූතාගකලකල්ලි “දීප” යනුවේ) (අනික්පක්‍ෂයෙකින්) සද්, ගැමවිට; ගති, ගමනින්; ගත, නසනලද; උච්ත්‍රාය, උඩතුවන; තමස, ගොසයාගේ; වශ්‍යතාමි, වසනවට; ගතා, පැමිණියා; ශිවෙ, ඉන්ධකාගතෙකින්; සීතා, සිව්තා; එක, අසනාත; මිධු, මිශ්‍රයෙහි කම්පාවන්තා; අග-දීප, මේදිනපනතම; අස්තම, විනාශයට; එක, පැමිණෙන්නේය.

71. පුණීවජ්‍යමුඛි, පුණීවජ්‍යයාවැති මුහුනක්දැති; නොහොත් පුණී වජ්‍යමුඛි, පුණීවජ්‍යයාම පුමුඛකොටදැති; රම්‍යා, සිත්දලවන්නා; නිමි ලා, පවිත්‍ර; අඛිත, වක්‍ර; කාමිනී, තරුණකුටිනාමෝ; නොහොත් (මෙහි කා මිනී” යන පදයෙන් කකාරගතර කකාරස්වානගෙහි ගකාරය දූතාගකල කල්ලි යාමිනී” යනුවේ) යාමිනී; රුහිතොමෝ; කස්‍ය, කවරක්කුගේ; ස්වා තනම්, සිත; එකාතනමදනාතුරම්, එකාතනගෙන් කාමගෙන් පිහිනවුමුහු; නකරෙති, නොකෙරේද?; (කෙරේමැයි).

(මේ) ව්‍යුතදත්තාක්‍ෂරජාතියි.

ඉති, මෙසේ; ශ්‍රීධම්දසවිරචිතෙ, ශ්‍රීමත්ධම්දසකවිහුරිසිත් රචනාක රණලද; විදහිමුඛමණ්ඩනෙ, විදහිමුඛමණ්ඩනාමි ග්‍රන්ථයෙහි; මතුපි සප්තවේදය,

සහරචනසප්තවේදයයි.

නිමි.

ERRATA.

ශෝධන පත්‍රයයි.

පිටුව. පෙළේ.	අශුඩ.	ශුඩ.
1	16	සපයාපතික
8	1	විජ්‍යෙහි
9	28	ප්‍රියාව
12	26	නිධා
„	31	එකඟවූ
„	32	කොන්‍යායෙන්
13	25	විෂ්‍යාධිපති:
16	2	තලෙසු
23	17	ශිවිසු
„	32	තරා, එසේම;
31	27	නොකායා
46	33	{ මනාකොට දුනායකලෙහි
47	17	අතිශයින් වැඩි
49	32	{ යනුද අනුචිතන { යවේ, ගතවන, මෙහි
51	11	ප්‍රත්‍යයට
54	1	ගෙලාක
58	4	වෘත්තය
64	6	සමබාධය
„	5	පිපා:
68	20	බාහුවයන
70	7	භලප්‍රහ:
73	34	දෙක්හසිටි
75	22	මහාශ්‍රවණය:

පිටුව. පෙළ.	අශුඛ.	ශුඛ.
78	5	ප්‍රායා:
79	31	හරුරැස්
80	8	ප්‍රාකෘතාදිහි:
82	15	කීදූහි, කෙබඳුම;
83	21	කවරක්
„	30	අලිපණ
85	18	ඇත්තානුයයි
86	17	කීම
88	5	හිඬද
„	14	කලකිරවනුලැබේද
„	26	සහරජනුයේ
95	31	බබලත්තාමු
97	2	ජගදබිලං
101	9	ප්‍රිතීදේවො
102	19	නැත්තේමැයි
109	27	ප්‍රෙයාත්
		ප්‍රායා:
		හිරුරැස්
		ප්‍රාකෘතාදිහි:
		(වැඩිහි)
		කවරක්
		අලිපණ
		ඇත්තානුයයි
		කීම
		හිඬද (4)
		කලකිරණුලැබේද
		සහරජනුයේ
		සරසනලද්දමු
		ජගදබිලං
		ප්‍රිතීදේවො
		නැත්තේමැයි
		ප්‍රෙයාත්

